

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.11.2020.AF(11)

RM-10-11-20

UD32

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów.

Informuję, że ww. projekt został notyfikowany Komisji Europejskiej 5 lutego 2020 r. pod numerem 2020/0043/PL. Powyższa notyfikacja nie jest objęta okresem odroczenia i w związku z tym termin zawieszenia upłyne 6 lutego 2020 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Zdrowia.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.³⁾) w art. 3a:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W zakresie zobowiązań powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 77 ust. 1 oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, opłat paliwowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 72), dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847 i 1495), opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6h ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 i 2020), opłat emisyjnych oraz opłat za korzystanie ze środowiska, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.

¹⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 5 lutego 2020 r. pod numerem 2020/0043/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym oraz ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1501, 1553, 1579, 1655, 1798, 1901 i 2070.

U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.⁴⁾), daniny solidarnościowej, o której mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.⁵⁾), opłat, o których mowa w art. 9² ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz z 2020 r. poz. ...) a także opłaty, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. ...), stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:

- 1) z deklaracji lub zeznania złożonego przez podatnika lub płatnika;
- 2) ze zgłoszenia celnego złożonego przez zobowiązanego;
- 3) z deklaracji rozliczeniowej złożonej przez płatnika składek na ubezpieczenie społeczne;
- 4) z informacji o opłacie paliwowej;
- 5) z informacji o dopłatach;
- 6) z deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo z zawiadomienia właściciela nieruchomości przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi;
- 7) z rozliczenia zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.⁶⁾);
- 8) z informacji o opłacie emisyjnej;
- 9) z deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1403, 1495, 1501, 1527, 1579, 1680, 1712, 1815, 2087 i 2166.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 101 z 16.04.2016, str. 33, Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 121 z 11.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 101 z 13.04.2017, str. 164 i 205, Dz. Urz. UE L 146 z 09.06.2017, str. 10 i 13, Dz. Urz. UE L 281 z 31.10.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 67 z 09.03.2018, str. 24, Dz. Urz. UE L 192 z 30.07.2018, str. 1 i 62, Dz. Urz. UE L 204 z 13.08.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 96 z 05.04.2019, str. 55, Dz. Urz. UE L 98 z 09.04.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 108 z 23.04.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 129 z 17.05.2019, str. 90, Dz. Urz. UE L 138 z 24.05.2019, str. 76 oraz Dz. Urz. UE L 181, 05.07.2019, str. 2.

- 10) z wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat;
 - 11) z informacji, o której mowa w art. 9² ust. 15 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
 - 12) z informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym.”;
- 2) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej, w informacji o opłacie paliwowej, w informacji o dopłatach, w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w zawiadomieniu o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w rozliczeniu zamknięcia, w informacji o opłacie emisyjnej, w deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej, w wykazie zawierającym informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, informacji, o której mowa w art. 9² ust. 15 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, lub informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Wydawanie zezwoleń, decyzji wprowadzających zmiany w tych zezwoleniach oraz duplikatów tych zezwoleń należy do zadań własnych województw.”;
- 2) art. 9² otrzymuje brzmienie:
„Art. 9². 1. Za zezwolenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2, wydawanie decyzji wprowadzających w zezwoleniach zmiany oraz wydawanie duplikatów pobiera się opłaty.
2. Opłaty są wnoszone przed wydaniem zezwolenia, duplikatu lub decyzji na rachunek organu wydającego zezwolenie, po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 4 zdanie 2, z zastrzeżeniem ust. 14–16.

3. Wartość sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych należy obliczać oddzielnie dla każdego rodzaju tych napojów.

4. Opłaty za zezwolenia, o których mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 1 i 2, ustala się w wysokości 4000 zł dla przedsiębiorców występujących o zezwolenie po raz pierwszy oraz dla tych, których wartość sprzedaży w roku poprzedzającym wygaśnięcie zezwolenia nie przekroczyła 1 000 000 zł. Opłaty te są wnoszone na rachunek organu zezwalającego, po złożeniu pisemnego oświadczenia o wartości sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych w ostatnim roku kalendarzowym.

5. W przypadku przedsiębiorców, których wartość sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych w roku poprzedzającym wygaśnięcie zezwolenia przekroczyła 1 000 000 zł, opłatę za zezwolenia, o których mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 1 i 2, ustala się w wysokości równej 0,4% wartości sprzedaży w roku poprzednim, z zaokrągleniem do 100 zł.

6. Opłatę za zezwolenie, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3, ustala się w wysokości 22 500 zł za 250 tys. litrów 100% alkoholu, z zastrzeżeniem ust. 7–10.

7. Opłatę za zezwolenie, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3, dla przedsiębiorców prowadzących obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, polegający wyłącznie na zaopatrywaniu statków, pociągów lub samolotów, ustala się stosownie do deklarowanego obrotu.

8. Opłatę za zezwolenie, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3, dla przedsiębiorców uprawnionych do wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych w ilości do 10 tys. litrów 100% alkoholu rocznie, ustala się stosownie do deklarowanego rocznego obrotu własnymi wyrobami.

9. Opłata za zezwolenie na wyprzedaż posiadanych zapasów napojów alkoholowych o zawartości do 18% alkoholu wynosi 1000 zł.

10. Opłata za zezwolenie na wyprzedaż napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu jest pobierana w zależności od liczby litrów 100% alkoholu, zgłoszonej we wniosku, proporcjonalnie do wysokości opłaty określonej w ust. 6.

11. Opłata za zezwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lub 2, dla przedsiębiorcy zaopatrującego przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży w napoje alkoholowe w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml wynosi dodatkowo 25 zł za każdy litr 100% alkoholu w tych

opakowaniach. Opłatę tę wnosi się również w przypadku dokonywania czynności, o których mowa w ust. 8–10, w stosunku do napojów alkoholowych w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml.

12. Kwotę należnej opłaty w części, o której mowa w ust. 11, pomniejsza się o kwotę opłaty w części naliczonej od zwróconych przez przedsiębiorcę napojów alkoholowych w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml.

13. Obowiązek zapłaty opłaty powstaje w momencie zaopatrzenia w napoje, o których mowa w ust. 11.

14. Organem właściwym w sprawie opłaty w części, o której mowa w ust. 11, jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo adres siedziby przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lub 2.

15. Przedsiębiorca posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lub 2, odrębnie w odniesieniu do każdego zezwolenia, jest obowiązany do:

- 1) złożenia w postaci elektronicznej informacji, podpisanej podpisem kwalifikowanym, według wzoru, o którym mowa w ust. 28, organowi, o którym mowa w ust. 14, za pośrednictwem systemu informatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- 2) obliczenia i wniesienia na rachunek właściwego urzędu skarbowego opłaty w wysokości, o której mowa w ust. 11

– do końca miesiąca następującego po zakończeniu półrocza.

16. Informacja, o której mowa w ust. 15 pkt 1, zawiera następujące dane:

- 1) okres, za który jest składana;
- 2) rodzaj posiadanego zezwolenia, którego informacja dotyczy;
- 3) miejsce składania informacji: nazwę właściwego urzędu skarbowego;
- 4) cel składania informacji:
 - a) złożenie informacji,
 - b) korekta informacji;
- 5) dane przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lub 2:
 - a) nazwę (firmę) albo imię i nazwisko,
 - b) NIP,

- c) imię i nazwisko, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej osoby wskazanej do kontaktu;
- 6) numery faktur lub innych dokumentów potwierdzających zaopatrzenie w napoje, o których mowa w ust. 11, daty ich wystawienia oraz odpowiednio NIP dostawcy albo nabywcy;
- 7) łączną liczbę litrów napojów, o których mowa w ust. 11;
- 8) łączną liczbę opakowań napojów, o których mowa w ust. 11, w podziale na ilość nominalną napoju w opakowaniach;
- 9) kwotę opłaty ustaloną na podstawie ust. 11;
- 10) kwotę pomniejszenia opłaty ustaloną na podstawie ust. 12;
- 11) kwotę opłaty do zapłaty;
- 12) pouczenie, że informacja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.⁷⁾).

17. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy do końca miesiąca następującego po terminie, o którym mowa w ust. 15, dokonuje podziału łącznych wpływów z opłaty w części, o której mowa w ust. 11, oraz z dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 19, proporcjonalnie do wpływów uzyskanych przez gminy za I i II kwartał z opłat, o których mowa w art. 11¹, na podstawie danych publikowanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz przekazuje środki na rachunki bankowe Narodowego Funduszu Zdrowia i gmin.

18. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy do końca kwietnia następnego roku dokonuje podziału łącznych wpływów z opłaty w części, o której mowa w ust. 11, oraz z dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 19, proporcjonalnie do wpływów uzyskanych przez gminy w III i IV kwartale roku ubiegłego z opłat, o których mowa w art. 11¹, na podstawie danych publikowanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz przekazuje środki na rachunki bankowe Narodowego Funduszu Zdrowia i gmin.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1501, 1553, 1579, 1655, 1798, 1901 i 2070.

19. W przypadku niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 15 pkt 1 lub 2, organ, o którym mowa w ust. 14, ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę w wysokości:

- 1) 2000 zł dla przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) 11 250 zł dla przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3.

20. Dodatkową opłatę wnosi się na rachunek organu, o którym mowa w ust. 14.

21. Do opłat, o których mowa w ust. 11 i 19, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁸⁾).

22. W przypadku powstania nadpłaty z tytułu opłaty w części, o której mowa w ust. 11, oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 19, zwrotu nadpłaty dokonuje się ze środków pochodzących z tej części opłaty.

23. Opłata za wydanie decyzji wprowadzającej nowe miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, zwiększającej liczbę tych miejsc w stosunku do wymienionych w wydanych zezwoleniach, o których mowa w art. 9¹ ust. 1, wynosi 50% stawki określonej dla zezwolenia w dniu jego wydania.

24. Opłata za wydanie innych decyzji, wprowadzających zmiany w zezwoleniach, wynosi 200 zł.

25. Opłata za zwiększenie limitu, o którym mowa w art. 9¹ ust. 3, jest pobierana w zależności od liczby litrów 100% alkoholu, zgłoszonej we wniosku, proporcjonalnie do wysokości opłaty określonej w ust. 6.

26. Opłata za wydanie duplikatu zezwoleń, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2, wynosi 50 zł.

27. Zezwolenia i decyzje, o których mowa w ust. 7–10 oraz 23–26 i art. 9 ust. 1 i 2, nie podlegają opłacie skarbowej.

28. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi i udostępni na elektronicznej platformie usług administracji publicznej wzór dokumentu elektronicznego informacji, o której mowa w ust. 15 pkt 1.”;

- 3) w art. 9³:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200.

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Opłaty, o których mowa w art. 9² ust. 1, z wyłączeniem opłat, o których mowa w art. 9² ust. 11 i 19, mogą być wykorzystane przez zarządy województw wyłącznie na finansowanie:”;

b) dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:

„3. Opłata w części, o której mowa w art. 9² ust. 11, oraz dodatkowa opłata, o której mowa w art. 9² ust. 19, stanowią w wysokości:

- 1) 50% dochód gmin, na terenie których jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych;
- 2) 50% przychód Narodowego Funduszu Zdrowia.

4. Gmina przeznacza środki, o których mowa w ust. 3 pkt 1, na działania mające na celu realizację lokalnej międzysektorowej polityki przeciwdziałania negatywnym skutkom spożywania alkoholu.

5. Narodowy Fundusz Zdrowia przeznacza środki, o których mowa w ust. 3 pkt 2, na działania o charakterze edukacyjnym i profilaktycznym oraz na świadczenia opieki zdrowotnej w zakresie opieki psychiatrycznej i leczenia uzależnień oraz innych następstw zdrowotnych spożywania alkoholu.

6. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, nie później niż do dnia 15 kwietnia, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informację o sposobie wykorzystania środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2, w poprzednim roku kalendarzowym.”;

4) w art. 9⁵ w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedstawienia fałszywych danych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 9² ust. 4;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.⁹⁾) w art. 23 w ust. 1 po pkt 16e dodaje się pkt 16f i 16g w brzmieniu:

„16f) dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 12i ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. ...);

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473.

16g) dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 9² ust. 19 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz z 2020 r. poz. ...);”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 16 w ust. 1 po pkt 19e dodaje się pkt 19f i 19g w brzmieniu:

„19f) dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 12i ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. ...);

19g) dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 9² ust. 19 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz z 2020 r. poz. ...);”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 97:

a) w ust. 3 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) wspieranie zadań finansowanych w ramach Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w art. 86 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847 i 1495).”.

b) po ust. 3f dodaje się ust. 3g w brzmieniu:

„3g. W celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 3 pkt 16, Fundusz, w dwóch równych transzach, w terminie nie później niż do 31 stycznia oraz 31 lipca roku kalendarzowego przekazuje na konto Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej środki finansowe w łącznej wysokości 117 mln zł, uwzględniane w planie finansowym Funduszu zatwierdzonym w trybie, o którym mowa w art. 121 ust. 4, albo ustalonym w trybie, o którym mowa w art. 121 ust. 5, albo w trybie, o którym mowa w art. 123 ust. 3. Od kwoty nieprzekazanych przez Fundusz środków przysługują odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych dla zaległości podatkowych.”;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020, 2200, 2217 i 2473.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473.

- 2) w art. 116 w ust. 1 po pkt 7f dodaje się pkt 7g i 7h w brzmieniu:
„7g) środki uzyskane z tytułu opłat, o których mowa w art. 12a ust. 1 oraz art. 12i ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym;
7h) środki uzyskane z tytułu opłat, o których mowa w art. 9² ust. 11 i 19 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;”;
- 3) w art. 117 w ust. 1 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:
„4b) koszty zadania, o którym mowa w art. 97 ust. 3 pkt 16;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847 i 1495) w art. 86 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przychodami Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej są:

- 1) 75% wpływów z dopłat, o których mowa w art. 80 ust. 1;
- 2) środki, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 4b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.¹²⁾).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Ustawa określa także zasady ustalania i pobierania opłaty od napojów z dodatkiem substancji o właściwościach słodzących, o których mowa w art. 12a ust. 1 pkt 1, oraz kofeiny lub tauryny w produkcie gotowym do spożycia.”;
- 2) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Opłata od środków spożywczych

Art. 12a. 1. Wprowadzanie na rynek krajowy napojów z dodatkiem:

- 1) cukrów będących monosacharydami lub disacharydami oraz środków spożywczych zawierających te substancje oraz substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473.

31.12.2008, str. 16, z późn. zm.¹³⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1333/2008”,

2) kofeiny lub tauryny

– podlega opłacie, zwanej dalej „opłatą”.

2. Przez wprowadzenie na rynek krajowy napojów, o których mowa w ust. 1, rozumie się sprzedaż napojów przez podmioty obowiązane do zapłaty opłaty, o których mowa w art. 12d ust. 1, do pierwszego punktu, w którym jest prowadzona sprzedaż detaliczna oraz sprzedaż detaliczna napojów przez producenta albo sprzedaż w przypadku, o którym mowa w art. 12e ust. 3.

3. Przez sprzedaż detaliczną, o której mowa w ust. 2, rozumie się dokonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach działalności gospodarczej zbywcy, odpłatnego zbywania towarów konsumentom na podstawie umowy zawartej:

- 1) w lokalu przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2019 r. poz. 134, 730 i 1495),
- 2) poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 75 z 23.03.2010, str. 17, Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 311 z 20.11.2013, str. 17, Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.201, str. 178 i 205, Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2012, str. 14, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2012, str. 16, 19 i 22, Dz. Urz. UE L 169 z 29.06.2012, str. 43, Dz. Urz. UE L 173 z 03.07.2012, str. 8, Dz. Urz. UE L 196 z 24.07.2012, str. 52, Dz. Urz. UE L 310 z 09.11.2012, str. 41, Dz. Urz. UE L 313 z 13.11.2012, str. 11, Dz. Urz. UE L 333 z 05.12.2012, str. 34, 37 i 40, Dz. Urz. UE L 336 z 8.12.2012, str. 75, Dz. Urz. UE L 13 z 17.01.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 24, Dz. Urz. UE L 129 z 14.05.2013, str. 28, Dz. Urz. UE L 150 z 04.06.2013, str. 13 i 17, Dz. Urz. UE L 202 z 27.07.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2013, str. 32 i 35, Dz. Urz. UE L 230 z 29.08.2013, str. 1, 7 i 12, Dz. Urz. UE L 252 z 24.09.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 58 i 61, Dz. Urz. UE L 328 z 07.12.2013, str. 79, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 76 z 15.03.2014, str. 22, Dz. Urz. UE L 89 z 25.03.2014, str. 36, Dz. Urz. UE L 143 z 15.05.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 145 z 16.05.2014, str. 32 i 35, Dz. Urz. UE L 151 z 21.05.2014, str. 26, Dz. Urz. UE L 166 z 05.06.2014, str. 11, Dz. Urz. UE L 182 z 21.06.2014, str. 23, Dz. Urz. UE L 252 z 26.08.2014, str. 11, Dz. Urz. UE L 270 z 11.09.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 13.09.2014, str. 8, Dz. Urz. UE L 298 z 16.10.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 299 z 17.10.2014, str. 19 i 22, Dz. Urz. UE L 88 z 01.04.2015, str. 1 i 4, Dz. Urz. UE L 106 z 24.04.2015, str. 16, Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 1 i 17, Dz. Urz. UE L 210 z 07.08.2015, str. 22, Dz. Urz. UE L 213 z 12.08.2015, str. 22, Dz. Urz. UE L 213 z 12.08.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 253 z 30.09.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 266 z 13.10.2015, str. 27, Dz. Urz. UE L 13 z 20.01.2016, str. 46, Dz. Urz. UE L 50 z 26.02.2016, str. 25, Dz. Urz. UE L 61 z 08.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 78 z 24.03.2016, str. 47, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 117 z 03.05.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 272 z 07.10.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 50 z 28.02.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 7, Dz. Urz. UE L 134 z 23.05.2017, str. 3 i 18, Dz. Urz. UE L 184 z 15.07.2017, str. 3 i 8, Dz. Urz. UE L 199 z 29.07.2017, str. 8, Dz. Urz. UE L 13 z 18.01.2018, str. 21, Dz. Urz. UE L 17 z 23.01.2018, str. 11 i 14, Dz. Urz. UE L 104 z 24.04.2018, str. 57, Dz. Urz. UE L 114 z 07.05.2018, str. 10, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2018, str. 5, Dz. Urz. UE L 245 z 01.10.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 247 z 03.10.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 251 z 05.10.2018, str. 13, Dz. Urz. UE L 253 z 09.10.2018, str. 36, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2019, str. 35, Dz. Urz. UE L 132 z 20.05.2019, str. 15 i 18, Dz. Urz. UE L 132 z 29.05.2019, str. 54 oraz Dz. Urz. UE L 257 z 08.10.2019, str. 11.

– także w przypadku, gdy zbywaniu towaru towarzyszy świadczenie usługi odrębnie niezarejestrowanej.

Art. 12b. 1. Za napój, o którym mowa w art. 12a ust. 1, uważa się wyrób w postaci napoju oraz syrop będący środkiem spożywczym, ujęty w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w klasach 10.32 i 10.89 oraz w dziale 11, w którego składzie znajduje się co najmniej jedna z substancji, o których mowa w art. 12a ust. 1, z wyłączeniem substancji występujących w nich naturalnie.

2. Opłacie nie podlega wprowadzenie na rynek krajowy napojów:

- 1) będących wyrobami medycznymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 175, 447 i 534);
- 2) będących suplementami diety w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 39 ustawy z dnia 26 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252);
- 3) będących żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego, preparatami do początkowego żywienia niemowląt, preparatami do dalszego żywienia niemowląt, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.¹⁴⁾);
- 4) będących wyrobami akcyzowymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864, z późn. zm.¹⁵⁾);
- 5) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego oraz zawartość cukrów jest mniejsza lub równa 5 g w przeliczeniu na 100 ml napoju;

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 67, Dz. Urz. UE L 25 z 02.02.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 21.06.2017, str. 5, Dz. Urz. UE L 230 z 06.09.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 234 z 12.09.2017, str. 7, Dz. Urz. UE L 259 z 07.10.2017, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 94 z 12.04.2018, str. 1.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1123, 1495, 1501, 1520, 1556, 2116 i 2523.

- 6) będących roztworami węglowodanowo-elektrolitowymi, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiającym wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci (Dz. Urz. UE L 136 z 25.05.2012, str. 1, z późn. zm.¹⁶⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 432/2012”, w których zawartość cukrów jest mniejsza lub równa 5 g w przeliczeniu na 100 ml napoju.

Art. 12c. 1. Opłata oraz dodatkowa opłata, o której mowa w art. 12i ust. 1, stanowi w wysokości:

- 1) 96,5% przychód Narodowego Funduszu Zdrowia;
- 2) 3,5% dochód budżetu państwa, w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Narodowy Fundusz Zdrowia przeznacza środki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na działania o charakterze edukacyjnym i profilaktycznym oraz na świadczenia opieki zdrowotnej związane z utrzymaniem i poprawą stanu zdrowia świadczeniobiorców z chorobami rozwiniętymi na tle niewłaściwych wyborów i zachowań zdrowotnych, w szczególności z nadwagą i otyłością.

Art. 12d. 1. Obowiązek zapłaty opłaty ciąży na osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej będącej:

- 1) podmiotem sprzedającym napoje do punktów sprzedaży detalicznej albo prowadzącym sprzedaż detaliczną napojów w przypadku producenta;
- 2) zamawiającym, w przypadku gdy skład napoju objętego opłatą stanowi element umowy zawartej przez producenta a dotyczącej produkcji tego napoju dla zamawiającego.

2. W przypadku powstania obowiązku zapłaty opłaty na podstawie ust. 1 pkt 2 obowiązek ten spoczywa wyłącznie na zamawiającym, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Informację o zawarciu umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, producent zgłasza pisemnie do organu właściwego w sprawie opłaty nie później niż w dniu powstania obowiązku zapłaty opłaty.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 4, Dz. Urz. UE L 235 z 04.09.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 282 z 24.10.2013, str. 43, Dz. Urz. UE L 14 z 18.01.2014, str. 8, Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 88 z 01.04.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 46, Dz. Urz. UE L 142 z 31.05.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 230 z 25.08.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 97 z 28.04.2017, str. 24 oraz Dz. Urz. UE L 98 z 11.04.2017, str. 1.

4. Informacja o zawarciu umowy zawiera następujące dane:
- 1) dane producenta oraz podmiotu obowiązującego do zapłaty opłaty:
 - a) nazwę (firmę) albo imię i nazwisko,
 - b) adres siedziby albo miejsce zamieszkania,
 - c) NIP,
 - d) imię i nazwisko, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej osoby wskazanej do kontaktu;
 - 2) informacje o składzie napojów będących przedmiotem umowy, w tym o dodatku kofeiny lub tauryny, substancji słodzących, o których mowa w art. 12a ust. 1 pkt 1, oraz o zawartości cukrów w przeliczeniu na objętość napojów, w zakresie niezbędnym do obliczenia opłaty, zgodnie z ich etykietą;
 - 3) datę i podpis producenta lub osoby przez niego upoważnionej.

Art. 12e. 1. Obowiązek zapłaty opłaty powstaje z dniem wprowadzenia na rynek krajowy napoju, o którym mowa w art. 12a ust. 1.

2. Producent, o którym mowa w art. 12d ust. 1 pkt 2, ma obowiązek przekazywać podmiotowi obowiązującemu do zapłaty opłaty informacje, o których mowa art. 12d ust. 4, w terminie pozwalającym na wypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 12g ust. 1.

3. Obowiązek zapłaty opłaty ciąży na podmiocie sprzedającym napoje, o których mowa w art. 12a ust. 1, podmiotowi prowadzącemu jednocześnie sprzedaż detaliczną oraz hurtową. W takim przypadku opłatę odprowadza się od wszystkich sprzedanych temu podmiotowi napojów objętych opłatą.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, pozostałe podmioty wprowadzające na rynek napoje, o których mowa w art. 12a ust. 1, za których wprowadzenie została zapłacona opłata, nie uwzględniają tych napojów w informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1.

5. Organem właściwym w sprawie opłaty jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo adres siedziby podmiotu obowiązującego do zapłaty opłaty, o którym mowa w art. 12d ust. 1.

Art. 12f. 1. Na wysokość opłaty składają się następujące części:

- 1) 0,50 zł za zawartość cukrów w ilości równej lub mniejszej niż 5 g w 100 ml napoju, lub za zawartość w jakiegokolwiek ilości co najmniej jednej substancji słodzącej, o których mowa w rozporządzeniu nr 1333/2008,

2) 0,05 zł za każdy gram cukrów powyżej 5 g w 100 ml napoju
– w przeliczeniu na litr napoju.

2. Wysokość opłaty dla napojów zawierających powyżej 5 g cukrów w 100 ml napoju stanowi sumę części, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, z wyłączeniem ust. 7.

3. Napoje zawierające dodatek kofeiny lub tauryny są objęte opłatą w wysokości 0,10 zł w przeliczeniu na litr napoju.

4. Wysokość opłaty dla napojów zawierających substancje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, oraz kofeinę lub taurynę stanowi odpowiednio sumę części, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, oraz opłaty, o której mowa w ust. 3.

5. Do obliczenia opłaty zawartość cukrów w 100 ml napoju jest zaokrąglana w górę do pełnego grama.

6. Maksymalna wysokość opłaty wynosi 1,2 zł w przeliczeniu na 1 litr napoju.

7. Napoje:

- 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego,
- 2) będące roztworami węglowodanowo-elektrolitowymi, o których mowa w rozporządzeniu nr 432/2012

– zawierające powyżej 5 g cukrów w 100 ml napoju są objęte wyłącznie częścią opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 12g. 1. Podmioty obowiązane do zapłaty opłaty, o których mowa w art. 12d ust. 1, są obowiązane:

- 1) składać w postaci elektronicznej informację, podpisaną podpisem kwalifikowanym, według wzoru, o którym mowa w ust. 3, organowi właściwemu w sprawie opłaty za pośrednictwem systemu informatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- 2) obliczać i wpłacać opłatę
– w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy informacja, na rachunek organu właściwego w sprawie opłaty.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera następujące dane:

- 1) okres, za który jest składana;
- 2) miejsce składania informacji: nazwę właściwego urzędu skarbowego;
- 3) cel składania informacji:
 - a) złożenie informacji,

- b) korekta informacji;
- 4) dane podmiotu obowiązującego do zapłaty opłaty:
 - a) nazwę (firmę) albo imię i nazwisko,
 - b) NIP,
 - c) imię i nazwisko, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej osoby wskazanej do kontaktu;
- 5) kwotę opłaty ustaloną na podstawie art. 12f;
- 6) kwotę opłaty do zapłaty;
- 7) informacje o opłacie:
 - a) łączną kwotę opłaty,
 - b) kwotę opłaty za poszczególne napoje określone w art. 12f. ust. 1 i 3,
 - c) liczbę litrów napojów, o których mowa w art. 12a ust. 1, sprzedanych w danym okresie – w podziale na poszczególne napoje określone w art. 12f ust. 1 i 3 wraz z informacją o dodatku w składzie kofeiny lub tauryny lub substancji słodzących, o których mowa w art. 12a ust. 1 pkt 1, oraz o zawartości cukrów w 100 ml napoju,
 - d) numery faktur, daty ich wystawienia, odpowiednio NIP dostawcy albo nabywcy oraz numery partii towaru, jeżeli nie są zawarte na fakturze;
- 8) datę i podpis podmiotu obowiązującego do zapłaty opłaty lub osoby przez niego upoważnionej;
- 9) pouczenie, że informacja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.¹⁷⁾).

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi i udostępni na elektronicznej platformie usług administracji publicznej wzór dokumentu elektronicznego informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 12h. 1. Organ właściwy w sprawie opłaty przekazuje 96,5% kwoty pobranej opłaty oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 12i ust. 1, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 30 dni od dnia wpływu środków na rachunek organu właściwego w sprawie opłaty albo przekazania jej na ten rachunek przez organ egzekucyjny.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1501, 1553, 1579, 1655, 1798, 1901 i 2070.

2. W przypadku powstania nadpłaty w opłacie organ właściwy w sprawie opłaty dokonuje zwrotu nadpłaty ze środków należnych Narodowemu Funduszowi Zdrowia.

Art. 12i. 1. W przypadku niedokonania w terminie, o którym mowa w art. 12g ust. 1, opłaty organ właściwy w sprawie opłaty ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę w wysokości odpowiadającej 50% kwoty należnej opłaty.

2. Dodatkową opłatę wnosi się na rachunek organu właściwego w sprawie opłaty.

3. Do dodatkowej opłaty przepisy art. 12c oraz art. 12h ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 12j. Do opłaty i dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 12i ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.¹⁸⁾).

Art. 12k. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, nie później niż do dnia 15 kwietnia, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informację o sposobie wykorzystania środków, o których mowa w art. 12c ust. 1 pkt 1, w poprzednim roku kalendarzowym.”;

3) w art. 29 w ust. 2 pkt 5–10 otrzymują brzmienie:

„5) 2020 – 147,75 mln zł;

6) 2021 – 177 mln zł;

7) 2022 – 177 mln zł;

8) 2023 – 177 mln zł;

9) 2024 – 177 mln zł;

10) 2025 – 177 mln zł.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019) w art. 21 w ust. 1 w pkt 5 po wyrazie „społecznych” dodaje się wyrazy „i zdrowotnych”.

Art. 9. 1. Opłata, w części, o której mowa w art. 9² ust. 11 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest wnoszona nie później niż do dnia:

1) 30 listopada 2020 r. za okres od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 31 października 2020 r. na podstawie informacji z tego okresu, sporządzonej zgodnie z wzorem określonym w

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200.

przepisach wydanych na podstawie ust. 8 pkt 1, złożonej nie później niż do dnia 15 listopada 2020 r.;

- 2) 31 lipca 2021 r. za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r., na podstawie informacji z tego okresu, sporządzonej zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 8 pkt 1, złożonej nie później niż do dnia 15 lipca 2021 r.

2. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy w terminie:

- 1) do dnia 15 grudnia 2020 r. w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje podziału łącznych wpływów z opłaty, o której mowa w ust. 1, proporcjonalnie do wpływów uzyskanych przez gminy z opłat, o których mowa w art. 11¹ ustawy zmienianej w art. 2, za II i III kwartał 2020 r. na podstawie danych publikowanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych za ten okres, oraz przekazuje środki na rachunki bankowe Narodowego Funduszu Zdrowia i gmin;
- 2) do dnia 15 sierpnia 2021 r. w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje podziału łącznych wpływów z opłaty, o której mowa w ust. 1, proporcjonalnie do wpływów uzyskanych przez gminy z opłat, o których mowa w art. 11¹ ustawy zmienianej w art. 2, za I i II kwartał 2021 r. na podstawie danych publikowanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych za ten okres, oraz przekazuje środki na rachunki bankowe Narodowego Funduszu Zdrowia i gmin.

3. Informacja, o której mowa w art. 9² ust. 15 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest składana w postaci papierowej zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 8 pkt 1, do czasu uruchomienia funkcjonalności do obsługi tej informacji w systemie informatycznym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Informacja składana zgodnie z ust. 3 zawiera informacje, o których mowa w art. 9² ust. 16 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Informacja, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest składana w postaci papierowej zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 8 pkt 2, do czasu uruchomienia funkcjonalności do obsługi tej informacji w systemie informatycznym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

6. Informacja składana zgodnie z ust. 5 zawiera informacje, o których mowa w art. 12g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym tego ministra oraz Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, informację o uruchomieniu funkcjonalności w systemie informatycznym ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie składanych informacji, o których mowa w art. 9² ust. 15 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

- 1) informacji, o której mowa w art. 9² ust. 15 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składnej w postaci papierowej,
- 2) informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składnej w postaci papierowej

– uwzględniając konieczność zapewnienia możliwości prawidłowego obliczenia wysokości opłat, których dotyczą te informacje, sprawnego ich poboru oraz ujednoczenia składanych informacji.

Art. 10. 1. Zezwolenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 2, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane.

2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących zezwoleń, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 2, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Przepisy art. 9² ust. 11–22 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do podmiotów posiadających zezwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 2, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy oraz podmiotów, które uzyskają te zezwolenie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. 1. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia przygotowuje projekt zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia uwzględniający zmiany wynikające z art. 116

ust. 1 pkt 7g i 7h ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Wysokość środków, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 4b ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w 2020 r. wynosi 87,75 mln zł.

3. Środki, o których mowa w ust. 2, są przekazywane nie później niż do dnia 31 lipca 2020 r.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r., z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

UZASADNIENIE

Zasadniczym celem projektu ustawy jest wykorzystanie polityki fiskalnej jako narzędzia służącego promocji prozdrowotnych wyborów konsumentów. W projekcie zaproponowano:

- 1) stymulowanie wyborów prozdrowotnych konsumentów przez nałożenie opłaty na:
 - a) napoje z dodatkiem cukrów będących monosacharydami lub disacharydami oraz środków spożywczych zawierających te substancje oraz substancje słodzące, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 16, z późn. zm.), kofeiny lub tauryny,
 - b) napoje alkoholowe w opakowaniach o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml;
- 2) wspieranie zachowań prozdrowotnych obywateli przez uwzględnienie aspektów zdrowotnych w polityce zakupowej państwa, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019);
- 3) wspieranie, mającej pozytywny wpływ na zdrowie, aktywności fizycznej dzieci i młodzieży przez wspieranie finansowe Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

Przewlekłe choroby niezakaźne, w tym cukrzyca i otyłość, stanowią poważne wyzwanie dla zdrowia publicznego. W 2013 r. Światowe Zgromadzenie Zdrowia zatwierdziło Globalny Plan Działania na rzecz zwalczania chorób niezakaźnych na lata 2013–2020. W dokumencie przedstawiono rekomendacje dla państw członkowskich, a także międzynarodowych partnerów, w celu zapobiegania chorobom niezakaźnym, promowania zbilansowanej diety oraz aktywności fizycznej. W 2015 r. Europejski Region Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) opublikował dokument w sprawie stosowania polityki cenowej w celu promowania zdrowego żywienia, w którym podkreśla się, że w odpowiedzi na rosnące obawy o konsumpcję napojów słodzonych oraz rozpowszechnienie otyłości rządy powinny wdrażać rozwiązania mające na celu ograniczenie dostępu do ww. produktów.

Głównym celem wprowadzenia opłaty jest promowanie prozdrowotnych wyborów żywieniowych oraz poprawa jakości diety przez ograniczenie spożycia słodkich napojów. Prawidłowe żywienie stanowi najważniejszy czynnik środowiskowy, mający wpływ na rozwój organizmu oraz zapewnienie dobrego stanu zdrowia. Konsekwencje nieprawidłowego żywienia wpływają nie tylko na okres dziecięcy, ale także na potencjał zdrowotny organizmu w wieku dorosłym. Okres dzieciństwa jest jednak szczególnie ważny ze względu na

kształtowanie się uwarunkowań behawioralnych, w tym zachowań żywieniowych. Odpowiednio wypracowane nawyki w wieku dziecięcym mogą wpływać na styl życia osoby w późniejszych latach jej życia. Utrwalanie właściwych nawyków żywieniowych od najmłodszych lat jest szczególnie ważne ze względu na profilaktykę chorób rozwijających się na tle wadliwego żywienia, zwłaszcza otyłości.

Nadwaga jest jednym z najbardziej rozpowszechnionych problemów zdrowotnych związanych ze stylem życia. Otyłość może być traktowana jako niezależna jednostka chorobowa, ale również jako czynnik ryzyka wystąpienia wielu chorób przewlekłych (w tym sercowo-naczyniowych, niektórych nowotworów, cukrzycy typu 2), a także przedwczesnej umieralności.

Częstotliwość występowania nadwagi i otyłości wśród niemowląt i małych dzieci rośnie we wszystkich krajach. Najbardziej gwałtowne wzrosty występują w krajach o niskich i średnich dochodach. Liczba dzieci z nadwagą lub otyłością wzrosła na całym świecie z 31 mln w 1990 r. do 42 milionów w 2015 r.

Według informacji prezentowanych przez Instytut Żywności i Żywienia im. prof. dra med. Aleksandra Szczygła na konferencji zorganizowanej w ramach Europejskiego Dnia Otyłości (17 maja 2018 r.) polskie dzieci są zaliczane od kilku lat do najszybciej tyjących w Europie.

Zgodnie z wynikami badania PITNUTS (2016 r.) ok. 10% dzieci w wieku 1–3 lat ma nadwagę lub otyłość, a dodatkowe 18,4% jest zagrożone nadmierną masą ciała. Problem nadwagi i otyłości dotyczy też niemal co trzeciego 8-latka (badanie COSI, 2016). U starszych dzieci i młodzieży nie jest znacząco lepiej. Według danych uzyskanych z ogólnopolskiego badania przeprowadzonego przez Instytut Żywności i Żywienia im. prof. dra med. Aleksandra Szczygła wśród uczniów szkół podstawowych i gimnazjów (10–16 lat) problem nadmiernej masy ciała dotyczył co piątego ucznia, przy czym częściej występował u chłopców niż u dziewcząt.

Najnowsze (2018 r.) wstępne wyniki badania zachowań zdrowotnych młodzieży w wieku 11–15 lat (międzynarodowe badanie HBSC, w którym od wielu lat uczestniczy również Rzeczpospolita Polska) wskazują, że nadmierna masa ciała występuje u 29,7% chłopców i 14,3% dziewcząt (wg kryteriów WHO, 2007). Odsetki te są wyższe o kilka procent w porównaniu do wyników edycji tego badania z 2014 r. W latach 2014–2018 odsetek

młodzieży z nadmierną masą ciała wzrósł z 19,9% do 21,7%.¹

W latach 2013–2014 przeprowadzono II Wieloośrodkowe Ogólnopolskie Badania Stanu Zdrowia Ludności (WOBASZ II) na losowej reprezentatywnej pod względem płci i miejsca zamieszkania próbie mieszkańców kraju w wieku 20 lat i powyżej. W ocenianej pod kątem sposobu żywienia grupie 5690 osób na podstawie pomiarów wysokości i masy ciała ustalono, że problem nadwagi lub otyłości dotyczył 69% mężczyzn i 59% kobiet, czyli wyraźnie więcej niż w przeprowadzonej w latach 2003–2005 pierwszej edycji badania, kiedy odsetki te wynosiły odpowiednio 62% i 50%. W ogólnopolskim ankietowym badaniu stanu zdrowia ludności EHIS przeprowadzonym przez Główny Urząd Statystyczny (GUS) jesienią 2014 r. stwierdzono, że zbyt wysoką masę ciała miało ponad 62% mężczyzn i 46% kobiet. Od poprzedniej edycji badania w 2009 r. odsetek ten wzrósł o 1 punkt procentowy, zarówno wśród mężczyzn (głównie 50-letnich i starszych), jak i kobiet (szczególnie młodych – w wieku 15–39 lat). Wzrost ten był mniejszy niż w poprzednich 5 latach (2004–2009), kiedy odsetek osób o zbyt wysokiej masie ciała zwiększył się o 9 punktów procentowych wśród mężczyzn i o 5 punktów w przypadku kobiet.

Aktualnych danych na temat rozpowszechnienia nadwagi i otyłości dostarczą ankietowe badanie stanu zdrowia ludności przeprowadzone jesienią 2018 r. przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny w ramach Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016–2020 (NPZ) na losowej, reprezentatywnej pod względem płci, wieku i miejsca zamieszkania próbie 3000 mieszkańców naszego kraju. Otrzymane wyniki wskazują, że zbyt wysoka masa ciała cechuje 58,8% mężczyzn i 41,1% kobiet w kraju, a otyłość odpowiednio 11,2% i 11,3%.

Z analizy przeprowadzonej przez Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie pn. *Raport na temat spożycia produktów spożywczych, w tym suplementów diety*, w ramach realizacji NPZ wynika, że w diecie populacji polskiej występują liczne nieprawidłowości, które mogą pociągać za sobą ryzyko zdrowotne.

Rozpoczęcie realizacji strategii poprawy żywienia o działania fiskalne przyczyni się do kształtowania zachowań prozdrowotnych, dokonywania właściwych wyborów żywieniowych i kreowania środowiska promującego zdrowy styl życia. Docelowo zmniejszy

¹ NCEŻ, Nadwaga i otyłość wśród dzieci i młodzieży (<https://ncez.pl/abc-zywienia-/zasady-zdrowego-zywienia/nadwaga-i-otylosc-wsrod-dzieci-i-mlodziezy>).

się liczba osób z nadwagą i otyłością, czego konsekwencją będzie spadek obciążenia populacji przewlekłymi chorobami niezakaźnymi oraz ograniczenie zapadalności i przedwczesnej umieralności z powodu tych chorób.

Zgodnie z rekomendacjami zawartymi w Piramidzie Zdrowego Żywienia i Aktywności Fizycznej, opracowanej przez Instytut Żywności i Żywienia im. prof. dra med. Aleksandra Szczygła, należy unikać spożycia cukru i słodyczy, zastępując je owocami i orzechami. Słodkie napoje i słodycze są bardzo kaloryczne – zawierają głównie sacharozę, glukozę, fruktozę. Nadmierne spożycie cukru i słodyczy przyczynia się do rozwoju nadwagi i otyłości, może zwiększać ryzyko cukrzycy typu 2, miażdżycy, sprzyja też powstawaniu próchnicy zębów. Szczególnie niekorzystne jest spożywanie, dodawanego do wielu produktów, syropu glukozowo-fruktozowego. Najlepiej unikać spożywania słodkich napojów bądź spożywać je rzadko, w niewielkich ilościach. Należy też ograniczyć dodatek cukru do potraw i przygotowywanych napojów.

Woda należy do niezbędnych składników pokarmowych i musi być dostarczana do organizmu regularnie i w odpowiednich ilościach. Odpowiednie nawodnienie organizmu ma kluczowe znaczenie dla funkcjonowania organizmu. Niedostateczna jej podaż szybko prowadzi do odwodnienia i związanej z tym mniejszej wydolności fizycznej, zaburzeń funkcji poznawczych oraz dolegliwości m.in. ze strony układu moczowego, krwionośnego, pokarmowego.

Zgodnie z zasadami prawidłowego żywienia należy pić co najmniej 1,5 l wody dziennie. Natomiast należy wyeliminować z diety lub znacznie ograniczyć spożycie napojów słodzonych i wód smakowych. Należy pamiętać, że słodkie napoje, obok słodkich przekąsek, są zasadniczym źródłem cukru w diecie.

Analizując problematykę spożywania napojów, należy zauważyć, że napoje energetyzujące są coraz chętniej wybierane przez młodzież. Wyniki badania ankietowego nastolatków (n = 2629; wiek 12–20 lat, średnia 15 lat) wskazują, że 67% nastolatków spożywało napoje energetyzujące, w tym 16% dość często². Badanie wskazuje na możliwe niekorzystne tendencje w przyszłości, bowiem spożycie jest częstsze u młodszych respondentów. Wspomaganie się napojami energetyzującymi w czasie nauki jest coraz powszechniejsze, ale ze względu na skład (m.in. znaczną zawartość kofeiny i tauryny) nie są to produkty

² <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26184263>

obojętne dla zdrowia, a łączenie ich np. z colą wzmacnia ich negatywne działanie.^{3,4}

Anna Fijałkowska et al. (badania z 2017 r.) wskazuje, że ok. 30% ośmiolatków spożywa słodkie napoje gazowane co najmniej raz w tygodniu. Badania ankietowe CBOS (2014 r.), przeprowadzone na liczącej 943 osoby reprezentatywnej próbie losowej dorosłych mieszkańców kraju pokazują zwiększenie w 2014 r. (w odniesieniu do 2010 r.) odsetka osób spożywających relatywnie często napoje słodzone. Rosną odsetki deklarujących spożycie kilka razy dziennie, codziennie, kilka razy w tygodniu i kilka razy w miesiącu. Jednocześnie obniża się z 63% do 56% odsetek osób spożywających tego rodzaju napoje raz w miesiącu, rzadziej bądź wcale. Badanie wskazuje także na wzrost z 12% do 17% odsetka osób twierdzących, że spożywają zbyt dużo napojów słodzonych.³

Warto zaznaczyć, że słodkie napoje wzmagają apetyt, co w konsekwencji powoduje niekontrolowany wzrost masy ciała, prowadzący do rozwoju nadwagi i otyłości. Wielu producentów napojów zaczęło stosować do słodzenia słodziki zamiast cukru. Takie praktyki mogą powodować złudne wrażenie, że takie napoje są zdrowsze. Należy jednak mieć na uwadze, że mózg człowieka zapamiętuje smak słodki na takim poziomie, jaki mu sami wyznaczymy przez ilość spożywanej słodkiej żywności (słodycze, słodkie napoje itp.). Warto zatem ograniczać ilość słodkich napojów (bez względu na dodatek cukru czy substancji słodzącej) i słodyczy w diecie, aby stopniowo obniżać próg wrażliwości na słodki smak.

Dodatek cukrów do produktów spożywczych zwiększa całkowitą wartość energetyczną produktu. Napoje słodzone cukrem zawierają zazwyczaj dodatek sacharozy lub syropu kukurydzianego o wysokiej zawartości fruktozy. Porcja słodkiego napoju gazowanego (z dodatkiem cukrów) o pojemności 330 ml zawiera zazwyczaj około 35 g (prawie dziewięciu łyżeczek do herbaty) cukru i zapewnia około 140 kcal energii, generalnie nie niosąc żadnej wartości odżywczej dla konsumenta.

Instytut Żywności i Żywienia im. prof. dra med. Aleksandra Szczygła przeprowadził wstępną analizę rynku napojów bezalkoholowych (131 produktów) i słodyczy/słodkich przekąsek (94 produkty) na podstawie informacji o zawartości cukrów podanych na opakowaniach. Napoje bezalkoholowe podzielono na dwie kategorie: gazowane i niegazowane. Instytut dla potrzeb analizy przyjął wartość 10 g cukrów w 100 ml produktu gotowego do spożycia.

³ NCEŻ, Napoje w diecie młodzieży – co warto o nich wiedzieć? (<https://ncez.pl/dzieci-i-mlodziez/mlodziez/napoje-w-diecie-mlodziezy----co-warto-o-nich-wiedziec->).

⁴ NFZ, Cukier, otyłość, konsekwencje – przegląd literatury. Szacunki dla Polski., 2019.

Spośród przeanalizowanych produktów 77% napojów gazowanych i 74% napojów niegazowanych miało zawartość cukrów poniżej 10 g w 100 ml produktu gotowego do spożycia. Ponadto analiza wykazała, że napoje, które zawierały powyżej 10 g cukrów / 100 ml, zazwyczaj były słodzone cukrem lub syropem glukozowo-fruktozowym. Napoje, które zawierały mniej niż 10 g cukrów w 100 ml, zawierały zazwyczaj substancje słodzące (cyklaminy, sacharyny, acesulfamu K, aspartam, glikozydy stewiolowe).

Liczne doniesienia wskazują, że słodzone cukrem napoje są na ogół szybko spożywane przez konsumenta i nie zapewniają takiego samego poziomu nasycenia, jaki zapewnia stały pokarm. Konsument nie mają więc skłonności do zmniejszania spożycia innych środków spożywczych, aby zrekompensować dodatkowe kalorie dostarczane podczas picia słodzonych napojów.

Z badań przeprowadzonych przez *American Academy of Pediatrics* wynika, że spożycie napojów słodzonych wzrosło na przestrzeni 30 lat o 300%, a opakowania, w których są one sprzedawane, zwiększyły swoją objętość 3-krotnie. Słodkie napoje dostarczają dodatkowo do całodennej porcji energii 40% więcej kalorii i stanowią ponad 50% cukru w diecie dzieci. Włączenie do codziennej diety porcji słodzonego napoju (150 kcal), na przestrzeni roku może spowodować wzrost masy ciała nawet o 6,75 kg. Konsumpcja litra napoju słodzonego przyczynia się do realizacji zapotrzebowania całodziennego na węglowodany. Wypijanie słodzonych napojów niealkoholowych przyczynia się do wystąpienia problemów z utrzymaniem prawidłowej masy ciała oraz innych komplikacji zdrowotnych, np. cukrzycy typu 2, zaburzeń lipidowych, chorób układu sercowo-naczyniowego.

Znaczący wzrost podaży cukrów prostych w diecie mieszkańców krajów wysokorozwiniętych związany jest ze stale rosnącą konsumpcją słodkich napojów bezalkoholowych. Taką sytuację wiąże się z występującą epidemią otyłości, zwłaszcza w grupie dzieci i młodzieży. W przeglądzie systematycznym dotyczącym tej relacji autorzy wskazują, że analizowane badania konsekwentnie potwierdzają relację pomiędzy spożyciem napojów słodzonych cukrem i zwiększonym poborem kalorii, jak również wskazują istotne statystycznie zmiany otyłości w reakcji na zmiany w spożyciu napojów słodzonych cukrem. Autorzy konkludują, że wszystkie przesłanki wskazują na konsumpcję SSB jako czynnik kontrybuujący do

epidemii otyłości⁵.

Z danych Instytutu Żywności i Żywienia im. prof. dra med. Aleksandra Szczygła wynika, że najczęściej sacharozy w diecie młodzieży w wieku 13–15 lat z Warszawy dostarczały cukier dodawany do potraw i napojów (12,2%), soki, nektary, napoje owocowe (19%), kompoty (3,8%), słodczyce: ciastka, czekolada, cukierki, batony, wafle, ciasta (18,1%) oraz napoje słodzone typu *soft drinks* (12%).

Koszyk napojów bezalkoholowych odpowiada za 14,7% sprzedaży produktów spożywczych w naszym kraju. W 2015 r. przeciętny Polak kupił 184 litry napojów bezalkoholowych.⁶ Polski konsument coraz chętniej pije wodę, choć nadal wypija jej rocznie znacznie mniej niż jego zachodni sąsiad. Świadomość cen napojów jest relatywnie wysoka – aż 6 na 10 kupujących zna ceny wszystkich lub większości soków, które zazwyczaj kupuje. Polscy kupujący coraz częściej szukają lepszych produktów, a ponad połowa jest w stanie zapłacić więcej, otrzymując gwarancję wyższej jakości. Konsument w kraju oraz w całej Europie mają świadomość i potrzebę kontroli zawartości cukrów w spożywanych napojach – 71% zgadza się ze stwierdzeniem, że należy ograniczać spożycie słodkich napojów w celu kontrolowania masy ciała.⁷

Szereg badań wskazuje na dodatnią korelację między wysokim spożyciem fruktozy a występowaniem nadciśnienia tętniczego. Odpowiada ono także za upośledzenie funkcji wątroby oraz trudności w regulowaniu gospodarki węglowodanowej organizmu. Szacuje się, że w naszym kraju spożycie słodzonych napojów gazowanych wynosi około 43 ml/osobę/dzień. Badanie *Framingham Heart Study* wykazało, że spożywanie 1 lub więcej napojów słodzonych zwiększało ryzyko wystąpienia zespołu metabolicznego nawet o 48% w odniesieniu do osób niespożywających tego typu produktów. Osoby spożywające powyżej 2 porcji słodzonych napojów dziennie w porównaniu do osób spożywających mniej niż 1 porcję miesięcznie mają o 35% wyższe ryzyko wystąpienia choroby niedokrwiennej serca.

Objęcie napojów słodzonych opłatą w wysokości ok. 40% mogłoby spowodować obniżenie średniego dziennego spożycia o 12,4 kalorii i utraty masy ciała blisko o 1,4 kg na osobę w ciągu roku.

⁵ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26184263>

⁶ KPMG, Rynek napojów bezalkoholowych w Polsce, 2016.

⁷ Nielsen, Rynek napojów bezalkoholowych w Polsce, 2019.

Od końca lat 90. XX w. spożycie cukru w czystej postaci w gospodarstwach domowych wykazuje tendencje spadkowe. Według danych GUS, w latach 1999–2014 zmniejszyło się ono aż o 39%. Tym samym cukier był jedną z kategorii żywnościowych, która zanotowała największy spadek konsumpcji w tym okresie, po ziemniakach, mleku, mące i pieczywie. Ograniczenie konsumpcji czystego cukru wynika m.in. z faktu, że coraz więcej osób chce przestrzegać zasad zdrowej diety. Z drugiej strony bogacenie się społeczeństwa i zmieniający się styl życia przyczyniają się do wzrostu zapotrzebowania na produkty wysoko przetworzone i gotowe. Tłumaczy to, dlaczego, mimo redukcji spożycia czystego cukru, jego konsumpcja ogółem rośnie w formie innych produktów spożywczych (cukier ukryty/dodany). Potwierdzają to dane bilansowe GUS, wg których od wstąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej (UE) konsumpcja cukru w przeliczeniu na mieszkańca zwiększyła się o 16% rocznie w 2014 r.

Prowadzenie polityki fiskalnej, dotyczącej produkcji i obrotu produktów spożywczych szkodliwych w nadmiarze dla zdrowia, sprzyja udokumentowanemu obniżeniu ich konsumpcji. Już w 2010 r. WHO opublikowała przegląd systematyczny określający wpływ polityki fiskalnej na sposób żywienia, stan odżywienia oraz rozwój chorób przewlekłych.⁸ Stwierdzono, że mają one wysoki potencjał w kształtowaniu zdrowych i racjonalnych wyborów żywieniowych społeczeństwa.

Część lub całość dochodów generowanych przez instrumenty fiskalne można przeznaczyć na wysiłki na rzecz poprawy systemu opieki zdrowotnej, a także zachęty do zdrowszego żywienia w postaci kampanii edukacyjnych czy też zwiększenie dostępu do zajęć sportowych.

Irlandzkie badanie Bahla i wsp.⁹ wykazało, że 20% redukcja obciążeń fiskalnych napoi bezalkoholowych przyczyniła się do wzrostu ich konsumpcji o 6,8% w populacji. W duńskim badaniu Smeda i wsp.¹⁰ wykazano zaś, że zmniejszenie podatku VAT o połowę na konkretne składniki odżywcze zamiast na grupy środków spożywczych, zmniejszyło średnie spożycie cukru o 6,5%, tłuszczu ogółem o 2,5%, tłuszczów nasyconych o 3,6%, przy jednoczesnym wzroście spożycia błonnika o 6,5%. W podobnym badaniu *Jensen&Smed* wykazano, że

⁸ Thow AM., Jan S., Leeder S., Swinburn B., *The effect of fiscal policy on diet, obesity and chronic disease: a systematic review.*, Bulletin of World Health Organization, 2010

⁹ Bahl R, Bird R, Walker MB. The uneasy case against discriminatory excise taxation: soft drink taxes in Ireland. *Public Finance Rev* 2003

¹⁰ Smed S, Jensen JD, Denver S. Socio-economic characteristics and the effect of taxation as a health policy instrument. *Food Policy* 2007; 32: 624-39 doi:10.1016/j.foodpol.2007.03.002.

młodszy klienci, a także osoby o niższym dochodzie, to grupy klientów, które najbardziej reagują na instrumenty fiskalne. Wprowadzone zmiany przyczyniły się do redukcji średniego spożycia cukru i nasyconych kwasów tłuszczonych kolejno o 16% i 8%, a także zwiększenia spożycia błonnika o 15%. W Szkocji (badanie *Santarossa&Mainland*) wzrost obciążeń kolejno o 1% dla mięsa, 4% dla nabiału, 11% dla jajek, 24% dla tłuszczów i oleju, przyczynił się do redukcji spożywanej w diecie wartości energetycznej o 17,5% oraz tłuszczu o 20%. W amerykańskim badaniu *Tefft* stwierdzono, że 10% wzrost danin, którymi objęto napoje bezalkoholowe, przyczynił się do obniżenia wydatków ponoszonych na ich zakup o 0,7%. W innym badaniu *Gabe* ten sam wzrost spowodował redukcję ich sprzedaży o 4,8%. Obiecujące wyniki przedstawia badanie norweskie *Gustavsen*, w którym wskazano, że wzrost cen napojów bezalkoholowych o 27% może przyczynić się do redukcji ich konsumpcji nawet o 44%. Warto zaznaczyć, że Szwecja zaproponowała 114% opodatkowanie wyrobów cukierniczych oraz produktów gotowych do spożycia, a także dopłatę do warzyw i owoców w celu wzrostu ich konsumpcji o 2–5%, przewidzianej w modelu opracowanym przez *Dong&Lin*. W badaniu *Ferra et al.* stwierdzono, że 10% wzrostu obciążeń fiskalnych dla napojów bezalkoholowych przyczyni się do redukcji ich konsumpcji na osobę o 23 l rocznie, wpływając na obniżenie masy ciała nawet o 1,4 kg na osobę.

Na podstawie przeprowadzonego przeglądu systematycznego WHO wydała rekomendację, dotyczącą stosowania odpowiedniej polityki fiskalnej, która wpływa na trendy żywieniowe w społeczeństwie, a tym samym przyczynia się do poprawy zdrowia populacji w krajach rozwiniętych. Działania te mają szczególne znaczenie w zapobieganiu problemowi nadwagi i otyłości, zwłaszcza wśród osób młodych oraz o niskich dochodach.

W 2013 r. opublikowana została metaanaliza *Cabrera Escobar et al.* dotycząca wpływu wprowadzenia wobec słodkich napojów rozwiązań fiskalnych (SSB, z ang. *sugar sweetened beverages*) na wskaźnik otyłości.¹¹ Analizie poddano 6 badań spełniających kryteria włączenia, przeprowadzonych w Meksyku, Brazylii oraz Francji. Wszystkie badania wykazały negatywną elastyczność cenową, co oznacza, że wyższa cena produktu jest związana z niższą potrzebą na wskazany produkt. Wyższe ceny dla SSB były związane ze zwiększonym zapotrzebowaniem na napoje alternatywne, takie jak soki owocowe (elastyczność ceny: 0,388, 95% CI: 0,009 - 0,767) i mleko (0,129, 95% CI: -0,085 - 0,342), a

¹¹ Escobar Cabrera A.M., Veerman Lennert J., Tollman M.S., Bertram Y.M., Hofman J.K. Evidence that a tax on sugar sweetened beverages reduces the obesity rate: a meta-analysis. BMC Public Health 2013, 13:1072.

także ze zmniejszonym zapotrzebowaniem na napoje dietetyczne (-0,423, 95% CI: -0,628 - 1,219). Kolejnych 6 badań pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej wykazało, że wyższa cena może również prowadzić do spadku BMI oraz zmniejszyć częstość występowania nadwagi i otyłości w populacji (wyniki w tabeli).

Tabela 1. Wyniki metaanalizy *Cabrera Escobar et al. 2013*

Publikacja	Wpływ na BMI	Wpływ na nadwagę	Wpływ na otyłość	Wzrost ceny
Fletcher et al. 2010 – dot. osób dorosłych	- 0,0031	- 0,0002	- 0,0001	1%
Fletcher et al. 2010 – dot. dzieci i młodzieży	- 0,015	- 0,002	- 0,009	1%
EA et al. 2010	- 0,065	Brak danych	Brak danych	20%
Han E 2011 – dot. kobiet	Brak danych	Brak danych	- 0,05	10%
Han E. 2011 – dot. mężczyzn	Brak danych	Brak danych	- 0,34	10%
Powell 2009 – dot. maszyn z produktami spoż.	0,011	0,017	Brak danych	1%
Powell 2011 – dotyczy sklepów spożywczych	0,0124	0,0124	Brak danych	1%
Smith 2010	Brak danych	- 0,045	- 0,03	20%

Opracowana w 2013 r. metaanaliza wykazała, że zwiększenie cen za napoje słodzone przyczynia się do redukcji otyłości oraz nadwagi w populacji.

Powyższe dane potwierdzają potencjalnie korzystny efekt wykorzystywania narzędzi polityki fiskalnej na zmianę niekorzystnych nawyków żywieniowych, a co za tym idzie na zmniejszenie częstości występowania nadwagi, otyłości oraz innych chorób cywilizacyjnych, w tym chorób układu krążenia w społeczeństwie.

W świetle rozwiązań fiskalnych szczególną uwagę poświęcono objęciu nimi napojów słodzonych cukrem. Dowody wskazują, że mogą one znacznie zmniejszyć konsumpcję, przyczyniając się do zmniejszenia nadwagi i otyłości.

Państwa członkowskie Unii Europejskiej sukcesywnie wprowadzają zmiany w zakresie cen żywności.¹² W 2011 r. Dania jako pierwszy kraj wprowadziła daninę obejmującą tłuszcze nasycone w żywności. W ślad za Danią reformy te zostały przeprowadzone m.in. przez Węgry (dotyczyły żywności o niskiej gęstości odżywczej), Francję (dotyczyły napojów słodzonych) oraz Portugalię (podatek „fast foodowy”). W Dani podatek od produktów zawierających tłuszcze nasycone doprowadził do znacznego zmniejszenia ich spożycia, a w konsekwencji do poprawy stanu zdrowia społeczeństwa i zmniejszenia umieralności. W Finlandii wykorzystuje się politykę cenową jako narzędzie wpływające na wielkość spożycia żywności. Należy zaznaczyć, że słodczyce oraz napoje bezalkoholowe zostały objęte dodatkowo podatkiem akcyzowym. We Francji wdrożono Narodowy Program Żywienia i Zdrowia, w ramach którego wprowadzono m.in. zakaz umieszczania automatów vendingowych w szkołach. Od 2011 r. obowiązuje również danina od napojów słodzonych. Ponadto w 2017 r. został wprowadzony zakaz sprzedaży nieograniczonej ilości napojów bezalkoholowych w ofercie „tyle, ile możesz wypić”. Na Węgrzech od 2011 r. obowiązuje podatek zdrowia publicznego. Opodatkowanie dotyczy produktów spożywczych, które mają potwierdzone ryzyko zdrowotne (wysoka zawartość cukrów). Główne cele wprowadzenia podatku to: zachęcanie do zdrowszych nawyków żywieniowych przez zwiększenie dostępności zdrowych produktów spożywczych, zachęcanie do reformulacji, zwiększanie dochodów na zdrowie publiczne. Podatek jest obliczany na podstawie zawartości cukru, soli i metyloksantyny w opakowaniach jednostkowych produktów spożywczych. Pierwsza ocena skutków wdrożenia tego rozwiązania, przeprowadzona rok później, wykazała, że 26–32% konsumentów zmniejszyło spożycie produktów objętych podatkiem. Wzrost ceny był główną siłą napędową, chociaż wysoki odsetek konsumentów (22–38%, w zależności od kategorii

¹² Villanueva T., European nations launch tax attack on unhealthy foods, Canadian Medical Association Journal, 2011.

żywności) zmniejszył ich spożycie z powodu zwiększonej świadomości zdrowotnej. Co więcej, producenci żywności (40%) przeprowadzili reformulację swoich produktów, 30% całkowicie usunęło niekorzystne składniki w swoich produktach, a 70% obniżyło zawartość niekorzystnych składników w swoich wyrobach. Druga ocena skutków przeprowadzona w 2014 r. miała na celu określić, czy zmiany będą miały wpływ na konsumpcję w dłuższej perspektywie oraz jaki zaobserwowano wpływ na status żywieniowy i społeczno-ekonomiczny. Wstępne wyniki wykazały, że zaobserwowano zmiany w zachowaniach żywieniowych konsumentów, np. wybór tańszego, często zdrowszego produktu. W Portugalii od początku 2017 r. rząd wprowadził podatek na słodzone bezalkoholowe napoje. Strategia walki z otyłością u dzieci została przyjęta również w Wielkiej Brytanii. Jej newralgicznym punktem jest polityka fiskalna, której instrumenty zostały wprowadzone w kwietniu 2018 r. Opłata dotyczy wszystkich napojów bezalkoholowych (innych niż naturalny sok owocowy, sok warzywny, mleko i niektóre napoje alkoholowe) pakowanych lub importowanych do Wielkiej Brytanii, które zawierają dodatek cukrów i co najmniej 5 g cukrów ogółem (zarówno naturalnie występującego, jak i dodanego) na 100 ml przygotowanego napoju gotowego do spożycia. Istnieją dwie stawki – 0,18 £ i 0,24 £ za litr napoju w zależności od zawartości cukrów w produkcie.

Poniżej (tabela 2) przedstawiono wpływ rozwiązań fiskalnych obejmujących produkty spożywcze niezalecane do nadmiernego spożycia na ceny i konsumpcję produktów objętych podatkiem oraz analizę działań fiskalnych w różnych krajach (tabela 3).

Tabela 2. Wpływ danin od słodkich napojów na ceny i konsumpcję produktów objętych podatkiem.

Kraj	Podstawa	Skutki wprowadzenia
Finlandia	Napoje słodzone	<ul style="list-style-type: none"> – wzrost cen o 3,4% w 2011 r., 1,2% w 2012 r. i 0,7% w 2013 r.; – spadek popytu o 0,7% w 2011 r., 3,1% w 2012 r. i 0,9% w 2013 r.; – brak zmian trendów we wskaźnikach konkurencyjności. Niewielki wpływ na wydajność pracy i zatrudnienie w przemyśle spożywczym objętym opodatkowaniem.

Francja	Napoje słodzone	<ul style="list-style-type: none"> – wzrost cen o 5% w 2012 r. i 3,1% w 2013 r., – spadek popytu o 3,3% w 2012 r. i 3,4% w 2013 r., – wzrost marży detalicznej na dietetyczną Colę, marża pozostałych napojów na stałym poziomie.
Meksyk	Napoje słodzone	<ul style="list-style-type: none"> – spadek konsumpcji opodatkowanych napojów słodzonych o 10% oraz wzrost spożycia napojów nieopodatkowanych (mleko, woda mineralna) o 7%, – badania przeprowadzone na próbie 1500 Meksykanów wykazały, że ponad połowa przebadanych osób zmniejszyła spożycie napojów słodzonych od wprowadzenia podatku, – w pierwszej połowie 2014 r. największa rozlewnia napojów bezalkoholowych odnotowała spadek sprzedaży o 6,4%, podczas gdy w drugiej połowie 2014 r. spadek sprzedaży spowolnił do 0,3%, – rozlewnie napojów bezalkoholowych zarejestrowały spadek sprzedaży w Ameryce Północnej w zakresie od 0,1% do 3%.
Węgry	Napoje słodzone	<ul style="list-style-type: none"> – wzrost cen o 3,4% w 2011 r., 1,2% w 2012 r. i 0,7% w 2013 r., – spadek popytu o 2,7% w 2011 r., 7,5% w 2012 r. i 6% w 2013 r.

Źródło: Cornelsen L., Carreido A. *Health-related Taxes on Foods and Beverages*, „Food Research Collaboration Policy Brief”, 2015.

Tabela 3. Analiza działań fiskalnych w różnych krajach

Kraj	Akt prawny	Produkty objęte daniną	Rodzaj daniny	Progi dotyczące zawartości cukru	Przewidywany zysk	Cel wydatkowania uzyskanych funduszy	Uwagi	Monitorowanie efektów
Wielka Brytania	Regulacje podatkowe UK z marca i sierpnia 2016 r ^{1-2/} z datą wejścia w życie 6 kwietnia 2018 r.	Napoje bezalkoholowe o wysokiej zawartości cukru oraz napoje alkoholowe o zaw. alkoholu do 1,2% (piwo poniżej 0,5%).	Opłata dodatko wa od zawartości cukru.	– 18 pensów za litr przy zaw. cukru powyżej 5 g / 100 ml, 24 pensy za litr przy zaw. cukru powyżej 8 g / 100 ml (zwolnione soki i napoje mleczne, najmniejsi producenci).	520 mln funtów w latach 2018 i 2019; w późniejszych latach mniej.	Dofinansowanie zajęć sportowych w szkołach podstawowych.	Czekolada lub ciastka nie stanowią zagrożenia, ponieważ nie są spożywane regularnie tak jak napoje gazowane.	Przez HM Revenue and Customs (HMRC) and HM Treasury (HMT)
Irlandia	Działania podobne jak w Wielkiej Brytanii z terminem realizacji maj 2018 r.							
	Special Consumptio	Napoje bezalkoholowe		– przy zawartości cukru poniżej 8 g	80 mln Euro			

Portugalia	n Tax z 25 listopada 2016 r., realizacja od stycznia 2017 r.	z wyłączeniem soków i napojów mlecznych		/ 100 ml - 0,08 Euro/l, – przy zawartości cukru powyżej 8 g / 100 ml lub z dodatkiem sztucznych środków słodzących podatek 0,16 Euro/l.				
Francja	1 stycznia 2012 r.	Napoje słodzone cukrem lub sztucznymi środkami słodzącymi (niezależnie od ich zawartości) oraz napoje alkoholowe o	Akcyza	Wysokość regulowana corocznie 1 stycznia w zależności od wzrostu cen: <u>2012:</u> 7,16 EUR za hektolitr <u>2013:</u> 7,31 EUR <u>2014:</u> 7,45 EUR			VAT: 20% (standa rtowy) 5.5/10 % zreduk owany dla produk	Raport konsorcjum ECSIP opracowywany wspólnie z Ecorys Holandia ^{3/}

		zaw. alkoholu do 1,2% (piwo poniżej 0,5%).					tów spożywczych	
	1 stycznia 2014 r.	Napoje energetyzujące		1 EUR / litr				
Węgry	Wrzesień 2011 r.	Słodycze, czekolada, napoje słodzone cukrem, napoje energetyzujące, dżemy owocowe, słone przekąski, przyprawy.	Public health product tax (NETA)	7 HUF/litr napoje o zaw. cukru > 8 g / 100 ml. <u>Wyjątek:</u> napoje o zawartości soku owocowego lub warzywnego > 25% i produkty z użyciem co najmniej 50% mleka			VAT 27% – standardowy 18% zredukowany dla mleka i produktów mlecznych	
				200 HUF/litr syropy lub koncentraty do produkcji napojów				

				<p>bezalkoholowych.</p> <p><u>Wyjątek:</u></p> <p>Syropy z zawartością powyżej 25% soku owocowego lub warzywnego</p>				
				<p>250 HUF/litr</p> <p>Napoje energetyzujące: zawartość metyloksantyny >1 mg / 100 ml i tauryny > 100 mg / 100 ml.</p> <p>lub: zawartość samej metyloksantyny >15 mg / 100 ml.</p>				
				<p>70 HUF / kg:</p> <p>proszek kakaowy</p>				

				<p>z dodatkiem cukru lub 130 HUF / kg inne produkty: słodyczne o zaw. cukru > 25 g / 100 g, czekolada: zawartość cukru > 40 g / 100 g i kakao < 40 g / 100 g. <u>Wyjątek:</u> produkty przygotowane przy użyciu co najmniej 50% mleka.</p>				
				<p>250 HUF / kg: Słone przekąski o zawartości soli > 1g/100g.</p>				
				<p>250 HUF / kg przyprawy o zawartości soli > 5 g</p>				

				<p>/ 100 g (zwolnienia dla musztardy i keczupu oraz niektórych innych solonych przypraw pochodzenia roślinnego o zaw. soli < 15 g / 100 g.</p>				
				<p>20 HUF / kg aromatyzowane piwa / alkopopy: piwo lub inne alkohole o zawartości cukru > 5 g / 100 ml.</p>				
				<p>500 HUF/kg dżemy owocowe Wszystkie smaki owocowe z wyjątkiem dżemu</p>				

				ekstra, galaretki ekstra, marmolady i dżemów wysokiej jakości.				
Finlandia	Od 2011 r.	Słodycze, lody i napoje bezalkoholowe.	Akcyza	Od 2014 r.: EUR 95/kg lub EUR 0.220/l (napoje słodzone cukrem i soki), EUR 0.11/l (napoje słodzone „słodzikami” i wody smakowe). Od 2012 r.: EUR 0.95 /kg lub EUR 0.11 /l. Od 2011 r.: EUR 0.75 /kg lub EUR 0.075 /l.		VAT 24% (standardowy), zredukowany dla żywności do 14%.		
Dania	Październik 2010 r.	Lody.	Akcyza	DKK 5.29/l dla lodów o zawartości			VAT 25%	

				cukru <0.5 g/100ml, DKK 6.61/l dla lodów o zawartości cukru > 0.5 g / 100 ml.				
	2013 r.	Czekolada i słodycze.	Akcyza	DKK 20.93 / kg dla produktów o zawartosci cukru poniżej 5 g / kg DKK 24.61 / kg dla pozostałych.				
	<p>Dania wprowadziła podatek od napojów bezalkoholowych w latach trzydziestych (podatek wynosił 1,64 duńskiej korony za litr). W 2013 r. postanowiono zlikwidować ten podatek wraz z równie niepopularnym podatkiem od zawartości tłuszczu. Miało to na celu stworzenie miejsc pracy i pomoc lokalnej gospodarce. Krytycy twierdzili, że podatki te były nieskuteczne. Aby uniknąć podatków od tłuszczu i cukru, lokalni sprzedawcy detaliczni skarżyli się, że Duńczycy, aby kupić masło, lody i napoje gazowane udawali się do Szwecji i Niemiec, gdzie ceny były niższe. Dania uchyliła podatek od tłuszczu w styczniu 2013 r., jak również uchyliła w 2014 r. podatek od napojów bezalkoholowych.</p>							
Norwegia	Finansdepartementet (2017-10-12).	Wszystkie napoje bezalkoholow	Akcyza	4.75 koron/l	Brak progów zawartości cukru.	Dochody budżetowe państwa.	Celem wprowadzenia podatku jest	

	"Avgiftssatser 2018"4/.	e, do których dodawany jest cukier lub sztuczne środki słodzące.					zwiększenie dochodów państwa, a nie obniżenie spożycia cukru.	
--	-------------------------	--	--	--	--	--	---	--

Spożywanie alkoholu jest jednym z głównych czynników ryzyka związanym z obciążeniem chorobami niezakaźnymi. Pozostaje również w związku ze wskaźnikami stosowania przemocy oraz występowaniem urazów. Zgodnie z opublikowanym w 2018 r. dokumentem *Global status report on alcohol and health*¹³ spożywanie alkoholu przyczynia się do 3 milionów zgonów rocznie na całym świecie, a także do pogorszenia stanu zdrowia milionów ludzi. Szkodliwy wzorzec spożywania alkoholu obserwowany jest również wśród młodych osób.

Mała objętość opakowania napoju alkoholowego, stosunkowo niska cena produktu, a także łatwość szybkiego spożycia wielokrotnie determinuje wybór właśnie tych produktów (do 300 ml) i znacząco wpływa na ich atrakcyjność, szczególnie wśród niektórych grup społecznych. Najczęściej takie napoje są nabywane do spożycia poza miejscem sprzedaży. Z uwagi na obowiązujące przepisy ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2335 oraz z 2019 r. poz. 1495), która w załączniku nr 1 określa dopuszczalne nominalne ilości napojów alkoholowych, zmiana objętości opakowań przez producentów w celu uniknięcia opłaty jest ograniczona tylko do ilości określonych w tym załączniku.

Wprowadzanie dodatkowej opłaty za zakup tego rodzaju produktów, które są łatwo dostępne pod względem ekonomicznym, może wpływać na indywidualne wybory konsumentów. W przypadku napojów alkoholowych istnieje potrzeba kontrolowania dostępności ww. produktów oraz wprowadzania ograniczeń ekonomicznych oraz fizycznych w ich sprzedaży.

Podkreślić należy, że w ocenie WHO ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów alkoholowych, tj. oddziaływanie na cenę tych produktów, jest uważane za jedną z najskuteczniejszych metod mających na celu ograniczenie nadmiernego spożywania alkoholu, szczególnie w najbardziej wrażliwych grupach społecznych, w tym wśród ludzi młodych i tych, którzy piją najwięcej. Te dwie grupy są najbardziej wrażliwe na zmiany cen alkoholu.

Istotną kwestią związaną z napojami alkoholowymi w opakowaniach o małej objętości jest także stale powiększający się asortyment produktów w tym segmencie. Obecnie na półkach sklepowych dostępne są nie tylko 100 i 200 ml butelki z napojami spirytusowymi, ale także szeroki wybór win (np. w przypadku win niemusujących dostępne niewielkie objętości to

¹³ <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/274603/9789241565639-eng.pdf?ua=1>

100, 187 i 250 ml), dostępnych w butelkach lub puszkach, oraz tzw. alco-popów, czyli gotowych do spożycia drinków (dostępnych np. w opakowaniach o objętości 275 ml czy puszkach o objętości 250 ml).

Zwolnienie z opłaty za sprzedaż napojów alkoholowych napojów sprzedawanych w opakowaniach powyżej 300 ml nie jest związane z ingerencją w strukturę produkcji napojów alkoholowych ze względu na strukturę właścicielską podmiotów.

Inne alternatywne, mniej restrykcyjne metody osiągnięcia celu, w postaci działalności edukacyjnej i profilaktycznej, w ocenie projektodawcy nie są w odniesieniu do niego adekwatne. Bez wsparcia regulacyjnego i ograniczania dostępności ekonomicznej zmiana zachowań konsumentów jest mało prawdopodobna.

Utrwalające się niekorzystne wzorce spożywania alkoholu (przekładające się na rosnącą konsumpcję alkoholu w opakowaniach o małej objętości przez różne grupy społeczne, w tym osoby zatrudnione i przez okres całego dnia – w przeciwieństwie do alkoholu w opakowaniach o większej objętości) oraz ogólne wysokie i rosnące spożycie alkoholu z perspektywy zdrowotnej uzasadniają wprowadzenie tego rodzaju narzędzia.

Powyższe prowadzi do konkluzji, że dostępność, a co za tym idzie popularność opisywanych opakowań napojów alkoholowych jest znaczna i w ostatnich latach systematycznie rośnie. Ponadto opakowania te pozostają widoczne w przestrzeni publicznej w istotnej liczbie również po spożyciu napoju alkoholowego, co niewątpliwie stanowi niepożądane zjawisko zauważalne na ulicach polskich miast. Sprzedaż tego rodzaju opakowań napojów nie odbywa się w zauważalnej ilości w lokalach gastronomicznych, stąd regulacja nie obejmuje tego rodzaju usług.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2016 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016–2020 (Dz. U. poz. 1492) w ramach celu operacyjnego 1 pn. *Poprawa sposobu żywienia i stanu odżywienia oraz aktywności fizycznej społeczeństwa* nakłada obowiązek prowadzenia przez Ministra Finansów, we współpracy z Ministrem Zdrowia, Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Głównym Inspektorem Sanitarnym polityki fiskalnej ukierunkowanej na zwiększanie dostępności produktów spożywczych zalecanych do spożycia i zmniejszanie dostępności produktów niezalecanych do nadmiernego spożycia (zadanie 1.1.1.). Z uwagi na alarmujące dane na temat częstości występowania nadwagi i otyłości w polskim społeczeństwie niezbędne jest wdrożenie zintegrowanych oddziaływań mających na celu zmniejszenie skali występowania głównych czynników ryzyka powstawania

chorób niezakaźnych. Zagadnienie wykorzystania polityki cenowej w promocji racjonalnego żywienia było przedmiotem wnikliwych analiz. Prowadzenie polityki fiskalnej dotyczącej produkcji i obrotu produktów spożywczych szkodliwych w nadmiarze dla zdrowia, sprzyja udokumentowanemu obniżeniu ich konsumpcji. Dostępne dane potwierdzają potencjalnie korzystny efekt wykorzystywania narzędzi polityki fiskalnej na zmianę nawyków żywieniowych, a co za tym idzie na zmniejszenie częstości występowania nadwagi, otyłości oraz innych chorób cywilizacyjnych. Projektowane rozwiązania wzmocnią prozdrowotną politykę realizowaną w ramach Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016–2020 i będą uzupełnieniem dotychczasowych działań i strategii realizowanych przez Ministerstwo Zdrowia w przywołanym zakresie.

W projekcie ustawy zaproponowano objęcie dodatkową opłatą napojów z dodatkiem cukrów (monosacharydów lub sacharydów) środków spożywczych zawierających te substancje oraz substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności, kofeiny lub tauryny. Dwie ostatnie substancje (kofeina oraz tauryna) stanowią najczęstsze dodatki do napojów energetyzujących.

Kofeina jest najczęściej stosowaną substancją psychoaktywną: alkaloidem roślinnym naturalnie występującym w liściach, ziarnach i owocach co najmniej 63 gatunków roślin na całym świecie, m.in. w liściach krzewu herbacianego i ostrokrzewu paragwajskiego mate, nasionach kawy, kakao, liany brazylijskiej, paulinia guarana oraz zarodkach nasion koli. W napojach energetyzujących najczęściej stosowaniu kofeiny towarzyszy dodawanie tauryny, jako składnika, który ma korzystny wpływ na wytrzymałość, koncentrację, czas reakcji, szybkość i samopoczucie.¹⁴

Za napój podlegający opłacie rozumie się wyrób w postaci napoju oraz syrop, będący środkiem spożywczym, ujęte w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w klasach 10.32 i 10.89 oraz w dziale 11, w którego składzie znajduje się co najmniej jedna z ww. substancji, z wyłączeniem substancji występujących w nich naturalnie (m.in. napoje gazowane i niegazowane, nektary, soki, napoje energetyzujące, napoje izotoniczne, wody smakowe i funkcjonalne).

Przez substancje występujące naturalnie rozumie się substancje, które nie zostały dodane

¹⁴ www.ncez.pl

do produktu, natomiast znajdują w składzie zgodnie z jego charakterystyką, np. cukry występujące w owocach (w odniesieniu do soków) lub kofeina zawarta w naparze z kawy. Cukry, substancje słodzące lub aktywne jako dodatki podlegające opłacie powinny być ujęte w wykazie składników zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie żywności i żywienia. W odniesieniu do napojów fermentowanych (np. piwa) opłacie podlegałyby napoje, które w wykazie składników zawierają cukry (monosacharydy lub disacharydy) oraz środki spożywcze zawierające te substancje oraz substancje słodzące, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności, kofeinę lub taurynę.

Opłacie nie będą podlegały napoje będące:

- 1) wyrobami medycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 175, 447 i 534);
- 2) suplementami diety, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 39 ustawy z dnia 26 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252);
- 3) żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego, preparatami do początkowego żywienia niemowląt, preparatami do dalszego żywienia niemowląt, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającym dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.);
- 4) wyrobami akcyzowymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864, z późn. zm.);
- 5) napojami, w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego oraz w których zawartość cukrów jest mniejsza lub równa 5 g w przeliczeniu na 100 ml napoju (tj. napojów, które spełniają oba te warunki jednocześnie – zawartość soku oraz cukrów);
- 6) roztworami węglowodanowo-elektrolitowymi, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiającym wykaz

dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci (Dz. Urz. UE L 136 z 25.05.2012, str. 1, z późn. zm.), w których zawartość cukrów jest mniejsza lub równa 5 g w przeliczeniu na 100 ml napoju.

Opłacie nie będzie podlegać mleko i przetwory mleczne, m.in. mleczne napoje fermentowane (jogurty, maślanki, kefiry, mleko zsiadłe i in.). Napoje mleczne są istotnym, dobrze przyswajalnym, źródłem wapnia w dietach Polaków. U dzieci i młodzieży optymalne spożycie tego składnika jest istotne ze względu na intensywne przyrosty masy kostnej aż do uzyskania szczytowej masy kostnej do końca trzeciej dekady życia, a u dorosłych i starszych osób ze względu na zapobieganie lub leczenie osteoporozy. Ponadto wapń odgrywa znaczącą rolę w zapobieganiu niektórym nowotworom i chorobom układu krążenia oraz otyłości.

Jak wynika z najnowszych badań Instytutu Żywności i Żywienia dotyczących sposobu żywienia młodzieży (z 2018 r.), spożycie wapnia jest nadal za małe i wynosi około 60% zapotrzebowania na ten składnik (norma EAR). Dodatkowo małemu spożyciu wapnia towarzyszy duże spożycie fosforu, co może zaburzać procesy kościotworzenia. Podczas wysiłku fizycznego następuje utrata wody, elektrolitów, niektórych witamin oraz zasobów energii. Napoje izotoniczne mają na celu nawodnienie organizmu oraz dostarczenie składników, które organizm traci podczas wysiłku fizycznego.

Napoje izotoniczne zawierają:

- 1) wodę;
- 2) elektrolity (sód, potas, wapń i magnez);
- 3) węglowodany (4–8 g/100 ml);
- 4) witaminy (witamina C oraz witaminy z grupy B);
- 5) mogą też zawierać inne składniki np. aminokwasy L-glutaminę, L-karnitynę, substancje konserwujące i barwniki.

W prawidłowo opracowanym składzie napoju izotonicznego zawartość sodu powinna wynosić od 450 mg/l do 1150 mg/l, kaloryczność od 80 kcal/1000 ml do 350 kcal/1000 ml, przynajmniej 75 proc. energii powinno pochodzić z cukrów o wysokim indeksie glikemicznym, osmolalność – w granicach 270–330 mOsm/kg.

Napoje izotoniczne posiadają taką samą osmolalność jak płyny ustrojowe człowieka. Oznacza to, że w 100 mililitrowym roztworze zawarte jest tyle samo cząsteczek węglowodanów oraz elektrolitów co w płynach ustrojowych. Ta osmolalność warunkuje takie samo tempo wchłaniania substancji bądź nawet szybsze niż woda. Większość powszechnie dostępnych

napojów izotonicznych zawiera od 4 do 8 gramów węglowodanów na 100 mililitrów roztworu.

Zawarte w napoju izotonicznym elektrolity oddziałują na sprawne funkcjonowanie pompy sodowo-potasowej. Sód w napojach izotonicznych występuje głównie pod postacią chlorku sodu. Sód stanowi podstawowy składnik potu, reguluje bilans elektrolitowy, a przede wszystkim umożliwia wchłanianie wody do wnętrza komórek. Zapobiega także przegrzaniu organizmu. Potas pełni podobną funkcję jak sód – utrzymuje równowagę wodno-elektrolitową, ale wpływa również na pracę mięśnia sercowego.

Wapń oraz magnez mają wpływ m.in. na efektywność funkcji układu mięśniowego oraz układu nerwowego, co rzutuje na skuteczność przewodzenia impulsów mięśniowo-nerwowych. Dodatkowo magnez opóźnia zmęczenie organizmu oraz przyspiesza jego regenerację. Węglowodany występują w napojach izotonicznych w postaci łatwo przyswajalnych cukrów (jak np. fruktoza, maltoza, glukoza czy sacharoza) i mają na celu wyrównanie strat energetycznych powstałych podczas wykonywanego wysiłku fizycznego, ale także wspomagają wchłanianie wody do wnętrza komórek. Skład napojów izotonicznych jest tak dobrany, aby optymalnie uzupełniać w organizmie straty wody, elektrolitów, zasobów energii, witamin, które następują w trakcie aktywności fizycznej.

Napoje izotoniczne przeznaczone są głównie dla ludzi aktywnych fizycznie, ale można je także pić podczas upałów, by zapobiec odwodnieniu. Podczas największych upałów człowiek traci około 1 litr potu na godzinę, a jeśli jest w tym czasie aktywny fizycznie, ilość ta może dochodzić nawet do 2–3 litrów na godzinę. W trakcie wzmożonej aktywności fizycznej organizm wydalą także elektrolity, takie jak: sód, chlor, potas, wapń, magnez i niektóre witaminy. Jeśli więc organizm straci około 2% wody, znacząco obniży się także jego wydolność, a co za tym idzie – przegrzanie czy niewydolność poszczególnych organów. Można temu zaradzić, pijąc wodę lub napoje izotoniczne. Osoby aktywne fizycznie powinny pić 200–250 ml napoju izotonicznego co 20–30 minut w trakcie trwania wysiłku, a następnie co 30 minut po zakończeniu treningu kolejne 500 ml, aby uzupełnić utracone elektrolity.

W związku z powyższym, w ocenie projektodawcy, uzasadnione jest zaproponowane podejście do objęcia opłatą napojów izotonicznych.

W projekcie ustawy zaproponowano zróżnicowanie wysokości opłaty, ustalając progi zawartości cukrów w 100 ml produktu. Na wysokość opłaty składają się następujące części:

- 1) 0,50 zł za zawartość cukrów w ilości równej lub mniejszej niż 5 g w 100 ml napoju, lub za dodatek co najmniej jednej substancji słodzącej, o których mowa w rozporządzeniu nr 1333/2008,
- 2) 0,05 zł za każdy gram cukrów powyżej 5 g w 100 ml napoju
– w przeliczeniu na litr napoju.

Wysokość opłaty dla napojów zawierających powyżej 5 g cukrów w 100 ml napoju stanowi sumę części, o których mowa powyżej w pkt 1 i 2.

Napoje, które w swoim składzie zawierają dodatek kofeiny lub tauryny – będą podlegały opłacie w wysokości 0,10 zł w przeliczeniu na litr produktu.

W przypadku dodatku kilku substancji łącznie np. cukru, substancji słodzących i kofeiny, opłaty będą się sumowały, przy czym maksymalna wartość opłaty będzie wynosić 1,2 zł w przeliczeniu na litr napoju.

Wpływy z tytułu opłaty od napojów oraz opłaty dodatkowej, o której mowa w projektowanym art. 12i ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365), w brzmieniu nadanym projektowaną regulacją, będą przekazywane w wysokości:

- 1) 96,5% do Narodowego Funduszu Zdrowia;
- 2) 3,5% do budżetu państwa, w części której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Z kolei Narodowy Fundusz Zdrowia będzie przeznaczał pozyskane środki, w wysokości określonej powyżej w pkt 1, na działania o charakterze edukacyjnym i profilaktycznym oraz na świadczenia opieki zdrowotnej związane z utrzymaniem i poprawą stanu zdrowia świadczeniobiorców z chorobami rozwiniętymi na tle niewłaściwych wyborów i zachowań zdrowotnych, w szczególności z nadwagą i otyłością.

Zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.) mają na celu wyłączenie opłat dodatkowych, o których mowa w projektowanych przepisach, z kosztów uzyskania przychodów – ze względu na jej sankcyjny charakter.

Wprowadzone zostały zmiany w art. 3a § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.), które mają na celu

zastosowanie egzekucji administracyjnej w zakresie opłat, o których mowa w art. 9² ust. 11 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277), zwanej dalej także „ustawą”, a także opłaty, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, wynikających z informacji, o której mowa w art. 9² ust. 15 pkt 1 ustawy, oraz z informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym.

Projekt ustawy wprowadza zmianę w ustawie. Zgodnie z proponowanym brzmieniem do kategorii opłat za zezwolenie na obrót hurtowy, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy, dodana zostanie opłata dotycząca zaopatrywania w napoje alkoholowe o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml przedsiębiorców posiadających zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

Badania wskazują, że wybór opakowania i jego wielkość przez producenta ma realny wpływ na postrzeganie przez konsumentów i sposób konsumpcji produktu. W październiku 2019 r. Grupa Portman zleciła przeprowadzenie ankiety na temat opinii publicznej na temat opakowań alkoholowych oraz tego, w jaki sposób produkty są przeznaczone do konsumpcji, udostępniania i zamykania. Badanie zostało przeprowadzone w imieniu Niezależnego Zespołu Skarg (ICP), który rozpatruje skargi dotyczące nazewnictwa opakowań, promocji i sponsorowania napojów alkoholowych w ramach Kodeksów postępowania Portman Group. Badanie objęło 2010 dorosłych w Wielkiej Brytanii i zostało przeprowadzone online w dniach 31 października – 1 listopada 2019 r.

Rezultaty badań pokazują, że w społeczeństwie przyjmuje się, że m.in.:

- 1) większe produkty z wyższą zawartością alkoholu są zaprojektowane do rozlania do szklanki i dzielenia lub konsumpcji na wielu spotkaniach;
- 2) mniejsze produkty o niższej zawartości alkoholu są przeznaczone do spożycia bezpośrednio z pojemnika przez jedną osobę na jednym spotkaniu.

Przedsiębiorcy prowadzący obrót hurtowy napojami alkoholowymi zostaną obowiązani do:

- 1) złożenia informacji, według wzoru określonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- 2) obliczenia i wniesienia na rachunek właściwego urzędu skarbowego ww. opłaty
– do końca miesiąca następującego po zakończeniu półrocza.

Proponowana opłata wynosi 25 zł za każdy litr 100% alkoholu w ww. opakowaniach, w które zaopatrzone sprzedawcę detalicznego. W projekcie zaproponowano, aby Naczelnik

Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy dokonywał podziału wpływów z opłaty proporcjonalnie do spożycia alkoholu, ustalanego na podstawie informacji o wpływach z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych. Informacje niezbędne do określenia struktury spożycia napojów alkoholowych w gminach urząd ten będzie pozyskiwał z danych, które są publikowane cyklicznie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Wpływy z opłaty będą stanowiły w 50% dochód własny gmin. Pozostałe 50% stanowić będzie przychód Narodowego Funduszu Zdrowia. Wpływy z opłat stanowiące dochód gminy będą przeznaczone na działania mające na celu realizację lokalnej międzysektorowej polityki przeciwdziałania negatywnym skutkom spożywania alkoholu (zatem zadania własne samorządu gminy związane przykładowo z polityką społeczną, zdrowotną lub inne działania związane z profilaktyką lub rozwiązywaniem problemów związanych ze spożyciem alkoholu), z kolei przychody Narodowego Funduszu Zdrowia zostaną przeznaczone na działania profilaktyczne i świadczenia opieki zdrowotnej związane z opieką psychiatryczną, leczeniem uzależnień oraz innych następstw zdrowotnych spożycia alkoholu. Przeznaczenie obu opłat będzie monitorowane, przewiduje się, że gminy w sprawozdaniach statystycznych (PARPA-G1) będą przedstawiać informację o sposobie wykorzystania środków uzyskanych z opłat, a w pozostałym zakresie Narodowy Fundusz Zdrowia będzie corocznie przedstawiał informację ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

W projekcie zaproponowano, aby opłata nie była wnoszona za sprzedaż napojów pochodzących ze zwrotu od przedsiębiorców posiadających zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych.

W celu realizacji ww. przepisów będzie konieczne wydanie nie tylko projektowanego, nowego aktu wykonawczego, ale także zmiana rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1053, z późn. zm.).

Projektowane rozwiązania nie wpłyną na swobodę przepływu towarów pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Analiza rozwiązań fiskalnych wprowadzonych w innych krajach wskazuje na skuteczność wdrożonych działań w kontekście zmiany nawyków i zachowań żywieniowych konsumentów. Długofalowe efekty wprowadzenia takich rozwiązań będzie można zaobserwować na przestrzeni kilku lat. Przewidywane korzyści:

- 1) zmniejszenie częstości występowania żywieniowych czynników ryzyka przewlekłych chorób niezakaźnych;
- 2) zahamowanie trendów wzrostowych nadwagi i otyłości, a co za tym idzie zmniejszenie częstości występowania chorób metabolicznych, chorób układu krążenia czy nowotworów dietozależnych;
- 3) zmniejszenie kosztów leczenia przewlekłych chorób niezakaźnych;
- 4) sukcesywne zwiększanie na rynku asortymentu żywności o obniżonej zawartości cukrów.

Interwencje fiskalne mogą zachęcać do redukcji żywieniowych czynników ryzyka chorób cywilizacyjnych, generując jednocześnie przychody dla budżetu państwa. Interwencja ta proponowana jest przede wszystkim jako mechanizm wpływu na zachowania konsumentów przez zachęcanie konsumentów do zakupu niesłodzonych napojów. Celem planowanej zmiany jest modyfikacja zachowań konsumentów zarówno na poziomie indywidualnym, jak i na poziomie gospodarstw domowych.

Szacuje się, że łączne wpływy z opłat powinny wynieść około 3 mld zł rocznie, z czego około 2,7 mld zł stanowiłyby wpływy do Narodowego Funduszu Zdrowia, 237 mln zł dla gmin oraz 168 mln zł dla budżetu państwa, z uwzględnieniem środków przekazywanych do Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

Aktywność fizyczna jest warunkiem niezbędnym dla zachowania zdrowia fizycznego i psychicznego człowieka – od lat jej niezastąpiony wpływ na zdrowie podkreśla WHO w swoich oficjalnych wytycznych. W strategii dotyczącej aktywności fizycznej dla regionu Europy na lata 2016–2025 WHO zwraca uwagę, że aktywność fizyczna pełni funkcję profilaktyczną we wszystkich grupach wieku – od małych dzieci po osoby starsze. Liczne badania naukowe potwierdzają wpływ aktywności fizycznej na ograniczenie występowania tzw. chorób cywilizacyjnych: otyłości, cukrzycy czy chorób układu krążenia. Ponadto aktywność fizyczna ma również znaczenie dla wzmacniania zdrowia psychicznego. Osoby uprawiające sport mają m.in. wyższe poczucie własnej wartości, mniej się stresują oraz mają lepsze relacje społeczne. Szczególnie istotną rolę aktywność fizyczna odgrywa również w kształtowaniu stylu życia oraz nawyków zdrowotnych młodych ludzi, wpływając na ich dobre samopoczucie oraz będąc inwestycją w przyszłe zdrowie. Przesłanki te nabierają znaczenia kluczowych zmiennych strategicznych dla polityk publicznych w tym zakresie w sytuacji, gdy poziom aktywności fizycznej znacznej części populacji w Polsce jest bardzo niski. Tendencja ta jest szczególnie widoczna wśród dzieci i młodzieży, co w perspektywie

długoletniej może mieć wpływ na kondycję polskiego społeczeństwa i związany z tym poziom wydatków na profilaktykę i ochronę zdrowia oraz świadczeń finansowanych przez instytucje takie jak Narodowy Fundusz Zdrowia czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych, które będą odwrotnie proporcjonalne do nakładów przeznaczonych na upowszechnianie aktywności fizycznej wśród najmłodszych. Zgodnie z zaleceniami WHO, dzieci i młodzież w wieku 5–17 lat powinny podejmować aktywność fizyczną o charakterze tlenowym i umiarkowanej intensywności trwającą co najmniej 60 minut dziennie – jej celem jest zaspokojenie podstawowych potrzeb rozwojowych i zdrowotnych. Pomimo powszechnie uznanej ochronnej roli aktywności fizycznej dla zdrowia, odsetek młodych osób spełniających rekomendacje WHO okresowo się zmniejsza. Porównując dane uzyskane w dwóch ostatnich rundach badań HBSC z lat 2014 i 2018, stwierdzono statystycznie istotne różnice w poziomie aktywności fizycznej młodzieży. Zaznaczył się w tym okresie wyraźny negatywny trend, czyli zmniejszenie odsetka młodzieży spełniającej zalecenia WHO, co do umiarkowanej aktywności fizycznej z 24,2% w 2014 r. do 17,2% w 2018 r. Potwierdzają to wyniki międzynarodowego raportu Global Matrix 3.0 opracowanego przez Active Healthy Kids Global Alliance (AHKGA – organizację zrzeszającą naukowców, ekspertów ds. zdrowia i z innych dziedzin, działających na rzecz poprawy aktywności fizycznej najmłodszych) – jedynie 20% dzieci w naszym kraju spełnia kryteria WHO dotyczące codziennej aktywności fizycznej, która powinna trwać co najmniej godzinę. Ogólna sprawność fizyczna dzieci i młodzieży w Polsce (w pięciostopniowej skali ocen od A do F) została oceniona na D-. Wśród 17 europejskich krajów biorących udział w najnowszym badaniu Polska zajęła, wraz z Niemcami, Danią i Estonią, przedostatnie miejsce, wyprzedzając jedynie Szwecję, która uzyskała najgorszy wynik. Współczesny styl życia – wydłużenie czasu spędzanego przed ekranami, rosnąca urbanizacja społeczności oraz wzrost automatyzacji wcześniejszych zadań manualnych – przyczyniają się do powszechnego problemu zdrowia publicznego, który należy uznać za priorytet globalny, a negatywne trendy wśród najmłodszych mają bezpośrednie przełożenie na aktywność fizyczną dorosłej populacji. Według badań Eurobarometru, w 2017 r. aż 56% Polaków (wzrost o 4 p. proc. w porównaniu z 2013 r.) odpowiedziało, że nigdy nie ćwiczy ani nie uprawia sportu, przy średniej dla ogółu krajów członkowskich wynoszącej 46%. Eurobarometr wskazuje, że regularną aktywność w Polsce podejmuje 23% osób (spadek o 4 p. proc. w porównaniu z 2013 r.), co daje miejsce w ostatniej szóstce Unii Europejskiej. Dane GUS potwierdzają wyniki badania europejskiego. Regularne uczestnictwo w zajęciach sportowo-rekreacyjnych lub rekreacji ruchowej zadeklarowało 22% Polaków, zaś 25% – jedynie sporadyczne uczestnictwo. Oznacza to, że

ponad połowa Polaków nie podejmuje żadnej aktywności fizycznej w czasie wolnym. Wśród osób w wieku 15–64 lat, 54% nie uprawia żadnej formy sportu ani ćwiczeń fizycznych. Analogiczne są wyniki badań zleczonych corocznie przez Ministerstwo Sportu określające odsetek Polaków w wieku 15–69 lat podejmujących aktywność fizyczną w czasie wolnym w wymiarze zgodnym z wytycznymi WHO (%):

- 1) 2015 – 15,5%;
- 2) 2016 – 17,5%;
- 3) 2017 – 16,1%;
- 4) 2018 – 21,8%;
- 5) 2019 – 17%.

Równie niepokojące są wyniki badań realizowanych przez władze samorządowe na szczeblu lokalnym. W 2016 r. władze Lidzbarka Warmińskiego uruchomiły projekt „Lidzbark Warmiński bez wad postawy”, akcję profilaktyczną, która miała na celu przebadanie kręgosłupów i stóp wszystkich dzieci w przedszkolach i szkołach podstawowych, a następnie przeprowadzenie działań zapobiegawczych. Zgodnie z uzyskanymi wynikami, wszystkie przebadane dzieci miały wady postawy i wymagały zajęć korekcyjnych, a niemal połowa z nich rehabilitacji. Wyniki cytowanych badań jednoznacznie wskazują na pogłębiające się tendencje spadkowe dotyczące sprawności fizycznej dzieci i młodzieży w wieku szkolnym. W szeroko rozumianym obszarze polityk publicznych, wymaga to rozwijania kompleksowych programów powszechnej promocji aktywności fizycznej, a także profilaktyki wad postawy przez organizację odpowiednich zajęć. Istniejące obecnie rozwiązania w zakresie rozpoznawania poziomu rozwoju fizycznego i sprawności fizycznej dzieci i młodzieży, oceniane choćby przez pryzmat szkolnego wychowania fizycznego, poziomu codziennej systematycznej aktywności fizycznej uczniów, powstawania kilkudekadowych negatywnych trendów (epidemia otyłości i nadwagi wśród dzieci, drastyczne obniżenie poziomu sprawności fizycznej, nasilenie występowania wśród dzieci i młodzieży występowania przypadków chorób charakterystycznych dla dorosłości i starzenia się) czy wzmożonej absencji uczniów na lekcjach wychowania fizycznego należy ocenić jako niezadowalające. Minister Sportu prowadzi szerokie działania profilaktyczne, interwencyjne i projektowe (w tym m.in. w ramach Narodowego Programu Zdrowia), których istotą jest zwiększenie aktywności fizycznej społeczeństwa – zmiana nawyków jak największej liczby beneficjentów. Mimo to, środki, jakie przewidziano na te działania, są daleko niewystarczające w stosunku do diagnozowanych potrzeb.

W obu wprowadzanych projektowanymi regulacjami opłat będą miały odpowiednio zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), co wynika z tego, że opłaty te nie stanowią w całości dochodów budżetu państwa.

W związku z powyższymi argumentami w projektowanej regulacji zaproponowano w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.) oraz związanej z nią ustawie z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847 i 1495) rozwiązania, dzięki którym Narodowy Fundusz Zdrowia będzie przekazywał na konto Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej kwotę w wysokości 117 mln zł rocznie (87,75 mln zł w pierwszym roku obowiązywania projektowanej ustawy).

Mając na celu ochronę zdrowia oraz promowanie zachowań prozdrowotnych, zaproponowano także, aby w polityce zakupowej państwa, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019), uwzględniać nie tylko aspekty społeczne, ale i zdrowotne.

W przypadku projektowanej ustawy należy wskazać, że na tle art. 47 Konstytucji RP Trybunał Konstytucyjny odnosił się do kwestii zdrowia publicznego w zakresie związanym ze zwalczaniem narkomanii, które w ocenie projektodawcy są aktualne w odniesieniu do przedmiotowego projektu. Zgodnie z ww. przepisem Konstytucji RP *każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym*. Trybunał Konstytucyjny zauważył, że ograniczenia mające na celu ochronę zdrowia można z jednej strony usprawiedliwić ochroną praw innych osób w kontekście szeroko rozumianego zdrowia publicznego, z drugiej jednak strony (co ma istotne znaczenie dla projektowanej regulacji) ochroną zdrowia osoby, której to ograniczenie dotyczy. Zdaniem sądu konstytucyjnego, ochrona zdrowia może zmierzać zarówno do usunięcia zewnętrznych zagrożeń zdrowia jednostki (zwalczania chorób zakaźnych, pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, opieki medycznej), jak również do usunięcia „pokus” skłaniających jednostkę do dobrowolnego niszczenia swojego zdrowia (wyr. TK z 4.11.2014 r., SK 15/13, OTK-A 2014, Nr 10, poz. 111; zob. również cyt. tam L. Garlicki, Artykuł 31, w: Garlicki, Konstytucja, t. 3, s. 26). Z perspektywy proponowanych regulacji, wartości, stojące u podstaw ograniczenia spożycia słodkich napojów i alkoholu (na rzecz m.in. prozdrowotnego stylu życia), uzasadniają wprowadzane projektowaną ustawą ograniczenia ochrony życia prywatnego. Jednocześnie, zdaniem projektodawcy, wartości te stanowią ważny interes

publiczny, który w świetle art. 22 Konstytucji RP uzasadnia ograniczenie wykonywania działalności gospodarczej.

Efekty wejścia w życie ustawy będą monitorowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia (który corocznie będzie składał ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informację o wykorzystaniu środków z opłat – projektowany art. 12k ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym). Przy czym już obecnie Narodowy Fundusz Zdrowia będzie mógł monitorować efekty związane z wprowadzeniem opłaty od napojów. Zadanie to będzie wynikać z obowiązujących już przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, bowiem do zadań Narodowego Funduszu Zdrowia na podstawie art. 97 ust. 3 pkt 1 tej ustawy należy również określanie jakości i dostępności oraz analiza kosztów świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie niezbędnym dla prawidłowego zawierania umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Oczywistym jest, iż aby przeanalizować koszty świadczeń opieki zdrowotnej związanych ze spożyciem napojów, o których mowa w projektowanej ustawie, należy monitorować efekty rozwiązań w niej przewidzianych. Ponadto, zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, już obecnie zadania z zakresu zdrowia publicznego obejmują monitorowanie i ocenę stanu zdrowia społeczeństwa, zagrożeń zdrowia oraz jakości życia związanej ze zdrowiem społeczeństwa. Efekty wejścia w życie ustawy będą także monitorowane przez ministra właściwego do spraw zdrowia, w ramach Narodowego Programu Zdrowia, zgodnie z którym podejmowane są zadania z zakresu zdrowia publicznego polegające na analizie i ocenie sytuacji zdrowotnej ludności Rzeczypospolitej Polskiej i jej uwarunkowań.

Zakłada się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r., z wyjątkiem zmian w ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, które tak jak ta ustawa wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. W celu zapewnienia jej efektywnego wejścia w życie projektowana ustawa zawiera regulacje przejściowe dotyczące:

1) projektowanych opłat, w tym:

- a) nowych obowiązków wynikających ze zmiany ustawy (art. 10 projektu ustawy),
- b) obejmujące upoważnienie ustawowe do wydania aktu wyłącznego, który określi wzory stosownych informacji związanych z opłatami wprowadzanymi projektowaną ustawą, składane w postaci papierowej, do czasu uruchomienia odpowiednich

funkcjonalności systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych (art. 9 projektu ustawy);

2) planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia (art. 11 projektu ustawy).

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy będzie miał wpływ na przedsiębiorstwa przez wykorzystanie polityki fiskalnej do reformulacji składu środków spożywczych oraz upowszechniania w ofercie mniejszych opakowań słodkich napojów. Należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu. Z uwagi na alarmujące dane na temat częstości występowania nadwagi i otyłości w polskim społeczeństwie niezbędne jest wdrożenie zintegrowanych oddziaływań mających na celu zmniejszenie skali występowania głównych czynników ryzyka powstawania chorób niezakaźnych. Projektowane rozwiązania będą wzmocnieniem dotychczas realizowanych działań.

Projekt ustawy będzie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) w związku z art. 7 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

<p>Nazwa projektu: Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Zdrowia</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Janusz Cieszyński – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia</p> <p>Kontakt do opiekunów merytorycznych projektu: Dariusz Poznański – Zastępca Dyrektora Departamentu Zdrowia Publicznego i Rodziny w Ministerstwie Zdrowia, tel. 22 53 00 318, e-mail: dep-zp@mz.gov.pl.</p>	<p>Data sporządzenia: 03.02.2020 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac Rady Ministrów: UD32</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przewlekłe choroby niezakaźne, w tym nadwaga i otyłość, stanowią poważne wyzwanie dla zdrowia publicznego. Zgodnie z wynikami badania PITNUTS (2016 r.) ok. 10% dzieci w wieku 1–3 lat ma nadwagę lub otyłość, a dodatkowo 18,4% jest zagrożone nadmierną masą ciała. Najnowsze (2018 r.) wstępne wyniki badania zachowań zdrowotnych młodzieży w wieku 11–15 lat (międzynarodowe badanie HBSC, w którym od wielu lat uczestniczy również Rzeczpospolita Polska) wskazują, że nadmierna masa ciała występuje u 29,7% chłopców i 14,3% dziewcząt (wg kryteriów Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) 2007). Wyniki badania stanu zdrowia ludności przeprowadzonego jesienią 2018 r. przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny w ramach Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016–2020 na losowej, reprezentatywnej pod względem płci, wieku i miejsca zamieszkania próbie 3000 mieszkańców naszego kraju wskazują, że zbyt wysoka masa ciała cechuje 58,8% mężczyzn i 41,1% kobiet w kraju, a otyłość odpowiednio 11,2% i 11,3%.

W 2013 r. Światowe Zgromadzenie Zdrowia zatwierdziło Globalny Plan Działania na rzecz zwalczania chorób niezakaźnych na lata 2013–2020. W dokumencie przedstawiono rekomendacje dla państw członkowskich, a także międzynarodowych partnerów w celu zapobiegania chorobom niezakaźnym, promowania zbilansowanej diety oraz aktywności fizycznej. W 2015 r. Europejski Region WHO opublikował dokument w sprawie stosowania polityki cenowej w celu promowania zdrowego żywienia, w którym podkreśla się, że w odpowiedzi na rosnące obawy o konsumpcję napojów słodzonych oraz rozpowszechnienie otyłości, rządy powinny wdrażać rozwiązania mające na celu ograniczenie dostępu do ww. produktów.

Z badań przeprowadzonych przez *American Academy of Pediatrics* wynika, że spożycie napojów słodzonych wzrosło na przestrzeni 30 lat o 300%, a opakowania, w których są one sprzedawane, zwiększyły swoją objętość 3-krotnie. Słodkie napoje dostarczają dodatkowo do całodiennej porcji energii 40% więcej kalorii i stanowią ponad 50% cukru w diecie dzieci. Włączenie do codziennej diety porcji słodzonego napoju (150 kcal) na przestrzeni roku może spowodować wzrost masy ciała nawet o 6,75 kg.

Znaczący wzrost podaży cukrów prostych w diecie mieszkańców krajów wysokorozwiniętych jest związany ze stale rosnącą konsumpcją słodkich napojów bezalkoholowych. Taką sytuację wiąże się z występującą epidemią otyłości, zwłaszcza w grupie dzieci i młodzieży. Wiele przeglądów naukowych potwierdza relację pomiędzy spożyciem napojów słodzonych cukrem i zwiększonym poborem kalorii, jak również wskazuje istotne statystycznie zmiany otyłości w reakcji na zmiany w spożyciu napojów słodzonych cukrem. Konsumpcja słodkich napojów jest wymieniana jako czynnik kontrybuujący do epidemii otyłości. Zgodnie z danymi Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny napoje słodzone cukrem odpowiadają za 40% dziennego spożycia cukru w przypadku młodzieży, a 30% w przypadku dzieci.

Według raportu Narodowego Funduszu Zdrowia (NFZ) – *Cukier, otyłość, konsekwencje – przegląd literatury. Szacunki dla Polski., 2019* – szacuje się, że przeciętnie osoby, których zgon można powiązać z konsekwencjami spożycia napojów słodzonych cukrem, żyją o 15 lat krócej niż średnio osoba w ich wieku. Szacuje się również, że w kraju blisko 1400 zgonów rocznie wynika z konsekwencji nadmiernego spożycia napojów słodzonych cukrem.

Napoje energetyzujące są coraz chętniej wybierane przez młodzież. Z badań wynika, że 67% nastolatków spożywało napoje energetyzujące, w tym 16% dość często. W literaturze wskazuje się na możliwe niekorzystne tendencje w przyszłości, bowiem spożycie jest częstsze u młodszych respondentów. Wspomaganie się napojami energetyzującymi w czasie nauki jest coraz powszechniejsze, ale ze względu na skład (m.in. znaczną zawartość kofeiny lub tauryny) nie są to produkty obojętne dla zdrowia, a łączenie ich np. ze słodzonymi napojami gazowanymi wzmaga ich negatywne działanie. Alkohol jest jednym z głównych czynników ryzyka związanym z obciążeniem chorobami niezakaźnymi. Pozostaje

w związku ze wskaźnikami stosowania przemocy oraz występowaniem urazów. Szkodliwy wzorec spożywania alkoholu obserwowany jest również wśród młodych osób. Wprowadzanie opłaty na produkty szkodliwe dla zdrowia może wpływać na indywidualne wybory konsumentów. W przypadku napojów alkoholowych istnieje potrzeba kontrolowania dostępności ww. produktów oraz wprowadzania ograniczeń ekonomicznych oraz fizycznych w ich sprzedaży, w szczególności w związku z rosnącym poziomem sprzedaży alkoholu w małych opakowaniach.

Konsumenci powinni mieć świadomość przy dokonywaniu wyborów prozdrowotnych. Na faktyczną możliwość ich dokonywania wpływ ma wiele czynników, w tym dostępność i możliwość wyboru. W tym celu niezbędne jest uzupełnienie regulacji dotyczących dokonywania zamówień publicznych przez wprowadzenie informowania o zawartości substancji nierekomendowanych do nadmiernego spożycia w żywności kupowanej na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych i wprowadzenie preferencji dla środków spożywczych o większych walorach prozdrowotnych. Niezbędna jest również intensyfikacja działań mających na celu zwiększenie aktywności fizycznej dzieci i młodzieży, która jest nieodzownym elementem polityki ukierunkowanej na walkę z przewlekłymi chorobami niezakaźnymi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zasadniczym celem projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów jest wykorzystanie polityki fiskalnej jako narzędzia walki z nadwagą i otyłością przez nałożenie opłaty na napoje z dodatkiem cukrów (monosacharydów lub disacharydów) oraz środków spożywczych zawierających te substancje, substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 16, z późn. zm.), kofeiny lub tauryny (z wyłączeniem wybranych kategorii napojów).

Wpływy z tytułu opłaty od napojów będą przekazywane w wysokości 96,5% do NFZ na finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej, w wysokości 3,5% do budżetu państwa (dysponentem ich będzie minister właściwy do spraw finansów publicznych i będą one przeznaczone na koszty egzekucji należności z tytułu tych opłat i obsługę administracyjną ich pozyskiwania). NFZ będzie przeznaczał pozyskane środki na działania o charakterze edukacyjnym i profilaktycznym oraz na świadczenia opieki zdrowotnej związane z utrzymaniem i poprawą stanu zdrowia świadczeniobiorców z chorobami rozwiniętymi na tle niewłaściwych wyborów i zachowań zdrowotnych, w szczególności z nadwagą i otyłością. Ponadto projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów wprowadza zmianę w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277), zwanej dalej „ustawą”. Przedsiębiorcy posiadający zezwolenie na obrót hurtowy, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i 2 tej ustawy, zobowiązani będą do wnoszenia opłaty za zezwolenie, w wysokości 25 zł za liter 100% alkoholu zawartego w napojach alkoholowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml, w które zaopatrzyli przedsiębiorcy posiadający zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

W projekcie zaproponowano, aby Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy dokonywał podziału wpływów z opłaty. Przewiduje się, że 50% łącznych wpływów z opłaty, proporcjonalnie do wpływów uzyskiwanych przez gminy z opłat, o których mowa w art. 11¹ ustawy, tj. za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, stanowić będzie dochód gmin, zaś pozostałe 50% stanowić będzie przychód NFZ. Wpływy z opłat stanowiące dochód gminy będą przeznaczone na działania mające na celu realizację lokalnej międzysektorowej polityki przeciwdziałania negatywnym skutkom spożywania alkoholu, z kolei przychody NFZ zostaną przeznaczone na świadczenia opieki zdrowotnej związane z leczeniem następstw zdrowotnych spożycia alkoholu.

Analiza rozwiązań fiskalnych wprowadzonych w innych krajach wskazuje na skuteczność wdrożonych działań w kontekście zmiany nawyków i zachowań żywieniowych konsumentów. Długofalowe efekty wprowadzenia takich rozwiązań będzie można zaobserwować na przestrzeni kilku lat. Przewidywane korzyści:

- 1) zmniejszenie częstości występowania żywieniowych czynników ryzyka przewlekłych chorób niezakaźnych;
- 2) zahamowanie trendów wzrostowych nadwagi i otyłości, a co za tym idzie zmniejszenie częstości występowania chorób metabolicznych, chorób układu krążenia czy nowotworów dietozależnych;
- 3) zmniejszenie kosztów leczenia przewlekłych chorób niezakaźnych;
- 4) sukcesywne zwiększanie na rynku asortymentu żywności o obniżonej zawartości cukrów.

Interwencje fiskalne mogą zachęcać do redukcji żywieniowych czynników ryzyka chorób cywilizacyjnych, generując jednocześnie przychody dla budżetu państwa. Interwencja ta proponowana jest przede wszystkim jako mechanizm wpływu na zachowania konsumentów przez zachęcanie konsumentów do podejmowania prozdrowotnych decyzji zakupowych.

Mając na celu ochronę zdrowia oraz promowanie zachowań prozdrowotnych, zaproponowano także, aby w polityce zakupowej państwa, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019) uwzględniać nie tylko aspekty społeczne, ale i zdrowotne.

W celu zwiększenia, mającej pozytywny wpływ na zdrowie, aktywności fizycznej, szczególnie dzieci i młodzieży, w projekcie ujęto zmianę, dzięki której Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, z którego środków wspierane są Szkolne Kluby Sportowe, będzie otrzymywał środki z Narodowego Funduszu Zdrowia w wysokości 117 mln zł rocznie (87,75 mln zł w 2020 r.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W świetle rozwiązań fiskalnych szczególną uwagę poświęcono objęciu opłatą napojów słodzonych cukrem. Dowody wskazują, że może ona znacznie zmniejszyć konsumpcję, przyczyniając się do zmniejszenia nadwagi i otyłości. Państwa członkowskie Unii Europejskiej sukcesywnie wprowadzają zmiany w zakresie cen żywności. W 2011 r. Dania jako pierwszy kraj wprowadziła daninę obejmującą tłuszcze nasycone w żywności. W ślad za Danią reformy te zostały przeprowadzone m.in. przez Węgry (dotyczą one żywności o niskiej gęstości odżywczej), Francję (dotyczą one napojów słodzonych) oraz Portugalię (opłata „fast-foodowa”). W Dani danina od produktów zawierających tłuszcze nasycone doprowadziła do znacznego zmniejszenia ich spożycia, a w konsekwencji do poprawy stanu zdrowia społeczeństwa i zmniejszenia umieralności. W Finlandii wykorzystuje się politykę cenową jako narzędzie wpływające na wielkość spożycia żywności. Należy zaznaczyć, że słodczyce oraz napoje bezalkoholowe zostały objęte dodatkowo podatkiem akcyzowym. We Francji wdrożono Narodowy Program Żywienia i Zdrowia, w ramach którego wprowadzono m.in. zakaz umieszczania automatów vendingowych w szkołach. Od 2011 r. obowiązuje również danina od napojów słodzonych. Ponadto w 2017 r. został wprowadzony zakaz sprzedaży nieograniczonej ilości napojów bezalkoholowych w ofercie „tyle, ile możesz wypić”. Na Węgrzech od 2011 r. obowiązuje podatek zdrowia publicznego. Opodatkowanie dotyczy produktów spożywczych, które mają potwierdzone ryzyko zdrowotne (wysoka zawartość cukrów). Główne cele wprowadzenia opłaty to: zachęcanie do zdrowszych nawyków żywieniowych przez zwiększenie dostępności zdrowych produktów spożywczych, zachęcanie do reformulacji, zwiększanie dochodów na zdrowie publiczne. Podatek jest obliczany na podstawie zawartości cukru, soli i metyloksantyny w opakowaniach jednostkowych produktów spożywczych. Pierwsza ocena skutków wdrożenia tego rozwiązania, przeprowadzona rok później, wykazała, że 26–32% konsumentów zmniejszyło spożycie produktów objętych podatkiem. Wzrost ceny był główną siłą napędową, chociaż wysoki odsetek konsumentów (22–38%, w zależności od kategorii żywności) zmniejszył ich spożycie z powodu zwiększonej świadomości zdrowotnej. Co więcej, producenci żywności (40%) przeprowadzili reformulację swoich produktów, 30% całkowicie usunęło niekorzystne składniki w swoich produktach, a 70% obniżyło zawartość niekorzystnych składników w swoich wyrobach. Druga ocena skutków przeprowadzona w 2014 r. miała na celu określić, czy zmiany będą miały wpływ na konsumpcję w dłuższej perspektywie oraz jaki zaobserwowano wpływ na status żywieniowy i społeczno-ekonomiczny. Wstępne wyniki wykazały, że zaobserwowano zmiany w zachowaniach żywieniowych konsumentów, np. wybór tańszego, często zdrowszego produktu. W Portugalii od początku 2017 r. rząd wprowadził podatek na słodzone bezalkoholowe napoje. Strategia walki z otyłością u dzieci została przyjęta również w Wielkiej Brytanii. Jej newralgicznym punktem jest polityka fiskalna, której instrumenty zostały wprowadzone w kwietniu 2018 r. Opłata dotyczy wszystkich napojów bezalkoholowych (innych niż naturalny sok owocowy, sok warzywny, mleko i niektóre napoje alkoholowe) pakowanych lub importowanych do Wielkiej Brytanii, które zawierają dodatek cukrów i co najmniej 5 g cukrów ogółem (zarówno naturalnie występującego, jak i dodanego) na 100 ml przygotowanego napoju gotowego do spożycia. Istnieją dwie stawki – 0,18 £ i 0,24 £ za litr napoju w zależności od zawartości cukrów w produkcie.

Wpływ rozwiązań fiskalnych obejmujących produkty spożywcze niezalecane do nadmiernego spożycia na ceny i konsumpcję produktów objętych podatkiem oraz analizę działań fiskalnych w różnych krajach przedstawiono w uzasadnieniu do projektu ustawy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci napojów, importerzy napojów, podmioty dokonujące dostawy wewnątrzspółnotowej napojów	Brak precyzyjnych danych		Obowiązek wniesienia opłaty od napojów zawierających dodatek cukrów (monosacharydów lub disacharydów) oraz substancji o właściwościach słodzących, kofeiny lub tauryny.
Przedsiębiorcy prowadzący obrót hurtowy napojami alkoholowymi	358 przedsiębiorców posiadających zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu wydane przez ministra właściwego do spraw	Wykaz przedsiębiorców mających zezwolenia na handel hurtowy napojami alkoholowymi na dzień 2 stycznia 2020 r. (napoje powyżej 18% alkoholu)	Obowiązek wniesienia opłaty za zezwolenie, dotyczącej zaopatrywania w napoje alkoholowe w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej napoju

	gospodarki. Ok. 1000 przedsiębiorców, brak precyzyjnych aktualnych danych dot. liczby przedsiębiorców posiadających zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości poniżej 18% alkoholu.		nieprzekraczającej 300 ml przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.
Producenci napojów alkoholowych w opakowaniach o objętości nieprzekraczającej 300 ml	Brak precyzyjnych danych		Możliwy spadek popytu na napoje objęte opłatą.
Mali producenci rolni	Brak precyzyjnych danych		Możliwy spadek popytu w związku ze zmniejszonym zapotrzebowaniem na cukier oraz napoje alkoholowe.
Gminy	2477 gmin	Informacja ogólnodostępna, Główny Urząd Statystyczny	Wpływy do budżetów gmin środków z opłaty od napojów alkoholowych w opakowaniach o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml.
NFZ	1	Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.)	Wpływy do NFZ środków z opłaty od napojów oraz opłaty od sprzedaży alkoholu w opakowaniach w opakowaniach o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml. Przekazywanie środków w wysokości 117 mln zł na Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej – na zadania z zakresu aktywności fizycznej.
Organy podatkowe	około 400		Przekazywanie środków uzyskanych z tytułu opłat przewidzianych projektowaną ustawą właściwym podmiotom. Egzekucja należności z tytułu opłat.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie były prowadzone pre-konsultacje dotyczące projektu ustawy. W trakcie konsultacji publicznych przeprowadzono trzy spotkania konsultacyjne o charakterze wysłuchań publicznych dotyczące poszczególnych aspektów projektu z udziałem branży producentów żywności i napojów oraz suplementów diety.

Projekt ustawy do opiniowania i konsultacji publicznych, z terminem 21-dniowym na zgłaszanie uwag, otrzymały:

- 1) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;

- 2) Polskie Towarzystwo Onkologiczne;
- 3) Polskie Towarzystwo Kardiologiczne;
- 4) Polskie Towarzystwo Diabetologiczne;
- 5) Polskie Towarzystwo Chorób Płuc;
- 6) Polskie Towarzystwo Zdrowia Publicznego;
- 7) Lotnicze Pogotowie Ratunkowe;
- 8) Naczelna Rada Lekarska;
- 9) Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych;
- 10) Naczelna Rada Aptekarska;
- 11) Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych;
- 12) Naczelna Rada Fizjoterapeutów;
- 13) Unia Metropolii Polskich;
- 14) Związek Miast Polskich;
- 15) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 16) Związek Województw RP;
- 17) Związek Powiatów Polskich;
- 18) Federacja Związków Gmin i Powiatów RP;
- 19) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej;
- 20) Sekretariat Ochrony Zdrowia KK NSZZ "Solidarność";
- 21) Krajowy Sekretariat Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność 80”;
- 22) Forum Związków Zawodowych;
- 23) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 24) Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy;
- 25) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych;
- 26) Ogólnopolski Związek Zawodowy Położnych;
- 27) Ogólnopolska Konfederacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia;
- 28) Porozumienie Pracodawców Ochrony Zdrowia;
- 29) Kolegium Lekarzy Rodzinnych w Polsce;
- 30) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 31) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia "Porozumienie Zielonogórskie";
- 32) Federacja Związków Pracowników Ochrony Zdrowia;
- 33) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 34) Konfederacja Lewiatan;
- 35) Stowarzyszenie Menedżerów Opieki Zdrowotnej;
- 36) Federacja Pacjentów Polskich;
- 37) Instytut Kardiologii im. Prymasa Tysiąclecia Kardynała Stefana Wyszyńskiego;
- 38) Centrum Onkologii – Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie;
- 39) Agencja Badań Medycznych;
- 40) Instytut Matki i Dziecka;
- 41) Instytut Badań Edukacyjnych;
- 42) Instytut Medycyny Wsi im. Witolda Chodźki w Lublinie;
- 43) Instytut Żywności i Żywienia;
- 44) Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny;
- 45) Instytut Praw Pacjenta i Edukacji Zdrowotnej;
- 46) Konsultant Krajowy w dziedzinie zdrowia publicznego;
- 47) Konsultant Krajowy w dziedzinie pediatrii;
- 48) Konsultant Krajowy w dziedzinie pediatrii metabolicznej;
- 49) Konsultant Krajowy w dziedzinie epidemiologii;
- 50) Konsultant Krajowy w dziedzinie psychiatrii;
- 51) Polska Federacja Producentów Żywności;
- 52) Polska Akademia Nauk;
- 53) Polskie Stowarzyszenie Dietetyków;
- 54) Polskie Towarzystwo Nauk Żywnościowych;
- 55) Polskie Towarzystwo Programów Zdrowotnych;
- 56) Polskie Towarzystwo Medycyny Stylu Życia;
- 57) Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego;
- 58) Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu;
- 59) Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego;
- 60) Federacja Konsumentów;
- 61) Gdański Uniwersytet Medyczny;

- 62) Instytut „Pomnik – Centrum Zdrowia Dziecka”;
- 63) Instytut Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi;
- 64) Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy”;
- 65) Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań;
- 66) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 67) Krajowa Rada Suplementów i Odżywek;
- 68) Krajowa Rada Związków i Stowarzyszeń Abstynenckich;
- 69) Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
- 70) Związek Pracodawców Polskiej Rady Winiarstwa;
- 71) Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie;
- 72) Stowarzyszenie Regionalnych Browarów Polskich;
- 73) Stowarzyszenie Winiarzy i Miodosytników Polskich;
- 74) Ośrodek Rozwoju Edukacji;
- 75) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 76) Polskie Towarzystwo Badań nad Otyłością;
- 77) Polskie Towarzystwo Dietetyki;
- 78) Polskie Towarzystwo Pediatriczne;
- 79) Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie;
- 80) Stowarzyszenie Krajowej Unii Producentów Soków;
- 81) Stowarzyszenie Zdrowych Miast Polskich;
- 82) Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego;
- 83) Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach;
- 84) Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu;
- 85) Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu;
- 86) Uniwersytet Medyczny w Białymstoku;
- 87) Uniwersytet Medyczny w Lublinie;
- 88) Uniwersytet Medyczny w Łodzi;
- 89) Warszawski Uniwersytet Medyczny;
- 90) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 91) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 92) Związek Stowarzyszeń Rada Reklamy;
- 93) Rada Dialogu Społecznego;
- 94) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji;
- 95) Izba Wydawców Prasy;
- 96) Polskie Media S.A.;
- 97) Telewizja Polska S.A.;
- 98) Polskie Radio S.A.;
- 99) Radio RMF FM;
- 100) Radio ZET;
- 101) Radio Eska;
- 102) Radio dla Ciebie;
- 103) Stopklatka TV;
- 104) Stowarzyszenie Media i Kultura;
- 105) TVN S.A.;
- 106) Telewizja Puls Sp. z o.o.;
- 107) Polsat Cyfrowy;
- 108) Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej.

Wyznaczony 21-dniowy termin na zgłaszanie uwag, jak również określony w tej sekcji krąg podmiotów, do których projekt został skierowany w ramach konsultacji publicznych i opiniowania, był uzasadniony specyfiką tej regulacji ograniczającą w sposób naturalny spektrum podmiotów potencjalnie zainteresowanych jej treścią.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), niniejszy projekt został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trakcie opiniowania i konsultacji nie wpłynęły zgłoszenia o charakterze lobbingsowym.

Wyniki konsultacji zostały przedstawione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania dołączonym do niniejszej Oceny Skutków Regulacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	2424	3231	3231	3231	3231	3231	3231	3231	3231	3231	3231	34738
budżet państwa, w tym FRKF	127	170	170	170	170	170	170	170	170	170	170	1825
JST	178	237	237	237	237	237	237	237	237	237	237	2550
pozostałe jednostki (oddzielnie) – NFZ (uwzględnia przekazanie środków do FRKF)	2118	2824	2824	2824	2824	2824	2824	2824	2824	2824	2824	30363
Wydatki ogółem	87,75	117	117	117	117	117	117	117	117	117	117	1257,75
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie) – NFZ	87,75	117	117	117	117	117	117	117	117	117	117	1257,75
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Nie dotyczy.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Przy szacowaniu możliwych do uzyskania wpływów z opłaty za stosowanie dodatków do napojów bezalkoholowych przyjęto wartości z opublikowanego w 2016 r. raportu KPMG „Rynek napojów bezalkoholowych w Polsce”. Zgodnie z danymi opublikowanymi w raporcie przeciętny Polak kupił 184 litry napojów bezalkoholowych, w tym 57 litrów napojów gazowanych. Wśród napojów gazowanych wyróżniamy dwa główne podsegmenty: napoje gazowane typu cola oraz pozostałe. W kraju napoje typu cola są bardziej popularne, a ich sprzedaż generuje aż 62% wartości całego segmentu. Polacy wciąż piją za mało wody. Jeden mieszkaniec kupił jej tylko 82 litry, z czego blisko 17 litrów przypadło na wodę smakową i funkcjonalną. Polacy kupują relatywnie dużo soków, nektarów i napojów owocowych. W przeliczeniu na osobę to aż 35 litrów rocznie (nektary i napoje blisko 19 litrów). W przypadku napojów energetyzujących sprzedaż wynosi około 3 litrów na osobę rocznie.</p> <p>Biorąc pod uwagę informacje o rynku napojów, a także prognozowany wzrost konsumpcji w latach 2016–19, łączne przychody można szacować na poziomie ok. 3 mld zł rocznie. 96,5% przychodów z opłaty od napojów słodzonych zostanie przekazane do NFZ, a pozostałe 3,5% zostanie przeznaczone na koszty egzekucji należności z tytułu tych opłat i obsługę administracyjną ich pozyskiwania.</p> <p>Mając na uwadze informacje dotyczące obrotu napojami alkoholowymi o objętości 100–300 ml, można przyjąć ostrożne szacunki łącznej kwoty opłat na poziomie około 500 mln zł rocznie. Z tego 50% środków zostanie przekazane do NFZ, a druga część zostanie przekazana do budżetów gmin.</p> <p>Przewiduje się, że w 2020 r. wysokość wpływów z opłat wyniesie ok. 2,3 mld zł. Z uwagi na fakt, że</p>											

planowany termin wejścia w życie ustawy to 1 kwietnia 2020 r., opłaty zostaną naliczone od dnia jej obowiązywania, a zatem obejmą wyłącznie 3 kwartały 2020 r.

Wysokość wpływów w kolejnych latach jest ustalona na podstawie prognozy na 2020 r., przy czym należy dopuścić możliwość spadku wpływów w wyniku osiągnięcia celu projektowanych zmian, tj. spadku popytu na napoje.

Oczekuje się, że zmiana zawartości koszyka napojów przeciętnego Polaka wpłynie pozytywnie na budżet gospodarstw domowych. Powstałe oszczędności zostaną przeznaczone na zakup żywności o wysokiej wartości odżywczej, co w konsekwencji będzie sprzyjało kształtowaniu prozdrowotnych nawyków żywieniowych. Jednocześnie długofalowo spadną wydatki gospodarstw domowych na usługi zdrowotne związane z nadmiernym spożyciem słodzonych napojów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
	(dodaj/usuń)						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt ustawy będzie miał wpływ na przedsiębiorstwa przez wykorzystanie polityki fiskalnej do reformulacji składu środków spożywczych oraz upowszechniania w ofercie mniejszych opakowań słodkich napojów. W konsekwencji oczekuje się zmiany struktury oferowanych produktów w kierunku bardziej prozdrowotnym.					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt ustawy będzie miał wpływ na przedsiębiorstwa przez wykorzystanie polityki fiskalnej do reformulacji składu środków spożywczych oraz upowszechniania w ofercie mniejszych opakowań słodkich napojów. W konsekwencji oczekuje się zmiany struktury oferowanych produktów w kierunku bardziej prozdrowotnym.					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt ustawy będzie miał wpływ na obywateli. Zmiana zawartości koszyka napojów przeciętnego Polaka wpłynie pozytywnie na budżet gospodarstw domowych. Powstałe oszczędności zostaną przeznaczone na zakup żywności o wysokiej wartości odżywczej, co w konsekwencji będzie sprzyjało kształtowaniu prozdrowotnych nawyków żywieniowych. Jednocześnie długofalowo spadną wydatki gospodarstw domowych na usługi zdrowotne związane z nadmiernym spożyciem słodzonych napojów. Dodatkową spodziewaną korzyścią jest poprawa zdrowia, z uwagi na korzystne zmiany stylu życia polegające na zmniejszeniu konsumpcji napojów niezalecanych do nadmiernego spożycia, a więc również wydatków na leczenie.					
	osoby niepełnosprawne, osoby starsze	Również w zakresie dotyczącym osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Zmiana zawartości koszyka napojów przeciętnego Polaka wpłynie pozytywnie na budżet gospodarstw domowych. Powstałe oszczędności zostaną					

		przeznaczone na zakup żywności o wysokiej wartości odżywczej, co w konsekwencji będzie sprzyjało kształtowaniu prozdrowotnych nawyków żywieniowych. Jednocześnie długofalowo spadną wydatki gospodarstw domowych na usługi zdrowotne związane z nadmiernym spożyciem słodzonych napojów. Dodatkową spodziewaną korzyścią jest poprawa zdrowia, z uwagi na korzystne zmiany stylu życia polegające na zmniejszeniu konsumpcji napojów niezalecanych do nadmiernego spożycia, a więc również wydatków na leczenie.
--	--	--

Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
--------------	--------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Analiza rozwiązań fiskalnych wprowadzonych w innych krajach wskazuje na skuteczność wdrożonych działań w kontekście zmiany nawyków i zachowań żywieniowych konsumentów. Długofalowe efekty wprowadzenia takich rozwiązań będzie można zaobserwować na przestrzeni kilku lat. Przewidywane korzyści:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zmniejszenie częstości występowania żywieniowych czynników ryzyka przewlekłych chorób niezakaźnych; 2) zahamowanie trendów wzrostowych nadwagi i otyłości, a co za tym idzie zmniejszenie częstości występowania chorób metabolicznych, chorób układu krążenia czy nowotworów dietozależnych; 3) zmniejszenie kosztów leczenia przewlekłych chorób niezakaźnych; 4) sukcesywne zwiększanie na rynku asortymentu żywności o obniżonej zawartości cukrów. <p>Interwencje fiskalne mogą zachęcać do redukcji żywieniowych czynników ryzyka chorób cywilizacyjnych, generując jednocześnie przychody dla budżetu państwa. Interwencja ta proponowana jest przede wszystkim jako mechanizm wpływu na zachowania konsumentów przez zachęcanie konsumentów do zakupu niesłodzonych napojów. Celem planowanej zmiany jest modyfikacja zachowań konsumentów zarówno na poziomie indywidualnym, jak i na poziomie gospodarstw domowych.</p> <p>Projekt ustawy będzie miał wpływ na producentów rynku napojów przez wykorzystanie polityki fiskalnej do reformulacji składu środków spożywczych (zróżnicowano wysokość opłaty dla napojów w zależności od rodzaju dodawanych substancji) oraz upowszechniania w ofercie mniejszych opakowań.</p> <p>W kontekście uprawy i przetwórstwa buraków cukrowych należy zaznaczyć, że przewidzenie zmian strukturalnych i koncentracji uprawy tego surowca na obecnym etapie prac legislacyjnych nie jest możliwe ze względu na mnogość czynników zewnętrznych wpływających na wielkość uzyskiwanych plonów, w tym czynników klimatycznych.</p> <p>W świetle aktualnych trendów prozdrowotnych należy jednak spodziewać się restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: nie dotyczy	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: nie dotyczy
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie

Komentarz: Dotyczy obowiązku składania informacji o kwartalnej sprzedaży.

9. Wpływ na rynek pracy

Przewiduje się, że projektowana ustawa będzie wywierać pozytywny wpływ na rynek pracy, dzięki oddziaływaniu na
--

zachowania zdrowotne osób zatrudnionych, zmniejszeniu chorobowości oraz zwiększeniu produktywności osób aktywnych zawodowo.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Głównym celem wprowadzenia opłaty jest promowanie prozdrowotnych wyborów żywieniowych, poprawa jakości diety przez ograniczenie w niej środków spożywczych niezalecanych do nadmiernego spożycia, a także wspieranie, mającej pozytywny wpływ na zdrowie, aktywności fizycznej dzieci i młodzieży. Prawidłowe żywienie stanowi najważniejszy czynnik środowiskowy, mający wpływ na rozwój organizmu oraz zapewnienie dobrego stanu zdrowia. Konsekwencje nieprawidłowego żywienia wpływają nie tylko na okres dziecięcy, ale także na potencjał zdrowotny organizmu w wieku dorosłym. Rozszerzenie realizacji strategii poprawy żywienia o działania fiskalne przyczyni się także do kreowania środowiska promującego zdrowy styl życia. Docelowo zmniejszy się liczba osób z nadwagą i otyłością, czego konsekwencją będzie spadek obciążenia populacji przewlekłymi chorobami niezakaźnymi oraz ograniczenie zapadalności i przedwczesnej umieralności z powodu tych chorób. Z uwagi na alarmujące dane na temat częstości występowania nadwagi i otyłości w polskim społeczeństwie niezbędne jest wdrożenie zintegrowanych oddziaływań mających na celu zmniejszenie skali występowania głównych czynników ryzyka powstawania chorób niezakaźnych. Projektowane rozwiązania będą wzmocnieniem dotychczas realizowanych działań.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r. z wyjątkiem zmiany przepisów ustawy dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Monitorowanie efektów prowadzonych działań zdrowotnych związanych z wprowadzeniem opłat od napojów będzie wykonywane w ramach zadań wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365). Pierwsza ewaluacja wyników projektowanych zmian jest planowana na koniec 2020 r.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania

projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

Projekt ustawy został przesłany do konsultacji publicznych i opiniowania w dniu 20 grudnia 2019 r. z 21-dniowym terminem zgłaszania uwag. Termin zgłaszania uwag został określony na 21 dni ze względu na konieczność podjęcia pilnej reakcji oraz działań mających na celu zahamowanie obserwowanego wzrostowego trendu występowania nadwagi i otyłości w społeczeństwie.

I. Projekt ustawy, w ramach konsultacji publicznych i opiniowania został przesłany do następujących podmiotów:

1) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;	55) Polskie Towarzystwo Programów Zdrowotnych;
2) Polskie Towarzystwo Onkologiczne;	56) Polskie Towarzystwo Medycyny Stylu Życia;
3) Polskie Towarzystwo Kardiologiczne;	57) Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego;
4) Polskie Towarzystwo Diabetologiczne;	58) Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu;
5) Polskie Towarzystwo Chorób Płuc;	59) Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego;
6) Polskie Towarzystwo Zdrowia Publicznego;	60) Federacja Konsumentów;
7) Lotnicze Pogotowie Ratunkowe;	61) Gdański Uniwersytet Medyczny;
8) Naczelna Rada Lekarska;	62) Instytut „Pomnik – Centrum Zdrowia Dziecka”;
9) Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych;	63) Instytut Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi;
10) Naczelna Rada Aptekarska;	64) Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy”;
11) Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych;	65) Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań;
12) Naczelna Rada Fizjoterapeutów;	66) Krajowa Izba Gospodarcza;
13) Unia Metropolii Polskich;	67) Krajowa Rada Suplementów i Odżywek;
14) Związek Miast Polskich;	68) Krajowa Rada Związków i Stowarzyszeń Abstynenckich;
15) Związek Gmin Wiejskich RP;	69) Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
16) Związek Województw RP;	70) Związek Pracodawców Polskiej Rady Winiarstwa;
17) Związek Powiatów Polskich;	71) Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie;
18) Federacja Związków Gmin i Powiatów RP;	72) Stowarzyszenie Regionalnych Browarów Polskich;
19) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej;	73) Stowarzyszenie Winiarzy i Miodosytników Polskich;
20) Sekretariat Ochrony Zdrowia KK NSZZ „Solidarność”;	74) Ośrodek Rozwoju Edukacji;
21) Krajowy Sekretariat Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność 80”;	75) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
22) Forum Związków Zawodowych;	76) Polskie Towarzystwo Badań nad Otyłością;
23) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;	77) Polskie Towarzystwo Dietetyki;
24) Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy;	78) Polskie Towarzystwo Pediatriczne;
25) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych;	79) Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie;
26) Ogólnopolski Związek Zawodowy Położnych;	80) Stowarzyszenie Krajowej Unii Producentów Soków;
27) Ogólnopolska Konfederacja Związków	81) Stowarzyszenie Zdrowych Miast Polskich;

Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia;	
28) Porozumienie Pracodawców Ochrony Zdrowia;	82) Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego;
29) Kolegium Lekarzy Rodzinnych w Polsce;	83) Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach;
30) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;	84) Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu;
31) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia "Porozumienie Zielonogórskie";	85) Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu;
32) Federacja Związków Pracowników Ochrony Zdrowia;	86) Uniwersytet Medyczny w Białymstoku;
33) Związek Pracodawców Business Centre Club;	87) Uniwersytet Medyczny w Lublinie;
34) Konfederacja Lewiatan;	88) Uniwersytet Medyczny w Łodzi;
35) Stowarzyszenie Menedżerów Opieki Zdrowotnej;	89) Warszawski Uniwersytet Medyczny;
36) Federacja Pacjentów Polskich;	90) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
37) Instytut Kardiologii im. Prymasa Tysiąclecia Kardynała Stefana Wyszyńskiego;	91) Związek Rzemiosła Polskiego;
38) Centrum Onkologii – Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie;	92) Związek Stowarzyszeń Rada Reklamy;
39) Agencja Badań Medycznych;	93) Rada Dialogu Społecznego;
40) Instytut Matki i Dziecka;	94) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji;
41) Instytut Badań Edukacyjnych;	95) Izba Wydawców Prasy;
42) Instytut Medycyny Wsi im. Witolda Chodźki w Lublinie;	96) PMPG Polskie Media S.A.;
43) Instytut Żywności i Żywienia;	97) Telewizja Polska S.A.;
44) Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego - Państwowy Zakład Higieny;	98) Polskie Radio S.A.; 6
45) Instytut Praw Pacjenta i Edukacji Zdrowotnej;	99) Radio Muzyka Fakty Grupa RMF sp. z o.o. sp. k.;
46) Konsultant Krajowy w dziedzinie zdrowia publicznego;	100) Eurozet Radio Sp. z o.o. „Radio ZET”;
47) Konsultant Krajowy w dziedzinie pediatrii;	101) Radio ESKA S.A.;
48) Konsultant Krajowy w dziedzinie pediatrii metabolicznej;	102) Polskie Radio Regionalna Rozgłośnia w Warszawie „Radio dla Ciebie” S.A.;
49) Konsultant Krajowy w dziedzinie epidemiologii;	103) Stopklatka S.A.;
50) Konsultant Krajowy w dziedzinie psychiatrii;	104) Stowarzyszenie Media i Kultura;
51) Polska Federacja Producentów Żywności;	105) TVN S.A.;
52) Polska Akademia Nauk;	106) Telewizja Puls Sp. z o.o.;
53) Polskie Stowarzyszenie Dietetyków;	107) Polsat Cyfrowy S.A.;
54) Polskie Towarzystwo Nauk Żywnościowych;	108) Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej.

II. W ramach konsultacji publicznych i opiniowania następujące podmioty zgłosiły uwagi:

1) Polski Przemysł Spirytusowy	23) Krajowa Izba Gospodarcza
	24) Krajowa Rada Suplementów i Odżywek
2) Urząd Miasta Ciechanów	25) Krzysztof Kierus
3) Elżbieta Stankiewicz	26) Oleofarm Sp. z o.o.
4) Rafał Rumiński	27) Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed
5) Związek Polskich Przetwórców Mleka	28) Polskie Towarzystwo Dietetyki
6) Związek Producentów Cukru w Polsce	29) Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków
7) Deloitte Doradztwo Podatkowe Dąbrowski i Wspólnicy Sp. K.	30) Wirtualna Polska Media S.A.
8) Urząd Miejski Wrocławia	31) Związek Pracodawców Hoteli, Restauracji i Cateringu
9) Związek Powiatów Polskich	32) Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego W Polsce – Browary Polskie

10) Unia Metropolii Polskich	33) Polskie Stowarzyszenie Nowe Kina
11) Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa	34) Krajowa Izba Gospodarcza Przemysł Rozlewniczy
12) Instytut „Pomnik-Centrum Zdrowia Dziecka”	35) Polska Izba Handlu
13) Instytut Matki I Dziecka	36) Związek Pracodawców Aptecznych Pharmanet
14) Porozumienie Zielonogórskie Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia	37) Związek Stowarzyszeń Rada Reklamy
15) Polskie Towarzystwo Badań Nad Otyłością	38) Związek Przedsiębiorców I Pracodawców
16) Ośrodek Rozwoju Edukacji	39) Izba Gospodarcza „Farmacja Polska”
17) Amerykańska Izba Handlowa W Polsce „Amcham”	40) Business Centre Club
18) Firma Colian Sp. Z O.O. (Właściciel Marki Hellena)	41) Konfederacja Lewiatan
19) Pasma Związek Pracodawców „Polski Związek Producentów Leków Bez Recepty”	42) Natur Produkt Zdrovit Sp. Z O. O.
20) Eko-Vit Sp. Z O.O.	43) Pracodawcy RP
21) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	44) Olimp Labs
22) Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych	45) Polska Organizacja Handlu I Dystrybucji

III. Przedmiot uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych i opiniowania:

- 1) Uwagi w odniesieniu do części projektu dotyczącej ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1818 i 2277) – *opłata za napoje alkoholowe w opakowaniach o pojemności do 300 ml*

Zgłoszone uwagi dotyczyły m.in. kwestii zgodności projektowanych przepisów dotyczących opłaty związanej ze sprzedażą napojów alkoholowych w opakowaniach o pojemności do 300 ml, z przepisami Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie swobody przepływu towarów oraz z przepisami:

- dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego („Dyrektywa 2008/118”) określającej ogólne, minimalne standardy dotyczące opodatkowania podatkiem akcyzowym wyrobów akcyzowych,
- dyrektywy 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylającej dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniającej dyrektywę Rady 76/211/EWG.

Uwagi z tej kategorii nie zostały uwzględnione. W opinii projektodawcy w nowym brzmieniu projektu ustawy oraz w dostosowanej treści uzasadnienia projektu brak jest niezgodności z przepisami Unii Europejskiej.

Ponadto, w uwagach podnoszono kwestie dotyczące obowiązywania opłaty w przypadku zwrotu napojów alkoholowych. Kwestia ta została odpowiednio dostosowana do nowego brzmienia projektu.

Postulowano o wyłączenie wyrobów winiarskich spod obowiązywania opłaty w związku z argumentem, że segment wyrobów winiarskich w małych opakowaniach, mimo, że rozwinął się

w ostatnich latach, wciąż stanowi marginalną część sektora. Powyższa argumentacja nie została przyjęta w związku z czym uwaga pozostała nieuwzględniona.

W uwagach sygnalizowano także konieczność zmiany m.in. przeznaczenia środków pochodzących z opłat lub zmiany proporcji ich podziału a nawet odbiorcy wpływów z opłat. Postulowano także zwiększenie opłaty związanej ze sprzedażą napojów alkoholowych w opakowaniach o pojemności do 300 ml z 1 zł na 3 zł za każde opakowanie. Uwagi z tej kategorii nie zostały uwzględnione. Wpływy z opłat w dalszym ciągu stanowią będą w 50% dochód gminy i w 50% przychód Narodowego Funduszu Zdrowia.

Wskazano również, że bardziej zasadne, niż określanie pojemności opakowania jednostkowego, poniżej której wymagana będzie projektowana należność, wydaje się wskazanie ilości nominalnej wyrobu alkoholowego, ponieważ istotą zagadnienia jest objętość nabywanego produktu, a nie pojemność jego opakowania. Uwaga ta została uwzględniona.

Zgłoszone zostały również szczegółowe uwagi dotyczące kwestii związanych z przesłankami do cofnięcia i wygaśnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych oraz inne uwagi o charakterze legislacyjnym i technicznym. Powyższe uwagi pozostają bezprzedmiotowe w związku ze zmianami w projekcie ustawy.

Uwagi dotyczyły również okresu *vacatio legis*, który określony został jako niewystarczający. Uwagi te stanowiły komentarz i na obecnym etapie prac nie zostały uwzględnione.

- 2) Uwagi w odniesieniu do części projektu dotyczącej ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252) – *opłata za świadczenie usługi stanowiącą reklamę suplementów diety*

Zgłoszone w ramach uwag postulaty dotyczyły przede wszystkim wykreślenia w całości projektowanych zmian dotyczących opłaty za reklamę suplementów diety.

Podnoszono także kwestie zgodności projektowanych przepisów z dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Wskazywano także podobieństwo projektowanej opłaty do podatku akcyzowego oraz podnoszono fakt wprowadzenia nowego podatku w trakcie roku podatkowego.

Uwagi dotyczyły także wyłączenia reklam niektórych kategorii suplementów spod obowiązywania opłaty, rozszerzenia katalogu podmiotów zobowiązanych do wnoszenia opłaty oraz podjęcie innych działań mających na celu ograniczenie reklam suplementów diety. Sygnalizowano także wątpliwości interpretacyjne w odniesieniu do projektowanych przepisów, np. w odniesieniu do definicji podmiotu uczestniczącego w świadczeniu usługi reklamy.

Podnoszono również, że projektowana opłata nie gwarantuje, a wręcz może uniemożliwić uzyskanie pozytywnych wyników w promocji prozdrowotnych wyborów konsumentów a także polemizowano z niektórymi argumentami zawartymi w uzasadnieniu projektu.

Wszystkie uwagi zgłoszone w tej kategorii pozostają bezprzedmiotowe w związku z odstąpieniem od projektowanych zmian przepisów dotyczących ustanowienia opłaty za świadczenie usługi stanowiącej reklamę suplementów diety.

- 3) Uwagi w odniesieniu do części projektu dotyczącej ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365) – *opłata od napojów z dodatkiem substancji o właściwościach słodzących lub aktywnych*

Uwagi zgłoszone w tej kategorii dotyczyły obniżenia konkurencyjności zarówno branży cukrowniczej w Polsce, jak i krajowej branży spożywczej wobec tych branż z innych krajów Unii Europejskiej, gdzie takich dodatkowych obciążeń nie ma. Uwagi te nie zostały uwzględnione w związku z celem przewodnim projektowanych przepisów szczegółowo uargumentowanym w uzasadnieniu projektu.

Sygnalizowano także wątpliwości interpretacyjne w odniesieniu do projektowanych przepisów, m.in. w zakresie definicji napoju podlegającego opłacie. Wątpliwości dotyczyły m.in. produktów z kategorii mleko i przetwory mleczne, występowania w składzie oligosacharydów. Uwagi zostały uwzględnione poprzez odpowiednie redefiniowanie napoju podlegającego opłacie.

Szereg uwag dotyczyło także wprowadzenia progów związanych z naliczaniem opłaty uzależnionych od poziomu zawartości cukru w napoju. Powyższe ma w większym stopniu przyczynić się do reformulacji składów napojów i zostało uwzględnione w projekcie ustawy.

Zgodnie z uwagami dookreślono cel na jaki mogą być wydatkowane środki pochodzące z opłat.

W uwagach zwrócono także uwagę na niewłaściwe przyporządkowanie projektu ustawy w rozumieniu ustawy o działach administracji rządowej, jednak uwaga ta nie jest zasadna z uwagi na cel ustawy, którym jest zmiana zachowań zdrowotnych konsumentów.

Zwrócono uwagę na konieczność analizy kwestii notyfikacji w trybie dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

Sygnalizowano także mającą wynikać z projektowanych przepisów możliwość wystąpienia wzrostu sprzedaży napojów alkoholowych. Wskazać jednak należy, że napoje alkoholowe objęte są podatkiem akcyzowym, w związku z czym ryzyko efektu substytucyjnego w tym zakresie jest niskie.

Odnoszono się również do kwestii opłaty w odniesieniu do żywości specjalnego przeznaczenia medycznego, jednak suplementy i żywność z tej kategorii są wyłączone z projektowanej opłaty.

Również w przypadku tej kategorii uwag polemizowano z niektórymi argumentami zawartymi w uzasadnieniu projektu oraz wskazywano na konieczność uzupełnienia Oceny Skutków Regulacji projektu. Wskazać należy, że na podstawie niektórych zgłoszonych uwag uzasadnienie oraz OSR zostały zaktualizowane i uzupełnione o niezbędne informacje.

Niektóre z uwag dotyczyły także funkcjonowania branży gastronomicznej. Doprecyzowanie projektowanych przepisów, w tym odwołanie do Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) w definicji napoju podlegającego opłacie usunęło wątpliwości interpretacyjne. Usługi gastronomiczne zostały ujęte w innej pozycji z PKWiU.

Na podstawie zgłoszonych uwag doprecyzowano także przepisy dotyczące podmiotu na którym spoczywa obowiązek zapłaty opłaty.

Branża piwowarska podnosiła, że projektowana opłata stanowi kolejne obciążenie obok zwiększonej w 2020 r. stawki podatku akcyzowego. Wskazać jednak należy, że napoje objęte podatkiem akcyzowym nie podlegają przedmiotowej opłacie, w związku z czym uwaga ta nie znajduje uzasadnienia.

Uwagi dotyczyły również okresu *vacatio legis*, który określony został jako niewystarczający. Uwagi te stanowiły komentarz i na obecnym etapie prac nie zostały uwzględnione.

- 4) Uwagi w odniesieniu do części projektu dotyczącej ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019)

Zgłoszona uwaga dotyczyła możliwości stosowania projektowanego przepisu art. 8 ust. 3. Wskazano, że w praktyce będzie budzić wątpliwości, czy stosowanie kryterium będzie obligatoryjne, a jeżeli tak, to w jakich zamówieniach oraz czy zamawiający będą uprawnieni do zwiększenia wagi kryterium. Uwaga ta pozostaje bezprzedmiotowa w związku ze zmianą zakresu projektowanej regulacji.

IV. Informacja o zgłoszeniach zainteresowania pracami nad projektem (działalność lobbingsowa)

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W trakcie opiniowania i konsultacji nie wpłynęły zgłoszenia o charakterze lobbingsowym.

V. Załączniki:

1. Szczegółowe zestawienie zgłoszonych uwag.
2. Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów wraz z uzasadnieniem i OSR po zmianach.

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

Lp.	JEDNOSTKA A REDAKCYJNA	PODMIOT ZGŁASZAJĄCY UWAGI	TREŚĆ UWAGI
1.		POLSKI PRZEMYSŁ SPIRYTUSOWY	<p>Uwaga 1 Apelujemy o dokładną analizę spożywania alkoholu przez Polaków oraz problemów z tym związanych i na jej podstawie opracowanie programu walki ze szkodliwym i ryzykownym spożyciem.</p> <p>Będzie to kolejne już wzmocnienie uprzywilejowanej pozycji jednej grupy napojów alkoholowych tj. piwa, Ponieważ głównie napoje spirytusowe są sprzedawane w takich opakowaniach (do 300 ml). Podatek akcyzowy od napojów spirytusowych jest prawie 3 razy wyższy niż ten sam podatek w piwie, jeśli weźmiemy pod uwagę 1 g alkoholu etylowego w tych produktach.</p> <p>Uwaga 2 Kolejną kwestią jest wprowadzanie dodatkowego podatku od produktu, w którym alkohol już jest najdroższy, czyli małych pojemności. Małe opakowanie tego samego produktu zawsze jest droższe niż duże - cenę podnoszą koszty pakowania, transportu, dystrybucji.</p> <p>Uwaga 3 W naszej ocenie opłata jest kolejnym przejawem dyskryminacji napojów spirytusowych, a co więcej może mieć charakter ukrytego podatku akcyzowego, który zostanie wprowadzony niezgodnie zarówno z regulacjami krajowymi, jak i prawem unijnym.</p> <p>Jednocześnie, ukształtowanie opłaty w sposób opisany w Nowelizacji (dot. proponowanych zmian w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi) może naruszać konstytucyjną zasadę równości i prowadzić do preferencyjnego traktowania niektórych napojów alkoholowych kosztem innych, przy czym takie zróżnicowanie nie znajduje uzasadnienia w celach realizowanych przez Nowelizację.</p> <p>Uwaga 4 Opłata ma w rzeczywistości charakter podatku akcyzowego, przy czym jest wprowadzana niezgodnie z przepisami podatkowymi. Podatek akcyzowy jest zharmonizowany na poziomie unijnym. Przepisy prawa UE, w tym w szczególności dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego („Dyrektywa 2008/118”) określają ogólne, minimalne standardy dotyczące opodatkowania podatkiem akcyzowym wyrobów akcyzowych, których Opłata nie spełnia - w szczególności posługuje się nieznaną Dyrektywie 2008/118 podstawą opodatkowania (od sztuki produktu).</p> <p>Nawet przyjmując hipotetyczną tezę, że Opłata nie jest podatkiem akcyzowym <i>sensu strictio</i>, wprowadzanie innych, podobnych do tego podatku opłat również podlega ograniczeniom.</p> <p>Nawet pobieżna analiza wprowadzanego art. 11² Ustawy o wychowaniu w trzeźwości pozwala stwierdzić, że niezależnie od celów, które przyświecają autorom Nowelizacji, Opłata, rodzaj wyrobów akcyzowych, jak również podstawa</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>opodatkowania, obliczania i wymagalności Opłaty mogą zostać uznane za niezgodne z przepisami prawa UE dotyczącymi podatku akcyzowego lub podatku VAT.</p> <p>Uwaga 5 Analiza sposobu ukształtowania Opłaty - zakresu napojów alkoholowych, które mają nią być objęte, dowodzi, że istnieją poważne argumenty wskazujące, że różnicowanie sytuacji prawnej poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych ze względu na objętość opakowania jednostkowego, w którym napój jest sprzedawany, narusza konstytucyjną zasadę równości.</p> <p>W uzasadnieniu Nowelizacji nie przedstawiono żadnych argumentów, które miałyby świadczyć o tym, że napoje alkoholowe w mniejszych opakowaniach jednostkowych mogą mieć bardziej negatywny wpływ na zdrowie Polaków niż napoje w opakowaniach o objętości większej niż 300 ml. Proponowany model, w którym w rzeczywistości obłożone Opłatą byłyby napoje alkoholowe inne niż piwo, stanowi niczym nie uzasadnioną preferencję, nie mającą związku z celem Nowelizacji.</p> <p>Jednocześnie niezrozumiałe jest arbitralne ustalenie maksymalnej objętości, do której Opłata jest pobierana na 300 ml. Jeśli wprowadzenie Opłaty jest uzasadnione kwestiami ochrony zdrowia to brak jest argumentów przemawiających za obciążeniem wyłącznie napojów w opakowaniach o objętości do 300 ml.</p> <p>Omawiane zróżnicowanie nie jest też odpowiednim środkiem do osiągnięcia założonych celów regulacji (tj. promocja prozdrowotnych wyborów konsumentów), a zatem należy je uznać za sprzeczne ze wskazaną zasadą równości.</p> <p>Uwaga 6 Wprowadzenie Opłaty może w istotny sposób ograniczyć dostawę i sprzedaż w Polsce napojów alkoholowych przedsiębiorców z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej. Obowiązek ponoszenia dodatkowego kosztu w wysokości 1 zł za każde opakowanie jednostkowe będzie faktycznym ograniczeniem wprowadzania do obrotu win i napojów spirytusowych w opakowaniach jednostkowych o pojemności nieprzekraczającej 300 ml, które to opakowania są dopuszczone do handlu na terenie UE na podstawie dyrektywy 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylająca dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniająca dyrektywę Rady 76/211/EWG.</p> <p>Wprowadzenie Opłaty może stanowić naruszenie zakazu wyrażonego w art. 2 ust. 1 wspomnianej dyrektywy, który zakazuje Państwom Członkowskim odmawiania, zabraniającego bądź ograniczającego wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach jednostkowych z powodów związanych z ilością nominalną produktu w opakowaniu. Wprowadzenie Opłaty i ustalenie jej w odniesieniu do produktów w opakowaniach o objętości do 300 ml spowoduje, że w Polsce ograniczona będzie sprzedaż win i napojów spirytusowych w opakowaniach w przedziale od 100 do 300 ml, których sprzedaż w takich objętościach jest wymuszona przez przepisy wspomnianej dyrektywy (opłata ma stanowić negatywny bodziec dla konsumentów, więc faktycznie stanowi ograniczenie w obrocie).</p> <p>Uwaga 7</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Istnieje szereg argumentów świadczących o tym, że Oplata narusza wyrażoną w art. 34-36 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) zasadę swobody przepływu towarów i może stanowić niedozwolony środek o skutku równoważnym do ograniczenia ilościowego. Oplata ustanawia dodatkowe obciążenie dla przedsiębiorców, którzy chcą dostarczać napoje alkoholowe w opakowaniach jednostkowych o objętości nie większej niż 300 ml. Przy czym to obciążenie nie spełnia przesłanek dopuszczalności takiego środka, wyrażonych w art. 36 TFUE i dorobku orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Jakkolwiek Oplata może w pewnym stopniu nadawać się do realizacji celu w postaci ochrony zdrowia konsumentów, skuteczne powoływanie się na art. 36 TFUE uzależnione jest ponadto od ustalenia czy wprowadzone ograniczenie jest proporcjonalne do chronionego dobra (w tym przypadku ochrony zdrowia) - a zatem czy spełnione są pozostałe elementy tzw. testu zasady proporcjonalności, ukształtowanego przez orzecznictwo unijne. Tutaj nie ma wątpliwości, że przyjęcie Oplaty nie jest niezbędne do osiągnięcia celu w postaci ochrony zdrowia konsumentów.</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę, istnieje ryzyko uznania Nowelizacji w zakresie dotyczącym Oplaty za niezgodny z prawem unijnym środek o skutku równoważnym do ograniczenia ilościowego, a co za tym idzie, ryzyko konieczności usunięcia tych regulacji z polskiego porządku prawnego.</p> <p>Uwaga 8</p> <p>Nowelizacja przewiduje, że Oplata ma być należna „za sprzedaż” napojów alkoholowych w konkretnych opakowaniach i jest nałożona na przedsiębiorców posiadających zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży. W Nowelizacji nie znajdziemy jednak informacji o tym, o jakiej sprzedaży mowa. Uwzględniając to, że obowiązani do wnoszenia opłaty są przedsiębiorcy prowadzący sprzedaż detaliczną, należałoby przyjąć, że momentem powstania obowiązku uiszczenia opłaty jest sprzedaż do konsumenta.</p> <p>Jednak w świetle projektowanego art 11² ust. 4 pkt 1 Ustawy o wychowaniu w trzeźwości, który nakłada na wspomnianych przedsiębiorców przekazywanie organom informacji o liczbie dostarczonych opakowań, na podstawie faktur wystawianych przez przedsiębiorców posiadających zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi, pojawia się wątpliwość, czy rzeczywiście chodzi o sprzedaż między konsumentem a detalistą, skoro dane, na podstawie których organy będą weryfikować uiszczenie opłaty będą odnosić się do sprzedaży między hurtownią a detalistą. Tutaj podkreślić należy, że dostarczenie napojów do sklepów nie jest równoznaczne z ich sprzedażą do konsumentów.</p> <p>Dlatego w razie podjęcia decyzji o prowadzeniu dalszych prac legislacyjnych, sugerowane jest doprecyzowanie zarówno art. 11² ust. 1 Ustawy o wychowaniu w trzeźwości, który określa moment powstania obowiązku uiszczenia opłaty, jak również art. 11² ust. 4 wspomnianej ustawy, tak, aby zapewnić realną możliwość weryfikacji wywiązywania się przez przedsiębiorców z nałożonej opłaty.</p> <p>Uwaga 9</p> <p>Przepisy Nowelizacji nie przewidują regulacji odnoszących się do zwykłych zachowań rynkowych, w tym na przykład zwrotów napojów objętych Oplatą do hurtowni. Projektowane przepisy Ustawy o wychowaniu w trzeźwości nie uwzględniają mechanizmów ewentualnych zwrotów, wzajemnych rozliczeń między przedsiębiorcami i sytuacji, w których napoje w opakowaniach o pojemności nie większej niż 300 ml ponownie będą sprzedane do konsumentów.</p>
--	--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 10</p> <p>Zwracamy również uwagę, że wejście w życie omawianych przepisów Nowelizacji jest określone datą dzienną - co oznacza, że z uwzględnieniem całego procesu legislacyjnego, przepisy mogą wejść w życie „z dnia na dzień”, bez odpowiedniego okresu przygotowania dla przedsiębiorców. Biorąc pod uwagę fakt, że Nowelizacja w zakresie Oplaty ma charakter podatku - o czym mowa powyżej, ustawodawca powinien przewidzieć dłuższy okres <i>vacatio legis</i>, który pozwoli na przystosowanie się przedsiębiorców do nowych przepisów. Proponujemy więc zmianę art. 9 Nowelizacji w następujący sposób:</p> <p><i>Art. 9. Oplata, o której mowa w art. 11² ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w 2020 r. ma zastosowanie do sprzedaży dokonanej po 3 miesiącach od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i jest wnoszona co miesiąc od dnia końca miesiąca następującego po miesiącu, którego opłata dotyczy.</i></p> <p>Uwaga 11</p> <p>Oplata obejmie głównie napoje spirytusowe, ponieważ to one najczęściej są sprzedawane w opakowaniach o pojemności mniejszej niż 300 ml. Będzie to kolejne już wzmocnienie uprzywilejowanej pozycji jednej grupy napojów alkoholowych tj. piwa.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu piszecie Państwo, że spożywanie alkoholu jest jednym z głównych czynników ryzyka związanym z obciążeniem chorobami niezakaźnymi. Jednak w Polsce konsumpcja napojów alkoholowych, a także spirytusowych, utrzymuje się na stabilnym poziomie od ponad dekady. Wzrasta jedynie spożycie piwa, którego w zeszłym roku statystyczny Polak spożył już ponad 100 litrów (statystyki PARPA). Jeśli chodzi o strukturę spożycia, to w przeliczeniu na 100% alkohol - w Polsce 34,6 % alkoholu spożywamy w postaci mocnych alkoholi, natomiast 67,9 % w piwie. W tym wypadku wątpliwość budzi stosowanie restrykcji tylko i wyłącznie wobec napojów spirytusowych, a nie piwa, które jest odpowiedzialne za prawie dwa razy wyższą konsumpcję, a co za tym idzie i wyższe szkody związane z nieodpowiedzialną konsumpcją. Jest także bardziej dostępne dla młodzieży (wg wyników badania ESPAD 2015, picie piwa zdarzyło co najmniej raz w ciągu ostatnich trzydziestu dni większości badanych, ponad połowie gimnazjalistów (51,3%), natomiast wódkę pił, w tym samym okresie co trzeci badany gimnazjalista (33,1%)).</p> <p>Powołujecie się Państwo na tezę, że mała objętość opakowania napoju alkoholowego oraz stosunkowo niska cena produktu, znacząco wpływa na ich atrakcyjność, szczególnie wśród niektórych grup społecznych. Wprowadzanie dodatkowej opłaty za zakup tego rodzaju produktów, które są łatwo dostępne pod względem ekonomicznym, może wpływać na indywidualne wybory konsumentów. Natomiast małe opakowanie tego samego produktu zawsze jest porównywalnie droższe niż duże - cenę podnoszą koszty pakowania, transportu, dystrybucji. Dodatkowo, ze względu na wyższe opodatkowanie w Polsce alkoholi mocnych w porównaniu do piwa i wina, zgodnie np. z raportem Fundacji Republikańskiej (Produkcja i rynek napojów spirytusowych względem pozostałych napojów alkoholowych) 1 % alkoholu w piwie mocnym 10% kosztuje 0,4 zł, w piwie 5% - 0,9 zł, natomiast w wódce 1% alkoholu kosztuje 1,2 zł, a w whisky 2,16 zł. Oznacza to, że mocny alkohol w małym opakowaniu jest droższy nie tylko od tego samego napoju w większym opakowaniu, ale także od 30% do 140% droższy od mocnego piwa o podobnej zawartości czystego alkoholu.</p>
2.	URZĄD MIASTA CIECHANÓW	<p>Uwaga 1</p> <p>Postuluję umożliwienie gminom przeznaczania środków finansowych z powyższego tytułu (opłata ze sprzedaży napojów alkoholowych do 300 ml) na realizację inwestycji w obszarze infrastruktury szkolnej.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

3.	ELŻBIETA STANKIEWICZ	<p>Uwaga 1 W zaproponowanej nowelizacji <i>Ustawy o wychowaniu w trzeźwości</i> brzmienie dopisanego w art.18 ust.10 pkt.8, zezwolenia cofa się za częściowe lub całkowite niedopełnienie obowiązku złożenia oświadczenia lub informacji. Zapisy te są sprzeczne ze znowelizowanym ust. 12 a i 12 b , które wskazują, że niedopełnienie obowiązków w postaci złożenia oświadczenia lub informacji jest przyczyną wygaśnięcia zezwoleń.</p> <p>Uwaga 2 Dodano także dodatkowe 30 dni na dopełnienie obowiązku złożenia informacji o ilości butelek do 300 ml. oraz wniesienie opłaty bez żadnych sankcji finansowych. Oznacza to przesunięcie terminu płatności o te właśnie 30 dni.</p> <p>Uwaga 3 Dodatkowo niejasne jest zastosowanie procedury cofnięcia zezwolenia za niedopełnienie w części lub całości obowiązku, o którym mowa w art. 11 1 ust. 6. Czy chodzi , o sytuację gdy przedsiębiorca wniesie opłatę podwyższoną, podczas gdy prawidłowa jest opłata tzw. "podstawowa" ? Nie jest jasne zatem czy zezwolenie należy cofnąć czy wygasić w przypadku niedopełnienia obowiązków wynikających z art.11 1 ust 4 i 6 lub art.11 2 ust.4.</p>
4.	RAFAŁ RUMIŃSKI	<p>Uwaga 1 Wnoszę o anulowanie zapowiedzi projektu ustawy wprowadzającego dodatkową opłatę za sprzedaż napojów alkoholowych sprzedawanych w butelkach o niskich objętościach.</p> <p>Rząd powinien wspierać kupowanie jak najniższych objętości alkoholi, a nie wspierać kupowanie jak największych, poprzez eliminację "małpek" z rynku, bo oczywiste jest, że jeśli zdrożeją i będą kompletnie nieopłacalne, ludzie przestaną je kupować, tylko będą kupować półlitrowe, a producenci zaprzestaną je produkować, bo produkcja alkoholi o tak małych objętości, nie będzie opłacalna, przy niskiej sprzedaży.</p>
5.	ZWIĄZEK POLSKICH PRZETWÓRCÓW MLEKA	<p>Uwaga 1 W branży mleczarskiej pojawiły się wątpliwości dotyczące przedmiotowego zakresu stosowania opłaty od napojów z dodatkiem substancji o właściwościach słodzących oraz aktywnych w produkcie gotowym do spożycia. Przemysł mleczarski dostarcza na rynek m.in. mleko fermentowane (np. jogurty pitne) - w tym również z dodatkiem substancji o właściwościach słodzących (również w postaci dodatków smakowych - np. pulpy owocowej) oraz aktywnych. Pojawia się pytanie, czy w myśl projektu będą one objęte opłatą, o której mowa w art. 7 ww. ustawy.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy zmianę art. 7 pkt 3) projektu, wprowadzającego rozdział 3a do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365), poprzez preredagowanie dodawanego do ww. ustawy art. 12a, ust. 4 i dodanie do niego punktów 5) oraz 6) wyłączających mleko i przetwory mleczne z zakresu przedmiotowej opłaty, w brzmieniu:</p> <p><i>4. Opłacie nie podlegają:</i> 1) napoje spełniające kryteria żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, o której mowa w Rozporządzeniu Komisji (UE) 2016/128 z dnia 25 września 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących składu żywności specjalnego przeznaczenia medycznego</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>oraz informacji na jej temat;</p> <p>2) napoje objęte podatkiem akcyzowym;</p> <p>3) napoje przeznaczone na eksport lub dostawę wewnątrzspółnotową;</p> <p>4) napoje importowane przez osoby fizyczne pod warunkiem, że:</p> <p>a) charakter lub ilość importowanych napojów nie wskazuje na import w celach handlowych,</p> <p>b) import tych napojów ma charakter okazjonalny,</p> <p>c) napoje te są przeznaczone wyłącznie na własny użytek podróżnego lub jego rodziny lub są przeznaczone na prezenty;</p> <p>5) mleko i przetwory mleczne;</p> <p>6) produkty przeznaczone do spożycia przez dzieci poniżej trzeciego roku życia, produkowane na bazie mleka i oferowane do sprzedaży w postaci płynnej.</p>
6.	ZWIĄZEK PRODUCENTÓW CUKRU W POLSCE		<p>Uwaga 1 Związek Producentów Cukru w Polsce, zrzeszający wszystkich producentów cukru działających w kraju, negatywnie odnosi się do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów, w szczególności do zapisów stanowiących, że produkcja, import lub dokonanie wewnątrzspółnotowego nabycia w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, napojów z dodatkiem substancji o właściwościach słodzących, podlega opłacie w wysokości 70 gr za litr napoju.</p> <p>Opodatkowanie napojów zawierających cukier prowadzić będzie także do obniżenia konkurencyjności zarówno branży cukrowniczej w Polsce, jak i krajowej branży spożywczej wobec tych branż z innych krajów Unii Europejskiej, gdzie takich dodatkowych obciążeń nie ma.</p> <p>Doceniając powagę problemu otyłości uważamy, że poszukiwanie rozwiązania w podwyższeniu cen produktów zawierających cukier nie jest trafnym działaniem. Nie ma żadnych gwarancji, że nowa danina w jakikolwiek sposób przełoży się na spadek ilości konsumowanych kalorii i zmianę stylu życia, co tak naprawdę jest kluczowe dla eliminacji zagrożeń i poprawy zdrowia. Co więcej ewentualny wzrost cen będzie przez konsumentów kompensowany raczej zakupami produktów niższej jakości, niż rezygnacją z konsumpcji.</p> <p>Uwaga 2 Problem chorób cywilizacyjnych jest zjawiskiem złożonym - sposób odżywiania jest tylko jednym z wielu czynników mogących w negatywny sposób wpływać na zdrowie publiczne. Odpowiedź na to wyzwanie wymaga holistycznego podejścia obejmującego zarówno przeciwdziałanie malejącej aktywności fizycznej i rosnącemu poziomowi stresu, jak również działania w kierunku zmiany niewłaściwych nawyków żywieniowych.</p> <p>Uwaga 3 Liczne analizy przeprowadzone na przykładzie krajów, które wprowadziły tego typu rozwiązania podatkowe, wykazują następujące konsekwencje tej decyzji: wzrost cen i spadek popytu na opodatkowane produkty, zaburzenie struktury rynkowej, negatywny wpływ na wydajność pracy i zatrudnienie w przemyśle spożywczym objętym opodatkowaniem.</p> <p>Uwaga 4 Opodatkowanie słodkich napojów może prowadzić do zaburzenia konkurencji na rynku oraz zaburzenia neutralności</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>opodatkowania. Konsekwencją nałożenia podatków dyskryminujących na żywność nie jest wyłącznie spadek spożycia opodatkowanego produktu, ale również zjawisko substytucji. Produkty, których cena wzrosła w wyniku opodatkowania są zastępowane, często produktami z tej samej kategorii, ale tańszymi i o gorszej jakości. Zjawisko substytucji ma znaczenie głównie u konsumentów o niskich dochodach, w których udział wydatków na żywność przekracza 20%. Taki udział jest charakterystyczny dla krajów rozwijających się, w tym Polski.</p> <p>Uwaga 5 Liczne badania problemu wskazują, iż podatki obciążające produkty żywnościowe, mają charakter regresywny, co oznacza, że relatywnie większy ciężar ponoszą osoby mniej zamożne. Ma to istotne znaczenie szczególnie dla Polaków, gdyż żywność w Polsce już dziś jest opodatkowana jedną z najwyższych stawek VAT w Unii Europejskiej, a także ze względu na fakt, iż według danych GUS wydatki na żywność i napoje bezalkoholowe stanowiły w 2017 r. najwyższy udział w strukturze wydatków ogółu gospodarstw domowych – 24,3%.</p> <p>Uwaga 6 Możliwość kompensacji dodatkowych obciążeń podatkowych poprzez podwyżki cen produktów lub obniżki cen surowców maleje wprost proporcjonalnie do wielkości przedsiębiorstw. Efekt ten był szczególnie widoczny na Węgrzech, gdzie małe i średnie przedsiębiorstwa nie były w stanie zrekomensować sobie wzrostu obciążeń podatkowych. W konsekwencji część z nich poniosła znaczące straty finansowe. Ze względu na zbliżoną strukturę przedsiębiorstw podobny scenariusz możliwy jest również w naszym kraju.</p> <p>Uwaga 7 Próba kompensacji dodatkowych obciążeń podatkowych w obszarze dostawców surowców, w tym w głównej mierze cukru, może mieć negatywny wpływ na polskich producentów rolnych. Może wpłynąć na opłacalność produkcji rolnej buraka cukrowego oraz może mieć negatywny wpływ na stan finansowy producentów cukru, którzy zmagają się obecnie ze skutkami zniesienia kwot cukrowych i znaczącymi obniżkami cen cukru w UE.</p> <p>Uwaga 8 Zwracam uwagę na zaproponowany termin ewentualnego wejścia zapisów ustawy w życie z dniem 1 kwietnia 2020 roku. Tak krótki okres nie pozwala w żaden sposób na przygotowanie się przedsiębiorstw do nowych warunków rynkowych.</p>
7.		<p>DELOITTE DORADZTWO PODATKOWE DĄBROWSKI I WSPÓLNICY SP.K.</p>	<p>Uwaga 1 Należy zwrócić uwagę na fakt, że ani ustawa o zdrowiu publicznym w obecnym kształcie, ani Projekt nie zawierają definicji „napoju”. Art. 12 ust. 3 odnosi się wyłącznie do „napoju podlegającego opłacie” i określa go jako: „<i>napój oferowany konsumentowi w postaci gotowej do spożycia, w którego składzie znajduje się co najmniej jedna z substancji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem substancji występujących w nich naturalnie</i>”. Jednocześnie zaproponowana treść art. 12 ust. 4 pkt. 2 wskazuje, że „<i>opłacie nie podlegają napoje objęte podatkiem akcyzowym</i>”.</p> <p>Jak rozumiemy, intencją projektodawcy było wyłączenie z obowiązku uiszczania opłaty będącej przedmiotem Projektu wszelkich napojów, będących wyrobami akcyzowymi w rozumieniu przepisu art. 2 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 poz. 864 t.j. z dnia 10 maja 2019 r.). Zaproponowana treść przepisu art. 12 ust. 4 pkt. 2 nie wskazuje, czy przez „napoje objęte podatkiem akcyzowym” należy rozumieć wyłącznie napoje objęte efektywną stawką podatku akcyzowego (tj. takie, od których podatek akcyzowy zostanie zapłacony), czy także wyroby</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>znajdujące się np. w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub w zwolnieniu – tj. napoje, od których efektywnie akcyza nie została jeszcze (lub nie zostanie w ogóle) zapłacona. Uzasadnienie do Projektu również nie adresuje powyższych wątpliwości.</p> <p>W związku z powyższym, w imieniu Deloitte proponuję, żeby projektowany art. 12a ust. 4 pkt. 2 brzmiał następująco: „4. Opłacie nie podlegają napoje: (...) 2) będące wyrobami akcyzowymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym”.</p>
8.		URZĄD MIEJSKI WROCŁAWIA	<p>Uwaga 1 do art. 1 pkt 1 projektu i art.2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 7 Należy wprowadzić dodatkowy przepis, wskazujący wprost, że do należności z tytułu opłat, o których mowa art. 11¹ ust. 4 oraz 112 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, nie stosuje się przepisów dotyczących udzielania ulg w spłacie należności publicznoprawnych.</p> <p>Uwaga 2 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 4 Przepis wymaga ponownej redakcji. Proponowana zmiana: zastąpienie projektowanej treści art. 11² ust.4 w brzmieniu: „Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, prowadzący sprzedaż napojów alkoholowych, na podstawie danych wynikających z faktur wystawianych przez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na obrót hurtowy, o którym mowa w art. 9 ust 1 i 2, są obowiązani do: (...)” zapisem o brzmieniu: „Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do: (...)”</p> <p>Uwaga 3 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 4 pkt 1 Rozszerzenie treści projektowanego art. 11² ust.4 pkt 1, w związku z wprowadzeniem opisanego w pkt 2a uproszczenia projektowanej treści ust. 4.</p> <p>Uwaga 4 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 4 pkt 1 oraz pkt 2 Zmiana liczby pojedynczej słowa „zezwolenie” (pkt 1) i „zezwoleniem” (pkt 2) na liczbę mnogą</p> <p>Uwaga 5 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 5 Zastąpienie treści art. 11² ust. 5: "5. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi w 50% dochód gminy, a w 50% stanowi przychód Narodowego Funduszu Zdrowia" nową treścią: "5. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi w 100% dochód gminy" W przypadku uwzględnienia uwagi należy skreślić treść art. 11² ust. 6, 7, 9 i 10.</p> <p>Uwaga 6 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 5 Rozszerzenie treści projektowanego art. 11² ust.5, poprzez wskazanie wprost na jakie cele mogą być przeznaczane środki pochodzące z opłaty Np. poprzez wprowadzenie następującej treści: „5. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi w 50% dochód gminy, a w 50% stanowi przychód Narodowego Funduszu</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Zdrowia. Środki finansowe pochodzące z opłaty przeznaczone są na realizację kampanii edukacyjnych i programów zdrowotnych mających na celu ograniczanie skutków spożywania napojów alkoholowych.”</p> <p>Uwaga 7 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 6 Zastąpienie treści art. 11² ust. 6: " (...) w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia zapłaty przez przedsiębiorcę opłaty (...)" nową treścią: "(...) w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty wskazanej w art. 11² ust. 4 pkt 2 (...)"</p> <p>Uwaga 8 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 9 Rozszerzenie treści projektowanego art. 11² ust.9, poprzez wskazanie terminu zwrotu nadpłaty przez gminę – Proponowana treść: „w terminie 14 dni od daty wpływu na rachunek gminy środków przekazanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia zgodnie z ust. 10”</p> <p>Uwaga 9 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 10 Rozszerzenie treści projektowanego art. 11² ust.10, poprzez doprecyzowanie o jaki wniosek chodzi (wystarczy dodanie słowa : „tego” po słowach: „w terminie 7 dni od dnia otrzymania”) oraz korekta zastosowanego odwołania, zamiast ust. „8” powinien być przywołany ust. „9”.</p> <p>Uwaga 10 do art. 2 pkt 2b wprowadzający zmiany do art. 18 ust. 10 Całkowite wykreślenie projektowanej treści art. 18 ust. 10 pkt 8 do ustawy o wychowaniu w trzeźwości, w brzmieniu: „8) niedopełnienia, w części lub w całości obowiązku, o którym mowa w art. 11¹ ust. 4 i 6 lub art. 11² ust. 4.”</p> <p>Uwaga 11 do art. 2 pkt 3 wprowadzający art. 18¹ ust. 5 Całkowite wykreślenie projektowanej treści art. 18¹ ust. 5a</p> <p>Uwaga 12 do art. 9 - przepis przejściowy do art. 11² Przepis wymaga ponownej redakcji.</p>
9.	ZWIĄZEK POWIATÓW POLSKICH		<p>Uwaga 1 do art. 2 pkt. 1, art. 11² pkt. 2 Proponowane brzmienie: „2. Opłata o, której mowa w ust. 1, wynosi 3 zł za każde opakowanie jednostkowe napoju alkoholowego o pojemności nieprzekraczającej 300 ml.”</p> <p>Uwaga 2 do art. 2 pkt. 1, art. 11² pkt. 5 Proponujemy aby opłata za każde opakowanie jednostkowe napoju alkoholowego o pojemności nieprzekraczającej 300 ml. stanowiła w 80% dochód gminy (z przeznaczeniem na finansowanie zadań określonych w ustawie), a w 20% była przeznaczana na realizację zadań przez Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.</p> <p>Uwaga 3 do art. 6 Proponuje się wyłączenie z obowiązku wnoszenia opłaty od reklamy, suplementów diety, które są niezbędne dla</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>prawidłowego funkcjonowania organizmu. W ustawie można przewidzieć upoważnienie dla ministra właściwego do spraw zdrowia do określenia w drodze rozporządzenia katalogu suplementów diety, od reklamy których opłata nie byłaby ponoszona.</p> <p>Uwaga 4 do art. 8 pkt 3 Wykreślić. Stosowanie przepisu w praktyce będzie budzić wątpliwości. Nie jest jasne czy stosowanie kryterium będzie obligatoryjne, a jeżeli tak w jakich zamówieniach oraz czy zamawiający będą uprawnieni do zwiększenia wagi kryterium (słowo „wynosi” sugeruje, że waga jest sztywna). Wydaje się, że przynajmniej w początkowym okresie obowiązywania regulacji Zamawiający powinni mieć pewną dozę swobody w tym zakresie.</p> <p>Uwaga 5 do art. 8 pkt 4 Pytanie czy zamiast odwołania się do pojęcia dostawa żywności w rozumieniu ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, nie lepiej wskazać kody CPV.</p>
10.		UNIA METROPOLII POLSKICH	<p>Uwaga 1 do art. 1 pkt 1 projektu i art.2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 7 Należy wprowadzić dodatkowy przepis, wskazujący wprost, że do należności z tytułu opłat, o których mowa art. 11¹ ust. 4 oraz 112 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, nie stosuje się przepisów dotyczących udzielania ulg w spłacie należności publicznoprawnych.</p> <p>Uwaga 2 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 4 Przepis wymaga ponownej redakcji. Proponowana zmiana: zastąpienie projektowanej treści art. 11² ust.4 w brzmieniu: „Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, prowadzący sprzedaż napojów alkoholowych, na podstawie danych wynikających z faktur wystawianych przez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na obrót hurtowy, o którym mowa w art. 9 ust 1 i 2, są obowiązani do: (...)” zapisem o brzmieniu: „Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do: (...)”</p> <p>Uwaga 3 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 4 pkt 1 Rozszerzenie treści projektowanego art. 11² ust.4 pkt 1, w związku z wprowadzeniem opisanego w pkt 2a uproszczenia projektowanej treści ust. 4.</p> <p>Uwaga 4 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 4 pkt 1 oraz pkt 2 Zmiana liczby pojedynczej słowa „zezwolenie” (pkt 1) i „zezwoleniem” (pkt 2) na liczbę mnogą</p> <p>Uwaga 5 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 5 Zastąpienie treści art. 11² ust. 5: "5. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi w 50% dochód gminy, a w 50% stanowi przychód Narodowego Funduszu Zdrowia" nową treścią: "5. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi w 100% dochód gminy" W przypadku uwzględnienia uwagi należy skreślić treść art. 11² ust. 6, 7, 9 i 10.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 6 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 5 Rozszerzenie treści projektowanego art. 11² ust.5, poprzez wskazanie wprost na jakie cele mogą być przeznaczane środki pochodzące z opłaty Np. poprzez wprowadzenie następującej treści: „5. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi w 50% dochód gminy, a w 50% stanowi przychód Narodowego Funduszu Zdrowia. Środki finansowe pochodzące z opłaty przeznaczane są na realizację kampanii edukacyjnych i programów zdrowotnych mających na celu ograniczanie skutków spożywania napojów alkoholowych.”</p> <p>Uwaga 7 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 6 Zastąpienie treści art. 11² ust. 6: " (...) w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia zapłaty przez przedsiębiorcę opłaty (...)" nową treścią: "(...) w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty wskazanej w art. 112 ust. 4 pkt 2 (...)"</p> <p>Uwaga 8 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 9 Rozszerzenie treści projektowanego art. 11² ust.9, poprzez wskazanie terminu zwrotu nadpłaty przez gminę – Proponowana treść: „w terminie 14 dni od daty wpływu na rachunek gminy środków przekazanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia zgodnie z ust. 10”</p> <p>Uwaga 9 do art. 2 pkt 1 wprowadzający art. 11² ust. 10 Rozszerzenie treści projektowanego art. 11² ust.10, poprzez doprecyzowanie o jaki wniosek chodzi (wystarczy dodanie słowa : „tego” po słowach: „w terminie 7 dni od dnia otrzymania”) oraz korekta zastosowanego odwołania, zamiast ust. „8” powinien być przywołany ust. „9”.</p> <p>Uwaga 10 do art. 2 pkt 2b wprowadzający zmiany do art. 18 ust. 10 Całkowite wykreślenie projektowanej treści art. 18 ust. 10 pkt 8 do ustawy o wychowaniu w trzeźwości, w brzmieniu: „8) niedopełnienia, w części lub w całości obowiązku, o którym mowa w art. 11¹ ust. 4 i 6 lub art. 11² ust. 4.”</p> <p>Uwaga 11 do art. 2 pkt 3 wprowadzający art. 18¹ ust. 5 Całkowite wykreślenie projektowanej treści art. 18¹ ust. 5a</p> <p>Uwaga 12 do art. 9 - przepis przejściowy do art. 11² Przepis wymaga ponownej redakcji.</p>
11.	<p style="text-align: center;">ZWIĄZEK PRACODAWCÓW POLSKA RADA WINIARSTWA</p>	<p>Uwaga 1 Wnioskujemy o wyłączenie wyrobów winiarskich w rozumieniu <i>ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina</i> z dodatkowych opat za sprzedaż napojów alkoholowych w opakowaniach jednostkowych o pojemności nieprzekraczającej 300 ml. Segment wyrobów winiarskich w małych opakowaniach rzeczywiście rozwinął się w ostatnich latach, lecz w Polsce wciąż stanowi marginalną część sektora i jest reprezentowany głównie przez wina jakościowe. Jest to zjawisko obserwowane globalnie, a jego przyczynami premiumizacja oraz dążenie konsumentów do ograniczenia konsumpcji.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 2</p> <p>W naszym przekonaniu, bardziej zasadne, niż określanie pojemności opakowania jednostkowego, poniżej której wymagana będzie projektowana należność, wydaje się wskazanie ilości nominalnej wyrobu alkoholowego. Istotą zagadnienia jest przecież objętość nabywanego produktu, a nie pojemność jego opakowania.</p>
12.		INSTYTUT „POMNIK-CENTRUM ZDROWIA DZIECKA”	<p>Uwaga 1</p> <p>W projekcie należy zwrócić uwagę na doprecyzowanie niektórych pojęć, gdyż zła ich interpretacja może prowadzić do oddziaływania przeciwnego do zamierzonego:</p> <p>a. Oligosacharydy są substancjami szkodliwymi w przypadku dodawania ich do żywności w celu podnoszenia wartości smakowej (smak słodki), ale niektóre oligosacharydy mają korzystne właściwości prebiotyczne i ich dodatek może poprawiać właściwości prozdrowotne produktu (tak jak oligosacharydy pokarmu kobiecego) - obecnie brzmienie ustawy niekorzystnie będzie oddziaływać na te grupy produktów.</p> <p>b. Należy doprecyzować pojęcie napoju, gdyż obecnie każdy produkt w postaci płynnej może zostać uznany za napój (zupy, mleka typu 'ready to feed') [art.12a.2.1].</p> <p>c. Rozwiązaniem może być lista wyłączeń stosowanych do opisanych grup produktów i substancji słodzących.</p> <p>Uwaga 2</p> <p>Ważniejsza jest zawartość cukru niż samo sumowanie liczby różnych substancji słodzących - dlatego wskazane byłoby ustalenie kilku progów zawartości cukru, od których liczony byłby podatek akcyzowy (np. 3 progi). Obecnie skuteczną metodą obniżenia zawartości cukru w produktach spożywczych jest ich stopniowe obniżanie - w celu stopniowego przyzwyczajenia konsumenta do coraz mniej słodkich smaków.</p> <p>Utworzenie progów urealnia odniesienie akcyzy do wartości zdrowotnych/szkodliwych produktu i wymusi odpowiedni kierunek zmian na producentach.</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Bardzo dobrym rozwiązaniem jest wykorzystanie uzyskanych środków finansowych na działania w zakresie opieki zdrowotnej. Większość środków przekazana zostanie do NFZ, jednak ich ostateczne przeznaczenie nie zostało sprecyzowane. Może warto wskazać na potrzebę wykorzystania min. 50% środków bezpośrednio na działania związane z profilaktyką, i leczeniem otyłości.</p>
13.		INSTYTUT MATKI I DZIECKA	<p>Uwaga 1</p> <p>Uważamy, że w analizowanym projekcie konieczne jest doprecyzowanie definicji napojów [art.12 a.3]. Brak takiego doprecyzowania może prowadzić do nadinterpretacji jak np. w przypadku mleka modyfikowanego w postaci płynnej / typu „ready to feed”, czy dodatku oligosacharydów jako prebiotyków [art.12a.2.1].</p> <p>Uwaga 2</p> <p>Uważamy ponadto, że w celu wzmocnienia efektu zdrowotnego ustawy należy rozważyć wprowadzenie wysokości podatku od zawartości cukru w napojach. Dla producentów może to stanowić motywację do znaczącej reformulacji swoich produktów.</p>
14.		POROZUMIENIE ZIELONOGÓRSKIE FEDERACJA ZWIĄZKÓW	<p>Uwaga 1</p> <p>Proponujemy uzależnienie wielkości dopłaty od poziomu zawartości dodatkowych substancji słodzących</p> <p>Uwaga 2</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		PRACODAWCÓW OCHRONY ZDROWIA	<p>Proponujemy wykonanie następnego kroku polegającego na promowaniu zdrowej żywności i ograniczaniu spożycia np.: słodczy</p> <p>Uwaga 3 W ustawie należy dodać wskazanie dla NFZ, że pozyskane środki winny być w co najmniej 50% przekazywane na nowe programy profilaktyczne w podstawowej opiece zdrowotnej.</p>
15.		POLSKIE TOWARZYSTWO BADAŃ NAD OTYŁOŚCIĄ	<p>Uwaga 1 Zapis dotyczący zasady ustalania i pobierania opłaty od napojów z dodatkiem substancji o właściwościach słodzących oraz aktywnych w produkcji gotowym do spożycia budzi duże zastrzeżenia Polskiego Towarzystwa Badań nad Otyłością. W uzasadnieniu do tej części projektu napisano „Głównym celem wprowadzenia opłaty jest promowanie prozdrowotnych wyborów żywieniowych oraz poprawa jakości diety przez ograniczenie spożycia słodkich napojów.” Można byłoby się z tym zgodzić, gdyby jako substancje słodzące zostały wymienione wyłącznie monosacharydy, disacharydy i oligosacharydy, ale dodatkowo wpisano niskokaloryczne substancje słodzące, co nie ma żadnego uzasadnienia. Wprowadzony znak równości między cukrem, a niskokalorycznymi substancjami słodzącymi budzi wątpliwości jakie tak naprawdę są intencje autorów projektu ustawy, ponieważ to działanie zniechęci producentów do stosowania droższych od cukru niskokalorycznych substancji słodzących, a konsumenci otrzymają przekaz, że nie warto dokonywać zmian w rodzaju spożywanego napoju bo nie ma różnicy między tym słodzonym cukrem i wysoką energetycznością i tym słodzonym niskokaloryczną substancją słodzącą o energetyczności 0 lub bliskiej zero. Coraz liczniejsze Towarzystwa Naukowe w swoich stanowiskach rekomendują zastępowanie cukru przez niskokaloryczne substancje słodzące jako element prozdrowotnych zmian stylu życia. Jeżeli rzeczywiście celem autorów projektu ustawy jest dążenie do poprawy stanu zdrowia, a nie wyłącznie dążenie do zwiększenia dochodów budżetu państwa napoje, w których cukier został zastąpiony niskokalorycznymi substancjami słodzącymi powinny zostać wyłączone z dodatkowej opłaty. Wnioskujemy o wykluczenie z zapisu ustawy napojów, które poddano reformulacji i cukry proste zastąpiono niskokalorycznymi substancjami słodzącymi. Przychylenie się do tego wniosku autorów ustawy pozwoli uwierzyć, że nadrzędną ich intencją są działania promujące zdrowsze wybory konsumentów, a nie tylko zwiększenie wpływów do budżetu.</p> <p>Uwaga 2 Wątpliwości budzi zapis dotyczący substancji aktywnych kofeiny, tauryny oraz guarany. W uzasadnieniu autorzy traktują ten temat dwoma zdaniem, w jednym z nich zamiast napoje energetyzujące piszą energetyczne, nie jest to synonim. Czy podatkiem objęte zostaną również kawa i herbata w lokalach gastronomicznych, bo tak wynikałoby z projektu ustawy?</p> <p>Uwaga 3 Polityka fiskalna jako czynnik powodujący poprawę stanu zdrowia społeczeństw budzi wątpliwości. Autorzy projektu powołują się na dokument WHO „W 2015 r. Europejski Region WHO opublikował dokument w sprawie stosowania polityki cenowej w celu promowania zdrowego żywienia, w którym podkreśla się, że w odpowiedzi na rosnące obawy o konsumpcję napojów słodzonych oraz rozpowszechnienie otyłości rządy powinny wdrażać rozwiązania mające na celu ograniczenie dostępu do ww. produktów lub podwyższyć ich ceny”. Pozwolę sobie przytoczyć inny dokument, który pozostaje w sprzeczności z tym podejściem „Efektywność opodatkowania niezdrowej żywności oraz wpływ na sektor rolno-spożywczy były przedmiotem badań European Competitiveness and Sustainable Industrial Policy Consortium [ECSIPC, 2014]. Wykazały one, że wprowadzenie podatku powoduje redukcję spożycia opodatkowanych produktów i, w niektórych przypadkach, zmianę składu produktów w celu zmniejszenia zawartości cukru, soli lub tłuszczu, aby produkt</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>nie podlegał opodatkowaniu. Stwierdzono również, że na skutek podatku i wzrostu cen może nastąpić wzrost konsumpcji opodatkowanych produktów tańszych marek lub produktów nieobjętych podatkiem, lub opodatkowanych w mniejszym zakresie [ECSIPC, 2014, s. 20-78].</p> <p>Uwaga 4 Warto byłoby zastanowić się nad opodatkowaniem nie tylko świadczącego usługi w zakresie reklamy suplementu diety, ale również zleceniodawcę. Sugerujemy również podjęcie innych działań mających na celu ograniczenie reklam suplementów diety, np. dopuszczalnej treści reklamy czy wskazanie w reklamie na potencjalne negatywne skutki zdrowotne wynikające z nadmiernej suplementacji.</p>
16.	OŚRODEK ROZWOJU EDUKACJI	<p>Uwaga 1 Podniesienie cen produktów może zmniejszyć ich dostępność dla przeciętnego nabywcy. Niekoniecznie będzie źródłem zmiany sposobu myślenia o tym produkcie i jego oddziaływaniu. Kształtowanie wyborów oraz świadomości konsumenckiej powinno przede wszystkim wynikać z ugruntowanej wiedzy dotyczącej żywności oraz zdrowego żywienia, a także ukształtowanych zdrowych nawyków żywieniowych. Samo skoncentrowanie się na polityce fiskalnej jest niewystarczającym narzędziem do kształtowania prozdrowotnych postaw konsumenckich. Działania przywołane w uzasadnieniu projektu ustawy dotyczące zmian legislacyjnych wprowadzanych w innych krajach są także potrzebne w Polsce, obok proponowanych dodatkowych opłat wliczanych w cenę np. str. II zamieszczone są informacje: „We Francji wdrożono Narodowy Program Żywienia i Zdrowia, w ramach którego wprowadzono m.in. zakaz umieszczania automatów vendingowych w szkołach. Ponadto w 2017 r. został wprowadzony zakaz sprzedaży nieograniczonej ilości napojów bezalkoholowych w ofercie „tyle, ile możesz wypić”.</p> <p>Uwaga 2 Zgodnie z informacjami zawartymi na str. 8 nie jest dookreślone w jaki sposób będą wykorzystane pieniądze uzyskane z planowanych w projekcie ustawy działań. Proponujemy wykorzystać je na edukację społeczeństwa, aby oddziaływania polityką fiskalną nie były jedynym czynnikiem wpływającym na kształtowanie postaw prozdrowotnych Polaków.</p> <p>Uwaga 3 W projekcie zaproponowano nałożenie dodatkowej opłaty na napoje z dodatkiem monosacharydów, disacharydów, oligosacharydów, środków spożywczych zawierających te substancje oraz substancje słodzące, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. U.L 354 z3LI2'2008, s. 16 z późn. zm.), kofeiny, guarany lub tauryny. Zgodnie z informacją zawartą w załączniku 1 rozporządzeniu nr 1333/2008, „Substancje słodzące” to substancje stosowane do nadania środkom spożywczym słodkiego smaku lub stosowane w słodzikach stołowych. Prawodawca nie dzieli wymienionych substancji pod kątem ich pochodzenia czy potencjalnej szkodliwości dla konsumenta. Jeśli na rynku nadal pozostaną dostępne te same produkty, o tej samej zawartości substancji słodzących, to konsument może mieć trudność ze zmianą nawyków żywieniowych. W różnych krajach produkty tego samego producenta potrafią zawierać inny skład wynikający m.in. z ograniczeń wprowadzanych w danym państwie. Może warto obok podatku zależnego od faktu obecności substancji słodzącej założyć obniżenie norm dotyczących ich zawartości w produktach i ograniczyć ich występowanie szczególnie tam, gdzie są zbędne.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 4</p> <p>Z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów wiąże się także sposób, na jaki państwo wyraża zgodę, aby reklamować produkty, jakie treści i sposoby reklamowania produktów spożywczych są uznane za dopuszczalne. Wiele reklam wręcz namawia do spożywania produktów, które nie zawierają cukru, ale pojawia się wątpliwość, czy zastosowany środek słodzący w tej sytuacji będzie dla przeciętnego konsumenta bezpieczniejszy. Zdecydowanie oprócz polityki fiskalnej potrzebujemy reakcji na manipulacje zawarte w reklamach napojów zawierających substancje słodzone, większego rozpowszechniania wśród młodych rodziców prawidłowych zachowań żywieniowych, zaś wśród małych dzieci w przedszkolach i w szkołach wzmocnienie prozdrowotnych postaw konsumenckich.</p> <p>Dzieci nie przechodzą zazwyczaj edukacji medialnej i nie są świadome działań marketingowych, jakie wobec nich są prowadzone w sklepach, mediach, a także w szkole przy okazji organizowanych uroczystości. Warto, aby prawodawca pochylił się nad tymi, którzy mają ograniczoną możliwość decydowania o sobie.</p> <p>Uwaga 5</p> <p>Polityka fiskalna nie może zastąpić edukacji. W kwestii zdrowego żywienia oraz suplementacji dostępnych środków - to państwo decyduje w jakim zakresie i w jaki sposób zezwala na przekazywanie treści dla swoich obywateli. Skoro podjęto określone działania w zakresie przemysłu tytoniowego, to dla dobra konsumentów warto postawić granicę w zakresie produktów szkodliwych dla zdrowia a przede wszystkim o zadbanie o dostępność produktów z innymi, bardziej atrakcyjnymi szczególnie dla młodszych i kształtujących dopiero swój gust konsumentów.</p>
17.		AMERYKAŃSKA IZBA HANDLOWA W POLSCE „AMCHAM”	<p>Uwaga 1</p> <p>Niewłaściwe przyporządkowanie Projektu w rozumieniu ustawy o działach administracji rządowej.</p> <p>Zgodnie z rozdziałem 3a, produkcja, import lub wewnątrzwspólnotowe nabycie napojów gotowych do spożycia z dodatkiem substancji słodzących lub aktywnych ma podlegać opłacie. Opłata jest formą daniny publicznej, podobnie jak podatek, składka czy wpłata z zysku przedsiębiorstw państwowych czy jednoosobowych spółek skarbu państwa, jako jednego z rodzajów dochodów publicznych (art. 5 ust. 2 ustawy o finansach publicznych). Na uwagę zasługuje jednak rozróżnienie pomiędzy podatkiem a opłatą, wskutek czego te świadczenia obowiązkowe mają inny status.</p> <p>Podatkiem jest zaś publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej (art. 6 <i>ustawy Ordynacja podatkowa</i>). Nieodpłatny charakter podatków oznacza brak świadczeń ze strony związku publicznoprawnego (państwa, samorządu) na rzecz podatnika.</p> <p>Tymczasem opłata w sektorze publicznym stanowi należność za zindywidualizowane i bezpośrednie świadczenie lub konkretną usługę ze strony organów władz centralnych lub samorządowych. Oznacza to, że w zamian za wniesioną opłatę osoba lub podmiot ma prawo do otrzymania świadczenia ze strony organu administracji publicznej.</p> <p>Z przepisów projektu nie wynika jednak, aby podmiot zobligowany do wniesienia opłaty miał prawo do jakiegokolwiek świadczenia wzajemnego ze strony jednostki sektora finansów publicznych (którą w tym przypadku jest Narodowy Fundusz Zdrowia). Istnieje więc poważna wątpliwość, czy daninę nałożoną na produkcję, import lub</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>wewnątrzspółnotowe nabycie napoju gotowego do spożycia można nazwać „opłatą”. Zgodnie z charakterem tej daniny, powinna się ona nazywać podatkiem z pełną tego nazewnictwa konsekwencją.</p> <p>Niezależnie jednak od w/w wątpliwości, przygotowywanie rozwiązań legislacyjnych dotyczących zarówno podatków, jak i opłat, nie leży w kompetencji ministra właściwego ds. zdrowia. Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy o działach administracji rządowej, obszar podatków pośrednich, bezpośrednich oraz opłat zarezerwowany jest do kompetencji ministra właściwego ds. finansów publicznych. To zaś oznacza konieczność zaprzestania prac legislacyjnych nad Projektem ustawy przez Ministerstwo Zdrowia i ewentualne przeniesienie tych prac do Ministerstwa Finansów.</p> <p>Uwaga 2 Brak wymaganej notyfikacji.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu ustawy zapisano, że Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega tym samym notyfikacji w trybie <i>dyrektywy 2015/1535 ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego</i>.</p> <p>W Ocenie Skutków Regulacji zapisane jest jednak, że <i>„Zasadniczym celem projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów jest wykorzystanie polityki fiskalnej jako narzędzia walki z nadwagą i otyłością przez nałożenie dodatkowej opłaty na napoje z dodatkiem monosacharydów, disacharydów, oligosacharydów, środków spożywczych zawierających te substancje, substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. U. L 354 z 31.12.2008, s. 16 z późn. zm.), kofeiny, guarany lub tauryny”</i>.</p> <p>Zapis ten należy rozumieć wprost jako środek fiskalny, którego celem jest ograniczenie stosowania danego produktu, tj. jego konsumpcji.</p> <p>Wypełnia to z kolei definicję obowiązkowego przepisu technicznego.</p> <p>Projekt ustawy podlegać powinien notyfikacji w trybie dyrektywy 2015/1535.</p> <p>Istnieje też uzasadnione podejrzenie, że wprowadzenie „opłaty” z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia wprowadza barierę w swobodnym przepływie dóbr i usług na jednolitym rynku UE. Aspekt ten wymaga głębokiej analizy w szczególności w świetle licznych przedmiotowych orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.</p> <p>Uwaga 3 Naruszenie zasady odpowiedniego vacatio legis.</p> <p>Za budzący szczególny sprzeciw przedsiębiorców należy uznać brak odpowiedniego vacatio legis. Wejście w życie ustawy już z dniem 1 kwietnia 2020 r. stoi w ewidentnej sprzeczności z konstytucyjną zasadą prawa oraz ze wprowadzoną przez Rząd i uchwaloną przez Parlament Konstytucją dla Biznesu, gdyż tak krótki termin wejścia w życie nie daje żadnych szans przedsiębiorcom na jakiegokolwiek przystosowanie się do dodatkowych, tak znaczących obciążeń fiskalnych.</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Tym bardziej, że zgodnie z Projektem ustawy, zakres informacji, które mają być wytwarzane i sprawozdawane przez producentów, importerów i podmioty dokonujące wewnątrzspółnotowej dostawy, ma zostać dopiero określony w drodze rozporządzenia. Projekt takiego rozporządzenia nie został jednak zaproponowany, przez co przedsiębiorcy mający być objęci obowiązkiem wnoszenia opłaty nie potrafią obecnie przewidzieć, jakie nowe obowiązki informacyjne zostaną na nich nałożone, jak przygotować swoje wewnętrzne systemy sprawozdawcze do realizacji tych obowiązków i ile zajmie to koniecznego czasu.</p> <p>Pragniemy też zwrócić uwagę, że obowiązek przekazania właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego informacji i wniesienie na jej podstawie opłaty miałyby nastąpić już do 25 maja br., gdyż pierwszym miesiącem objętym obowiązkiem byłby kwiecień 2020 r. W sytuacji braku jakichkolwiek założeń kształtu planowanego rozporządzenia, przygotowanie się przedsiębiorców do realizacji nowych obowiązków stałoby się praktycznie niemożliwe.</p> <p>Zwracamy ponadto uwagę, że Wielkiej Brytanii, gdzie problem nadwagi i otyłości występuje znacznie częściej niż w Polsce, zastosowano w 2016 r. aż 2-letnie <i>vacatio legis</i>, umożliwiające odpowiednie przygotowanie się i dostosowanie producentów do nowej regulacji.</p> <p>Zważywszy na powyższe, wnosimy o wprowadzenie terminu wejścia w życie ustawy nie wcześniej niż z dniem 1 stycznia 2021 r. pod warunkiem, że zachowany zostanie co najmniej 3-miesięczny okres dostosowawczy od daty ogłoszenia stosownego rozporządzenia ministra właściwego ds. zdrowia.</p> <p>Uwaga 4</p> <p>Załączona do Projektu ustawy Ocena Skutków Regulacji nie zawiera żadnych informacji przedstawiających realny wpływ projektowanych obciążeń nie tylko na funkcjonowanie rolnictwa, producentów cukru, producentów napojów, ale także na obywateli, rodziny i gospodarstwa domowe.</p> <p>Stwierdzenie, że ustawa będzie miała wpływ na reformulację składu napojów należy uznać ponadto za nieprawdziwe ze względu na objęcie identyczną jak w przypadku obecności cukru opłatą zero- i niskokalorycznych substancji słodzących stanowiących zamienniki cukru oraz brak uzależnienia wysokości daniny od ilości zawartego cukru.</p> <p>Dodatkowo, projektodawca nie dokonał w ogóle oceny wpływu w ujęciu pieniężnym na sektor przedsiębiorstw, a ponadto analizy:</p> <ol style="list-style-type: none">elastyczności cenowej popytu pokazującej przewidywane zachowania zakupowe polskich konsumentów po ustanowieniu opłaty,możliwego efektu substytucji, tj. przesunięcia popytu konsumentów na inne wyroby zawierające cukier,ewentualnego zmniejszenia produkcji w sektorze napojowym i wpływu tego zmniejszenia na rynek pracy,korelacji pomiędzy oczekiwanymi przychodami z tytułu wprowadzenia opłaty a możliwym spadkiem przychodów z podatków VAT i CIT generowanych przez przedsiębiorstwa z sektora napojowego (tj. saldo przychodów netto do sektora finansów publicznych). <p>Ocena Skutków Regulacji nie zawiera także obligatoryjnej analizy możliwości osiągnięcia celu Projektu za pomocą</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>innych środków, tj. nie wypełnia obowiązku określonego w par. 28 Regulaminu pracy Rady Ministrów (wprowadzonego uchwałą nr 10 Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 2019 r. zmieniającą uchwałę - Regulamin pracy Rady Ministrów).</p> <p>W/w braki w Ocenie Skutków Regulacji powodują, że Projekt ustawy w obecnym brzmieniu nie powinien być dalej procedowany w świetle wymogów zawartych w Regulaminie pracy Rady Ministrów.</p> <p>Uwaga 5</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów nie zawiera żadnego mechanizmu, który zachęcałby producentów do zmniejszania wartości energetycznej oferowanych przez nich napojów. Przedstawiony obecnie sposób kalkulacji opłaty nakłada takie samo obciążenie na wszystkie produkty zawierające cukier lub substancje słodzące, niezależne od:</p> <ul style="list-style-type: none">• kaloryczności;• redukcji zawartości cukru;• zastępowania go w całości lub częściowo przez niskokaloryczne substancje słodzące. <p>Co więcej, Projekt ustawy w obecnym kształcie karze tych producentów, którzy w przeszłości przeprowadzili już działania reformulacyjne – karą jest podniesienie o 10 gr/litr opłaty w przypadku, gdy w produkcie występuje jednocześnie cukier i zero- lub niskokaloryczna substancja słodząca, dodana, aby zmniejszyć wcześniejszą zawartość cukru.</p> <p>Analogiczne zwiększenie opłaty następuje też jednak, gdy w napoju obecna jest więcej niż jedna, nawet zerokaloryczna, substancja słodząca.</p> <p>Wskutek projektowanych przepisów, dla producentów opłacalna będzie całkowita rezygnacja z substancji słodzących na rzecz cukru, co w efekcie podniesie kaloryczność napojów i obniży kwotę uiszczanej opłaty – będzie więc całkowicie sprzeczne z celami, które deklarują autorzy Projektu.</p> <p>W świetle powyższego, aby zapewnić realizację celu zakładanego w ustawie, wnosimy o zwolnienie z obowiązku uiszczania opłaty substancji słodzących stanowiących dodatki do żywności, wykorzystywanych, jako obniżające kaloryczność zamienniki cukru.</p> <p>Ponadto, przeciwko reformulacji działa także brak progów zawartości cukru/kaloryczności, które premiowałyby działanie reformulacyjne poprzez wprowadzenie finansowej zachęty dla producentów. Byłoby to szczególnie korzystne w przypadku małych i średnich firm, które do tej pory nie podejmowały tego rodzaju inicjatyw w obawie przed kosztami prac badawczych i wdrożeniowych.</p> <p>Proponujemy wprowadzenie prostego mechanizmu promującego obniżanie kaloryczności oferowanych napojów:</p> <table data-bbox="763 1316 1646 1412"><tr><td>Zawartość cukru dodanego/Kaloryczność < I progu</td><td>Brak opłaty</td></tr><tr><td>Zawartość cukru dodanego/Kaloryczność ≥ I progu i < II progu</td><td>Opł. zredukowana</td></tr><tr><td>Zawartość cukru/ Kaloryczność ≥ II progu</td><td>Opł. standardowa</td></tr></table>	Zawartość cukru dodanego/Kaloryczność < I progu	Brak opłaty	Zawartość cukru dodanego/Kaloryczność ≥ I progu i < II progu	Opł. zredukowana	Zawartość cukru/ Kaloryczność ≥ II progu	Opł. standardowa
Zawartość cukru dodanego/Kaloryczność < I progu	Brak opłaty							
Zawartość cukru dodanego/Kaloryczność ≥ I progu i < II progu	Opł. zredukowana							
Zawartość cukru/ Kaloryczność ≥ II progu	Opł. standardowa							

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Tego rodzaju zróżnicowanie opłat zapewni realizację prozdrowotnych celów regulacji deklarowanych przez ustawodawcę - będzie silnym impulsem zachęcającym producentów do obniżania kaloryczności ich produktów, co w efekcie korzystnie wpłynie na strukturę spożycia napojów w Polsce, a przez to okaże się skutecznym narzędziem walki z problemem nadwagi i otyłości Polaków.</p> <p>Uwaga 6 Dostępne dane z krajów, które wprowadziły podobne opodatkowanie, pokazują, że w żadnym z tych państw podatek od napojów nie przyczynił się do spadku otyłości i zapadalności na wspomniane choroby.</p> <p>W profilaktyce wspomnianych chorób ważną rolę winna odgrywać wczesna edukacja, budująca odpowiednią wiedzę i nawyki żywieniowe. Nie wykazano jednak, aby środki fiskalne wypełniały cel odpowiedniej edukacji żywieniowej wśród dzieci.</p> <p>Uwaga 7 Brak pozytywnej korelacji pomiędzy zakładanym rezultatem promocji prozdrowotnych wyborów żywieniowych w postaci ograniczenia dziennego spożycia kalorii wśród Polaków a proponowanym mechanizmem fiskalnym.</p> <p>Należenie podatku na artykuły spożywcze, w tym wypadku napoje o wysokiej zawartości cukru, miałyby zniechęcić konsumentów do zakupu artykułów o podwyższonej zawartości cukru. Należy tu jednak wyraźnie podkreślić wysokie ryzyko, poparte już przykładami z innych krajów, które zdecydowały się na taki podatek, że ten sposób walki z negatywnymi nawykami żywieniowymi może przynieść skutek całkowicie odwrotny - konsumenci poszukując kalorii, będą zmuszeni do wybierania tańszych produktów, wytworzonych ze składników gorszej jakości.</p> <p>Uwaga 8 Brak uwzględnienia efektu substytucji i możliwy wzrost konsumpcji napojów alkoholowych.</p> <p>W uzasadnieniu Projektu wskazano: „<i>Opodatkowanie napojów słodzonych stawką 40% mogłoby spowodować obniżenie średniego dziennego spożycia o 12,4 kalorii i utraty masy ciała blisko o 1,4 kg na osobę w ciągu roku</i>”. Zarówno uzasadnienie, jak i załączona do Projektu Ocena Skutków Regulacji zupełnie ignorują wskazywany przez badaczy tzw. efekt substytucji, czyli zastępowania ubytku kalorii kaloriami dostarczonymi za sprawą innych substytucyjnych kategorii produktów.</p> <p>Uwaga 9 Objęcie podatkiem słodzików stoi w sprzeczności z prozdrowotnym celem Projektu ustawy i wiedzą naukową.</p> <p>W efekcie napoje niskokaloryczne, w których cukier został zastąpiony niskokalorycznymi substancjami słodzącymi, będą obciążone wyższą opłatą niż wersje zawierające cukier i o wiele więcej kalorii. W konsekwencji wspomniana w uzasadnieniu polityka fiskalna nie zachęca konsumentów do wyboru produktów, które pomagają zachować zbilansowaną dietę. Wręcz odwrotnie, obciążając mocniej napoje niskokaloryczne, zachęca do rezygnowania z nich na rzecz wariantów z wysoką zawartością cukru.</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Zgodnie z analizą McKinsey Global Institute „<i>Overcoming obesity: An initial economic analysis</i>” z 2014 r. reformulację produktów, a więc również zastępowanie cukru niskokalorycznymi substancjami słodzącymi, to jeden z najskuteczniejszych sposobów walki z otyłością, podczas gdy podatek od cukru w produktach, ustalony na poziomie 10%, jest aż 12 krotnie mniej skuteczny.</p> <p>Ponadto uzasadnienie i zaproponowane przepisy stoją w sprzeczności z najnowszymi badaniami, potwierdzającymi bezpieczeństwo substancji słodzących, a także ze stanowiskiem Polskiego Towarzystwa Badań nad Otyłością, Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny oraz Instytutu Żywności i Żywienia, które uznają stosowanie tych substancji w dozwolonych ilościach za bezpieczne dla zdrowia.</p> <p>Uwaga 10 Opodatkowanie substancji czynnych jest niepotrzebne, dyskryminujące i prowadziłyby do podwójnego opodatkowania produktów.</p> <p>Oczekujemy zniesienia proponowanego szczególnego opodatkowania „substancji czynnych”, a mianowicie kofeiny, tauryny i/lub guarany. Wynika to z faktu, że planowane dodatkowe opodatkowanie napojów gotowych do picia zawierających kofeinę, taurynę i/lub guaranę jest arbitralne, nieproporcjonalne i dyskryminujące w stosunku do tych produktów.</p> <p>Projekt rozporządzenia nie zawiera uzasadnienia, dlaczego napoje gotowe do picia, które zawierają jedną lub więcej „substancji czynnych”, kofeinę, taurynę i guaranę, powinny podlegać specjalnemu podatkowi. Substancje czynne, takie jak kofeina, tauryna i guarana, nie są kalorycznymi składnikami odżywczymi i nie mają wpływu na otyłość ani kaloryczność produktów spożywczych i napojów. Włączenie ich w zakres podatku nie wydaje się być zgodne z podanym uzasadnieniem środka podatkowego.</p> <p>Ponadto, przewidywane podatki od „substancji czynnych” są dyskryminujące w stosunku do napojów gotowych do spożycia i stworzyłyby nieuczciwe zakłócenia rynku oraz zachęty antykonkurencyjne. Wynika to z faktu, że obecny Projekt wniosku podatkowego gwarantuje, że podatek nie będzie miał zastosowania do żywności i napojów, które zawierają te „substancje czynne” w sposób naturalny (patrz ostatnia klauzula art. 12a ust. 3 Projektu ustawy).</p> <p>Wreszcie, jeżeli model opodatkowania zostanie zmieniony, aby opierał się na progach dotyczących wartości kalorycznej, włączenie dodatkowego opodatkowania substancji czynnych nie byłoby konieczne. Taki model byłby zgodny z przykładami najlepszych praktyk z całego świata, takimi jak Wielka Brytania lub Republika Południowej Afryki.</p> <p>Uwaga 11 Brak rozróżnienia pomiędzy funkcją słodzącą, a funkcjami technologicznymi związanymi między innymi z bezpieczeństwem żywności.</p> <p>W określonych przypadkach środki spożywcze zawierające cukry pełnią w produkcji szczególną rolę regulatora kwasowości – czyli składnika, którego zadaniem jest kontrolowanie odczynu pH, mającego wpływ na stabilność</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>mikrobiologiczną, wydłużenie terminu przydatności do spożycia (prewencja marnowania żywności) i wpływanie na procesy enzymatyczne. Należy podkreślić, że regulatorem kwasowości nie musi być wyłącznie syntetyczna substancja (dodatek do żywności) – może być nim np. niewielka zawartość soku owocowego (zawierającego naturalnie występujące cukry). Tego typu zastosowanie kieruje technologię produkcji w kierunku stosowania składników naturalnych.</p> <p>Postulujemy zatem uwzględnienie w treści ustawy tego rodzaju zastosowania środków spożywczych zawierających cukry i wyłączenie go spod obowiązku wnoszenia opłaty.</p> <p>Uwaga 12 Konieczność doprecyzowania terminu „naturalne występowanie substancji słodzących”</p> <p>Z obecnej treści ustawy nie wynika, jak traktowane będą produkty, które powstają w wyniku połączenia środków spożywczych, w których substancje słodzące występują w sposób naturalny (np. sok warzywny z dodatkiem miodu) lub w wyniku dodania wody do takich środków np. w produkcji napojów, które powstają w wyniku zmieszania naturalnych produktów soku oraz wody – co w efekcie powoduje obniżenie kaloryczności.</p> <p>Postulujemy zatem o sprecyzowanie w ustawie, że tego rodzaju napoje są zwolnione z opłaty.</p> <p>Uwaga 13 Gdyby przyjąć za prawdziwe przewidywane przez projektodawcę skutki ustawy w postaci spadku popytu na napoje, to potencjalne straty finansowe dla budżetu Państwa całkowicie zniwelują zakładane korzyści w postaci wpływów do NFZ w wysokości 2,1 mld. zł.</p> <p>W szacunkach nie został wzięty pod uwagę spadek wpływów podatkowych wynikających ze zmniejszenia popytu ze strony konsumentów na produkty objęte opłatą, a przez to spadek sprzedaży tych produktów, przy uwzględnieniu elastyczności cenowej popytu.</p> <p>Według wstępnych szacunków, wprowadzenie opłaty w projektowanej ustawie spowoduje zmniejszenie wpływów podatkowych do sektora finansów publicznych (VAT, CIT i PIT) w wysokości prawie 2,87 miliarda zł. Zmniejszy się bowiem zarówno sprzedaż, jak i potrzeba wykorzystywania w dotychczasowej postaci potencjału dostawców, sektora handlu oraz innych podmiotów generujących wpływy podatkowe (np. sektor transportu). W rezultacie, sektor finansów publicznych może stracić netto ponad 760 milionów złotych (spodziewane wpływy z opłaty minus możliwe zmniejszenie przychodów podatkowych), zarówno z tytułu wpływu z podatki VAT, jak i CIT oraz PIT. W kontekście tych dwóch ostatnich podatków należy wziąć też pod uwagę sytuację finansową samorządów, dla których wpływy z tytułu CIT i PIT stanowią istotne źródło dochodów budżetowych.</p> <p>Nie sposób pominąć powyższych argumentów w dalszych rozważaniach dotyczących wpływu projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych.</p> <p>Uwaga 14</p>
--	--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Zmniejszenie popytu na produkty objęte opłatą będzie miało też bezpośredni wpływ na zatrudnienie pracowników w całym łańcuchu wartości.</p> <p>Według wstępnych wyliczeń, spadek wartości sprzedaży o ok. 14,6% oraz zmniejszenie zapotrzebowania na usługi towarzyszące wywołają utratę ok. 15.300 miejsc pracy po stronie dostawców, kontraktorów, a w szczególności jednostek handlu tradycyjnego.</p> <p>Uwaga 15 W Ocenie Skutków Regulacji nie została jednak podjęta jakakolwiek próba analizy wpływu Projektu na działalność małych i średnich przedsiębiorstw, na ich rentowność, poziom zatrudnienia itd. Istnieje na przykład duże prawdopodobieństwo, że sieci detaliczne, aby utrzymać jak najniższe ceny, będą wymagać od swoich dostawców – w tym wypadku producentów napojów – poniesienia przynajmniej częściowych kosztów nowego obciążenia fiskalnego. Na to, przy rosnących kosztach prowadzenia biznesu, szczególnie mali i średni przedsiębiorcy nie mogą sobie pozwolić.</p> <p>Nie podjęto również próby oszacowania wpływu przepisów na handel niezależny w Polsce, na małe, lokalne tradycyjne sklepy, prowadzone często jako biznes rodzinny. Dodatkowo nie oszacowano wpływu regulacji na handel transgraniczny.</p> <p>Uwaga 16 Ocena Skutków Regulacji nie bierze również pod uwagę wpływu nowego obciążenia na sytuację ekonomiczną polskich gospodarstw domowych. Zgodnie z danymi GUS z grudnia 2019 r. ceny żywności stale rosły w porównaniu z rokiem 2018. Planowany przez Ministerstwo Zdrowia nowy podatek niewątpliwie spowoduje kolejną falę wzrostu cen produktów żywnościowych, a co za tym idzie, również inflacji.</p> <p>Biorąc pod uwagę siłę nabywczą konsumenta, proponowana w projekcie stawka (i to podstawowa), jest najwyższą w zbadanych krajach EU / EOG. Przykładowo stawka podstawowa podatku we Francji wynosi 0,19 zł (po przeliczeniu wg. wskaźnika siły nabywczej) w porównaniu do proponowanej w Polsce stawki 0,70 zł.</p> <p>Podatek został zniesiony w Danii, ponieważ spowodował szereg niekorzystnych, niezamierzonych konsekwencji, jak choćby regularnych zakupów robionych przez duńskich obywateli tuż poza granicami państwa. Z tego powodu Art. 7 ust. 3 ustawy: „import tych napojów ma charakter okazjonalny” – wymaga doprecyzowania: jaka ilość i częstotliwość oraz w jakich okolicznościach obowiązuje zwolnienie z opłaty?</p> <p>Dania stosowała podatek od napojów bezalkoholowych przez prawie 80 lat i nie było dowodów sugerujących, że podatek miałby jakikolwiek wpływ na zdrowie publiczne. Gromadzenie zapasów przez ludność, wywołane intensywnymi zakupami na granicy w rzeczywistości zwiększyło częstotliwość konsumpcji, przyczyniając się w ten sposób do pogorszenia zdrowia publicznego.</p>
18.	FIRMA COLIAN SP. Z O.O. (właściciel marki Hellena)	<p>Uwaga 1 Proponowana ustawa ma wpływ na funkcjonowanie branży napojów w większości reprezentowanej przez firmy będące w posiadaniu polskiego kapitału. Rodzime przedsiębiorstwa jak również powiązane z tym sektorem cukrownictwo oraz rolnicy indywidualni zajmujący się uprawą buraków cukrowych, owoców i warzyw zostaną narażeni na bardzo istotne</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>zmniejszenie dochodów. W wielu przypadkach, zwłaszcza mniejszych firm i rolników indywidualnych pojawi się realne zagrożenie upadłościami.</p> <p>Ustawa dyskryminuje całą branżę napojową oraz polskie rolnictwo ze względu na proponowane założenia uniemożliwiające dostosowanie się przedsiębiorców do deklarowanego celu ustawy.</p> <p>Założenia projektu ustawy dotyczącej „podatku cukrowego” w naszej ocenie nie spowodują poprawy stanu zdrowia społeczeństwa. Napoje bezalkoholowe nie stanowią w Polsce głównego źródła dostarczania cukrów i wartości energetycznej.</p> <p>Uwaga 2 Projekt ustawy nie przewiduje zróżnicowania „opłaty” w zależności od ilości dodanego cukru do napoju. Podatkiem cukrowym objęte zostaną także napoje nie zawierające w swoim składzie cukru (zawierające substancje słodzące), co uniemożliwia podjęcie przez producentów racjonalnych działań zmierzających do reformulacji receptur wyrobów w oczekiwanym, prozdrowotnym kierunku.</p> <p>Dodatkowo wyższe opodatkowanie wyrobów zawierających mieszaninę cukru i substancji słodzącej tzw. słodzików uniemożliwia obniżanie dodatku cukru, co jest głównym kierunkiem prozdrowotnym obserwowanym na świecie na rynku napojów bezalkoholowych. Należy również wziąć pod uwagę konieczność stosowania mieszaniny substancji słodzących (słodzików) dla zapewnienia odpowiedniego smaku wyrobu, co ma niestety negatywne odzwierciedlenie w zapisach projektu ustawy. Ponadto wszystkie rodzaje słodzików traktowane są jednakowo, a trzeba też zwrócić uwagę na charakter słodzików, które w niektórych przypadkach są całkowicie naturalnego pochodzenia</p> <p>Uwaga 3 Potraktowanie dość wybiórczo napojów bezalkoholowych z całego koszyka napojów obecnych na rynku na pewno spowoduje przesunięcia zakupów przez konsumentów. Relatywnie „tańsze” staną się napoje zawierające większe ilości cukrów jak np. napoje mleczne oraz wyroby zbliżone do alkoholowych jak np. piwa bezalkoholowe, wina bezalkoholowe, czy też mieszaniny tzw. radlery (piwo +napój).</p> <p>Bardziej skuteczne rozwiązanie problemu otyłości mogłoby przynieść solidarne obciążenie produktów zawierających cukier z wszystkich branż spożywczych. Praktycznym sposobem takiego działania mogłoby być podniesienie wysokości stawki podatku VAT na sprzedaż cukru do 23%. Obecnie w Polsce do sprzedaży cukru stosowana jest preferencyjna stawka podatku VAT w wysokości 8%.</p> <p>Uwaga 4 Poziom podatek w przypadku wielu napojów bezalkoholowych przewyższa koszt jego wytworzenia. Powstaje więc w pełni uzasadniona obawa o drastyczne zmniejszenie popytu na napoje i załamanie branży napojowej dotychczas prężnie rozwijającej się i będącej w większości w rękach polskich producentów oraz charakteryzującą się tak pożądaną w polskiej gospodarce dużą wydajnością pracy.</p> <p>Dochody pochodzące z opłaty od napojów bezalkoholowych przewidziane w uzasadnieniu do jej wprowadzenia mają</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>być stałe w następnych 10 latach i mają wynosić corocznie 3,102 mld zł. Oznacza to, że pomysłodawca w ogóle nawet nie założył korzystnego wpływu regulacji na zdrowie obywateli.</p> <p>Uwaga 5 Brak podobnych rozwiązań podatkowych w krajach sąsiadujących z Polską spowoduje, że część klientów będzie zaopatrywała się w napoje obłożone tak wysokim podatkiem w krajach ościennych zasilając tamtejsze gospodarki i budując na przyszłość lepsze warunki dla ekspansji do Polski. Również budżet oraz powiązane z przemysłem napojowym gałęzie gospodarki, a zwłaszcza rolnictwo i przemysł opakowaniowy poniesie znaczne straty finansowe nie rekompensowane wpływami z nowego podatku. Niezwyczajnie istotny jest również odpowiedni okres czasu potrzebny na przygotowanie się producentów i rolników do wprowadzenia nowych rozwiązań podatkowych zwłaszcza w tak drastycznych kwotach. Tak wielkie zmiany muszą być komunikowane na co najmniej 2 lata przed wprowadzeniem, aby zapewnić możliwość dostosowania się do zmienionych warunków gospodarczych.</p>
19.		PASMI ZWIĄZEK PRACODAWCÓW „POLSKI ZWIĄZEK PRODUCENTÓW LEKÓW BEZ RECEPTY”	<p>Uwaga 1 PASMI wnioskuje o wykreślenie art. 6 Projektu w całości, w celu wyeliminowania z porządku prawnego przepisu prowadzącego do dyskryminacji kategorii produktów jaką tworzą suplementy diety. Stawianie w jednym rzędzie alkoholu, napojów słodzących czy energetycznych z suplementami diety, dla których nie ma żadnych dowodów na negatywne działanie na zdrowie, jest niezrozumiałe i może negatywnie wpłynąć na rynek polskich producentów tych produktów i na same produkty. Ustawowa definicja (art. 3 ust. 3 pkt 39 UBŻŻ) wskazuje więc, że są to środki spożywcze mające pozytywny wpływ na zdrowie i funkcjonowanie konsumentów. Brak jest jakiegokolwiek podstaw do stawiania na równi produktów wykazujących negatywne skutki zdrowotne, takich jak alkohol oraz napoje o wysokiej zawartości cukru wraz z suplementami diety, wobec których nie przedstawiono dowodów potwierdzających szkodliwe oddziaływanie na zdrowie oraz jednocześnie próba objęcia legislacją tych grup produktów w jednym akcie prawnym. Suplementy diety, które są szkodliwe dla zdrowia, nie mogą z perspektywy prawa znajdować się w obrocie. Dodatkowo w art. 27 ust. 2 UBŻŻ wskazano, iż maksymalny dopuszczalny poziom zawartości witamin i składników mineralnych oraz innych substancji w suplementach diety zapewnia, że zwykle stosowanie suplementu diety zgodnie z informacją zamieszczoną w oznakowaniu będzie bezpieczne dla zdrowia i życia człowieka. Zdaniem PASMI proponowane rozwiązanie legislacyjne może więc prowadzić do wprowadzenia konsumentów w błąd co do faktycznej funkcji oraz przeznaczenia suplementów diety.</p> <p>Uwaga 2 Projektowany akt prawny jest w kilku aspektach niezgodny z Konstytucją RP. Wszelkie ograniczenia w zakresie wolności działalności gospodarczej, muszą spełniać wymogi określone w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w zw. z art. 22 Konstytucji RP. Aby określone ograniczenie konstytucyjnych wolności i praw było dopuszczalne, musi ono łącznie spełniać następujące kryteria: przydatności, konieczności i proporcjonalności sensu stricto. Mając na uwadze, że postulowanym przez projektodawcę dobrem prawnym wydaje się być ochrona zdrowia konsumentów, należy wskazać, że zakładany sposób dążenia do jego realizacji (nałożenie obciążeń fiskalnych na podmioty uczestniczące w świadczeniu usługi będącej reklamą suplementu diety) nie spełnia żadnego z przedmiotowych kryteriów.</p> <p>Uwaga 3</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Nie jest dopuszczalne wprowadzanie nowych podatków w trakcie roku podatkowego, bez zachowania terminu ogłoszenia. Projektowane przepisy dotyczące opłaty od reklamy suplementów diety pomimo użycia w treści Projektu określenia „opłata” w praktyce wprowadzają nową daninę publiczną (w rozumieniu art. 217 Konstytucji), nakładaną na podmioty działające na rynku suplementów diety. Projekt wprost łamie zasadę zakazu zmiany prawa podatkowego (daninowego) w ciągu roku podatkowego oraz bardziej ogólnej zaufania obywateli do państwa i prawa, a więc stoi w sprzeczności z art. 2 Konstytucji. Przy wprowadzaniu takiego podatku obowiązuje wielokrotnie przywoływana przez Trybunał Konstytucyjny zasada dokonywania zmiany na niekorzyść podatników z odpowiednim wyprzedzeniem, i jako taka powinna zostać ogłoszona co najmniej miesiąc przed nowym rokiem podatkowym, czyli do 30 listopada.</p> <p>Uwaga 4 Zgodnie z art. 401 Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej („Dyrektywa VAT”) państwa członkowskie mogą wprowadzać inne podatki, o ile nie mają one charakteru podatków obrotowych, a ponadto nie prowadzą do powstania formalności przy przekraczaniu granic między państwami członkowskimi. W tym kontekście powstaje wątpliwość czy opłata (podatek) od reklamy suplementów diety nie stanowi podatku obrotowego, o którym mowa w przepisie art. 401 Dyrektywy VAT. W uzasadnieniu do Projektu brakuje wykazania, że proponowana opłata (podatek) od reklamy suplementów diety jest zgodna z prawem UE.</p> <p>Uwaga 5 W sposób ukryty dochodzi do wprowadzenia nowego podatku o funkcji akcyzy, co jest z punktu widzenia legislacyjnego (niezależnie od argumentacji merytorycznej), nieprawidłowe. Wprowadzenie proponowanej daniny spowoduje naruszenie przez ustawodawcę równowagi na rynku reklamy oraz pośrednio naruszenie zasady neutralności podatku od towarów i usług. Nie można nie dostrzec, że podstawą dla ustalenia daniny będzie podstawa opodatkowania na potrzeby podatku od towarów i usług. Konstrukcyjnie proponowana danina będzie więc wpływać na cenę usługi w podobny sposób jak stawka podatku VAT. Różnica sprowadzała się będzie do aktu, w którym jest uregulowana, i nazwy. Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że zasada neutralności sprzeciwia się temu, aby towary lub usługi podobne, które są konkurencyjne wobec siebie, były traktowane odmiennie z punktu widzenia VAT (wyrok z dnia 11 września 2014 r., K, C 219/13, EU:C:2014:2207). Warunek niedyskryminacji zostanie spełniony, jeśli podobne towary i usługi w obrocie wewnątrz krajowym opodatkowane są na tych samych zasadach. Wprowadzenie daniny o charakterze podatku liczonej od podstawy opodatkowania podatkiem VAT budzi szereg wątpliwości pod kątem dyskryminacji nie tylko z uwagi na charakter usług, ale też zakres terytorialny. Tego rodzaju konstrukcja narusza podstawową zasadę Unii Europejskiej jaką jest swobodny przepływ usług.</p> <p>Uwaga 6 Za nieprawidłowe z punktu widzenia legislacyjnego uznać należy odwołanie się do podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług. Podstawa opodatkowania obejmuje m.in. podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem kwoty podatku. W tej sytuacji na podstawie proponowanego brzmienia przepisu należałoby dojść do wniosku, że danina będzie wliczana do podstawy opodatkowania podatkiem VAT. Budzi to szereg wątpliwości z punktu widzenia neutralności podatku VAT oraz zasady równości wobec prawa.</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 7 Projektowany art. 27b UBŻŻ jest napisany w sposób niezrozumiały, przy użyciu pojęć, które nie są zdefiniowane w ustawie (np. audycja, materiały do audycji, opracowanie, audiowizualne usługi medialne, radiowe usługi medialne, podmiot zajmujący się zakupem czasu antenowe, usługa będąca reklamą suplementu diety). Projekt nie odsyła też do innych przepisów, np. do ustawy o radiofonii i telewizji w tym zakresie. W związku z tym nie jest jasne, jakie podmioty będą zobowiązane do uiszczania opłaty, o której mowa w omawianym przepisie ani jakie działania powinny być „opodatkowane”.</p> <p>Uwaga 8 Z pkt 4 Ogólnych Skutków Regulacji wynikać może, że intencją ustawodawcy jest to, aby opłatę ponosili „dostawcy usług medialnych”. Jeśli opłatą mają być objęci dostawcy usług medialnych (nadawcy radiowi i telewizyjni) to rozumiemy, że opłata ma się odnosić tylko reklam radiowych i telewizyjnych. Nie jest natomiast wiadomo co z pozostałymi dostawcami usług medialnych, jak np. prasa, outdoor, czy też reklama cyfrowa.</p> <p>Uwaga 9 Projektowany art. 27b ust. 2 UBŻŻ jest skonstruowany w taki sposób, że wszystkie podmioty w wskazane w pkt 1 i 2 mogą być zobowiązane do uiszczenia opłaty od tej samej reklamy. Brakuje bowiem przepisu, z którego wynikałoby, że jeśli więcej niż jeden podmiot spełnia przesłanki z art. 27b ust. 2, to do zapłaty zobowiązany jest tylko jeden z nich.</p> <p>Uwaga 10 W uzasadnieniu Projektu, w części zatytułowanej „Reklama suplementów diety” (str. 25) znajdują się odwołania do opracowań, badań i analiz sprzed 6 lat. Należy podkreślić, że na przestrzeni ostatnich lat rynek suplementów diety w obszarze reklamy został objęty licznymi zmianami, które miały na celu m.in. ochronę zdrowia konsumentów. W 2016 r. opracowany i uchwalony został przez czołowe organizacje branżowe „Kodeks Dobrych Praktyk Reklamy Suplementów Diety” (dalej: „Kodeks”), będący samoregulacją, której celem było podniesienie standardów reklamy suplementów diety. Co więcej, w listopadzie ubiegłego roku nadawcy programów telewizyjnych podpisali Porozumienie w sprawie rozpowszechniania reklam suplementów diety. Głównym założeniem nadawców przystępujących do podpisania dokumentu jest wprowadzenie dodatkowych wymogów dla reklam suplementów diety emitowanych w telewizji. Porozumienie to należy uznać za kolejny etap wykazywania dbałości o odpowiedzialność społeczną, zarówno nadawców telewizyjnych jak i producentów suplementów diety funkcjonujących na rynku. Zanim wprowadzone zostaną bardziej drastyczne działania legislacyjne, należałoby poczekać na efekty jakie przyniesie wprowadzone Porozumieniem nadawców samoograniczenie najbardziej zainteresowanych reklamą podmiotów.</p> <p>Uwaga 11 W uzasadnieniu do Projektu nie wskazano jednak, w jaki sposób wprowadzenie dodatkowych obciążeń fiskalnych będzie zapobiegało występowaniu niepożądanych skutków zdrowotnych. Realizacja celów podniesienia poziomu zdrowia oraz świadomych wyborów konsumenckich wymaga zaangażowania wszystkich sektorów społeczno-gospodarczych państwa, nie tylko podmiotów prywatnych.</p> <p>Uwaga 12</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Co więcej, cel ustawy nie zostanie spełniony, jeżeli zgodnie z Projektem środki trafią do Narodowego Funduszu Zdrowia w celu finansowania świadczeń opieki zdrowotnej. Brak jest jednak przy tym jakiegokolwiek gwarancji, że środki te zostaną wykorzystane w celu realizacji polityki prozdrowotnej w zakresie świadomości konsumentów dotyczącej prawidłowej suplementacji.</p> <p>Uwaga 13 Ocena Skutków Regulacji została sporządzona niedbale i w niepełnym zakresie. Sposób jej przygotowania narusza szereg przepisów Regulaminu Pracy Rady Ministrów oraz ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Przedmiotowy fragment Oceny Skutków Regulacji pozostał w części dotyczącej ujęcia pieniężnego pusty, a w części dotyczącej ujęcia niepieniężnego odnosi się tylko do podatku nakładanego na słodzone napoje. W Ocenie Skutków Regulacji nie zamieszczono również porównania z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach w zakresie reklamy suplementów diety, a w części „Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?” odniesiono się jedynie do rozwiązań z zakresu wprowadzenia dodatkowej opłaty na słodzone napoje. Narusza to § 28 ust. 3 pkt 3 Regulaminu Pracy Rady Ministrów. Część „Podmioty, na które oddziałuje projekt” całkowicie pomija producentów suplementów diety oraz podmioty produkujące lub koprodukujące audycje i materiały do audycji reklamy suplementu diety, które to niewątpliwie zostaną w znacznej mierze dotknięte projektowanymi rozwiązaniami, co jest niezgodne z § 28 ust. 2 pkt 1 Regulaminu Pracy Rady Ministrów. Dodatkowo w Ocenie Skutków Regulacji nie wskazano żadnych źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń, które wymagane są przez § 28 ust. 3 pkt 5 Regulaminu Pracy Rady Ministrów.</p> <p>Uwaga 14 Produkty będące suplementami diety nie są wyłączone spod projektowanego przepisu art. 12a ustawy o zdrowiu publicznym, co oznacza, że suplementy diety w postaci napojów będą obciążone podwójną opłatą, najpierw na podstawie analizowanego przepisu art. 12a ustawy o zdrowiu publicznym, a dodatkowo opłatą z tytułu reklamy suplementów diety, zaproponowaną jako zmiana do art. 27b ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. PASMI jest zdania, że suplementy diety powinny być wyłączone spod regulacji art. 12 ustawy o zdrowiu publicznym, podobnie jak w obecnym brzmieniu Projektu zostało to zaproponowane w odniesieniu do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia medycznego w art. 12a ust. 4 pkt 1 ustawy o zdrowiu publicznym. PASMI postuluje dodanie w art. 12a ust. 4 ustawy o zdrowiu publicznym: 2) spełniające definicję suplementów diety, zawartą w art. 3 ust. 3 pkt 39) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r.</p>
20.	EKO-VIT Sp. z o.o.	<p>Uwaga 1 Wprowadzenie opłaty „cukrowej” uzasadniane jest głównie działaniem prozdrowotnym, a dokładnie ograniczeniem spożycia słodzonych cukrem wysokokalorycznych napojów prowadzących do otyłości i innych chorób zwłaszcza u dzieci. Skąd zatem w projekcie identyczne potraktowanie napojów zawierających cukier (wysokokalorycznych) i napojów z dodatkiem substancji słodzących (bardzo niskokalorycznych). Tym bardziej, że wiele z tych substancji jest pochodzenia roślinnego oraz są dostępne opracowania o braku jakiegokolwiek negatywnego ich wpływu na zdrowie człowieka.</p> <p>Uzasadnionym jest zróżnicowanie stawek dla tych dwóch rodzajów napojów ze zdecydowaną preferencją produktów niskokalorycznych.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 2 Wprowadzenie opłaty „od małek” uzasadniane jest głównie działaniem na rzecz trzeźwości oraz przeciwdziałaniem alkoholizmowi. U podstaw powyższego leży przede wszystkim zwiększająca się sprzedaż wyrobów spirytusowych. W tym niebezpiecznym trendzie absolutny margines stanowią napoje alkoholowe (nie spirytusowe), smakowe o mocy 4 – 5% w butelkach 200 – 300 ml. Nie są one bowiem dobrym ekonomicznie środkiem do „upijania się”. I znowu podobnie jak przy napojach oba rodzaje tych alkoholi są identycznie potraktowane w przedmiotowym projekcie. Proponowana opłata 1 PLN za opakowanie w przypadku tychże napojów – przy ich cenie na półce 3 – 4 PLN będzie stanowiła ogromną podwyżkę a w konsekwencji zmniejszenie (i tak bardzo małej) lub zanik ich sprzedaży. Taka sytuacja naszym zdaniem nie przeniesie wymiernych planowanych zdrowotnych efektów a spowoduje problemy bądź nawet likwidację producentów – co z kolei nie jest zamiarem wprowadzenia ustawy.</p> <p>Uzasadnionym jest zwolnienie z planowanej opłaty wyrobów alkoholowych o małej mocy 4 – 5% lub co najmniej zróżnicowanie opłaty w zależności od mocy z oczywistą preferencją tych „słabych”.</p>
21.		<p style="text-align: center;">POLSKA FEDERACJA PRODUCENTÓW ŻYWNOSCI ZWIĄZEK PRACODAWCÓW</p> <p style="text-align: center;">FEDERACJA BRANŻOWYCH ZWIĄZKÓW PRODUCENTÓW ROLNYCH</p>	<p>Uwaga 1 Niewłaściwe przyporządkowanie projektu w rozumieniu ustawy o działach administracji rządowej. Opłata w sektorze publicznym stanowi należność za zindywidualizowane i bezpośrednie świadczenie lub konkretną usługę ze strony organów władz centralnych lub samorządowych. Oznacza to, że w zamian za wniesioną opłatą osoba lub podmiot ma prawo do otrzymania świadczenia ze strony organu administracji publicznej. Z przepisów projektu nie wynika jednak, aby podmiot zobligowany do wniesienia opłaty (producent, importer czy podmiot dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia) miał prawo do jakiegokolwiek świadczenia wzajemnego ze strony jednostki sektora finansów publicznych (którą w tym przypadku jest Narodowy Fundusz Zdrowia). Istnieje więc poważna wątpliwość, czy daninę nałożoną na produkcję, import lub wewnątrzspółnotowe nabycie napoju gotowego do spożycia można nazwać „opłatą”. Zgodnie bowiem z charakterem tej daniny, powinna się ona nazywać podatkiem z pełną tego nazewnictwa konsekwencją.</p> <p>Niezależnie jednak od w/w wątpliwości, przygotowywanie rozwiązań legislacyjnych dotyczących zarówno podatków, jak i opłat, nie leży w kompetencji ministra właściwego ds. zdrowia.</p> <p>Uwaga 2 Brak wymaganej notyfikacji Projekt ustawy podlegać powinien podlegać notyfikacji w trybie dyrektywy 2015/1535. Istnieje też uzasadnione podejrzenie, że wprowadzenie „opłaty” z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia wprowadza barierę w swobodnym przepływie dóbr i usług na jednolitym rynku UE. Aspekt ten wymaga głębokiej analizy w szczególności w świetle licznych przedmiotowych orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.</p> <p>Uwaga 3 Naruszenie zasady odpowiedniego vacatio legis Za budzący szczególny sprzeciw przedsiębiorców należy uznać brak odpowiedniego vacatio legis. Wejście w życie ustawy już z dniem 1 kwietnia 2020 r. stoi w ewidentnej sprzeczności z konstytucyjną</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>zasadą prawa oraz ze wprowadzoną przez Rząd i uchwaloną przez Parlament Konstytucją dla Biznesu, gdyż tak krótki termin wejścia w życie nie daje żadnych szans przedsiębiorcom na jakiegokolwiek przystosowanie się do dodatkowych, tak znaczących obciążeń fiskalnych.</p> <p>Uwaga 4 Braki formalne w projekcie ustawy - niepełna ocena skutków regulacji uniemożliwiająca dalsze procedowanie projektu ustaw.</p> <p>Załączona do projektu ustawy Ocena Skutków Regulacji nie zawiera żadnych informacji przedstawiających realny wpływ projektowanych obciążeń nie tylko na funkcjonowanie rolnictwa, producentów cukru, producentów napojów, ale także na obywateli, rodziny i gospodarstwa domowe.</p> <p>Stwierdzenie, że ustawa będzie miała wpływ na reformulację składu napojów należy uznać ponadto za nieprawdziwe ze względu na objęcie identyczną jak w przypadku obecności cukru opłatą zero- i niskokalorycznych substancji słodzących stanowiących zamienniki cukru oraz brak uzależnienia wysokości daniny od ilości zawartego cukru.</p> <p>Dodatkowo, projektodawca nie dokonał w ogóle oceny wpływu w ujęciu pieniężnym na sektor przedsiębiorstw, a ponadto analizy:</p> <ul style="list-style-type: none">a. elastyczności cenowej popytu pokazującej przewidywane zachowania zakupowe polskich konsumentów po ustanowieniu opłaty,b. możliwego efektu substytucji, tj. przesunięcia popytu konsumentów na inne wyroby zawierające cukier,c. ewentualnego zmniejszenia produkcji w sektorze napojowym i wpływu tego zmniejszenia na rynek pracy,d. korelacji pomiędzy oczekiwanymi przychodami z tytułu wprowadzenia opłaty a możliwym spadkiem przychodów z podatków VAT i CIT generowanych przez przedsiębiorstwa z sektora napojowego (tj. saldo przychodów netto do sektora finansów publicznych). <p>Ocena Skutków Regulacji nie zawiera także obligatoryjnej analizy możliwości osiągnięcia celu projektu za pomocą innych środków, tj. nie wypełnia obowiązku określonego w par. 28 Regulaminu pracy Rady Ministrów (wprowadzonego uchwałą nr 10 Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 2019 r. zmieniającą uchwałę – Regulamin pracy Rady Ministrów).</p> <p>W/w braki w Ocenie Skutków Regulacji powodują, że projekt ustawy w obecnym brzmieniu nie powinien być dalej procedowany w świetle wymogów zawartych w Regulaminie pracy Rady Ministrów.</p> <p>Uwaga 5 Niezgodność proponowanych rozwiązań w kontekście zakładanych celów ustawy. Projekt ustawy zakłada objęcie opłatą zarówno dodanych cukrów (mono-, di i oligosacharydów), jak również substancji słodzących stanowiących dodatki do żywności. Pragniemy więc zauważyć, że zero- lub niskokaloryczne substancje słodzące, stosowane w produktach typu „zero” lub „light” w celu zastąpienia cukru i obniżenia czy wyeliminowania wartości kalorycznej napoju, także objęte zostaną tą opłatą, gdyż są substancjami słodzącymi w myśl przywołanego w</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>projekcie ustawy rozporządzenia UE 1333/2008.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów nie zawiera przez to żadnego mechanizmu, który zachęcałby producentów do zmniejszania wartości energetycznej oferowanych przez nich napojów. Przedstawiony obecnie sposób kalkulacji opłaty nakłada takie samo obciążenie na wszystkie produkty zawierające cukier lub substancje słodzące, niezależne od:</p> <ul style="list-style-type: none">• kaloryczności;• redukcji zawartości cukru;• zastępowania go w całości lub częściowo przez niskokaloryczne substancje słodzące. <p>W świetle powyższego, aby zapewnić realizację celu zakładanego w ustawie, wnosimy o zwolnienie z obowiązku uiszczania opłaty sześciu substancji słodzących stanowiących dodatki do żywności, wykorzystywanych jako obniżające kaloryczność zamienniki cukru, tj. cyklaminianu, acesulfamu, aspartamu, neohesperydiny, sukralozy, i glikozydów stewiolowych oraz innych analogicznych substancji, które w przyszłości mogą zostać wprowadzone do zastosowania.</p> <p>Ponadto, przeciwko reformulacji działa także brak progów zawartości cukru/kaloryczności, które premiowałyby działanie reformulacyjne poprzez wprowadzenie finansowej zachęty dla producentów.</p> <p>Uwaga 6 Brak efektywności rozwiązań fiskalnych we wspieraniu prozdrowotnych wyborów konsumentów. Dostępne dane z krajów, które wprowadziły podobne opodatkowanie, pokazują, że w żadnym z tych państw podatek od napojów nie przyczynił się do spadku otyłości i zapadalności na wspomniane choroby.</p> <p>Uwaga 7 Brak pozytywnej korelacji pomiędzy zakładanym rezultatem promocji prozdrowotnych wyborów żywieniowych w postaci ograniczenia dziennego spożycia kalorii wśród Polaków a proponowanym mechanizmem fiskalnym.</p> <p>Należy tu wyraźnie podkreślić wysokie ryzyko, poparte już przykładami z innych krajów, które zdecydowały się na taki podatek, że ten sposób walki z negatywnymi nawykami żywieniowymi może przynieść skutek całkowicie odwrotny – konsumenci poszukując kalorii, będą zmuszeni do wybierania tańszych produktów, wytworzonych ze składników gorszej jakości.</p> <p>Uwaga 8 Brak uwzględnienia efektu substytucji i możliwy wzrost konsumpcji napojów alkoholowych. Zarówno uzasadnienie, jak i załączona do projektu Ocena Skutków Regulacji zupełnie ignorują wskazywany przez badaczy tzw. efekt substytucji, czyli zastępowania ubytku kalorii kaloriami dostarczanymi za sprawą innych substytucyjnych kategorii produktów.</p> <p>Uwaga 9 Objęcie podatkiem słodzików stoi w sprzeczności z prozdrowotnym celem projektu ustawy i wiedzą naukową.</p>
--	--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Proponowane przepisy zamiast zachęcać, zniechęcają firmy do podejmowania kroków na rzecz redukcji zawartości cukru w produktach gotowych do spożycia. Deprecjonują podejmowane dotychczas wysiłki, bowiem jakiegokolwiek zastępowanie cukru niskokalorycznymi substancjami słodzącymi będzie z fiskalnego punktu widzenia nieopłacalne, szczególnie w sytuacji, w której napoje dosładzane cukrem obciążone są niższą opłatą.</p> <p>Uwaga 10 Opodatkowanie substancji czynnych jest niepotrzebne, dyskryminujące i prowadziłyby do podwójnego opodatkowania produktów.</p> <p>Domagamy się zniesienia proponowanego szczególnego opodatkowania „substancji czynnych”, a mianowicie kofeiny, tauryny i / lub guarany. Wynika to z faktu, że planowane dodatkowe opodatkowanie napojów gotowych do picia zawierających kofeinę, taurynę i / lub guaranę jest arbitralne, nieproporcjonalne i dyskryminujące w stosunku do tych produktów.</p> <p>Substancje czynne, takie jak kofeina, tauryna i guarana, nie są kalorycznymi składnikami odżywczymi i nie mają wpływu na otyłość ani kaloryczność produktów spożywczych i napojów. Włączenie ich w zakres podatku nie wydaje się być zgodne z podanym uzasadnieniem środka podatkowego.</p> <p>Ponadto, przewidywane podatki od „substancji czynnych” są dyskryminujące w stosunku do napojów gotowych do spożycia i stworzyłyby nieuczciwe zakłócenia rynku oraz zachęty antykonkurencyjne. Wynika to z faktu, że obecny projekt wniosku podatkowego gwarantuje, że podatek nie będzie miał zastosowania do żywności i napojów, które zawierają te „substancje czynne” w sposób naturalny.</p> <p>Uwaga 11 Autorzy projektu dostrzegli, że ze względu na jej wyjątkowy charakter, z opłaty zwolniona powinna być żywność specjalnego przeznaczenia medycznego. Na podobne traktowanie zasługują również produkty przeznaczone do spożycia przez dzieci poniżej trzeciego roku życia, produkowane na bazie mleka i oferowane do sprzedaży w postaci płynnej. Stanowią one istotny element diety odpowiadający na specyficzne potrzeby żywieniowe wyjątkowej grupy wiekowej. Jest to szczególnie istotne ze względu na fakt, że są one stosowane również w szpitalach i podawane przez personel najmłodszym pacjentom – podczas gdy w sprzedaży konsumenckiej dominującą pozycję mają preparaty sproszkowane, przeznaczone do samodzielnego przygotowania w domu. PFPŻ ZP postuluje zatem o uwzględnienie w treści ustawy wyłączenia tej kategorii produktów spod obowiązku wnoszenia opłaty.</p> <p>Uwaga 12 Produkty mleczne pełnią niepodważalnie istotną rolę w diecie dostarczając min wapnia, który w tych produktach występuje w największej ilości i jest najlepiej przyswajalny. PFPŻ ZP postuluje zatem o uwzględnienie w treści ustawy wyłączenia tej kategorii produktów spod obowiązku wnoszenia opłaty.</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 13 Brak rozróżnienia pomiędzy funkcją słodzącą, a funkcjami technologicznymi związanymi między innymi z bezpieczeństwem żywności. W określonych przypadkach środki spożywcze zawierające cukry pełnią w produkcji szczególną rolę regulatora kwasowości – czyli składnika, którego zadaniem jest kontrolowanie odczynu pH, mającego wpływ na stabilność mikrobiologiczną, wydłużenie terminu przydatności do spożycia (prewencja marnowania żywności) i wpływanie na procesy enzymatyczne. Należy podkreślić, że regulatorem kwasowości nie musi być wyłącznie syntetyczna substancja (dodatek do żywności) – może być nim np. niewielka zawartość soku owocowego (zawierającego naturalnie występujące cukry). Tego typu zastosowanie kieruje technologię produkcji w kierunku stosowania składników naturalnych.</p> <p>PFPŻ ZP postuluje zatem o uwzględnienie w treści ustawy tego rodzaju zastosowania środków spożywczych zawierających cukry i wyłączenie go spod obowiązku wnoszenia opłaty.</p> <p>Uwaga 14 Konieczność doprecyzowania terminu „naturalne występowanie substancji słodzących”. Z obecnej treści ustawy nie wynika, jak traktowane będą produkty, które powstają w wyniku połączenia środków spożywczych, w których substancje słodzące występują w sposób naturalny (np. sok warzywny z dodatkiem miodu) lub w wyniku dodania wody do takich środków np. w produkcji napojów, które powstają w wyniku mieszania naturalnych produktów soku oraz wody – co w efekcie powoduje obniżenie kaloryczności. PFPŻ ZP postuluje zatem sprecyzowanie w ustawie, że tego rodzaju napoje są zwolnione z opłaty.</p> <p>Uwaga 15 W szacunkach nie został wzięty pod uwagę spadek wpływów podatkowych wynikających ze zmniejszenia popytu ze strony konsumentów na produkty objęte opłatą, a przez to spadek sprzedaży tych produktów, przy uwzględnieniu elastyczności cenowej popytu.</p> <p>Uwaga 16 Zmniejszenie popytu na produkty objęte opłatą będzie miało też bezpośredni wpływ na zatrudnienie pracowników w całym łańcuchu wartości. Według wstępnych wyliczeń, spadek wartości sprzedaży o ok. 14,6% oraz zmniejszenie zapotrzebowania na usługi towarzyszące wywołają utratę ok. 15.300 miejsc pracy po stronie dostawców, kontraktorów, a w szczególności jednostek handlu tradycyjnego. Taki wpływ na rynek pracy nie został także wzięty pod uwagę przez projektodawcę, co stanowi poważny błąd w założeniach ustawowych.</p> <p>Uwaga 17 Wpływ na strukturę przedsiębiorstw przetwórczych i handlu. Z przyjętej struktury proponowanej opłaty od napojów jasno wynika, że największy procentowy wzrost cen dotknie tańsze napoje. W Ocenie Skutków Regulacji nie została jednak podjęta jakakolwiek próba analizy wpływu projektu na działalność małych i średnich przedsiębiorstw, na ich rentowność, poziom zatrudnienia itd. Nie podjęto również próby oszacowania wpływu przepisów na handel niezależny w Polsce, na małe, lokalne tradycyjne sklepy, prowadzone często jako biznes rodzinny. Dodatkowo nie oszacowano wpływu regulacji na handel transgraniczny.</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 18 Wpływ na sytuację gospodarstw domowych i rodzin. Ocena Skutków Regulacji nie bierze również pod uwagę wpływu nowego obciążenia na sytuację ekonomiczną polskich gospodarstw domowych. Planowany przez Ministerstwo Zdrowia nowy podatek niewątpliwie spowoduje kolejną falę wzrostu cen produktów żywnościowych, a co za tym idzie, również inflacji.</p> <p>Uwaga 19 Negatywny wpływ na rolnictwo i producentów cukru. W ocenie skutków regulacji brakuje również oceny wpływu nowego podatku w całym łańcuchu produkcji żywności w tym sadowników, plantatorów i producentów cukru w Polsce. Według szacunków wzrost cen spowodowany opłatą może skutkować spadkiem popytu na nektary i napoje owocowe o 37,6% (przy elastyczności cenowej 1,32), co w efekcie zmniejszy zapotrzebowanie na owoce i warzywa o 95 tysięcy ton. Wprowadzenie podatku będzie również miało negatywny wpływ na branżę producentów cukru oraz plantatorów buraka cukrowego.</p> <p>Uwaga 20 Analiza projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów prowadzi do wniosku, że tryb procedowania oraz proponowane regulacja mogą budzić wątpliwości, co do zgodności z prawem krajowym oraz krajem UE oraz standardami prawidłowej legislacji. Można wskazać także szereg aspektów, które wymagają pogłębionej analizy przed dalszym procedowaniem przedmiotowego projektu.</p> <p>Uwaga 21 Możliwość naruszenia zasady swobodnego przepływu towarów. Artykuł 34 TFUE ustanawia zakaz ograniczeń ilościowych w przywozie oraz innych wszelkich środków o skutku równoważnym. Zgodnie z wypracowaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej formułą testu regulacji ustanowioną w wyroku Dassonville i rozwijaną w późniejszym orzecznictwie, za środek o skutku równoważnym do ograniczenia ilościowego uważa się wszelkie przepisy państw członkowskich, dotyczące obrotu handlowego mogące bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie utrudnić wewnątrzspółnotową wymianę handlową. Opłatę wprowadzaną przez art. 7 Projektu, jako że obejmuje produkty uzyskane w ramach wewnątrzspółnotowego nabycia, można uznać za tego typu środek, w szczególności uwzględniając zróżnicowaną sytuację podmiotów krajowych i zagranicznych w zakresie podlegania opłacie (ponoszenie jej bezpośrednio lub ponoszenie jej przez kontrahenta), obowiązku jej osobistego uiszczenia, bądź nie oraz związanych z tym obowiązków (obciążeń) sprawozdawczych.</p> <p>Uwaga 22 Możliwość naruszenia zakazu wprowadzania danin z tytułu wywozu lub przywozu towarów, w świetle art. 28 TFUE. Zgodnie z art. 28 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie nie mogą wprowadzać danin z tytułu wywozu lub przywozu towarów na terytorium danego państwa z innego państwa członkowskiego. W tym kontekście powstaje wątpliwość, czy analizowana opłata nie stanowi opłaty o skutku równoważnym w rozumieniu art. 28 ust. 1 TFUE. Danina, o której mowa w art. 7 Projektu, wydaje się spełniać kryteria opłaty o skutku równoważnym od cła: jest jednostronna, niewątpliwie można uznać ją za opłatę nałożoną na towary raczne, pobieraną w związku z przekraczaniem granicy. Obejmuje bowiem nabycie wewnątrzspółnotowe, a więc - zgodnie z definicją legalną zawartą</p>
--	--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>w art. 9 Ustawy o VAT – nabycie, w związku z którym towary, w wyniku dokonanej dostawy, są wysyłane lub transportowane na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu przez dokonującego dostawy – czyli w związku z przekroczeniem granicy. Jest także opłatą pieniężną pobieraną na rzecz Państwa (trafia w większości do budżetu państwowej jednostki organizacyjnej, jaką jest NFZ). Wydaje się, że nie mają do niej zastosowania wyłączenia, o których mowa w orzecznictwie TSUE. W związku z tym analizowana opłata może zostać uznana za opłatę o skutku równoważnym, wyraźnie zakazaną przez art. 28 TFUE.</p> <p>Uwaga 23 W Uzasadnieniu Projektu stwierdzono wprost, że „Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597)”¹. Analizując projektowane przepisy należy wskazać, że stwierdzenie to rodzi istotne wątpliwości.</p> <p>Uwaga 24 Kwestia pomocy publicznej i notyfikacji Projektu do Komisji Europejskiej. Należy wskazać, w szczególności, iż uzasadnienie Projektu nie zawiera żadnej argumentacji uzasadniającej, że analizowany system opłat, w tym przewidziane w Projekcie wyłączenia, nie powodują wystąpienia selektywności, która mogłaby sprzyjać określonym przedsiębiorstwom znajdującym się w porównywalnej sytuacji – w odniesieniu do logiki leżącej u podstaw tego systemu. Wątpliwości może budzić m.in. wprowadzony poziom i metodologia wyliczania opłaty, uzależniona od ilości składników słodzących w napojach. Uwzględniając powyższe oraz dotychczasowe przykłady i praktykę, należy wskazać, że systemy fiskalne czy systemy opłat wprowadzane przez państwa członkowskie w ramach regulacji prawnych są zwykle skomplikowane i wymagają kompleksowych analiz (również w kontekście całości obowiązującego systemu), i nierzadko - mimo iż na pierwszy rzut oka wydają się prawidłowo skonstruowane - ze względu na określone niuanse i elementy systemowe, mogą nieść ze sobą ryzyko pomocowe dla określonych podmiotów. Biorąc pod uwagę powyższe, wprowadzenie Projektu ustawy powinno zostać poprzedzone wnikliwą analizą rynkową i produktową, pod kątem reguł pomocy publicznej, którą powinny zawierać dokumenty jak np. uzasadnienie (o czym mowa powyżej). Jednocześnie, w przypadku zaistnienia wątpliwości – zidentyfikowane ryzyko pomocy publicznej w danym systemie powinno, co do zasady, być zbadane przed jego wprowadzeniem i zaakceptowane przez Komisję Europejską (w ramach procesu notyfikacji, zakładając brak podstaw do wyłączeń proceduralnych w tym zakresie).</p> <p>Uwaga 25 Opłata ma charakter daniny publicznej, której m.in. nie można zmieniać w trakcie roku podatkowego. Niezależnie od sformułowania „opłata”, którym posługuje się Projekt na określenie analizowanego obciążenia, niewątpliwie stanowi ono daninę publiczną w rozumieniu art. 217 Konstytucji RP. Wobec tego do wprowadzających ją przepisów oraz sposobu ich procedowania mają zastosowanie szczególne, podwyższone wymogi dotyczące stanowienia prawa daninowego: wymóg odpowiedniej <i>vacatio legis</i>, zakaz wprowadzania zmian w ciągu roku podatkowego, wymóg pogłębionych konsultacji publicznych, a także rygorystycznie stosowane konstytucyjne kryteria poprawności legislacyjnej, określoności, pewności prawa i zaufania obywatela do państwa. W świetle tych wymogów projektowane rozwiązania należy ocenić negatywnie. Wątpliwości budzi w szczególności art. 12 Projektu, który ustanawia moment wejścia w życie daniny na 1 kwietnia 2020 roku.</p>
--	--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 26 Naruszenie konstytucyjnej swobody działalności gospodarczej. Brak powiązania deklarowanych celów z przyjmowanymi narzędziami, a także kształtowanie negatywnej społecznej percepcji dozwolonych substancji słodzących, pomimo ich szczegółowego uregulowania, rodzi istotne wątpliwości z punktu widzenia swobody działalności gospodarczej oraz konstytucyjnej zasady proporcjonalności. W szczególności projektowana regulacja w swoim obecnym kształcie budzi wątpliwości co do swojej przydatności dla określonego przez ustawodawcę celu jakim jest ochrona zdrowia i walka z otyłością.</p> <p>Uwaga 27 Braki w Ocenie Skutków Regulacji. OSR dołączona do uzasadnienia Projektu rodzi istotne wątpliwości co do jej kompletności i rzetelności. Do najpoważniejszych uchybień należą: (a) przeprowadzenie oceny w oderwaniu od rozwiązań przyjętych w projektowanych przepisach, bowiem powoływane w OSR rozwiązania przyjęte w innych krajach mają często inny charakter niż rozwiązania zawarte w Projekcie, zarówno co do ich zakresu, jak i konstrukcji. (b) brak oceny wpływu na duże przedsiębiorstwa, sektor mikro i średnich przedsiębiorstw oraz na rodzinę obywateli oraz gospodarstwa domowe w ujęciu pieniężnym, (c) brak wskazania źródeł przyjętych danych.</p>
22.	KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA	<p>Uwaga 1 Przedmiotowy projekt zawiera rozwiązania legislacyjne odnoszące się do opłat i podatków – jest to obszar należący do kompetencji ministra właściwego ds. finansów publicznych. W naszej ocenie organem odpowiedzialnym za opracowanie projektu, z uwagi na jego specyfikę, powinno być Ministerstwo Finansów (w tym przygotowanie Oceny Skutków Regulacji).</p> <p>Uwaga 2 Pojawiają się wątpliwości, czy przedłożony projekt jest zgodny z ustawodawstwem unijnym. W naszej ocenie projekt powinien podlegać notyfikacji w trybie dyrektywy 2015/1535.</p> <p>Uwaga 3 Bardzo krótki termin wejścia w życie ustawy - absolutnie nieuwzględniający realiów obrotu gospodarczego. Dla przedsiębiorców niezwykle istotne jest bezpieczeństwo legislacyjne.</p> <p>Uwaga 4 Zauważamy istotne braki w zakresie oceny skutków wprowadzenia regulacji: - brak konkretnych informacji dot. realnego wpływu projektu (tj. projektowanych obciążeń) na przedsiębiorstwa, rolnictwo i obywateli, - brak kompleksowego uwzględnienia negatywnych skutków ekonomicznych dla firm z sektora spożywczego, producentów rolnych oraz firm otoczenia i wspierających rynek,</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<ul style="list-style-type: none"> - brak oceny utraty konkurencyjności przez polskich producentów wobec producentów z innych krajów, w których podobne regulacje nie są wprowadzone, - brak uwzględnienia dostępnych badań i opracowań skuteczności podobnych działań w krajach które je już wprowadziły, - brak uwzględnienia skutków w postaci zmian preferencji klientów na rynku artykułów spożywczych, - brak oceny ryzyka, czy wprowadzana regulacja nie wywoła skutków sprzecznych z celami innych aktów prawnych np. tych mających doprowadzić do obniżania spożycia napojów alkoholowych, - brak uwzględnienia negatywnych skutków w postaci istotnego wzrostu kosztów artykułów spożywczych - a więc i kosztów utrzymania ludności, - brak wskazania sposobów uzyskania zakładanych w regulacji skutków w postaci działań innych niż zmiana legislacji.
23.		<p>KRAJOWA RADA SUPLEMENTÓW I ODŻYWEK</p>	<p>Uwaga 1 KRSiO prosi o wycofania projektu w całości z jakiegokolwiek dalszego procedowania w następującym zakresie:</p> <p>art. 1</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 1 treści „opłat, o których mowa w art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, - pkt 2 treści „zbiorczej informacji miesięcznej dotyczącej opłaty, o której mowa w art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia...”, <p>art. 3</p> <ul style="list-style-type: none"> - treści „16g) opłaty, o której mowa w art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, <p>art. 4</p> <ul style="list-style-type: none"> - treści „19g) opłaty, o której mowa w art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, <p>art. 5</p> <ul style="list-style-type: none"> - treści „7g) środki uzyskane z tytułu opłaty, o której mowa w art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia" <p>art. 6</p> <ul style="list-style-type: none"> - całego artykułu, ewentualnie wyodrębnienia wskazanych w pkt 1 powyżej przepisów do odrębnego, ponownego procedowania, celem dalszych konsultacji z branżą, niezbędnych i koniecznych zmian, ponieważ na obecnym etapie w zaproponowanym kształcie projekt ustawy odnoszący się do kategorii produktów, którymi są suplementy diety, nie nadaje się w naszej ocenie do dalszego procedowania. <p>Należy zaznaczyć, że niefortunnym jest jednoczesne zestawienie w projekcie ustawy suplementów diety z produktami alkoholowymi i napojami słodzonymi monosacharydami. Przede wszystkim należy zakwestionować przyjęte w projekcie ustawy założenie negatywnego wpływu reklamy suplementów diety na wybory żywieniowe społeczeństwa.</p> <p>W przedstawionym do konsultacji uzasadnieniu ponownie łączy się reklamę suplementów z reklamą wyrobów medycznych, czy innych preparatów, co jest kolejnym dowodem deprecjonowania branży i kategorii suplementów diety oraz braku dogłębnej wiedzy i precyzyjnej informacji na temat specyfiki tych produktów.</p> <p>Warto sobie uświadomić w tym miejscu, że w wyniku nacisku na ograniczanie zakupu (poprzez planowaną "politykę fiskalną") legalnie dopuszczonych na rynek suplementów, rozszerzy się szara strefa suplementów, nad którą nikt nie</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>zapanuje. Przyniesie to efekt dokładnie odwrotny od celów planowanej ustawy.</p> <p>Uwaga 2 Wprowadzenie opłaty od reklamy suplementów diety przewidzianej w projekcie przedstawionym przez Ministra Zdrowia może naruszać przepisy obowiązującego prawa podatkowego.</p> <p>Wprowadzenie opłaty może wiązać się z naruszeniem regulacji prawa europejskiego, w tym Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej („Dyrektywa VAT”), ponieważ projektowana opłata posiada istotne cechy podatku obrotowego.</p> <p>Zaproponowana opłata może w niektórych przypadkach (suplementy diety, których produkcja podlega podatkowi akcyzowemu) naruszać przepisy Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (dyrektywa horyzontalna). Jak stanowi art. 1 ust. 2 tej dyrektywy, państwa członkowskie UE mogą nakładać na wyroby akcyzowe inne podatki pośrednie pod określonymi w dyrektywie warunkami, przede wszystkim zaś nałożenie takich podatków może nastąpić jedynie dla szczególnych celów. Zgodnie z orzecznictwem TSUE celem szczególnym bez wątpienia nie jest cel fiskalny, polegający na konieczności sfinansowania wydatków państwa, takich jak np. wydatki obciążające Narodowy Fundusz Zdrowia.</p> <p>Uwaga 5 Przepisy zaproponowane w projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów dotyczące zakresu zdarzeń powodujących powstanie obowiązku uiszczenia opłaty od reklamy suplementów diety oraz podmiotów zobowiązanych do ponoszenia ciężaru tej opłaty są niejasne i powodują liczne wątpliwości co do ich zgodności z art. 2 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Uwaga 6 Projekt regulacji nie określa co należy rozumieć pod pojęciem usługi i jaki należy przyjąć zakres tego pojęcia. Brakuje w tym zakresie odpowiednio precyzyjnej definicji lub odesłania do innych źródeł.</p> <p>Uwaga 7 Nie można jednoznacznie wskazać podmiotu zobowiązanego do uiszczenia opłaty ani podstawy jej obliczenia.</p> <p>Uwaga 8 Określona w projekcie data wejścia w życie ustawy jest jak na regulację wprowadzającą obowiązek ponoszenia daniny publicznej stanowczo zbyt wczesna. Narusza to konstytucyjną zasadę odpowiedniego vacatio legis, wynikającą z ogólnej zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz zasady przyzwoitej legislacji.</p>
24.	KRZYSZTOF KIERUS	<p>Uwaga 1 Wiele produktów spożywczych kierowanych dla dzieci zawiera cukier lub inne substancje słodzące typu syrop glukozowo-fruktozowy - tak samo niezdrowe jak cukier. Często zawartość cukru jest ukrywana w marketingowej informacji "nie zawiera syropu glukozowo-fruktozowego", ale dany napój niemniej zawiera cukier. Dodatkowo są napoje, które udają wodę jak na przykład "kubuś waterrr", który jest kupowany przez wielu rodziców</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>małych dzieci w przekonaniu, że jest to forma wody, a zawiera pokaźne ilości cukru. Nie jest dla mnie zrozumiałe, że żaden urząd nie kwestionuje tak jawnego wprowadzania rodziców w błąd.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, uważam, że podwyższenie ceny tych ukrycie słodzonych produktów poprzez dodatkową opłatę "cukrową" spowoduje większą uwagę przede wszystkim rodziców. Niemniej według mnie to jest niewystarczające.</p> <p>Proszę rozważyć wprowadzenie dodatkowo, że w reklamie produktów spożywczych, w przypadku dodawania do nich substancji o charakterze słodzącym, powinna być obowiązkowa informacja, że zawiera dodatek cukrów.</p>
25.	OLEOFARM Sp. z o.o.		<p>Uwaga 1</p> <p>W pierwszym rzędzie pragniemy podkreślić negatywne oddziaływanie projektowanych zmian na kondycję finansową i rozwój Spółki. Proces planowania budżetów marketingowych, jak również związanego z wysokością ww. budżetów kontraktowania usług z kluczowymi podmiotami zewnętrznymi wymaga, co naturalne, odpowiedniego wyprzedzenia, wobec czego pod koniec roku kalendarzowego ww. czynności są już zamknięte. W tych okolicznościach dodatkowe obciążenie, w postaci przedmiotowej opłaty, stawia Spółkę przed koniecznością nieoczekiwanej rekalkulacji swoich planów finansowych, co w praktyce przekłada się albo na konieczność renegotjacji kluczowych kontraktów mających związek z reklamą suplementów diety, albo redukcji budżetu marketingowego, albo też przesunięcia na poczet budżetu marketingowego środków, przewidzianych na inne cele, w tym w szczególności na badania i rozwój bądź na związane z ogólnym wzrostem cen towarów konsumpcyjnych podwyżki dla pracowników. Warto zauważyć, że ze względu na okres wprowadzenia zmian (koniec roku) najbardziej prawdopodobnym scenariuszem będzie scenariusz drugi bądź trzeci, co w każdym wypadku przełoży się na spadek konkurencyjności przedsiębiorstwa i w konsekwencji, zahamowanie jego rozwoju. Uwagę powyższą kierujemy również ze względu na fakt, iż rozwój przedsiębiorczości stanowi jeden z priorytetów deklarowanej polityki Rady Ministrów.</p> <p>Uwaga 2</p> <p>Na rozważenie zasługuje również wpływ, jaki projektowane przepisy będą wywierać konsumentów. W dyskusji publicznej, toczonej przez różne podmioty w sprawie suplementów diety, bezpieczeństwa ich stosowania oraz nadmiernego spożycia przewija się, jako jeden z podstawowych wątków, wątek niedostatecznego poinformowania konsumentów, którzy ze względu na niewielki zakres posiadanych informacji, narażeni są, przy decyzji o zakupie suplementu, na błędy oraz manipulacje ze strony innych podmiotów (sprzedawców i producentów). Ze względu na fakt, iż suplementy diety wciąż można uznać za branżę stosunkowo nową, naturalne jest, że informacje na ich temat są pozyskiwane z dwóch podstawowych źródeł, do których należą: prasa oraz reklama.</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Pozostawiając na razie na marginesie reklamę, pragniemy zwrócić uwagę na skutki jakie projektowana ustawa wywrze w obszarze informacji, kierowanej do konsumentów za pośrednictwem prasy. W tym kontekście należy uwzględnić, że w przedmiotowym projekcie ustawy, w szczególności w uzasadnieniu do projektu, suplementy diety zostały zestawione wraz z napojami alkoholowymi w małych pojemnościach, jak również z napojami dosładzanymi. Obie grupy produktów są piętnowane jako produkty negatywnie oddziałujące na zdrowie konsumentów. Nie trzeba przekonywać, że tego rodzaju zestawienie w naturalny sposób przyczyni się do wywołania wśród odbiorców kreowanego w ten sposób komunikatu,</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>negatywnego wrażenia, co do zdrowotnego oddziaływania także i samych suplementów diety, co zresztą już daje się zaobserwować w pierwszych reakcjach prasowych na przedmiotowy projekt ustawy. Mając na względzie dobre imię branży, jak również interes konsumentów, Spółka protestuje przeciwko tego rodzaju zestawieniu.</p> <p>Uwaga nr 4 Z punktu widzenia konsumentów jest ono tym bardziej niekorzystne, że racjonalne stosowanie suplementacji wiąże się z korzystnym wpływem na zdrowie konsumentów, przede wszystkim w przypadku, gdy z różnych powodów nie jest możliwe spożywanie zalecanych ilości składników witaminowych lub mineralnych w diecie. Tytułem przykładu można wskazać sportowców, kobiety w ciąży, niemowlęta, osoby o obniżonej odporności, czy nawet (niemal) ogół społeczeństwa, w zakresie, w jakim dyskusja o suplementacji dotyczy witaminy D. Przykład witaminy D jest zresztą znamienne, jeżeli chodzi o rolę suplementacji w związku z prowadzonym przez współczesnych trybem życia - ze względu na ograniczony ze względów cywilizacyjnych (nieraz drastycznie) czas przebywania na słońcu, kwestia suplementacji witaminą D (syntezowaną naturalnie w skórze wystawionej na oddziaływanie promieni słonecznych) jest obecnie kwestią żywotną z punktu widzenia zdrowia ogółu społeczeństwa.</p> <p>Ze względu na powyższe wskazać należy, iż w interesie konsumentów i ich prozdrowotnych wyborów leży nie skojarzenie suplementów diety z produktami z definicji wywierającymi negatywny wpływ na zdrowie, ale propagowanie wśród konsumentów rzetelnej wiedzy na temat ich składu i zastosowania. Takie dopiero działanie uznać można za promocję prozdrowotnych wyborów konsumentów.</p>
26.	POLSKA IZBA PRZEMYSŁU FARMACEUTYCZNEGO I WYROBÓW MEDYCZNYCH POLFARMED	<p>Uwaga 1 Nie proponuje się podnoszenia upowszechniania wiedzy nt. suplementów diety, natomiast postuluje się zastosowanie środków natury podatkowej, które zapewnią Państwu środki finansowe, doprowadzą do podwyżek cen suplementów diety, co jednak w praktyce nie ograniczy ich spożycia. Przeznaczenie wpływów z opłat na Narodowy Fundusz Zdrowia da co najwyżej skutek w postaci oszczędności budżetowych.</p> <p>Zdaniem Izby autentyczna troska o zdrowie Polaków wymaga m.in. systematycznego podnoszenia wiedzy o suplementach diety i ich roli, zwłaszcza w zbiegu z lekami. Proponowane oddziaływanie podatkowe w żadnym przypadku nie zastąpi takich działań i nie może przynieść efektu, wskazanego w tytule ustawy.</p> <p>Uwaga 2 Naruszenia natury legislacyjnej odnoszące się również do braku zgodności projektowanych przepisów z ustawą zasadniczą – Konstytucją:</p> <ul style="list-style-type: none">a) ograniczenie swobody działalności gospodarczej,b) nałożenie daniny publicznej jedynie w stosunku do wybranej grupy przedsiębiorców,c) „podwójne opodatkowanie”,d) zbyt krótki okres vacatio legis; <p>Uwaga 3 Brak możliwości osiągnięcia założeń ustawy poprzez ustanowienie instytucji prawnej będącej w rzeczywistości daniną publiczną nałożoną w związku z reklamowaniem suplementów diety, co w konsekwencji nie wpłynie na obniżenie spożycia suplementów diety. Właściwym narzędziem do przekazania konsumentom ewentualnych zastrzeżeń ustawodawcy, co do stosowania przez nich suplementów diety powinna być jedynie edukacja.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 4</p> <p>Z samej treści tytułu Projektu Ustawy, jak również celu jej powstania wynika sprzeczność pomiędzy zamiarem ograniczenia nadwagi i otyłości a zaproponowanymi zmianami ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Suplementy diety nie przyczyniają się do nadwagi czy otyłości. Nie można również zestawiać suplementów diety i nakładać w tym kontekście opłat za ich reklamę z takimi produktami jak napoje alkoholowe, czy napoje z dodatkiem substancji o właściwościach słodzących i aktywnych. Jakkolwiek te dwie ostatnie grupy przyczyniają się znacząco do powodowania nadwagi i otyłości, co negatywnie wpływa na zdrowie i życie ludzkie, tak suplementy diety takiego działania są pozbawione;</p> <p>Uwaga 5</p> <p>Uzasadnienie Projektu Ustawy poprzez użycie stwierdzeń jakoby: „<i>Niewłaściwe, nieuzasadnione stosowanie suplementów diety, brak rzetelnej informacji dotyczącej przeciwwskazań do stosowania oraz nadmierne spożycie tych produktów może wiązać się z ryzykiem wystąpienia skutków niepożądanych oraz być przyczyną poważnych konsekwencji zdrowotnych</i>” pomija regulacje odnoszące się do oznakowania suplementów diety i informacji, które powinny być przekazywane konsumentowi wraz z tymi suplementami diety.</p> <p>W związku z tym opakowania suplementów diety zawierają stosowne informacje odnoszące się do ich stosowania. Wskazują również ostrzeżenia przed przekraczaniem zalecanej porcji do spożycia. Konsument jest świadomy jak stosować suplement diety i wiadome mu jest, że nie należy przyjmować go w większej niż zalecana ilości.</p> <p>Ustawodawca nie powinien również w uzasadnieniu Projektu Ustawy wskazywać: „<i>Preparaty te przypominają leki, zarówno wyglądem – formą, występują bowiem w postaci <u>m.in.</u> tabletek, drażetek, kapsulek, saszetek z proszkiem, syropu, jak również opakowaniem i dawkowaniem.</i>”. Na opakowaniu zewnętrznym suplementu diety umieszczona jest informacja – „suplement diety”. Natomiast na opakowaniu zewnętrznym produktu leczniczego umieszczona jest informacja – „produkt leczniczy”, względnie „lek”;</p> <p>Uwaga 6</p> <p>Wzrost spożycia suplementów diety nie świadczy o tym, że konsumenci nagle zaczęli je przyjmować w sposób nieprawidłowy, czy w większej ilości niż zalecana. Może to wskazywać na fakt większej świadomości społeczeństwa w zakresie konieczności uzupełniania diety. Ponadto może to być również spowodowane zwiększeniem na rynku dostępności i różnorodności suplementów diety.</p> <p>Uwaga 7</p> <p>Ustawodawca pomija w uzasadnieniu Projektu Ustawy fakt, że określone pory roku, życie na danej szerokości geograficznej, styl odżywiania, sposób życia, powodują konieczność uzupełniania/suplementacji pewnych substancji, co powoduje zwiększenie spożycia suplementów diety, które w tym kontekście wynika z większej świadomości konsumentów.</p> <p>W kontekście oceny art. 6 Projektu Ustawy, istotną kwestią jest odpowiedź na następujące pytania:</p> <p>Uwaga 8</p> <p>czym jest, jaki ma charakter opłata, którą ma wносить przedsiębiorca świadczący usługę reklamową odnoszącą się do</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>suplementu diety,</p> <p>Uwaga 9 czy podmiot zobowiązany do uiszczania opłaty wskazanej w Projekcie Ustawy tj. przedsiębiorca świadczący usługi reklamowe odnoszące się do suplementów diety, wyodrębniony został z zachowaniem obowiązujących zasad tj. czy można wskazać wspólną cechę istotną, uzasadniającą równe traktowanie podmiotów posiadających te cechy,</p> <p>Uwaga 10 czy w razie stwierdzenia, że ustawodawca odmiennie potraktował podmioty (przedsiębiorców) charakteryzujących się wspólną cechą istotną (działalność gospodarcza polegająca na udzielaniu usług reklamowych), było to dopuszczalne oraz,</p> <p>Uwaga 11 czy wprowadzenie opłaty nie spowoduje obciążenia wskazanej w projekcie przepisu grupy przedsiębiorców, obowiązkiem płacenia dwa razy opłat z tytułu prowadzonej przez nich działalności gospodarczej.</p> <p>Pierwsze z postawionych powyżej pytań sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy opłata ta jest daniną publiczną, czy też nie ma takiego charakteru. Nie ma chyba większych wątpliwości co do tego, że opłata ta ma charakter daniny publicznej. Opłata ta jest:</p> <ul style="list-style-type: none">- świadczeniem pieniężnym;- świadczeniem obowiązkowym;- świadczeniem będącym dochodem publicznym;- świadczeniem ponoszonym na rzecz skarbu państwa;- świadczeniem służącym realizacji celu publicznego, (zasilenie zasobów finansowych Narodowego Funduszu Zdrowia). <p>Wprowadzenie tej opłaty jako daniny publicznej podlega pewnym rygorom technicznym: może być nakładana tylko w drodze ustawy, musi być poprzedzona odpowiednim <i>vacatio legis</i>, jej wprowadzenie nie może działać wstecz i nie można dokonywać jej zmiany w trakcie trwania roku podatkowego.</p> <p>Pomimo że podmiotem faktycznie ponoszącym opłatę jest podmiot zlecający reklamę, proponowany projekt zapisu przewiduje, że podmiotem faktycznie ją uiszczającym będzie:</p> <ol style="list-style-type: none">1) nabywca audycji i materiałów do audycji reklamy suplementu diety lub ich opracowania,2) producent lub koproducent audycji i materiałów do audycji reklamy suplementu diety lub ich opracowań, jeżeli są one przeznaczone na potrzeby tego podmiotu lub innego podmiotu świadczącego audiowizualne usługi medialne lub radiowe usługi medialne, lub podmiotu zajmującego się zakupem czasu antenowego. podmiot udzielający usługi w formie reklamy suplementu diety. <p>Obowiązek nałożony na przedsiębiorcę dotyczy przedsiębiorcy prowadzącego określoną działalność (usługi reklamowe) i</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>jest związany jedynie z usługą dotyczącą ściśle określonej reklamy, a mianowicie reklamy suplementu diety. Powstaje więc pytanie czy tak skonstruowany obowiązek nie narusza podstawowych zasad wynikających wprost z ustawy zasadniczej m.in. z jej art. 2, art. 32 czy też art 84. Jak stanowi wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2017 r. sygn. akt SK 13/15: „Konstytucja nie zawiera żadnych postanowień dotyczących wielkości nakładanych obowiązków daninowych. Nie znaczy to jednak, iż w tym zakresie ustawodawcy przysługuje całkowita swoboda. Musi on bowiem respektować – poza wymogiem nienaruszania istoty praw i wolności konstytucyjnych – również wszelkie zasady i wartości wyrażone w ustawie zasadniczej. Wielkość obciążeń daninowych, w tym podatkowych, ogranicza chociażby zasada proporcjonalności, wywodzona z art. 2 Konstytucji, a pośrednio również zasada sprawiedliwości społecznej i zasada równości. Ustanowienie nieproporcjonalnego, niesprawiedliwego lub nierównego obciążenia daninowego jest niezgodnym z Konstytucją ograniczeniem praw i wolności jednostki.”.</p> <p>Równe traktowanie oznacza traktowanie podmiotów objętych obowiązkiem podatkowym według jednakowej miary, bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących. Co oznacza nakaz nakładania jednakowych obowiązków, względnie praw podmiotom odznaczającym się tą samą cechą istotną, a jednocześnie dopuszcza, lecz nie wymaga, by nakładać różne obowiązki, względnie przyznawać różne prawa podmiotom, które mają taką cechę.</p> <p>Określenie cechy relewantnej z punktu widzenia zasad stanowienia prawa uwzględniać musi każdorazowo aksjologię Konstytucji RP. Dopiero na tym tle można dostrzec, jakie cechy i w jakich wypadkach prowadziłyby do niedopuszczalnego zróżnicowania podmiotów prawa. Wyznacznikiem takim zapewne mogą być przepisy ustanawiające w oznaczonych sytuacjach szczególną ochronę określonych podmiotów w samej Konstytucji RP w tym dotyczące prowadzenie działalności gospodarczej. Znamienne jest, iż grupą wyodrębnioną przez Konstytucję jest grupa podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, a nie grupa prowadząca działalność gospodarczą określonego rodzaju i to sprawozdającą się do jednej z usług wchodzących w zakres danej działalności gospodarczej.</p> <p>Zgodnie ze stanowiskiem TK należy uznać, iż jeżeli pewien zbiór podmiotów cechuje określona, istotna cecha relewantna, to – istnieje konstytucyjny nakaz, aby takie podmioty należące do tej samej klasy, w ramach określonego stanu prawnego, czyli w podobnej sytuacji, traktowane były równo, zatem tak samo, bez zróżnicowania w postaci faworyzowania, ale i bez dyskryminacji.</p> <p>Przepis jako istotną cechę, wyodrębniającą daną grupę przedsiębiorców wskazuje podmioty udzielające usług dotyczących reklamy suplementu diety, pomijając pozostałych przedsiębiorców prowadzących usługi reklamowe dotyczące jakichkolwiek innych produktów.</p> <p>Wyodrębnienie jako relewantnej grupy przedsiębiorców prowadzących usługi reklamowe dotyczące reklamy suplementów diety stanowi jawną dyskryminację tej grupy wobec wszystkich pozostałych podmiotów prowadzących działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług reklamowych.</p> <p>Ponadto konstrukcja projektowanego przepisu w Projekcie Ustawy skutkuje tym, że grupa przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie usług dotyczących reklamy suplementu diety zobowiązana jest w tym zakresie de facto do podwójnego ponoszenia opłat na rzecz skarbu państwa: raz z tytułu prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej a po raz drugi z tytułu prowadzenia tej samej działalności, gdy dotyczy ona suplementu diety.</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 13 Vacatio Legis: Art. 12 Projektu Ustawy wskazuje, że ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r., z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. Należy w związku z tym stwierdzić, że zaproponowane przez ustawodawcę vacatio legis jest zdecydowanie za krótkie. Instytucja vacatio legis jest elementem składowym zasady demokratycznego państwa prawnego wyrażonej w art. 2 Konstytucji. Wynika z zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz z zasady poprawnej legislacji (wyrok TK z 12 czerwca 2002 r., sygn. akt P 13/01).</p>
27.		<p style="text-align: center;">POLSKIE TOWARZYSTWO DIETETYKI</p>	<p>Uwaga 1 Popieramy projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów poprzez wykorzystanie polityki fiskalnej jako narzędzia walki z nadwagą i otyłością przez nałożenie dodatkowej opłaty na napoje z dodatkiem cukru. Zwracamy uwagę na następujące nieścisłości w proponowanych regulacjach:</p> <p>Wyjaśnienia wymaga, które substancje słodzące podlegają, a które nie podlegają opodatkowaniu. Zapis „z wyłączeniem substancji występujących w nich naturalnie” nie jest jednoznaczny.</p> <p>W Art. 12b. 1. – Ustawa zakłada dwa progi podatkowe w zależności od liczby substancji o właściwościach słodzących, ale bez uwzględnienia dodatkowych kryteriów, np. wartości kalorycznej napoju. Tym samym na napoje o obniżonej kaloryczności, w których część cukru zastąpiono np. stewią, będzie nałożony wyższy podatek niż na napoje zawierające wyłącznie cukier. Wnioskujemy o wprowadzenie dodatkowych kryteriów przy wyliczaniu kwoty podatku w zależności np. od zawartości cukru, kaloryczności produktu czy rodzaju dodawanych substancji słodzących.</p> <p>Ustawa powinna zachęcać producentów napojów do reformulacji produktów i obniżenia nie tylko zawartości cukru, ale również kaloryczności produktu i jakości użytych surowców.</p> <p>Uwaga 2 Dodatkowe uzasadnienie: W omówieniu wpływu projektu wnioskodawca podaje, że <i>głównym celem wprowadzenia opłaty jest promowanie prozdrowotnych wyborów żywieniowych oraz poprawa jakości diety przez ograniczenie w niej środków spożywczych niezalecanych do nadmiernego spożycia.</i> Popierając powyższe stanowisko pragniemy zwrócić uwagę, że działania takie nie są wystarczające do osiągnięcia poprawy jakości żywienia oraz zmniejszenia częstości występowania nadwagi i otyłość wśród mieszkańców Polski. Pragniemy zwrócić uwagę na brak systemowych rozwiązań dotyczących promocji zdrowego stylu życia oraz leczenia nefarmakologicznego w podstawowej opiece zdrowotnej, a także brak poradni dietetycznych w ambulatoryjnej opiece specjalizacyjnej. Wnioskujemy o wykorzystanie funduszy pochodzących z interwencji fiskalnych na utworzenie poradni dietetycznych i finansowanie poradnictwa dietetycznego prowadzone przez wykwalifikowanych dietetyków na terenie całego kraju. W pełni popieramy stanowisko, że <i>prawidłowe żywienie stanowi najważniejszy czynnik środowiskowy, mający wpływ na rozwój organizmu oraz zapewnienie dobrego stanu zdrowia, a konsekwencje nieprawidłowego żywienia wpływają nie tylko na okres dziecięcy, ale także na potencjał zdrowotny organizmu w wieku dorosłym.</i> Połączenie polityki związanej z kreowaniem zdrowego stylu życia oraz poradnictwa dietetycznego wpisuje się w światowe strategie dotyczące</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			zahamowania niekorzystnych trendów wzrostu częstości występowania chorób zależnych od diety, w tym między innymi otyłości, cukrzycy typu 2 i niektórych nowotworów.
28.	STOWARZYSZENIE KRAJOWA UNIA PRODUCENTÓW SOKÓW		<p>Uwaga 1 Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków (KUPS) wyraża sprzeciw wobec przyjęcia ustawy w proponowanej wersji, w szczególności w zakresie opłaty od napojów z dodatkiem substancji o właściwościach słodzących.</p> <p>Uwaga 2 Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy jej głównym celem jest ochrona zdrowia konsumentów. Jednak analiza szczegółowych rozwiązań dotyczących proponowanej opłaty od napojów prowadzi do wniosku, że nie odniesie ona zakładanych celów z uwagi na wybiórczy, dyskryminacyjny charakter opodatkowania dodanych substancji o właściwościach słodzących, natomiast nie uwzględnia produktów słodzonych, innych niż napoje bezalkoholowe (np. słodczy, pieczywa i ciastek cukierniczych, lodów, słodzonych jogurtów owocowych, słodzonych napojów mlecznych, czy napojów alkoholowych, zwłaszcza piw smakowych oraz typu radler). Dodatkowo proponowana opłata obciąża produkty słodzone w sposób ryczałtowy, niezależnie od ilości dodanych substancji o właściwościach słodzących. Równocześnie skutkiem uchwalenia nowej ustawy o proponowanej treści będzie pogorszenie jakości oferowanych na rynku napojów słodzonych pod względem ich wartości odżywczej. Polski Rząd nie może również ignorować faktu, że ustawa uderzy w polski przemysł przetwórczy i jego zaplecze surowcowe, którym są sadownicy dostarczający owoce i warzywa do przetwórstwa.</p> <p>Uwaga 3 Negatywne i nieodwracalne konsekwencje dla całego sektora owocowo-warzywnego, w szczególności polskich producentów owoców i warzyw. Projektowana opłata od napojów spowoduje spadek sprzedaży nektarów i napojów owocowych i warzywnych, który szacujemy na ok. 38% (przy elastyczności cenowej 1,32). W konsekwencji spadnie zapotrzebowanie na owoce i warzywa dla przetwórstwa o ilość co najmniej 95.000 ton rocznie (dotyczyć to będzie w pierwszej kolejności jabłek i owoców miękkich, takich jak czarna porzeczka, aronia, wiśnia, malina).</p> <p>Uwaga 4 Brak w proponowanej ustawie wspierania reformulacji produktów Proponowany w projekcie ustawy mechanizm naliczania opłaty, która jest ryczałtowa i nie zależy od ilości dodanej substancji o charakterze słodzącej, niweczy starania polskiego przemysłu przetwórczego zmierzające do reformulacji składu napojów owocowych i warzywnych poprzez zmniejszenie zawartości dodawanego cukru.</p> <p>Uwaga 5 Doprowadzenie do zmniejszenia spożycia wartościowych napojów z owoców i warzyw na rzecz napojów produkowanych na bazie sztucznych aromatów i barwników oraz substancji słodzących. Nieuwzględnienie działań w zakresie reformulacji produktów oraz wprowadzenie ryczałtowej opłaty niezależnie od dodanych substancji o właściwościach słodzących doprowadzi do pogorszenia jakości spożywanych przez konsumentów napojów. Przykładem może być nektar porzeczkowy, zawierający naturalne substancje odżywcze, w tym witaminę C i wiele innych fitoskładników, czy nektar/napój owocowo-marchwiowy zawierający błonnik, beta-karoten i wiele innych fitoskładników niezbędnych dla organizmu człowieka. Zostaną one obciążone taką samą opłatą sankcyjną, jak</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>bezwartościowy pod względem odżywczym, a za to mniej kosztowny w produkcji napój złożony wyłącznie z wody, substancji o charakterze słodzącym, sztucznych barwników i aromatów.</p> <p>Uwaga 6 Błędnie dobrane narzędzia w stosunku do założonego celu w projekcie ustawy. Po przeanalizowaniu projektu ustawy nasuwa się wniosek, że cel proponowanej opłaty od słodzonych napojów służy wyłącznie zasileniu budżetu Państwa, a nie promocji zdrowej żywności. Dodatkowo opłata od słodzonych napojów stanowi dyskryminacyjne opodatkowanie tej kategorii, promując pośrednio inne produkty będące źródłem dodanego cukru (tj. słodycze, pieczywo i ciastka cukiernicze, słodzone napoje mleczne, czy napoje alkoholowe, zwłaszcza piwa smakowe oraz typu radler). Należy zauważyć, że w żadnym z krajów, które wprowadziły „podatek od słodzonych napojów”, nie nastąpiło istotne zmniejszenie spożycia energii.</p> <p>Uwaga 7 Rażąco wysokie obciążenie opłatą w porównaniu do innych krajów europejskich. Większość krajów europejskich „podatku cukrowego” nie wprowadziła. Co istotne, obciążenie proponowaną opłatą w Polsce w stosunku do siły nabywczej polskiego konsumenta jest kilkukrotnie wyższe niż w przypadku bogatych krajów zachodniej Europy, które zdecydowały się na wprowadzenie opłaty. Przykładowo, podczas gdy stawka opłaty w Polsce wynosiłaby 0,16 €/l lub 0,21€/l (w przypadku napojów słodzonych co najmniej dwoma rodzajami substancji słodzących), przy średnich zarobkach 982 €, w Belgii ww. wartości wynoszą odpowiednio 0,119 €/l opłaty wobec 3873 € zarobków, a we Francji 0,075 €/l opłaty przy zarobkach 3137 €. Innymi słowy konsument polski zostanie obciążony opłatą relatywnie pięciokrotnie wyższą niż konsument belgijski i ośmiokrotnie wyższą niż konsument francuski. Na Węgrzech z kolei wyłączone są z obciążenia opłatą od napojów soki, nektary i napoje owocowe zawierające znaczny udział soku owocowego.</p> <p>Uwaga 8 Dyskryminacyjne i błędne założenie, że jedynym i głównym źródłem dodanego cukru są napoje. Napoje ewidentnie nie są głównym źródłem cukru spożywanego przez Polaków. Zużycie cukru przez producentów wszelkiego rodzaju napojów (włączając w to napoje gazowane, energetyki, ice tea i ice coffee) wynosi 350.000 ton rocznie, podczas gdy producenci słodyczy sprzedawanych na naszym rynku (wyrobów czekoladowych, cukierniczych i ciastkarskich, słodyczy, lodów) zużywają blisko 450.000 ton cukru na rok. Powyższe obiektywne dane zadają kłam twierdzeniu, że tylko napoje słodzone odpowiadają w szczególności sposób za otyłość społeczeństwa i powinny być potraktowane w sposób dyskryminujący.</p> <p>Uwaga 9 Dyskryminacja jednej wybranej kategorii produktów spożywczych, co prowadzi do promocji niskoalkoholowych napojów. Jako reprezentantów polskich przetwórców owoców i warzyw szczególnie razi nas wprowadzenie nowymi przepisami uprzywilejowanie napojów alkoholowych, a w szczególności dosładzanych cukrem piw smakowych oraz należących do kategorii tzw. radlerów, o obniżonej zawartości alkoholu (zwykle 2%). Zwalniając od proponowanej opłaty wyroby obciążone podatkiem akcyzowym ustawodawca de facto promuje ww. niskoalkoholowe napoje, które z uwagi na niską</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>zawartość alkoholu przy jednoczesnym częstym dodatku substancji o charakterze słodzącym w dużym zakresie mogą mieć charakter substytucyjny dla napojów bezalkoholowych. Powyższe zwolnienie od opłaty jest całkowicie nieuzasadnioną dyskryminacją napojów bezalkoholowych, gdyż akcyza od napojów alkoholowych i opłata od słodzonych napojów bezalkoholowych mają inne cele. Gdyby została wprowadzona proponowana regulacja ustawowa, słodzony radler o zawartości 2% alkoholu nadal obciążony byłby wyłącznie akcyzą w wysokości około 0,40 zł, a nawet poniżej tej kwoty, podczas gdy odpowiadające mu pod względem dodanych substancji o charakterze słodzącym napoje bezalkoholowe obłożone zostałyby opłatą od 0,70 zł do 1,00 zł.</p> <p>Uwaga 10 Wyłączenie spod działania opłaty od zawartości cukru syropów i zapraw do sporządzania napojów. Ponadto, przejawem nieuzasadnionej dyskryminacji nektarów i napojów owocowych oraz owocowo-warzywnych jest objęcie opłatą od dosłodzenia wyłącznie napojów w postaci gotowej do spożycia, co wyłącza spod działania regulacji syropy i zaprawy do sporządzania napojów. Głównym składnikiem wyżej wskazanych produktów jest tymczasem cukier lub inna substancja o właściwościach słodzących (np. syrop glukozowo-fruktozowy) oraz barwniki i aromaty, nie zawierają one natomiast znaczącej ilości soku/przecieru owocowego i przez to nie mają korzystnych właściwości odżywczych, związanych z udziałem w napoju soku owocowego lub warzywnego. Powyższe produkty dostępne na półkach sklepowych zwolnione z „opłaty cukrowej” służą do produkcji napojów w gospodarstwach domowych bądź w punktach gastronomicznych, takich jak np. sieci restauracji fast food, gdzie znajdują się dystrybutory popularnych słodzonych napojów gazowanych.</p> <p>Uwaga 11 Propozycje zmian:</p> <ul style="list-style-type: none">- Wyłączenie nektarów i napojów z owoców i warzyw o zawartości min. 20% soku/przecieru w składzie z uwagi na wysoką ich wartość odżywczą. <p>Dodatkowo prosimy o doprecyzowanie zgodnie z intencją legislatora zapisu znajdującego się obecnie w art. 7 pkt 3 projektowanej ustawy, wprowadzającej zmianę w treści nowego przepisu art. 12a ust. 2 pkt 1 ustawy o zdrowiu publicznym, poprzez nadanie mu brzmienia:</p> <p><i>„1) ust. 1 pkt 1, należy rozumieć monosacharydy, disacharydy, oligosacharydy, środki substancje słodzące, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. U. L 354 z 31.12.2008, s. 16 z późn. zm.) oraz spożywcze zawierające te substancje, chyba że zawartość substancji słodzących w tych środkach spożywczych ma charakter naturalny”.</i></p> <p>Powyższe doprecyzowanie pozwoli jednoznacznie interpretować zapisy, by uniknąć np. wątpliwości, czy sok owocowy 100%, stanowiący składnik napoju, lub nektaru, nie zostanie potraktowany jako dodana substancja słodząca.</p> <p>Uwaga 12 Obłożenie opłatą wszystkich kategorii żywności z zawartością dodanego cukru z jednoczesnym obniżeniem wysokości opłaty od napojów.</p> <p>W przypadku nieuwzględnienia przez Rząd przedstawionej powyżej propozycji nr 1 wnosimy o przyjęcie rozwiązania</p>
--	--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>polegającego na solidarnym obciążeniu opłatą wszystkich produktów z dodanym cukrem.</p> <p>Uwaga 13 Wprowadzenie odpowiedniego vacatio legis Celem umożliwienia polskiemu przemysłowi spożywcemu należyte dostosowanie się do rozwiązań wprowadzonych przez ustawę, biorąc także pod uwagę intencje Rządu wyrażone w Konstytucji dla Biznesu, wprowadzony powinien zostać odpowiedni okres vacatio legis. Ze względu na fakt, że negocjacje producentów z sieciami handlowymi prowadzone są w cyklach rocznych, odpowiednie vacatio legis wynosiłoby 2 lata, taki sam okres obowiązywał w Wielkiej Brytanii, co było zrozumiałym przejawem uwzględnienia przez tamtejszy rząd interesów rodzimego przemysłu.</p> <p>Uwaga 14 Proponujemy podjęcie przez organy władzy państwowej współdziałające z przemysłem działań o charakterze edukacyjnym z wykorzystaniem wszystkich dostępnych form przekazu, w tym także portali społecznościowych. Bez zwiększenia świadomości konsumentów wprowadzenie dodatkowego obciążenia finansowego nie odniesie spodziewanego skutku.</p> <p>W związku z powyższym zwracamy się o z uprzejmą prośbą ponowną analizę celów, zastosowanych mechanizmów i narzędzi w projektowanej ustawie biorąc również pod uwagę skutki zdrowotne, społeczne i gospodarcze (uwzględniając również prognozę mniejszych wpływów do budżetu Państwa z powodu spadku sprzedaży w kategorii nektarów i napojów owocowych i warzywnych) i odstąpienia od wprowadzenia ustawy w proponowanej wersji.</p>
29.	WIRTUALNA POLSKA MEDIA S.A.		<p>Uwaga 1 Zdaniem Spółki doprecyzowania wymaga art. 6 (dodanie art. 27b w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia). Planowane brzmienie art. 27b ust. 1 w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia: <i>„Podmiot uczestniczący w świadczeniu usługi będącej reklamą suplementu diety (...)”</i> Proponowane przez Spółkę 27b ust. 1 w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia: <i>„Podmiot świadczący usługi reklamy suplementu diety (...)”</i></p> <p>Zdaniem Spółki pojęcie „podmiotu uczestniczące w świadczeniu usługi będącej reklamą” jest nieostre i może budzić spory interpretacyjne. W szczególności wątpliwości może budzić, jaki podmiot to „podmiot uczestniczący w świadczeniu usługi”. Planowany przepis odnosi się do podatku od towarów i usług. Zgodnie z planowanymi przepisem „<i>Podmiot świadczący usługi reklamy suplementu diety wnosi na rachunek właściwego urzędu skarbowego opłatę w wysokości 10% podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług wynikającej z tej usługi</i>”. Ustawa o podatku od towarów i usług nie posługuje się pojęciem „podmiotów uczestniczących w świadczeniu usługi”, lecz posługuje się pojęciem „świadczenia usługi”. Dlatego proponuje się zastąpić fragment „podmiot uczestniczący w świadczeniu usługi będącej reklamą” sformułowaniem „podmiot świadczący usługi reklamy”. Proponowana zmiana sprawi, że art. art. 27b ust. 1 będzie związany i zrozumiały.</p> <p>Uwaga 2 Planowane brzmienie art. 27b ust. 2 pkt 2 w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia: <i>„ Podmiotem, o którym mowa w ust. 1, jest podmiot, który:</i></p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>2) <i>produkuje lub koprodukuje audycje i materiały do audycji reklamy suplementu diety lub ich opracowanie, jeżeli są one przeznaczone na potrzeby tego podmiotu lub innego podmiotu świadczącego audiowizualne usługi medialne lub radiowe usługi medialne, lub podmiotu zajmującego się zakupem czasu antenowego</i>”.</p> <p>Proponowane przez Spółkę 27b ust. 2 pkt 2 w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia: „Podmiotem, o którym mowa w ust. 1, jest podmiot, który: 2) <i>produkuje lub koprodukuje audycje i materiały do audycji reklamy suplementu diety lub ich opracowanie, jeżeli są one przeznaczone na potrzeby tego podmiotu lub innego podmiotu świadczącego usługi medialne w rozumieniu ustawy o radiofonii i telewizji</i>”.</p> <p>Zdaniem Spółki pojęcie „<i>podmiotu świadczącego audiowizualne usługi medialne lub radiowe usługi medialne</i>” jest nieostre i może budzić spory interpretacyjne. Należy zwrócić, iż ustawodawca posługuje się pojęciem „<i>audiowizualne usługi medialne na żądanie</i>”. Natomiast pojęcie „<i>audiowizualne usługi medialne</i>” nie posiada definicji legalnej. W celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych proponuje się posłużyć pojęciem „<i>usługi medialne</i>”, które to pojęcie posiada definicję legalną w ustawy o radiofonii i telewizji.</p>
30.	ZWIĄZEK PRACODAWCÓW HOTELI, RESTAURACJI I CATERINGU	<p>Uwaga 1 W ustawie pojawiają się terminy, które nie są zdefiniowane i mogą w przyszłości stanowić przedmiot sporu. Dlatego wnosimy o jasne zdefiniowanie następujących terminów na potrzeby projektowanej ustawy:</p> <ul style="list-style-type: none">a) „napój gotowy do spożycia”b) „producent” <p>W związku z brakiem definicji powyższych terminów nasze wątpliwości budzi sytuacja podmiotów z sektora usług gastronomicznych. W obecnym brzmieniu projekt nie precyzuje w jaki sposób należy traktować punkty gastronomiczne oferujące np. kawy z dodatkiem syropów smakowych, przygotowywane w lokalu kompoty czy koktajle bezalkoholowe z dodatkiem cukru lub syropów.</p> <p>Uwaga 2 Ustawa zakłada rozróżnienie między producentem a sprzedawcą i to na pierwszym podmiocie, zgodnie z treścią ustawy, ma spoczywać obowiązek podatkowy. Wyłączenie w art. 12a (4) napojów przeznaczonych na eksport jasno wskazuje, że podatkiem objęty zostanie producent rozumiany jako wytwórca masowy. Art. 12a (1) definiuje adresatów przepisu i nie wskazuje w nich na sprzedawców detalicznych. Język ustawy wskazuje, że opodatkowanie ma nastąpić w momencie sprzedaży bezpośrednio od producenta/importera a nie sprzedaży detalicznej. Sugeruje to również art. 12c (1-3), który nakłada obowiązek podatkowy tylko na podmioty z art. 12a (1). Co więcej, produkcja bezalkoholowych napojów słodzonych jest osobną kategorią w klasyfikacji PKWiU -11.07.19.0. Nie jest to obszar, który obejmuje działalność firm z sektora HoReCa, które z natury prowadzą działalność usługową.</p> <p>W związku z powyższym prosimy o klaryfikację terminów i podmiotowego oraz przedmiotowego zakresu stosowania ustawy.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

31.		ZWIĄZEK PRACODAWCÓW PRZEMYSŁU PIWOWARSKIEGO W POLSCE – BROWARY POLSKIE	<p>Uwaga 1 Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie krytycznie ocenia projekt Ministerstwa Zdrowia wprowadzenia dodatkowej opłaty od napojów, tzw. podatku cukrowego. Nie dzielimy przekonania, że proponowana regulacja przyczyni się skutecznie do poprawy zdrowia konsumentów. Wprowadzenie opłaty dla napojów bezalkoholowych bez względu na ilość dodanych substancji słodzących (tzn. bez uwzględnienia w proponowanych przepisach choćby minimalnego poziomu ilości substancji słodzących) nie jest działaniem wymierzonym w promowanie prozdrowotnej konsumpcji. Nowa opłata nałożona w ten sposób również na piwa bezalkoholowe pojawia się niemal jednocześnie z drastyczną podwyżką akcyzy i stanowi kolejne obciążenie dla sektora piwowarskiego w bardzo krótkim czasie.</p> <p>Uwaga 2 Wykreowanie trendu zastępowania konsumpcji alkoholu napojami niskoalkoholowymi i bezalkoholowymi (głównie piwa 0,0%) jest niezwykle istotne dla budowania bardziej odpowiedzialnych postaw konsumentów wobec alkoholu. Jest to pożądaný kierunek rozwoju rynku, na którym konsumenci dokonują bardziej świadomych wyborów, wpisujących się w szerszy trend konsumencki promujący zdrowy i aktywny tryb życia. Piwa bezalkoholowe są przeznaczone dla konsumentów dorosłych i w żadnym wypadku nie stanowią oferty dla osób małoletnich. Warto także zauważyć, że napoje te powstają w procesach naturalnych (fermentacja) oraz, że producenci piwa wprowadzają na rynek przede wszystkim piwa 0,0% czyli całkowicie pozbawione alkoholu. Taka zmiana wymagała ogromnych nakładów finansowych na nowe technologie produkcji. W dłuższej perspektywie opisana powyżej zmiana trendów na rynku piwa doprowadzi do spadku konsumpcji alkoholu per capita i przyniesie wymierne korzyści dla zdrowia publicznego.</p> <p>Uwaga 3 Niestety, proponowana przez Ministerstwo Zdrowia opłata, wynosząca nawet 15% jednostkowej ceny zakupu smakowego piwa bezalkoholowego, może doprowadzić do załamania się tego pozytywnego trendu. Nowy podatek stoi w sprzeczności z prozdrowotnym celem jaki miałyby osiągnąć. Deklarowana w tytule ustawy „promocja prozdrowotnych wyborów konsumentów” powinna wręcz tworzyć zachęty do szybszego rozwoju rynku piw bezalkoholowych, a nie wprowadzać dodatkowe ich opodatkowanie. Wprowadzeniu nowego podatku nie towarzyszy głębsza analiza dotycząca wpływu poszczególnych kategorii napojów słodzonych na zdrowie publiczne. W jednakowy sposób potraktowano wszystkie napoje słodzone, niezależnie od ilości dodatków słodzących. Nie przytoczono również żadnych badań, które wskazywałyby na nadmierne spożycie bezalkoholowych piw smakowych przez konsumentów i ewentualne ryzyka zdrowotne z tym związane.</p> <p>Uwaga 4 Powyższe skłania nas do oceny, że regulacja w tym kształcie ma charakter fiskalny, a kwestie zdrowia publicznego nie są w tym przypadku najważniejsze. Dlatego postulujemy, aby zamiast opodatkowywać składniki bez względu na ich realną zawartość, podstawą do nałożenia podatku było zastosowanie minimalnego poziomu dodanych substancji słodzących na 100 ml gotowego napoju. Takie rozwiązania występują w innych krajach UE naszego regionu (Węgry, Estonia).</p> <p>Uwaga 5 Chcielibyśmy zwrócić także uwagę, że przedstawiony projekt stanowi kolejne obciążenie dla branży piwowarskiej w</p>
-----	--	---	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>bardzo krótkim czasie. 1 stycznia 2020 roku weszła w życie podwyżka podatku akcyzowego o 10%, ponad 3-krotnie wyższa niż wcześniej zapowiadana. W dodatku, tak wysoka podwyżka akcyzy została przedstawiona za ledwie na 6 tygodni przed końcem roku, całkowicie destabilizując plany finansowe przedsiębiorstw branży piwnej. Ekspresowy tryb pracy nad akcyzą uniemożliwił właściwe dostosowanie się branży do nowych realiów rynkowych. Ledwie wyższa akcyza weszła w życie, proponowany jest kolejny podatek dotyczący ważnej części portfolio produktowego firm piwowskich. Wprowadzenie tak istotnej zmiany w trakcie roku podatkowego i w tak krótkim okresie od wcześniejszej zmiany w akcyzie jest wyjątkowo niekorzystne i odbija się negatywnie na kondycji całej branży oraz branż powiązanych. Widzimy tu także sprzeczność z postanowieniami Konstytucji dla Biznesu. Krótki czas przewidziany na wejście ustawy w życie nie daje przedsiębiorcom szans na dostosowanie się do nowych obciążeń i przystosowanie do nowych regulacji rynkowych. Jak wielokrotnie podnosiliśmy, warunkiem rozwoju gospodarczego jest zapewnienie stabilnego i przewidywalnego otoczenia regulacyjnego. Gwałtowne i nieskoordynowane ze sobą zmiany przepisów i podatków czynią prowadzenie działalności gospodarczej nieprzewidywalnym i prowadzą do destabilizacji. W związku z tym postulujemy, aby proponowane zmiany wchodziły w życie z odpowiednio długim <i>vacatio legis</i> tzn. z początkiem roku kalendarzowego 2021.</p> <p>Ponadto, pragniemy wskazać na szereg kwestii szczegółowych, które wymagają w naszej ocenie rozstrzygnięcia w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania nowych przepisów ustawy jak i uniknięcia trudności interpretacyjnych przy stosowaniu poszczególnych przepisów.</p> <p>I tak, w zakresie art. 7 pkt 3 projektu ustawy wnosimy</p> <p>Uwaga 6</p> <p>W art. 12a ust. 1 słowo „Produkcja” należy zastąpić sformułowaniem „Pierwsza sprzedaż na terytorium kraju”. Zmiana ta spowoduje, że opłacie będzie podlegała pierwsza sprzedaż na terytorium kraju a nie produkcja. Poprzez taką zmianę łatwiej zidentyfikować moment powstania obowiązku tej opłaty. Poprzez wystawienie faktury można go będzie powiązać z obowiązkiem podatkowym VAT. Przy produkcji natomiast nie wiadomo, kiedy się ona kończy, czy wyprodukowany wyrób jest przeznaczony na sprzedaż krajową czy na eksport oraz co należy zrobić, gdy np. wyrób ulegnie zepsuciu się po wyprodukowaniu a przed sprzedażą.</p> <p>Uwaga 7</p> <p>W art. 12a ust. 3 proponujemy uzupełnienie przepisu, który w całości otrzymałby brzmienie: „Za napój podlegający opłacie rozumie się napój oferowany konsumentowi w postaci gotowej do spożycia, w którego składzie znajduje się co najmniej jedna z substancji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem substancji występujących w nich naturalnie, a w przypadku produktów fermentowanych opłacie podlegają substancje, o których mowa w ust. 1, dodane po procesie fermentacji”.</p> <p>Proponowane uzupełnienie powyższego przepisu doprecyzowuje intencje projektodawcy, według których opłacie podlegają substancje słodzące dodane, co jest szczególnie istotne w przypadku przemysłu piwowarskiego. Proces technologiczny wytwarzania piwa istotnie różni się od procesów wytwarzania innych napojów, gdyż występują w nim procesy naturalne jak warzenie i fermentacja, do której zgodnie z definicją piwa stosuje się sód i składniki niesłodowane. Jednoznaczne sformułowanie ww. przepisu ustawy pozwoli uniknąć trudności interpretacyjnych co do podstawy opodatkowania.</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 8 Rozszerzenie lub zastosowanie odpowiednio przepisów art. 42 a-i ustawy o podatku od towarów i usług określających na wniosek podatnika klasyfikację towaru oraz wysokość stawki. Zmiana tak da pewność prowadzenia działalności gospodarczej poprzez wcześniejsze rozstrzygnięcie czy dany wyrób jest lub nie obciążony opłatą.</p> <p>Uwaga 9 Dodanie art. 12j w brzmieniu: „Art. 12j 1. W przypadku wycofania produktu z rynku, jego eksportu lub dostawy wewnątrzwspólnotowej po dokonaniu opłaty, przysługuje jej zwrot na wniosek podmiotu. 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia tryb i zasady zwrotu opłaty.” Dodanie tej regulacji umożliwiającej zwrot opłaty, gdy produkt jej podlegający jest wycofywany z rynku lub został wywieziony z kraju po dokonaniu opłaty, przez podmiot, który poniósł jej ciężar.</p> <p>Uwaga 10 W art. 12 d ust. 1 należy uzupełnić o sformułowanie „właściwi w sprawie podatku VAT”. Doprecyzowanie, iż organami właściwymi w sprawie opłaty są naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, dyrektor izby administracji skarbowej, właściwi w sprawie podatku VAT uporzędkuje właściwość w tym zakresie.</p>
32.		<p style="text-align: center;">POLSKIE STOWARZYSZENIE NOWE KINA</p>	<p>Uwaga 1 Z perspektywy operatorów kin, aktualne brzmienie Projektu budzi wątpliwości odnośnie do opodatkowania podatkiem cukrowym sprzedaży gastronomicznej (opłaty od środków spożywczych).</p> <p>Rozumiemy, iż nowy podatek powinien obciążać producentów napojów zawierających określone substancje (oraz inne podmioty wprowadzające te napoje na ten rynek). Wywodzimy to z uzasadnienia Projektu i oceny skutków regulacji, które nie wskazują, żeby:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tzw. podatek cukrowy miał być należny od branży gastronomicznej oraz – projekt miał znaczący wpływ na sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorców, a polska gastronomia to właśnie kilkaset tysięcy takich podmiotów. <p>Wskazujemy jednak, że obecne brzmienie Projektu może budzić pewne wątpliwości czy przedsiębiorca gastronomiczny przygotowujący i podający dany napój (np. herbatę z sokiem malinowym) do bezpośredniej konsumpcji może zostać uznany za podmiot, który powinien zapłacić tzw. podatek od cukru. Przedsiębiorca ten może bowiem spełnić definicję producenta napoju, zaś np. sama herbata z sokiem malinowym może spełnić definicję napoju w postaci gotowej do spożycia.</p> <p>Gdyby gastronomia miała być objęta tym podatkiem jako producenci, co jak rozumiemy nie jest intencją, to podatek powinny płacić m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> – stołówki szkolne czy przedszkola podające kompot z cukrem, – przedsiębiorcy działający w wagonach barowych podający kawę z syropem,

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<ul style="list-style-type: none">– kluby nocne podające drinki, do których dodawane są syropy. <p>Z oczywistych względów, efektywne opodatkowanie takich podmiotów może okazać się niemożliwe z uwagi na:</p> <ul style="list-style-type: none">– brak pełnych danych dotyczących objętości i składu napojów podawanych w ramach usługi gastronomicznej (żywności gotowej do spożycia),– brak wymogów i systemu raportowania receptur w branży gastronomicznej,– brak zasobów do kontroli sposobu naliczania i zapłaty podatku przez branżę gastronomiczną. <p>Dlatego też, nałożenie podatku na poziomie branży gastronomicznej może doprowadzić do nierównej konkurencji i rozwoju szarej strefy wśród mikro biznesu.</p> <p>Stąd żeby uniknąć tych wątpliwości i zrealizować zakładany cel ustawowy, proponujemy wprowadzenie jednego z poniższych rozwiązań:</p> <p><u>a) wyłączenia dla przedsiębiorców gastronomicznych oferujących napoje w ramach usługi gastronomicznej z zakresu tzw. podatku cukrowego (opłaty od środków spożywczych):</u></p> <p>W tym zakresie proponujemy, aby zmiany do ustawy o zdrowiu publicznym dotyczące art. 12a ust. 4 tej ustawy zostały rozszerzone o wyłączenie dla napojów dostarczanych w ramach usług związanych z wyżywieniem (PKWiU 56). W związku z tym proponujemy dodanie do art. 12a ust. 4 ustawy o zdrowiu publicznym punktu 5 o następującej treści (opłacie nie podlegają napoje):</p> <p><i>„dostarczane w ramach usług związanych z wyżywieniem (PKWiU 56)”.</i></p> <p>W rezultacie wszyscy przygotowujący i wydający napoje w ramach usługi gastronomicznej nie powinni podlegać podatkowi.</p> <p><u>b) wprowadzenie definicji producenta napojów podlegających opodatkowaniu opłatą od środków spożywczych:</u></p> <p>W tym zakresie proponujemy, aby wprowadzić definicję producenta i ograniczyć ją tylko do podmiotu produkującego napoje w fabryce:</p> <p><i>„przez producenta napojów rozumie się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę niemającą osobowości prawnej, która produkuje napoje określone w PKWiU 11”.</i></p> <p>W rezultacie tzw. podatek od cukru zostanie ograniczony do poziomu producenta w fabryce, a nie całej gastronomii.</p> <p><u>c) doprecyzowaniu, że opodatkowaniu podlega produkcja, import i wewnątrzwspólnotowe nabycie napojów oraz półproduktów stanowiących dominujący element do produkcji napoju:</u></p> <p>W tym zakresie proponujemy, aby rozszerzyć definicję napoju o:</p> <p><i>„substancje, które po dodaniu wody mogą stanowić samodzielny napój”.</i></p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>W rezultacie tzw. podatek od cukru zostanie nałożony ograniczony do poziomu producenta w fabryce, a nie małej gastronomii, gdyż to producent będzie opodatkowywał produkcję napojów i np. syropów, z których produkuje się napoje.</p>
33.	KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA PRZEMYSŁ ROZLEWNICZY		<p>Uwaga 1 Konieczne jest wprowadzenie w Art.12a.1 definicji co należy rozumieć przez „napój”. Na polskim rynku jest wiele produktów, które mają postać napojów i jednocześnie należą do innych kategorii środków spożywczych dla których zostały określone przepisy szczegółowe jak np. żywność specjalnego przeznaczenia medycznego (FSMP), suplementy diety czy żywność wzbogacona. Brak doprecyzowania tej kwestii pozostawia wątpliwość dotyczącą zakresu stosowania ustawy.</p> <p>Uwaga 2 Pragniemy także zauważyć że Traktat z Lizbony (2009) ustanawiający Wspólnotę Europejską (Traktat WE lub TWE) został zmieniony i przemianowany na Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Traktat FUE lub TFUE). Z tego powodu proponujemy używane w projekcie terminy „wspólnotowy” i „Wspólnoty” zastąpić wyrażeniami „unijny” , „Unia Europejska” lub inną odpowiednią formą. Także określenie „dostawę wewnątrzwspólnotową” proponujemy zastąpić określeniem „ dostawę wewnątrzunijną”.</p> <p>Uwaga 3 Uważamy iż akcyza na cukier byłaby bardziej skuteczną i sprawiedliwą daniną niż proponowana w projekcie ustawy opłata uderzająca tylko w producentów napojów a nie powodująca zmniejszenia spożycia cukru per capita.</p> <p>Uwaga 4 Projekt ustawy uderza w zaawansowane projekty innowacyjności i reformulacji w branży napojowej nie stymulując trendu konsumpcji w kierunku napojów o mniejszej zawartości cukru . Traktuje napoje typu woda smakowa z bardzo niską zawartością cukru na równi z napojami zawierającymi powyżej 10 g/ 100ml cukru. Postulujemy wzorem np. Wielkiej Brytanii progi np.: do 5g / 100ml – brak podatku cukrowego a powyżej 5g liniowy wzrost .</p> <p>Uwaga 5 Projekt ustawy dyskryminuje napoje gotowe do spożycia, powodując w konsekwencji przesunięcie się konsumpcji w kierunku tanich zapraw, syropów , saszetek, pastylek etc. , z których konsument zrobi sobie niezdrowy napój , a których cena bez podatku będzie dużo niższa od gotowych napojów z wysokim kosztem wytworzenia.</p> <p>Uwaga 6 Jeśli już miałyby wejść ustawa powodująca wzrost cen produktów zawierających cukier i słodziki jako niezdrowe, postulujemy w tym samym czasie obniżenie stawki VAT na wodę z 23% na 8%. Przykładowo tak niezdrowa kategoria jak chipsy ma 5% stawkę VAT. Obniżenie ceny dla konsumenta na wodę przyczyniłoby się do wzrostu spożycia tej najlepszej dla zdrowia kategorii. Narodowy Program Zdrowia przewiduje w swoich planach zwiększenie dostępności produktów spożywczych zalecanych do spożycia i zmniejszenie dostępności produktów niezalecanych do nadmiernego spożycia. KIGPR wielokrotnie występowała z takimi wnioskami a ostatnio przy opracowywaniu nowej platformy VAT.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 7 Oplata producenta – absolutnie odrzucamy zarówno wysokość jak i mechanizm pobierania opłaty w projekcie ustawy. Ustawa premiuje w tym zakresie koncerny zachodnie, gdzie opłata nie wpłynie znacząco na wzrost ceny na półce, a niszczy polskie marki i polskich producentów, których ceny półkowe produktów wzrosną po opłacie nawet o 100%. Opłata nie może być wyższa niż obrót na produkcie!!! Uderzy to we wrażliwego cenowo, biedniejszego konsumenta i w polski przemysł rozlewniczy. Projekt ustawy nie rozróżnia ponadto producenta od wprowadzającego na rynek, co ma zasadnicze znaczenie, gdyż właścicielem marki własnej jest sieć handlowa i to ona odpowiada za recepturę produktu. W tym przypadku producent pełni rolę tylko usługodawcy. Dodatkowo, zapłata opłaty przez producenta up front nawet przy teoretycznym jej odzyskaniu od detalisty, spowoduje załamanie płynności finansowej producentów. Wg wstępnych wyliczeń, dla wielu tanich polskich produktów opłata przewyższy zysk firmy i spowoduje bankructwa. Ceny z detalistami są negocjowane na cały rok więc wprowadzenie ustawy w trakcie roku spowoduje, że sieć nie zaakceptuje wzrostu ceny z tytułu opłaty i efekt dla konsumenta będzie niewidoczny a producent poniesie cały koszt i konsekwencje proponowanej ustawy.</p> <p>Uwaga 8 Zwracamy również uwagę iż branża napojowa jest obecnie przedmiotem kilku prac ustawowych w tym np. związanych z kaucją za opakowania, opłata ze recyklingu PET, które to wymagają natychmiastowych konsultacji międzyresortowych (Ministerstwo Rozwoju, Klimatu, Finansów) gdyż kompleksowo spowodują szereg nowych obciążeń dla producentów napojów, które doprowadzą do zniszczenia tej dzisiaj dobrze prosperującej dziedziny polskiego przemysłu.</p> <p>Uwaga 9 Brak w projekcie działań rządu w zakresie edukacji i innych prozdrowotnych działań rządu</p>
34.		POLSKA IZBA HANDLU	<p>Uwaga 1 proponowana konstrukcja opłaty ponoszonej przez podmioty posiadające zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych w opakowaniach o pojemności nieprzekraczającej 300 ml przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży rodzi poważne wątpliwości co do zgodności prawem Unii Europejskiej, w szczególności z: • art. 2 ust. 1 Dyrektywy 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, który ustanawia zakaz ustanawiania przez państwa członkowskie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu produktów w opakowaniach jednostkowych z powodów związanych z ilością nominalną produktu w opakowaniu. • przepisami Dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych, ponieważ prowadzi de facto do obciążenia napojów alkoholowych daniną o cechach akcyzy w oparciu o nieprzewidziane w przepisach unijnych kryterium pojemności opakowania.</p> <p>Uwaga 2 Projekt ustawy w zakresie dotyczącym opłaty od napojów alkoholowych jest źródłem nadmiernych obciążeń administracyjnych nakładanych na przedsiębiorców (zwłaszcza mikro-, małych i średnich przedsiębiorców). Taka konstrukcja opłaty skutkuje nadmiernym obciążeniem administracyjnym tej kategorii przedsiębiorców, co jest niezgodne z art. 68 Prawa przedsiębiorców, stoi w sprzeczności z założeniami ogłoszonej przez Rząd Konstytucji dla Biznesu i uzasadnia wątpliwości co do proporcjonalności przyjętych rozwiązań.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 3 Dodatkową trudność mogą mieć sprzedawcy, którzy w ramach jednej działalności (jednego numeru NIP) prowadzą sprzedaż alkoholu w sklepach na terenie różnych gmin. Wówczas dla każdej działalności konieczna będzie odrębna informacja, w sytuacji, gdy dostawa do wszystkich sklepów następuje na podstawie jednej faktury.</p> <p>Uwaga 4 Projekt ustawy wprowadza zupełnie nowe kryterium pojemności opakowania napoju alkoholowego i liczby opakowań dostarczonych do punktu sprzedaży, nieznanne dotychczasowej regulacji obrotu napojami alkoholowymi. Kryterium to przekłada się na nowe obowiązki informacyjne detalistów, komplikując i utrudniając prawidłową sprawozdawczość związaną z obrotem napojami alkoholowymi. Praktyka obrotu bazuje bowiem jednolicie na kryteriach wynikających z obowiązującej ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.</p> <p>Uwaga 5 Obecna konstrukcja opłaty (w szczególności sposób jej obliczania na podstawie danych z faktury wystawianej przez hurtownika lub producenta) powoduje, że na mikro- i małych przedsiębiorców przerzucany jest cały ciężar ewentualnych błędów w obliczeniu i odprowadzeniu opłaty. Błędy te mogą wynikać z przyczyn zupełnie od detalisty niezależnych. Projekt zobowiązuje ich bowiem do naliczania opłaty od liczby opakowań dostarczonych do punktu sprzedaży w danym kwartale, jednocześnie obligując do ustalania tej liczby na podstawie faktur otrzymywanych od hurtownika lub producenta. Oznacza to, że detalista ponosi odpowiedzialność prawną i finansową za wszelkie różnice pomiędzy wartością wynikającą z faktury a rzeczywistą liczbą dostarczonych opakowań, w tym różnice wynikające z utraty towaru w transporcie oraz ewentualnych błędów w dokumentach sprzedaży. Ma przy tym utrudnioną możliwość dochodzenia odpowiedzialności od innych uczestników łańcucha dystrybucji, a jego straty są w istocie podwójne, obejmują bowiem zarówno utracony towar, jak i odprowadzoną od niego opłatę. Z tego powodu faktura wystawiana przez hurtownika (producenta) nie jest adekwatną podstawą do naliczania opłaty, ani do określenia liczby opakowań napojów alkoholowych dostarczonych do punktu sprzedaży.</p> <p>Uwaga 6 W art. 11² przepis ust. 4, który w sposób nieprecyzyjny określa dane na podstawie, których należy złożyć informacje o liczbie opakowań dostarczonych do punktów sprzedaży na terenie danej gminy, jest niespójny z treścią ust. 1 (do wnoszenia opłaty za sprzedaż napojów alkoholowych w opakowaniach jednostkowych o pojemności nieprzekraczającej 300 ml). Zatem z jednego przepisu wynika, że opłata wnoszona jest za sprzedaż, a z drugiego, że informacja dotycząca liczby opakowań (tzw. małek) sporządzana jest na podstawie faktur wystawionych przez dostawcę hurtowego, przy czym nie zawsze ilość produktów na fakturze jest tożsama z ilością faktycznie dostarczoną – dostawy realizowane partiami, stwierdzone braki itp.</p> <p>Uwaga 7 art. 11² ust. 4 jest niespójny z art. 9 Projektu. Tzn. zgodnie z art. 11² ust. 4 przedsiębiorcy są zobowiązani do wniesienia na rachunek gminy właściwej ze względu na położenie punktów sprzedaży objętych zezwoleniem opłaty, o której mowa w ust. 1 – do końca miesiąca następującego po zakończeniu kwartału kalendarzowego. Podczas gdy z treści art. 9 wynika, że opłata, o której mowa w art. 11² ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w 2020 r. ma</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>zastosowanie do sprzedaży dokonanej po wejściu w życie niniejszej ustawy i jest wnoszona co miesiąc od dnia końca miesiąca następującego po miesiącu, którego opłata dotyczy. Takie nawet tymczasowe (na rok 2020) wprowadzenie innego okresu rozliczeniowego jest całkowicie niezrozumiałe.</p> <p>Uwaga 8 Niejasny jest zakres obowiązków płatników i zasady rozliczania opłaty, co jest niedopuszczalne w świetle konstytucyjnych standardów konstruowania przepisów prawa daninowego, pewności prawa i zaufania obywatela do państwa (wywodzonych z art. 217 w zw. z art. 2 Konstytucji RP). Szczególne wątpliwości rodzi: •sposób i zakres sporządzania informacji o liczbie opakowań napojów alkoholowych objętych opłatą dostarczonych do punktu sprzedaży, w tym relacja danych zawartych w tej informacji i danych wynikających z faktury wystawionej przez hurtownika lub producenta, oraz zasady odpowiedzialności związanej z ewentualnymi różnicami, •instytucja nadpłaty, o której mowa w projektowanym art. 11² ust. 9 UWT, sposób i podstawa jej obliczania oraz zasady i tryb jej rozliczania.</p> <p>Uwaga 9 Rozporządzenie, o którym mowa w projektowanym art. 112 ust. 11 UWT ma kluczowe znaczenie dla sposobu realizacji obowiązku detalistów i zakresu nakładanych na nich obciążeń regulacyjnych. Do czasu przedstawienia projektu tego rozporządzenia adresaci projektowanej regulacji pozostają w niepewności co do tego, z jakimi obowiązkami będzie się wiązało nałożenie opłaty w proponowanym kształcie. Należy więc postulować uzupełnienie Projektu ustawy o szczegółową regulację tej materii (przez rozbudowanie i uszczegółowienie projektowanego art. 112 UWT) albo co najmniej dołączenie projektu rozporządzenia do uzasadnienia Projektu ustawy – w taki sposób, aby w ramach konsultacji publicznych Projektu możliwe było zapoznanie się i odpowiednie odniesienie do faktycznego zakresu nowych obowiązków przez wszystkie zainteresowane podmioty, w szczególności reprezentację środowiska mikro- i małych przedsiębiorców, co pozwoli na rzetelną ocenę wpływu tej regulacji na tę kategorię podmiotów i ewentualną weryfikację konstrukcji opłaty.</p> <p>Uwaga 10 Projekt wprowadza zmiany do ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. •Nowa opłata od małek została dołączona do katalogu zobowiązań publicznoprawnych, do których zastosowanie mają przepisy Ordynacji podatkowej; •Dodatkowo, poza obciążeniem fiskalnym naliczona i zapłacona opłata od tzw. małek nie będzie stanowić kosztu uzyskania przychodu dla potrzeb podatków dochodowych – sprzedawca nie będzie mógł obniżyć podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym z tytułu uiszczonej opłaty. Tym samym jest to dodatkowe obciążenie wyniku finansowego sprzedawcy.</p> <p>Uwaga 11 W ocenie Izby istnieją inne, mniej dolegliwe dla przedsiębiorców, środki osiągnięcia celu (ochrona zdrowia, profilaktyka chorób rozwijających się na tle wadliwego żywienia i zwalczanie otyłości) projektu ustawy. Realizację tak sformułowanego celu, związaną z mniejszymi obciążeniami finansowymi, organizacyjnymi i technicznymi dla przedsiębiorców, umożliwiają inne działania, w tym działania pozaprawne związane z kształtowaniem odpowiednich</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>postaw prozdrowotnych i zmianą modelu konsumpcji, w tym kampanie edukacyjne i akcje informacyjne. Jeżeli nawet uznać, że w celu jego realizacji niezbędna jest interwencja prawodawcza, to</p> <p>– zgodnie z konstytucyjnymi zasadami subsydiarności i proporcjonalności – powinna ona bazować na istniejących już mechanizmach prawnych, w tym obowiązujących instrumentach fiskalnych, zamiast kreować nowe.</p> <p>Uwaga 12</p> <p>Konstrukcja opłaty od napojów bezalkoholowych abstrahuje zarówno od zawartości substancji w napoju, jak i rodzaju tej substancji. W rezultacie dochodzi do zrównania obciążeń nakładanych na napoje o różnej kaloryczności (ze względu na zawartość substancji słodzących) i szkodliwości dla zdrowia (ze względu na rodzaj tych substancji, w szczególności różnicę w ich kaloryczności). Projekt ustawy nie przewiduje progu zawartości substancji, poniżej którego opłata nie jest naliczana. Brak ten należy kwalifikować jako istotną lukę, prowadzi bowiem do sytuacji, w której opłatą objęta jest każda, najmniejsza nawet, zawartość substancji słodzącej.</p> <p>Także wówczas, gdy substancje te w składzie produktu pełnią funkcję aromatu lub środka konserwującego.</p> <p>Konstrukcja abstrahuje od podejmowanych przez producentów wysiłków reformulacyjnych, zmierzających do modyfikacji składu napojów w taki sposób, aby ograniczyć ich kaloryczność przez odpowiedni dobór substancji słodzących i zmniejszenie ich zawartości w produkcie.</p> <p>Podatek występuje w każdym przypadku co najmniej jednej substancji – w powiązaniu z wykazem substancji oznacza szeroki zakres opodatkowania, co wywoła prawdopodobnie wzrost cen i wprowadza kolejny czynnik inflacyjny. Zmiana wprowadza również dodatkowe opłaty (ustalone w drodze decyzji przez właściwy organ wobec podmiotu na którym ciąży obowiązek wniesienia opłaty), których wysokość ma stanowić 50% kwoty nieopłaconej opłaty.</p> <p>Uwaga 13</p> <p>Niejasny zakres obowiązku – pojęcia i zwroty niedookreślone jako elementy konstrukcyjne opłaty</p> <p>Wskazano, że opłacie nie podlegają napoje objęte podatkiem akcyzowym, bez doprecyzowania jakie to napoje (np. słodzone wódki, likiery) oraz importowane przez osoby fizyczne pod warunkiem, że import tych napojów ma charakter okazjonalny (określenie nie zostało zdefiniowane).</p> <p>Izba apeluje o uzupełnienie uzasadnienia Projektu przez dołączenie projektów wszystkich aktów wykonawczych, których wydanie przewidują projektowane przepisy ustawowe i ponowne przeprowadzenie konsultacji publicznych, z uwzględnieniem ich treści. W przeciwnym razie należy uznać, że konsultacje publiczne prowadzone nad Projektem w obecnym kształcie mają w istocie charakter pozorny, a zatem nie licują z wymogami wynikającymi z art. 2 Konstytucji RP, Regulaminu pracy Rady Ministrów, a także – w zakresie, w jakim projektowane przepisy wpływają na sytuację przedsiębiorców</p> <p>– z przepisami ustawy Prawo przedsiębiorców.</p> <p>Uwaga 14</p> <p>Projekt wprowadza zmiany do ustawy dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz.U. z 2019 r. poz. 1252) i nakłada na podmioty uczestniczące w świadczeniu usługi będącej reklamą suplementu diety: obowiązek wnoszenia na rachunek właściwego urzędu skarbowego opłatę w wysokości 10% podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług wynikającej z tej usługi oraz sporządzania informacji miesięcznej według wzoru określonego na podstawie ust. 10 i przekazania jej w terminie do 20. dnia miesiąca następującego bezpośrednio po miesiącu, w którym</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>powstał obowiązek wystawienia faktury, zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, na wynagrodzenie lub jego część, co może nakładać kolejne obowiązki biurokratyczne i ryzyko wzrostu cen i skutku inflacyjnego.</p> <p>Uwaga 15 projektowane przepisy ustanawiają obowiązek podatkowy w rozumieniu art. 84 i art. 217 Konstytucji RP, co znaczy, że mają do nich zastosowanie konstytucyjne standardy stanowienia prawa podatkowego, których przepisy te w sposób oczywisty nie spełniają, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none">•zakaz nakładania nowych danin w ciągu roku podatkowego,•nakaz zapewnienia odpowiedniej vacatio legis,•podwyższone wymogi dotyczące określoności, jasności i precyzji przepisów daninowych; <p>Uwaga 16 projektowane przepisy spełniają przesłanki uznania za przepisy techniczne w rozumieniu Dyrektywy 2015/1535, a zatem podlegają obowiązkowej notyfikacji Komisji Europejskiej, co powinno nastąpić na jak najwcześniejszym etapie postępowania legislacyjnego i wiąże się z koniecznością zawieszenia prac legislacyjnych na co najmniej 3 miesiące;</p> <p>Uwaga 17 uzasadnienie i Ocena Skutków Regulacji dołączone do Projektu ustawy są dotknięte istotnymi brakami i wymagają uzupełnienia przed dalszym procedowaniem Projektu, w szczególności w zakresie, w jakim nie zawierają oceny wpływu projektowanych zmian na przedsiębiorców, w tym mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.</p> <p>Uwaga 18 Opłaty te mają charakter podatku (daniny publicznej) w rozumieniu art. 84 i art. 217 Konstytucji RP, wykazują bowiem cechy świadczenia nieodpłatnego, przymusowego, bezzwrotnego, pieniężnego i pobieranego przez organy władzy publicznej w celu wykonywania zadań publicznych. Analiza całokształtu rozwiązań przyjętych w Projekcie prowadzi do wniosku, że projektowane zmiany są niezgodne z wywodzonymi z art. 84 i art. 217 w zw. z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP standardami w zakresie, w jakim:</p> <ol style="list-style-type: none">a) przewidują wprowadzenie nowego obowiązku podatkowego (daniny publicznej) w ciągu roku podatkowego;b) zakładają stanowczo zbyt krótkie vacatio legis – w związku z posłużeniem się datą kalendarzową 1 kwietnia 2020 r. w przepisach określających moment wejścia w życie projektowanej ustawy;c) mają charakter nieo określony, niejasny i nieprecyzyjny (art. 2 pkt 1, art. 6, art. 7 pkt 3 Projektu), w sposób uniemożliwiający jednoznaczne określenie ich zakresu podmiotowego. <p>Uwaga 19 Zgodnie z art. 5 ust. 1 zd. 4 Dyrektywy 2015/1535, ponieważ Projekt przewiduje ograniczenie obrotu lub stosowania określonych substancji i produktów w interesie zdrowia publicznego i ochrony konsumenta, wraz z notyfikacją Projektu projektodawcy mają obowiązek przekazania Komisji wszelkich ważnych danych odnoszących się do tych substancji i produktów oraz do znanych i dostępnych środków zastępczych, a także informacji o przewidywanych skutkach na zdrowie publiczne, ochronę konsumenta i środowisko, wraz z analizą ryzyka, sporządzoną zgodnie z zasadami przewidzianymi w odpowiedniej części sekcji II.3 załącznika XV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006.</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 20</p> <p>W ocenie Izby uzasadnienie Projektu ustawy i dołączona do niego Ocena Skutków Regulacji rodzi poważne wątpliwości co do jego rzetelności i kompletności. W szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • OSR nie zawiera przedstawienia wyników analizy wpływu projektowanego aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców; • OSR nie zawierają analizy możliwości osiągnięcia celu projektowanych przepisów za pomocą innych środków (art. 66 ust. 1 pkt 1), ani oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, w tym oceny wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz analizy zgodności projektowanych regulacji z przepisami ustawy – Prawo przedsiębiorców (art. 66 ust. 1 pkt 2); • Projekt ustawy nie zawiera żadnej argumentacji uzasadniającej nałożenie na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców szeregu nowych obciążeń administracyjnych i informacyjnych, które – zgodnie z powołanym przepisem – powinny być ograniczane, a w razie ich nałożenia – szczegółowo uzasadnione; • treść uzasadnienia w zakresie dotyczącym opłaty obciążającej podmioty prowadzące sprzedaż napojów alkoholowych jest nieadekwatna do treści normatywnej zawartej w projektowanym art. 11² ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.
35.	ZWIĄZEK PRACODAWCÓW APTECZNYCH PHARMANET		<p>Uwaga 1</p> <p>definicja podmiotu uczestniczącego w świadczeniu usługi zawarta w projektowanym art. 27 b ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia nie objaśnia, kto w istocie ma być płatnikiem opłaty od reklamy suplementu diety. Nie wiadomo również jaka reklama suplementów diety podlega opodatkowaniu, jak odczytywać w analizowanym przepisie „audycje” i „materiały do audycji” i których mediów regulacja tak naprawdę ma dotyczyć. Literalne odczytanie projektowanego przepisu prowadzi do wniosku, że chodzi o radio i telewizję, niemniej jednak wydaje się słusznym by nie zostawiać aż tak dużego marginesu niepewności co do brzmienia normy prawnej, zważywszy, że w obrocie gospodarczym działają prężnie także inne środki przekazu. Obecna redakcja proponowanego art. 27 b ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia jest na tyle niejednoznaczna, że rodzi ogromne ryzyko jego nadinterpretacji w stosunku do przedsiębiorców. W konsekwencji zasadnym jest doprecyzowanie regulacji dotyczącej opodatkowania reklamy suplementów diety, w tym określenie w sposób niebudzący wątpliwości podmiotu zobowiązanego do regulowania opłat oraz środków przekazu (kanałów reklamy), których stosowanie skutkować będzie koniecznością odprowadzania opłat.</p> <p>Uwaga 2</p> <p>Związek opowiada się także za wpisaniem wprost do Projektu, by całość wpływów budżetowych do Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu opłat od reklam suplementów diety, została przeznaczona na finansowanie i rozwój opieki farmaceutycznej w aptekach. Dzięki temu opieka farmaceutyczna – czyli jeden z istotnych elementów w budowaniu świadomości Polskich pacjentów i konsumentów – zyskałaby stabilne finansowanie, co bez wątpienia w pozytywny sposób wpłynęłoby na dokonywane przez Polaków wybory prozdrowotne</p>
36.	ZWIĄZEK STOWARZYSZEŃ RADA REKLAMY		<p>Uwaga 1</p> <p>Naszym zdaniem nakładanie dodatkowych obciążeń na wybranych uczestników rynku reklamowego nie gwarantuje, a może wręcz uniemożliwić uzyskanie pozytywnych wyników w promocji prozdrowotnych wyborów konsumentów. Planowane dodatkowe obciążenie finansowe 10 % podatkiem, nałożone na nadawców reklam suplementów diety, w świetle działania wolnego rynku i możliwości swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej jest nieuzasadnionym</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>działaniem mocno ograniczającym i dyskryminującym prowadzenie działalności związanej z obrotem tymi produktami. To mechanizmy samoregulacji rynku w połączeniu z szeroką społeczną kampanią edukacyjną powinny stanowić podstawę do działań w tym zakresie.</p> <p>Proponowane postanowienia Ustawy mogą mieć jednoznacznie negatywny wpływ na kształt rynku reklamy suplementów diety w Polsce. W świetle ostatniego porozumienia nadawców i producentów suplementów diety (wypracowanemu dzięki wsparciu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji) dotyczącego zasad rozpowszechniania reklam suplementów diety, nałożenie na nadawców telewizyjnych opłaty, wynikającej z projektu Ustawy, może spowodować przesunięcie środków przeznaczonych na promocję i reklamę tych produktów w kierunku podmiotów niestosujących się do wypracowanych zobowiązań i ograniczeń. Może to doprowadzić do sytuacji, że konsumenci będą dokonywać decyzji zakupowych w oparciu o nierzetelny przekaz reklamowy, co stoi w jawnej sprzeczności z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów. Analiza treści i uzasadnienia projektu ustawy w zakresie opłaty od reklamy prowadzi też do wniosku, że projektowanej zmianie przyświecał wyłącznie cel pro fiskalny i potrzeba wsparcia budżetu, a pominięto skutki tej regulacji dla profilaktyki prozdrowotnej i sytuacji na rynku pracy.</p> <p>Uwaga 2 Data rozpoczęcia procesu składania uwag, 20 grudnia 2019 r oraz przewidziany okres na ich przesyłanie, 21 dni, przypadające na okres świąteczny i noworoczny mogą nie dawać możliwości przygotowania uwag przez zainteresowane strony z dochowaniem najwyższej staranności.</p>
37.		<p>ZWIĄZEK PRZEDSIĘBIORCÓW I PRACODAWCÓW</p>	<p>Uwaga 1 W naszym przekonaniu rozwiązania zaproponowane w projekcie mają w istocie cele wyłącznie fiskalne. Projektodawca nie zaproponował żadnego spójnego podejścia do promowania zdrowego trybu życia i zrównoważonej diety, choćby za pomocą „twardszych” środków, niż byśmy sobie tego życzyli. To, co znajduje się w dokumencie, to propozycja punktowego wprowadzania dodatkowych obciążeń w odniesieniu do trzech kategorii produktów i usług: napojów zawierających cukier lub substancje słodzące, napojów alkoholowych sprzedawanych w opakowaniach o pojemności mniejszej niż 300 ml, oraz reklam suplementów diety. Każdy z tych trzech obszarów, jeśli miałby być przedmiotem jakiegokolwiek regulacji, powinien być traktowany indywidualnie i stać się przedmiotem osobnych procesów legislacyjnych.</p> <p>Uwaga 2 Wziąwszy jednak pod uwagę fakt, że w Narodowej Strategii Onkologicznej termin wprowadzenia podatku określony został na rok 2022, tego rodzaju pośpiech może budzić zdziwienie. Szczególnie, jeżeli projekt pojawia się nagle 20 grudnia, kilka dni przed świętami Bożego Narodzenia, i jest wzbogacony o regulacje odnoszące się do sprzedaży alkoholu sprzedawanego w opakowaniach o niewielkich pojemnościach („małpek”), czy też reklam suplementów diety, sprowadzone de facto do opodatkowania tej sprzedaży i tych reklam, to trudno nie dostrzegać w tym logiki szukania dodatkowych źródeł wpływów do budżetu. Wygląda bowiem na to, że do przygotowywanego od jakiegoś czasu projektu ustawy wprowadzającego podatek cukrowy „dokleiono” naprędce podatek od reklam suplementów diety i sprzedaży napojów alkoholowych w opakowaniach o niewielkich pojemnościach</p> <p>Uwaga 3 W sekcji dotyczącej podatku od reklam suplementów diety stwierdzono w istocie, że największym problemem związanym z tym rynkiem jest niewystarczający poziom wiedzy i świadomości konsumentów, którzy próbują zastąpić suplementami</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>zrównoważoną dietę. Nietrudno jest dojść do wniosku, że wprowadzanie nowego podatku w żaden sposób tego problemu nie rozwiązuje. W praktyce, jedyną konsekwencją wprowadzenia podatku od reklam suplementów diety będzie wzrost cen tych produktów – również dla ludzi, którzy suplementacji faktycznie potrzebują z uwagi na indywidualne uwarunkowania zdrowotne.</p> <p>Uwaga 4 W sekcji poświęconej podatkowi od „małpek” twierdzi się, że ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów alkoholowych może być jedną z najskuteczniejszych metod ograniczania nadmiernego spożywania alkoholu. Nie przedstawiono żadnych analiz uzasadniających wprowadzenie obciążenia na poziomie akurat 1 zł za jedno sprzedane opakowanie, nie podniesiono kwestii odpowiedniej profilaktyki, działań ukierunkowanych na poprawę kultury picia alkoholu etc.</p> <p>Uwaga 5 Podkreślenia wymaga, że pomimo konsekwentnego stosowania przez projektodawcę określenia „opłata”, proponowane daniny są w istocie podatkami. Opłatę z podatkiem różni kilka cech, m.in. fakt że są to świadczenia pieniężne, przymusowe i bezzwrotne, jednak różni je jeden kluczowy przymiot – o ile podatek jest świadczeniem nieodpłatnym, o tyle opłata przeciwnie, stanowi świadczenie odpłatne. Przedmiotem omawianego projektu jest wprowadzenie nowych podatków, a nie opłat, tym samym teoretycznie jego „gospodarzem” powinien być Minister Finansów, a nie Minister Zdrowia. Ten szczegół nie stanowi jednak kluczowego problemu związanego z proponowanymi rozwiązaniami – tym jest bowiem potencjalny brak ich skuteczności, przy jednoczesnym szerokim zakresie negatywnych skutków.</p> <p>Uwaga 6 W uzasadnieniu nie zawarto przekonujących argumentów dlaczego ustawodawca zdecydował się obciążyć nową daniną również dodatki w postaci substancji aktywnych.</p> <p>Uwaga 7 Podatkiem obciążone są nie tylko napoje zawierające cukier, lecz również napoje zawierające inne substancje słodzące (słodziki). Jest to rozwiązanie o tyle zaskakujące, że skoro celem projektu ma być zmniejszenie ilości spożywanego przez Polaków cukru, to dostępność alternatywy w postaci zawierających niskokaloryczne substancje słodzące napojów pozbawionych cukru i wartości energetycznej wydaje się być zjawiskiem całkowicie korzystnym i pożądanym. Tymczasem projekt zakłada nie tylko opodatkowanie napojów niezawierających cukru, a zawierających słodziki, lecz również faktyczne opodatkowanie ich wyższą stawką, ponieważ z reguły do napojów tych dodawana jest więcej niż jedna substancja słodząca.</p> <p>Uwaga 8 Reformulacja składów napojów ukierunkowana na zmniejszanie zawartości cukru (a przez to i kaloryczności) straci jakikolwiek ekonomiczny sens. Tymczasem reformulacja składów jest uznawana za jedną ze skuteczniejszych metod walki z otyłością i stanowi jedną z rekomendacji zawartych w dokumencie Roadmap for Action on Food Product Improvement przygotowanym na potrzeby konferencji zorganizowanej w ramach niderlandzkiej prezydencji w Radzie UE i zatwierdzonym przez organizacje pozarządowe, zrzeszenia branżowe oraz większość państw członkowskich UE, w tym Polskę. Reformulację składów stosuje coraz więcej firm – według danych z raportu „Health&Wellness Progress Report”</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>przygotowanego przez The Consumer Goods Forum i Deloitte, w samym 2017 roku zmieniono na świecie składy niemal 34 tysięcy produktów, tak by miały lepszy wpływ na zdrowie konsumentów. Wziąwszy pod uwagę powyższe, obejmowanie nowym podatkiem napojów zawierających popularne, obniżające kaloryczność zamienniki cukru, takie jak aspartam, acesulfan, czy cyklamnian, jest całkowicie nieuzasadnione.</p> <p>Uwaga 9 Problematyczny staje się status napojów podawanych konsumentom jako syrop (nieopodatkowany, jako że nie stanowi napoju w postaci gotowej do spożycia) zmieszany z wodą. Zasadne wydaje się pytanie, czy gotowy do spożycia napój sprzedany w takiej formie będzie podlegał opodatkowaniu? Jeżeli tak, to kto zostanie uznany za producenta, na którym ciąży obowiązek uiszczenia daniny – producent syropu, czy np. przedsiębiorca prowadzący punkt gastronomiczny, w którym przygotowano gotowy do spożycia napój? ? Niezależnie od tego, która wykładnia zostałaby uznana za właściwą, rezultat będzie absurdalny. W jednym bowiem wariantcie producent syropu, co do zasady niepodlegającego opodatkowaniu, jako produkt niebędący napojem gotowym do spożycia, byłby zobowiązany do uiszczania daniny, jeśli syrop tenże będzie następnie wymieszany z wodą i sprzedany konsumentowi. W drugim, producentem napoju stałby się punkt gastronomiczny. W związku z powyższymi wątpliwościami, dotyczącymi zresztą dużo szerszej grupy produktów, apelujemy do projektodawcy o dopracowanie treści przepisów w taki sposób, by wyeliminować tego rodzaju trudności interpretacyjne.</p> <p>Uwaga 10 Przytaczane przez zwolenników podatku badania nie wskazują też na żaden konkretny pozytywny wpływ tego rodzaju przepisów na stan zdrowia ludności. Dostępne są wręcz badania, z których wynika że w tym momencie wpływ podatku cukrowego na poprawę nawyków żywieniowych oraz stanu zdrowia ludności, szczególnie w kontekście problemu otyłości, jest niejasny (M. A. Fernandez, K. D. Raine, Insights on the Influence of Sugar Taxes on Obesity Prevention Efforts). Dostępne dane z niektórych państw wskazują na brak istotnego związku między wprowadzeniem podatku cukrowego a odsetkiem ludzi otyłych w społeczeństwie. Meksyk wprowadził podatek od słodkich napojów w 2012 roku, gdy otyłe było 32,4 proc. populacji. Pięć lat później, wskaźnik ten wynosił już 33,3 proc (OECD).</p> <p>Uwaga 11 Z uwagi na konstrukcję podatku, stosunkowo największa podwyżka cen dotyczyć będzie najtańszych napojów, co w oczywisty sposób uderzy w uboższych konsumentów, którzy nie zmieniają swoich nawyków żywieniowo-zakupowych. Z badań przeprowadzonych przez IPSOS wynika, że zdecydowana większość (77 proc.) przedstawicieli tej grupy jest gotowa szukać tańszych, gorszych jakościowo zamienników, jeżeli cena żywności wzrośnie.</p> <p>Uwaga 12 Należy zwrócić uwagę na szereg innych gospodarczych skutków wprowadzenia nowego podatku. Według niektórych szacunków, wprowadzenie daniny – mimo iż projektodawca planuje uzyskać z jej tytułu ponad 2 mld zł – może negatywnie odbić się na sektorze finansów publicznych, poprzez zmniejszenie wpływów z tytułu podatków CIT, PIT i VAT. Dodatkowo, należy również uwzględnić negatywny wpływ na liczbę miejsc pracy w całym łańcuchu wartości wokół sektora – projektodawca nie zrobił tego w ramach Oceny Skutków Regulacji, co należy uznać za istotny błąd.</p> <p>Uwaga 13</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>OSR i Uzasadnienie</p> <p>Ustawodawca przyjął całkowicie niespójne podejście do tworzonych regulacji, co wydaje się potwierdzać tezę o fiskalnych celach omawianego projektu. Wpływ proponowanego podatku na rynki poszczególnych rodzajów napojów i związane z nim konsekwencje zdrowotne nie są w ogóle przedmiotem analizy w ramach Oceny Skutków Regulacji. Jest to sytuacja wyjątkowo niepożądana, ponieważ dodatkowe obciążenia mogą w rozmaity sposób dotyczyć konkretnych segmentów rynku, a konsekwencje wprowadzenia opłaty w obecnie zaproponowanym kształcie mogą przybierać bardzo szczegółowy i specyficzny charakter. Analiza w ramach OSR została sporządzona w sposób ogólnikowy i wybiórczy.</p> <p>Uwaga 14</p> <p>Wyjątkowo krótki okres vacatio legis. Projektodawca proponuje bowiem, by nowy podatek zaczął obowiązywać już od 1 kwietnia 2020 roku. Wziąwszy pod uwagę fakt, iż proces konsultacji społecznych zostanie zakończony niemal w połowie stycznia, a także uwzględnivszy potencjalną dynamikę dalszego procesu legislacyjnego, sytuacja w której przedsiębiorcy dowiadują się o ostatecznym kształcie nowych regulacji nie wcześniej, niż na kilka tygodni przed ich wejściem w życie, wydaje się być bardzo prawdopodobnym wariantem. Szczególnie w sytuacji, kiedy nowy rok fiskalny i budżetowy już się rozpoczął, a wszelkie plany biznesowe i umowy zostały dawno zatwierdzone. Z uwagi na wagę proponowanych zmian i ich wpływ na rynek, jest to niemożliwe do zaakceptowania.</p>
38.	IZBA GOSPODARCZA „FARMACJA POLSKA”	<p>Uwaga 1</p> <p>Zasadniczą kwestią wymagającą ponownej analizy jest rozstrzygnięcie, czy suplementy diety są grupą produktów, w stosunku do której należałoby wprowadzić projektowane regulacje i czy pozwala to na osiągnięcie jakiegokolwiek korzyści w kontekście zdrowia i zachowań prozdrowotnych obywateli.</p> <p>Uwaga 2</p> <p>Używane w uzasadnieniu Projektu stwierdzenia sugerują, że należy ograniczać stosowanie suplementów diety, ponieważ ich działanie jest szkodliwe dla zdrowia konsumentów. Stawianie suplementów diety na równi z alkoholem, napojami słodzonymi czy też napojami energetyzującymi stanowi dyskredytację tych produktów pozbawioną jakiegokolwiek merytorycznego uzasadnienia potwierdzającego ich zdecydowany, negatywny wpływ na zdrowie konsumenta.</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Projektowany akt prawny jest niezgodny z Konstytucją, ponieważ nie jest dopuszczalne wprowadzanie nowych podatków w trakcie roku podatkowego, bez zachowania terminu ogłoszenia. Przy wprowadzaniu takiego podatku obowiązuje wielokrotnie przywoływana przez Trybunał Konstytucyjny zasada dokonywania zmiany na niekorzyść podatników z odpowiednim wyprzedzeniem. Trzeba ją ogłosić co najmniej miesiąc przed nowym rokiem podatkowym, czyli do 30 listopada. Zgodnie z projektowaną regulacją przepisy dotyczące podatku od reklamy suplementów diety mają wejść w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r., a więc w trakcie roku podatkowego i bez zachowania terminu ich ogłoszenia.</p> <p>Uwaga 4</p> <p>Opłata nałożona na podmiot uczestniczący w świadczeniu usługi będącej reklamą suplementu diety w żaden sposób nie ograniczy ilości, ani co najważniejsze, nie poprawi jakości reklamy ale sprawi wyłącznie, że będzie ona odpowiednio droższa. Wprowadzenie opłaty od reklam suplementów diety stanowić będzie również dyskryminację podmiotów działających na rynku suplementów względem podmiotów działających w innych obszarach gospodarki. Zanim wprowadzone zostaną bardziej drastyczne działania, racjonalnym podejściem wydaje się dokonanie w pierwszej</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>kolejności oceny efektów samoograniczenia mając na uwadze fakt, że wszyscy najważniejsi reklamodawcy podpisali Kodeks Etyki Reklamy Suplementów Diety.</p> <p>Uwaga 5 Projektowane przepisy dotyczące dodatkowej opłaty od reklamy suplementów diety pozostają w sprzeczności z ustaleniami powołanego przez Ministra Zdrowia Zespołu ds. uregulowania reklamy leków, suplementów diety i innych środków spożywczych oraz wyrobów medycznych.</p> <p>Uwaga 6 W Projekcie pojawia się również szereg nowych definicji, które nie są uregulowane w żadnym akcie prawnym. Przykładem może być pojęcie „usługi będącej reklamą suplementu diety”. Innym przykładem są „radiowe usługi medialne”. Ponadto Projekt posługuje się pojęciami, które są powoływane w niepełnej treści np. „audiowizualne usługi medialne”, które występują w ustawie o RiTV jako „audiowizualna usługa medialna na żądanie” i ma się nijak do pojęcia reklamy.</p> <p>Uwaga 7 Przewidziana w projekcie danina nie stanowi konstrukcyjnie „opłaty” lecz jest podatkiem. Jak wynika z samego uzasadnienia projektu charakter proponowanej daniny wskazuje na jej typowo podatkowy charakter. Jak podkreśla się w doktrynie, jeśli konstrukcji spełniającej cechy podatku nada się inną nazwę, np. opłaty, to konsekwencją jest to, że staje się ona niepodatkową należnością budżetową w rozumieniu art. 2 § 2, co wymaga ustalenia jej charakteru prawnego w drodze interpretacji (C. Kosikowski, w: C. Kosikowski, L. Etel, R. Dowgier, P. Pietrasz, S. Presnarowicz, Ordynacja podatkowa, 2006, s. 59–60 tak też: H. Dzwonkowski (red.), Ordynacja podatkowa. Komentarz. Wyd. 8, Warszawa 2019). W zasadzie więc w drodze interpretacji i analizy definicji należy szukać rzeczywistego charakteru daniny. W sposób ukryty dochodzi do wprowadzenia nowego podatku o funkcji akcyzy, co jest z punktu widzenia legislacyjnego (niezależnie od argumentacji merytorycznej), nieprawidłowe. Wprowadzenie proponowanej daniny spowoduje naruszenie przez ustawodawcę równowagi na rynku reklamy oraz pośrednio naruszenie zasady neutralności podatku od towarów i usług. Nałożenie dodatkowej daniny (o charakterze podatku) liczonej od tej samej podstawy co podatek od towarów i usług będzie skutkowało w zasadzie podwójnym opodatkowaniem. Z jednej strony usługa reklamowa będzie opodatkowana podatkiem VAT na zasadach ogólnych, z drugiej jednak strony zostanie nałożona dodatkowa danina liczona od tej samej podstawy (choć nie nazwana podatkiem to jednak w praktyce konstrukcyjnie mająca ten charakter).</p> <p>Uwaga 8 Na podstawie proponowanego brzmienia przepisu należałoby dojść do wniosku, że danina będzie wliczana do podstawy opodatkowania podatkiem VAT. Budzi to szereg wątpliwości z punktu widzenia neutralności podatku VAT oraz zasady równości wobec prawa.</p> <p>Uwaga 9 Brak jest ustawowej definicji usługi reklamy suplementów diety. Brak wprowadzenia definicji legalnej „usługi reklamy suplementów diety” powoduje wątpliwości interpretacyjne, jaki przekaz stanowi zwykłą informację o produkcie, a jaki uważany jest już za reklamę. Brak jest ustawowej definicji „audycji i materiału do audycji reklamy suplementów diety”. Nie jest jasne czy poprzez audycję należy rozumieć przekaz audiowizualny, wizualny, czy przekaz audio.</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 10 Redakcja projektowanego art. 27 b ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia zawierająca definicję Podmiotu uczestniczącego w świadczeniu usługi będącej reklamą suplementu jest wysoce nieprecyzyjna. Z przepisu tak naprawdę nie wiadomo kto ma wносить opłatę.</p>
39.	BUSINESS CENTRE CLUB		<p>Uwaga 1 Z uzasadnienia projektu wynika jakoby suplementy diety były produktami potencjalnie szkodliwymi dla zdrowia, których spożycie, za pomocą ograniczenia reklamy, należy ograniczyć. Tak postawiona teza jest krzywdząca, a także niezgodna z charakterystyką suplementów diety, a także ich prawną definicją. Suplementy diety są środkami, które pozytywnie wpływają na zdrowie, uzupełniają bowiem normalną dietę o składniki pożądanego z punktu widzenia zdrowia człowieka, tj. przede wszystkim witaminy, składniki mineralne oraz inne substancje wykazujące pozytywny efekt odżywczy lub inny fizjologiczny.</p> <p>Uwaga 2 Art. 27b ust. 1 ubziż (art. 6 Projektu) stanowi, że środki z tytułu opłat podmiot zobowiązany wnosi na rachunek właściwego urzędu skarbowego. Zgodnie z ust. 7 przedmiotowego przepisu Naczelnik urzędu skarbowego, przekazując ww. kwoty wpłaconych opłat na rachunek Narodowego Funduszu Zdrowia. Powyższa konstrukcja powoduje, że środki z tytułu nałożonych opłat wpłyną do ogólnego budżetu Narodowego Funduszu Zdrowia. Brak jest przy tym gwarancji, że środki te zostaną wykorzystane do realizacji działań prozdrowotnych na rzecz pogłębiania świadomości konsumentów w aspekcie stosowania właściwej suplementacji.</p> <p>Uwaga 3 Projekt w art. 3 i 4 przewiduje, wprowadzenie wyłączeń do ustaw regulujących podatek dochodowy od osób fizycznych i prawnych, które wykluczą możliwość uznania projektowanej opłaty od reklam suplementów diety za koszt uzyskania przychodu. Jest to zdecydowanie przykład dyskryminującego traktowania żywności o charakterze prozdrowotnym, które są traktowane w sposób gorszy niż napoje alkoholowe (piwo). Poprzez takie działanie naruszona zostaje zasada równości i sprawiedliwości społecznej, t.j. wynikający z art. 32 Konstytucji wymóg traktowania przedmiotów będących w tej samej sytuacji (odznaczających się tą samą cechą relewantną) w podobny sposób, przy jednoczesnym różnicowaniu sytuacji poszczególnych podmiotów w odpowiedniej proporcji do odmienności ich sytuacji zgodnie z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą sprawiedliwości społecznej. W przedmiotowej sytuacji mamy produkty, które mają wpływ na zdrowie publiczne, w związku z czym ich reklama wymaga uiszczenia odpowiedniej opłaty. Wobec powyższego opłata od reklamy suplementów diety będzie bardziej dotkliwa od reklamy napojów alkoholowych (piwa), jako że wyłączona została możliwość zaliczenia opłaty do kosztów uzyskania przychodu.</p> <p>Uwaga 4 Przewidziana w projekcie danina nie stanowi konstrukcyjnie „opłaty” lecz jest podatkiem. Opłacanie podatków nie daje tytułu prawnego do żądania w zamian konkretnego świadczenia ze strony państwa (H. Dzwonkowski (red.), Ordynacja podatkowa. Komentarz. Wyd. 8, Warszawa 2019). W zasadzie w przypadku projektowanej regulacji nie dochodzi do jakiegokolwiek świadczenia ze strony Państwa lub jego organu. Podatkiem jest publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 5 Pomimo nazwania przedmiotowej daniny „opłatą” w zasadzie stanowi ona dodatkowy podatek. Niemniej jednak wprowadzenie w ten sposób kolejnego podatku łamie nie tylko zasadę autonomii prawa podatkowego, ale także wpływa na rynek kształtując ostateczną cenę produktów. W tym zakresie ujawnia nam się funkcja podobna do podatku akcyzowego nakładanego przez Państwo z reguły w celu ograniczenia konsumpcji jakiegoś produktu (np. alkoholu, papierosów). Działanie polegające na wprowadzenia nowego podatku o cechach akcyzy, jest z punktu widzenia legislacyjnego nieprawidłowe. Dodatkowo w żadnym innym państwie członkowskim nie wprowadzono podatku akcyzowego od suplementów diety.</p> <p>Uwaga 6 Opłata narusza konstytucyjną zasadę proporcjonalności poprzez nadmierne ograniczenie swobody działalności gospodarczej – Projekt nakładając opłatę od reklamy suplementów diety nie osiągnie zakładanych celów (poprawy zdrowia publicznego), a w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny obciąży przedsiębiorców działających na rynku suplementów diety.</p> <p>Uwaga 7 Sposób opodatkowania należy weryfikować w oparciu o ich merytoryczne uzasadnienie, czyli sprawdzenie zgodności z zasadami sprawiedliwości i równości wobec prawa (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13.7.1993 r., P 7/92, OTK 1993, Nr 2, poz. 27). W tym wypadku nałożenie dodatkowego podatku liczonego od tej samej podstawy co podatek od towarów i usług będzie skutkowało zastosowaniem podwójnego opodatkowania - reklama będzie opodatkowana podatkiem VAT na zasadach ogólnych, zaś z drugiej strony zostanie nałożona dodatkowa danina liczona od tej samej podstawy.</p> <p>Uwaga 8 W kontekście cech podatku obrotowego, którego wprowadzenie jest niedopuszczalne w świetle Dyrektywy VAT, w uzasadnieniu do projektu ustawy co najmniej brakuje wykazania, że proponowana opłata (podatek) od reklamy suplementów diety jest zgodna z prawem UE i nie wprowadza nowego podatku obrotowego.</p> <p>Uwaga 9 Za nieprawidłowe z punktu widzenia legislacyjnego uznać należy odwołanie się do podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług. Podstawa opodatkowania obejmuje m.in. podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem kwoty podatku. W tej sytuacji na podstawie proponowanego brzmienia przepisu należałoby dojść do wniosku, że danina będzie wliczana do podstawy opodatkowania podatkiem VAT. Budzi to szereg wątpliwości z punktu widzenia neutralności podatku VAT oraz zasady równości wobec prawa. Co istotne czytając przepis w ten sposób doszłoby do naruszenia Dyrektywy VAT.</p> <p>Uwaga 10 Wprowadzenie daniny o charakterze podatku liczonej od podstawy opodatkowania podatkiem VAT budzi szereg wątpliwości pod kątem dyskryminacji nie tylko z uwagi na charakter usług, ale też zakres terytorialny. Tego rodzaju konstrukcja narusza podstawową zasadę Unii Europejskiej jaką jest swobodny przepływ usług. Przepis w projektowanym</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>kształcie powoduje, że usługodawca z siedzibą za granicą oraz podmiot nabywający usługę reklamy, który również ma siedzibę poza terytorium Polski odniesie wymierną korzyść finansową z uwagi na potencjalne uniknięcie dodatkowej daniny oraz i tym samym możliwość oferowania niższej ceny towaru. Treść proponowanego przepisu budzi szereg wątpliwości interpretacyjnych i potencjalnie może dyskryminować podmioty mające siedzibę w Polsce względem zagranicznych przedsiębiorców.</p> <p>Uwaga 11 Rażąco dyskryminujący jest fakt, że opłatą mają być objęte reklamy suplementów diety, których głównym celem jest wsparcie zdrowia publicznego, zaś opłacie tej nie podlega reklama żywności innego rodzaju. Należy w tym miejscu podkreślić, że na rynku spożywczym powszechne są reklamy żywności, w tym tzw. żywności wysoko przetworzonej, zawierającej wysoką zawartość cukru lub tłuszczu, m.in. wysoce szkodliwej żywności typu fast food. Niezrozumiałe jest, dlaczego reklama żywności potencjalnie zagrażającej zdrowiu konsumentów nie została objęta żadną opłatą.</p> <p>Uwaga 12 Szereg suplementów będzie podlegał innej opłacie wprowadzanej przez Projekt, mianowicie opłacie od napojów zawierających substancje słodzące. Artykuł 7 Projektu, nowelizujący Ustawę o zdrowiu publicznym poprzez dodanie do niej rozdziału 3a opisującego mechanizm tej daniny nie przewiduje wyłączenia dla suplementów diety. W celu uniknięcia nieproporcjonalności w tym zakresie należy uwzględnić wyłączenia od opłaty, o którym mowa w art. 7 Projektu dla suplementów diety w formie napoju.</p> <p>Uwaga 13 Planowane przychody z opłaty od reklamy suplementów diety wyniosą ok. 1.61 %, planowanych przychodów z całego Projektu. W rzeczywistości jednak wpływy z opłat mogą się okazać jeszcze niższe z uwagi na przeniesienie np. zleceń produkcji materiałów reklamowych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bądź też przez niską ściągalność, przez co w zupełności nie zostanie osiągnięty zakładany scenariusz zysku w postaci niewiele ponad 1,5% łącznych wpływów z nałożonych przez ustawodawcę opłat.</p> <p>Uwaga 14 Brak wprowadzenia definicji legalnej „usługi reklamy suplementów diety” powoduje wątpliwości interpretacyjne, jaki przekaz stanowi zwykłą informację o produkcie, a jaki uważany jest już za reklamę. W projekcie brak jest ustawowej definicji „audycji i materiału do audycji reklamy suplementów diety”. Nie jest jasne czy poprzez audycję należy rozumieć przekaz audiowizualny, wizualny, czy przekaz audio. Brak jest również precyzyjnego wskazania w Projekcie środków masowego przekazu, w jakich ma być realizowana podlegająca opłacie reklama suplementu diety.</p> <p>Uwaga 15 Krąg podmiotów, które zobowiązane do uiszczenia opłaty nie jest jasny. Redakcja projektowanego art. 27 b ust. 2 ubzż, zawierająca definicję Podmiotu uczestniczącego w świadczeniu usługi będącej reklamą suplementu jest wysoce nieprecyzyjna. Z przepisu tak naprawdę nie wiadomo kto ma wносить opłatę.</p> <p>Uwaga 16</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Zakładając, że opłacie mają podlegać jedynie reklamy telewizyjne i radiowe, fakt, iż inne formy reklamy nie będą jej podlegać narusza zasadę równego traktowania przedsiębiorców. Wiadomym bowiem jest, że suplementy diety reklamowane są wszelkimi możliwymi metodami, nie tylko w formie reklam telewizyjnych, radiowych, ale również za pomocą prasy oraz bardzo często w formie reklam internetowych i za pomocą mediów społecznościowych (fanpage na Facebooku, posty na Instagramie). Reklamy we wszystkich ww. formach mogą docierać do nieograniczonej formy odbiorców, zatem powinny być one równo traktowane. Dyskryminujące jest nakładanie opłat na arbitralnie wybraną formę reklamy.</p> <p>Uwaga 17 Wnioskuje się o wykreślenie art. 6 Projektu w całości, jako nieuzasadnionego względami zdrowia publicznego przepisu prowadzącego do dyskryminacji produktów z kategorii suplementów diety</p> <p>Uwaga 18 Wnioskuje o uwzględnienie w art. 7 Projektu wyłączenia suplementów diety spod opłat od środków spożywczych w postaci napojów zawierających substancje o właściwościach słodzących i aktywnych.</p>
40.	KONFEDERACJA LEWIATAN	<p>Uwaga 1 Po uważnej lekturze i analizie proponowanych rozwiązań, apelujemy o zaprzestanie prac nad ww. regulacją, która w przypadku jej wprowadzenia, może spowodować likwidację wielu polskich firm, tworzonych przez nich miejsc pracy, a także zubożenie i pogorszenie stanu zdrowia społeczeństwa. Obawiamy się również, że proponowane zmiany - wbrew intencjom ustawodawcy - wpłynęłyby negatywnie na zdrowie i bezpieczeństwo Polaków. Wprowadzenie takiego podatku byłoby rozwiązaniem szkodliwym dla wielu uczestników rynku, w tym m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none">- przedsiębiorstw działających w Polsce – z uwagi na m.in. obniżenie ich konkurencyjności na (i tak już) wysoce konkurencyjnym rynku spożywczym (zarówno producentów, jak i ich dostawców i usługodawców), co w konsekwencji doprowadzi do zwolnień pracowników tych firm,- budżetu Państwa – z uwagi na zmniejszenie m.in. przychodu z eksportu żywności przedsiębiorstw płacących podatki w Polsce,- polskich rolników zajmujących się uprawą buraka cukrowego i cukrowni,- polskich konsumentów - planowany przez Ministerstwo Zdrowia nowy podatek spowoduje kolejną falę wzrostu cen napoi, a co za tym idzie, również inflacji, która w tej branży sięga 7%. <p>Uwaga 2 Brak w proponowanej ustawie wspierania reformulacji produktów, która jest jednym z najskuteczniejszych sposobów polepszania wartości odżywczej żywności.</p> <p>Proponowany w projekcie ustawy mechanizm naliczania opłaty, która jest ryczałtowa i nie zależy od ilości dodanej substancji o właściwościach słodzących, niweczy podejmowane już starania firm działających na terenie Polski, w tym polskiego przemysłu przetwórczego zmierzające do reformulacji składu produktów.</p> <p>Uwaga 3 Nie można jednoznacznie stwierdzić, że najczęściej występujące choroby cywilizacyjne są wynikiem wyłącznie spożycia cukru i produktów słodzonych.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Nadciśnienie, powikłania sercowo – naczyniowe w dużej mierze mogą wynikać z niskiej aktywności fizycznej, nadmiernego przyjmowania używek, czy z zaburzeń gospodarki lipidowej, która z kolei jest uzależniona nie tylko od diety, ale również uwarunkowań genetycznych. Istotny wpływ wykazuje także poziom stresu oraz niedostateczna ilość snu. Należy zatem ostrożnie podejść do próby eliminowania jakichkolwiek składników odżywczych, gdyż nie można przesądzić, iż zagwarantuje to osiągnięcie celu zdrowotnościowego. Każdy ze składników odżywczych jest pożądany i nie ma możliwości całkowitej eliminacji ich z żywności i napojów, ponieważ nadają jej one smak i inne swoiste właściwości. To, na czym branża spożywcza i instytucje odpowiedzialne za zdrowie publiczne powinny się skupić to właściwa edukacja, a przede wszystkim promowanie diety o zbilansowanej wartości odżywczej i innych elementów zdrowego stylu życia.</p> <p>Uwaga 4 W wielu krajach nawet borykających się z większym problemem otyłości nie wprowadzono fiskalnych obciążeń, stawiając przy tym na edukację i promocję zdrowej diety i aktywnego trybu życia. Niemcy wspierają aktywność stosując niskie stawki VAT na usługi fitness, a część wydatków na sport można odliczyć od podatku.</p> <p>Uwaga 5 Podatek cukrowy nie jest powszechny. W Europie podatek cukrowy obowiązuje zaledwie w 7 krajach. Proponowana w Polsce stawka podatku za 1 litr jest porównywalna do tych krajów, natomiast siła nabywczą polskiego konsumenta vs obywateli tych krajów jest drastycznie niższa.</p> <p>Uwaga 6 Wprowadzenie proponowanych regulacji zmniejszy konkurencyjność polskich przedsiębiorców i doprowadzi do powstania szarej strefy, poprzez sprowadzanie produktów z krajów sąsiednich (Czechy, Niemcy, Słowacja, Litwa, Łotwa), gdzie żadne z rozwiązań fiskalnych obciążających żywność i napoje nie zostały wprowadzone.</p> <p>Uwaga 7 Wejście w życie ustawy pokrywa się z terminem ustawy o nowej matrycy VAT. W dniu 1 kwietnia wchodzi w życie ustawa o nowej matrycy VAT i zbieg tych dwóch ustaw tworzy dodatkową kumulację pracochłonności służb informatycznych, finansowo-księgowych, prawnych (aneksy do umów, aktualizacje cenników, przygotowanie programów komputerowych).</p> <p>Uwaga 8 Zbyt krótkie vacatio legis. Tak istotny z punktu widzenia przedsiębiorców i samego ustawodawcy projekt powinien być opracowywany i wprowadzany z dużym wyprzedzeniem. Producenci nie będą w stanie dostosować się do tak daleko idących zmian w tak krótkim czasie. Proponowane regulacje wymagają inwestycji w sferach technologicznych, administracyjnych i strategicznych przedsiębiorstwa. Należy wziąć również pod uwagę, że wielu producentów ma podpisane długoterminowe umowy z odbiorcami. Negocjacje producentów żywności z sieciami są zakończone, a przedmiotowa zmiana burzy</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>założenia dokonanych uzgodnień, bowiem zwiększą się koszty wytworzenia, podczas gdy dystrybutorzy i detaliści będą płacić wcześniej ustalone ceny, co zminimalizuje uzyskaną marżę lub wręcz przesądzi o nierentowności danych jednostek produktowych. Biorąc pod uwagę spowodowany także innymi regulacjami i czynnikami wzrost kosztów (ceny energii, surowców, opakowań, koszt pracy, planowana kaucja na butelki), wywoła kryzys polskiej branży napojowej i spowoduje upadłość wielu firm, szczególnie małych i średnich.</p> <p>Uwaga 9 Konieczność notyfikacji projektu w Komisji Europejskiej Uważamy, że projekt ustawy, jako przepis techniczny, podlega notyfikacji, której brak może doprowadzić do jego unieważnienia i konieczności zwrotu pobranych „opłat”.</p> <p>Uwaga 10 Błędna kwalifikacja daniny Opłata jest formą daniny publicznej, podobnie jak podatek, składka czy wpłata z zysku przedsiębiorstw państwowych czy jednoosobowych spółek skarbu państwa, jako jednego z rodzajów dochodów publicznych (art. 5 ust. 2 ustawy o finansach publicznych). Na uwagę zasługuje jednak rozróżnienie pomiędzy podatkiem a opłatą, wskutek czego te świadczenia obowiązkowe mają inny status.</p> <p>Podatkiem jest zaś publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej (art. 6 ustawy Ordynacja podatkowa). Nieodpłatny charakter podatków oznacza brak świadczeń ze strony związku publicznoprawnego (państwa, samorządu) na rzecz podatnika.</p> <p>Tymczasem opłata w sektorze publicznym stanowi należność za zindywidualizowane i bezpośrednie świadczenie lub konkretną usługę ze strony organów władz centralnych lub samorządowych.</p> <p>Z przepisów projektu nie wynika jednak, aby podmiot zobligowany do wniesienia opłaty (producent, importer czy podmiot dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia) miał prawo do jakiegokolwiek świadczenia wzajemnego ze strony jednostki sektora finansów publicznych (którą w tym przypadku jest Narodowy Fundusz Zdrowia). Istnieje więc poważna wątpliwość, czy daninę nałożoną na produkcję, import lub wewnątrzspółnotowe nabycie napoju gotowego do spożycia można nazwać „opłatą”. Zgodnie bowiem z charakterem tej daniny, powinna się ona nazywać podatkiem z pełną tego nazewnictwa konsekwencją.</p> <p>Niezależnie jednak od w/w wątpliwości, przygotowywanie rozwiązań legislacyjnych dotyczących zarówno podatków, jak i opłat, nie leży w kompetencji ministra właściwego ds. zdrowia.</p> <p>Uwaga 11 W przypadku podtrzymania przez resort zdrowia woli prac nad powyższą regulacją proponujemy wyłączenie spod jej obowiązywania następujących towarów.</p> <p>- wyłączenie nektarów i napojów z owoców i warzyw o zawartości min. 20% soku/przecieru w składzie z uwagi na wysoką ich wartość odżywczą,</p>
--	--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>- wyłączenie żywności dla niemowląt i małych dzieci.</p> <p>Uwaga 12 Pragniemy z całą stanowczością podkreślić, że postanowienia ustawy będą miały fundamentalny jednoznacznie negatywny wpływ na kształt rynku reklamy suplementów diety w Polsce. Nałożenie opłat wynikających z projektu ustawy spowoduje przesunięcie środków przeznaczonych na promocję i reklamę suplementów diety w kierunku podmiotów niebędących sygnatariuszami porozumienia dotyczącego zasad rozpowszechniania reklamy suplementów diety („Porozumienie z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie zasad rozpowszechniania reklam suplementów diety, podpisane przez nadawców telewizyjnych i organizacje zrzeszające producentów suplementów diety.), a także odniesie negatywny wpływ na wzrost cen tych produktów czyniąc je mniej dostępnymi dla społeczeństwa. Proponowana regulacja stoi wbrew Prawu do bezpiecznej ochrony zdrowia zawartej w Konstytucji RP oraz rekomendacjom Rady Europy i Rady Unii Europejskiej.</p> <p>Uwaga 13 W pierwszej kolejności zakwestionować należy przyjęte w projekcie ustawy założenie negatywnego wpływu reklamy suplementów diety na wybory żywieniowe społeczeństwa.</p> <p>Uwaga 14 W uzasadnieniu projektu nie wskazano na przeprowadzenie żadnej analizy skutków braku właściwej suplementacji lub skutków ograniczenia dostępu do suplementów diety (skutki tej regulacji dla zdrowia i życia społeczeństwa).</p> <p>Uwaga 15 Poza sporem pozostaje, iż suplementy diety nie mogą zastępować zróżnicowanej i zdrowej diety, przy czym ich rolą jest uzupełnienie jej w niezbędne substancje (witaminy, minerały). Prawidłowe działania w kierunku kształtowania prawidłowych wyborów konsumenckich polegać winny nie na „fiskalizacji”, opodatkowaniu reklamy tej arbitralnie wybranej kategorii produktów, lecz na zbudowaniu i ukształtowaniu prawidłowej świadomości konsumentów opartej na zdrowym stylu życia, promocji ruchu, budowanej w oparciu o aktualną piramidę żywnościową i najnowsze zalecenia WHO.</p> <p>Uwaga 16 Podany w uzasadnieniu projektu zarzut łatwego przedawkowywania suplementów diety jest całkowicie chybiony i nie poparty żadnymi badaniami, statystykami itp. Suplementy diety są do obrotu wprowadzane są w formie umożliwiającej dawkowanie i przyjęcie odpowiedniej porcji np. w postaci: tabletek, kapsułek, saszetek, płynu lub syropu.</p> <p>Uwaga 17 Dodatkowe obciążenie reklam suplementów diety opłatą za ich reklamę jest nieuzasadnione i niesprawiedliwe względami edukacyjnymi, na które z założenia te dodatkowe środki miałyby być przeznaczone. Co więcej z projektu ustawy nie wynika, w jaki sposób środki uzyskane z opłaty miałyby zostać przeznaczone, aby w realny sposób wpłynąć na edukację społeczeństwa w zakresie suplementacji.</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 18 Planowane dodatkowe obciążenie finansowe nałożone na nadawców reklam suplementów diety w postaci 10% opłaty za reklamę ww. produktów w świetle działania wolnego rynku i możliwości swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej jest działaniem mocno ograniczającym i dyskryminującym prowadzenie działalności związanej z obrotem suplementami diety.</p> <p>Uwaga 19 Projektowana zmiana narusza obowiązujące w UE zasady proporcjonalności i równości.</p> <p>Uwaga 20 Projektowana regulacja może naruszać przepisy Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Z zasady równości wynika zatem nakaz jednakowego traktowania podmiotów prawa w obrębie określonej klasy (kategorii). Wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną (relewantną) powinny być traktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez zróżnicowań, zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących. Ustalenie dodatkowej opłaty za reklamę suplementów diety, niestosowaną wobec innych kategorii żywności i produktów może budzić wątpliwości w kontekście zasady równości gwarantowanej w art. 20 Karty.</p> <p>Uwaga 21 Analiza uzasadnienia Projektu prowadzi do wniosku jakoby projektowanej zmianie przyświecał wyłącznie profiksalny charakter i potrzeba wsparcia budżetu. W Ocenie Skutków Regulacji całkowicie pominięto skutki ustawy dla: - profilaktyki prozdrowotnej oraz kosztów leczenia chorób związanych z niedoborem suplementów diety, - rynku pracy, poprzez pominięcie kwestii redukcji miejsc pracy w zakładach produkcyjnych i innych miejscach pracy, zajmujących się tym sektorem żywności.</p> <p>Uwaga 22 Należy wskazać także na legislacyjną wadliwość projektu. Z treści projektowanej zmiany nie wynika jasno, co oznaczają zastosowane definicje, które zapożyczone są z niezależnych od siebie ustaw, jaki zakres kanałów reklamy objęty jest projektem ustawy a także kto dokładnie jest płatnikiem opłaty. Zachodzi również wątpliwość czy opłata jest nakładana jednokrotnie czy wielokrotnie (tj. na każdym ogniwie działalności związanej z reklamą suplementu diety), co byłoby rozwiązaniem całkowicie nielogicznym i doprowadziłoby do upadku krajowej branży, i niezamierzone spowodowanie zalania naszego rynku reklamami z zagranicy dodatkowo reklamami produktów niewiadomego pochodzenia.</p> <p>Uwaga 23 Propozycja wprowadzenia opłat opakowań napojów alkoholowych w małej objętości, o której mowa w art. 2 Projektu Ustawy W ocenie Konfederacji Lewiatan projektowana konstrukcja opłaty wiąże się z nadmiernymi obciążeniami administracyjnymi dla podmiotów prowadzących detaliczny obrót napojami alkoholowymi, spośród których większość stanowią mikro- i mali przedsiębiorcy. Nowe obowiązki sprawozdawcze i informacyjne bazujące na zupełnie nowym – nieznanym dotąd ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – kryterium wielkości</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>opakowania wiążą się z istotnymi utrudnieniami w prowadzeniu działalności przez podmioty działające na rynku handlu detalicznego. Jest to szczególnie widoczne, jeśli wziąć pod uwagę konstrukcję projektowanych przepisów sankcjonujących. Zgodnie z projektem konsekwencją jakiegokolwiek błędu w obliczeniu przedmiotowej opłaty lub informacji kwartalnej o wielkości dostawy do punktów sprzedaży jest utrata zezwolenia na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych z przeznaczeniem do konsumpcji poza miejscem sprzedaży.</p> <p>Uwaga 24 W Projekcie Ustawy znajduje się szereg nieścisłości i niekonsekwencji, jak choćby fakt, że opłatę, o której mowa w art. 2 Projektu Ustawy gmina ma wносить na rachunek NFZ, tymczasem zwrot nadpłaty ma następować z rachunku wojewódzkiego Oddziału NFZ.</p>
41.	NATUR PRODUKT ZDROVIT Sp. z o. o.		<p>Uwaga 1 Przede wszystkim pragniemy wyrazić głębokie ubolewanie z powodu deprecjonowania suplementów diety poprzez zestawienie ich w jednym koszyku z cukrem i wyrobami alkoholowymi. Zestawienie takie godzi w dobre imię i wizerunek całej polskiej branży suplementów diety, prezentując w jednym projekcie ustawy jednocześnie jako rzekomo pozbawione prozdrowotnego działania suplementy diety wraz z alkoholem i dosładzonymi napojami mającymi rzeczywisty wpływ na uzależnienia oraz otyłość.</p> <p>Uwaga 2 W uzasadnieniu łączy się kolejny raz reklamę suplementów z reklamą wyrobów medycznych, czy innych preparatów, co jest kolejnym dowodem deprecjonowania branży i kategorii suplementów diety oraz braku pogłębionej wiedzy i precyzyjnej informacji Ministerstwa Zdrowia. Zakwestionować należy przyjęte w projekcie ustawy założenie negatywnego wpływu reklamy suplementów diety na wybory żywieniowe społeczeństwa, w ramach którego „promocja żywności korzystnej dla zdrowia przegrywa z agresywną reklamą produktów nierekomendowanych w znacznych ilościach w naszej diecie”. Wniosek taki został wysnuty pod z góry przyjęta tezę i nie został poparty jakimikolwiek danymi, badaniami czy opracowaniami.</p> <p>Uwaga 3 W uzasadnieniu projektu nie wskazano na przeprowadzenie żadnej analizy skutków braku właściwej suplementach lub skutków ograniczenia dostępu do suplementów diety (skutki tej regulacji dla zdrowia i życia społeczeństwa). Oczywistym jest, iż w wyniku proponowanej zmiany nastąpić może rażąca zmiana cen suplementów diety. W związku z powyższym może nastąpić ograniczenie dostępności do w/w produktów dla części społeczeństwa. Sztuczny wzrost cen suplementów diety spowoduje w naszym przekonaniu efekt odwrotny od pożądanego. Suplementy diety staną się produktami elitarnymi, towarem luksusowym, dostępnym dla „bogatej” części społeczeństwa, a skutki ograniczenia suplementacji mogą pojawić się w postaci zwiększenia zachorowalności na określone jednostki chorobowe.</p> <p>Uwaga 4 Prawidłowe działania w kierunku kształtowania prawidłowych wyborów konsumenckich polegać winny nie na „fiskalizacji”, opodatkowaniu reklamy tej arbitralnie wybranej kategorii produktów, lecz na zbudowaniu i ukształtowaniu prawidłowej świadomości konsumentów opartej na zdrowym stylu życia, promocji ruchu, budowanej w oparciu o aktualna piramidę żywnościowa i najnowsze zalecenia WHO.</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 5 Podany w uzasadnieniu projektu zarzut łatwego przedawkowywania suplementów diety jest całkowicie chybiony i nie poparty żadnymi badaniami, statystykami itp. Suplementy diety są do obrotu wprowadzane są w formie umożliwiającej dawkowanie i przyjęcie odpowiedniej porcji np. w postaci: tabletek, kapsułek, saszetek, płynu lub syropu.</p> <p>Uwaga 6 Planowane dodatkowe obciążenie finansowe nałożone na nadawców reklam suplementów diety 10% opłatą za ich reklamę w świetle działania wolnego rynku i możliwości swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej wydaje się być działaniem mocno ograniczającym i dyskryminującym prowadzenie działalności związanej z obrotem suplementami diety. Projektowana regulacja narusza zagwarantowaną w Konstytucji RP zasadę swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz równości wobec prawa.</p> <p>Uwaga 7 Projektowana zmiana narusza obowiązującą w UE zasady proporcjonalności i równości.</p> <p>Uwaga 8 Należy wskazać także na legislacyjną wadliwość projektu, z treści projektowanej zmiany nie jest jasne kto dokładnie jest płatnikiem opłaty oraz zachodzi wątpliwość czy opłata jest nakładana jednokrotnie czy wielokrotnie (tj. na każdym ogniwie działalności związanej z reklamą suplementu diety) co byłoby rozwiązaniem absurdalnym i doprowadziłoby do upadku branży.</p> <p>Uwaga 9 Podnieść należy dodatkowo, iż w związku z Nowelizacją ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Ordynacja podatkowa (matryca VAT), obowiązującą od dnia 1 kwietnia 2020 r., część kategorii suplementy diety wpisana została w kategorię napoi. Z tego względu ta grupa suplementów diety (bez żadnej logicznej przyczyny), w której dodanie substancji słodzących ma charakter technologiczny byłaby opodatkowana zarówno „podatkiem cukrowym” jak i opłatą od reklamy. Jest to całkowicie nieakceptowalne i nieuzasadnione.</p> <p>Uwaga 10 Nałożenie podatku na reklamy spowoduje ograniczenie eksportu polskich suplementów diety i co się w tym wiąże, osłabienie wizerunku polskiego przemysłu, gdzie innowacyjne suplementy diety wysokiej jakości stanowią obecnie bardzo ważną pozycję na rynku.</p> <p>Uwaga 11 Wprowadzenie opłaty może wiązać się z naruszeniem regulacji prawa europejskiego, w tym Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej („Dyrektywa VAT”), ponieważ projektowana opłata posiada istotne cechy podatku obrotowego.</p> <p>Uwaga 12 Naruszenie Dyrektywy Rady 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego. Zaproponowana opłata może w niektórych przypadkach (suplementy diety, których produkcja podlega podatkowi</p>
--	--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>akcyzowemu) naruszać przepisy Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (dyrektywa horyzontalna). Jak stanowi art. 1 ust. 2 tej dyrektywy, państwa członkowskie UE mogą nakładać na wyroby akcyzowe inne podatki pośrednie pod określonymi w dyrektywie warunkami, przede wszystkim zaś nałożenie takich podatków może nastąpić jedynie dla szczególnych celów. Zgodnie z orzecznictwem TSUE celem szczególnym bez wątpienia nie jest cel fiskalny, polegający na konieczności sfinansowania wydatków państwa, takich jak np. wydatki obciążające Narodowy Fundusz Zdrowia.</p> <p>Uwaga 13 Naruszenie przepisów krajowego prawa podatkowego. Przepisy zaproponowane w projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów dotyczące zakresu zdarzeń powodujących powstanie obowiązku uiszczenia opłaty od reklamy suplementów diety oraz podmiotów zobowiązanych do ponoszenia ciężaru tej opłaty są niejasne i powodują liczne wątpliwości co do ich zgodności z art. 2 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy te statuują podstawowe zasady legislacji w zakresie podatków i innych danin publicznych, nakładając na prawodawcę obowiązek precyzyjnego określenia przedmiotu opodatkowania i podmiotów zobowiązanych do poniesienia daniny publicznej.</p>
42.	PRACODAWCY RP	<p>Uwaga 1 Niewłaściwe przyporządkowanie projektu w rozumieniu ustawy o działach administracji rządowej. Opłata jest formą daniny publicznej, podobnie jak podatek, składka czy wpłata z zysku przedsiębiorstw państwowych czy jednoosobowych spółek skarbu państwa, jako jednego z rodzajów dochodów publicznych (art. 5 ust. 2 ustawy o finansach publicznych). Na uwagę zasługuje jednak rozróżnienie pomiędzy podatkiem a opłatą, wskutek czego te świadczenia obowiązkowe mają inny status.</p> <p>Podatkiem jest zaś publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej (art. 6 ustawy Ordynacja podatkowa). Nieodpłatny charakter podatków oznacza brak świadczeń ze strony związku publicznoprawnego (państwa, samorządu) na rzecz podatnika.</p> <p>Tymczasem opłata w sektorze publicznym stanowi należność za zindywidualizowane i bezpośrednie świadczenie lub konkretną usługę ze strony organów władz centralnych lub samorządowych.</p> <p>Z przepisów projektu nie wynika jednak, aby podmiot zobligowany do wniesienia opłaty (producent, importer czy podmiot dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia) miał prawo do jakiegokolwiek świadczenia wzajemnego ze strony jednostki sektora finansów publicznych (którą w tym przypadku jest Narodowy Fundusz Zdrowia). Istnieje więc poważna wątpliwość, czy daninę nałożoną na produkcję, import lub wewnątrzspółnotowe nabycie napoju gotowego do spożycia można nazwać „opłatą”. Zgodnie bowiem z charakterem tej daniny, powinna się ona nazywać podatkiem z pełną tego nazewnictwa konsekwencją.</p> <p>Niezależnie jednak od w/w wątpliwości, przygotowywanie rozwiązań legislacyjnych dotyczących zarówno podatków, jak i opłat, nie leży w kompetencji ministra właściwego ds. zdrowia.</p> <p>Uwaga 2</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Projekt ustawy podlegać powinien notyfikacji w trybie dyrektywy 2015/1535.</p> <p>Istnieje też uzasadnione podejrzenie, że wprowadzenie „opłaty” z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia wprowadza barierę w swobodnym przepływie dóbr i usług na jednolitym rynku EU. Aspekt ten wymaga głębokiej analizy w szczególności w świetle licznych przedmiotowych orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Naruszenie zasady odpowiedniego iacatio legis.</p> <p>Za budzący szczególny sprzeciw przedsiębiorców należy uznać brak odpowiedniego vacatio legis. Wejście w życie ustawy już z dniem 1 kwietnia 2020 r. stoi w ewidentnej sprzeczności z konstytucyjną zasadą prawa oraz ze wprowadzoną przez Rząd i uchwaloną przez parlament Konstytucją dla Biznesu, gdyż tak krótki termin wejścia w życie nie daje żadnych szans przedsiębiorcom na jakiegokolwiek przystosowanie się do dodatkowych, tak znaczących obciążeń fiskalnych.</p> <p>Uwaga 4</p> <p>Braki formalne w projekcie ustawy - niepełna ocena skutków regulacji uniemożliwiająca dalsze procedowanie projektu ustawy.</p> <p>Załączona do projektu ustawy Ocena Skutków Regulacji nie zawiera żadnych informacji przedstawiających realny wpływ projektowanych obciążeń nie tylko na funkcjonowanie rolnictwa, producentów cukru, producentów napojów, ale także na obywateli, rodziny i gospodarstwa domowe.</p> <p>projektodawca nie dokonał w ogóle oceny wpływu w ujęciu pieniężnym na sektor przedsiębiorstw, a ponadto analizy:</p> <ul style="list-style-type: none">- elastyczności cenowej popytu pokazującej przewidywane zachowania zakupowe polskich konsumentów po ustanowieniu opłaty,- możliwego efektu substytucji, tj. przesunięcia popytu konsumentów na inne wyroby zawierające cukier,- ewentualnego zmniejszenia produkcji w sektorze napojowym i wpływu tego zmniejszenia na rynek pracy,- korelacji pomiędzy oczekiwanymi przychodami z tytułu wprowadzenia opłaty a możliwym spadkiem przychodów z podatków VAT i CIT generowanych przez przedsiębiorstwa z sektora napojowego (tj. saldo przychodów netto do sektora finansów publicznych). <p>Ocena Skutków Regulacji nie zawiera także obligatoryjnej analizy możliwości osiągnięcia celu projektu za pomocą innych środków.</p> <p>Uwaga 5</p> <p>Niezgodność proponowanych rozwiązań w kontekście zakładanych celów ustawy.</p> <p>Projekt ustawy zakłada objęcie opłatą zarówno dodanych cukrów (mono-, di i oligosacharydów), jak również substancji słodzących stanowiących dodatki do żywności. Pragniemy więc zauważyć, że zero- lub niskokaloryczne substancje słodzące, stosowane w produktach typu „zero” lub „light” w celu zastąpienia cukru i obniżenia czy wyeliminowania wartości kalorycznej napoju, także objęte zostaną tą opłatą gdyż są substancjami słodzącymi w myśl przywołanego w projekcie ustawy rozporządzenia UE 1333/2008.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów nie zawiera przez to żadnego mechanizmu, który zachęcałby producentów do zmniejszania wartości energetycznej oferowanych przez nich napojów. Przedstawiony obecnie sposób kalkulacji opłaty nakłada takie samo obciążenie na wszystkie produkty zawierające cukier lub substancje słodzące, niezależne od:</p> <ul style="list-style-type: none">- kaloryczności;- redukcji zawartości cukru;
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>- zastępowania go w całości lub częściowo przez niskokaloryczne substancje słodzące.</p> <p>Co więcej, projekt ustawy w obecnym kształcie karze tych producentów, którzy w przeszłości przeprowadzili już działania reformulacyjne - karą jest bowiem podniesienie o 10 gr/litr opłaty w przypadku, gdy w produkcji występuje jednocześnie cukier i substancja słodząca, dodana aby zmniejszyć jego wcześniejszą zawartość.</p> <p>Przeciwko reformulacji działa także brak progów zawartości cukru/kaloryczności, które premiowałyby działanie reformulacyjne poprzez wprowadzenie finansowej zachęty dla producentów. Byłoby to szczególnie korzystne w przypadku małych i średnich firm, które do tej pory nie podejmowały tego rodzaju inicjatyw w obawie przed kosztami prac badawczych i wdrożeniowych.</p> <p>Uwaga 6 Negatywny wpływ na rynek piw bezalkoholowych. Wprowadzenie opodatkowania w zaproponowanym kształcie negatywnie wpłynie na rynek piw bezalkoholowych, co nie może zostać uznane za działanie prozdrowotne. Wykreowanie trendu zastępowania konsumpcji alkoholu napojami niskoalkoholowymi i bezalkoholowymi (głównie piwa 0,0%) jest niezwykle istotne dla budowania bardziej odpowiedzialnych postaw konsumentów wobec alkoholu. Jest to pożądanym kierunkiem rozwoju rynku, na którym konsumenci dokonują bardziej świadomych wyborów, wpisujących się w szerszy trend konsumencki promujący zdrowy i aktywny tryb życia. Piwa bezalkoholowe są przeznaczone dla konsumentów dorosłych i w żadnym wypadku nie stanowią oferty dla osób małoletnich.</p> <p>Uwaga 7 Brak efektywności rozwiązań fiskalnych we wspieraniu prozdrowotnych wyborów konsumentów. Według projektodawcy, celem ustawy jest wykorzystanie polityki fiskalnej jako narzędzia służącego promocji prozdrowotnych wyborów konsumentów, szczególnie w obliczu rosnącej nadwagi, otyłości, cukrzycy i innych chorób niezakaźnych. Dostępne dane z krajów, które wprowadziły podobne opodatkowanie, pokazują że w żadnym z tych państw podatek od napojów nie przyczynił się do spadku otyłości i zapadalności na wspomniane choroby.</p> <p>Uwaga 8 Brak pozytywnej korelacji pomiędzy zakładanym rezultatem promocji prozdrowotnych wyborów żywieniowych w postaci ograniczenia dziennego spożycia kalorii wśród Polaków, a proponowanym mechanizmem fiskalnym.</p> <p>Nałożenie podatku na artykuły spożywcze, w tym wypadku napoje o wysokiej zawartości cukru, miałyby zniechęcić konsumentów do zakupu artykułów o podwyższonej zawartości cukru. Należy tu jednak wyraźnie podkreślić wysokie ryzyko, poparte już przykładami z innych krajów, które zdecydowały się na taki podatek, że ten sposób walki z negatywnymi nawykami żywieniowymi może przynieść skutek całkowicie odwrotny - konsumenci poszukując kalorii, będą zmuszeni do wybierania tańszych produktów, wytworzonych ze składników gorszej jakości.</p> <p>Uwaga 9 Objęcie podatkiem słodzików stoi w sprzeczności z prozdrowotnym celem projektu ustawy i wiedzą naukową. Z powyższych zapisów jasno wynika, że opłatą objęte zostają również nisko- i bezkaloryczne substancje słodzące. W efekcie napoje niskokaloryczne, w których cukier został zastąpiony niskokalorycznymi substancjami słodzącymi, będą</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>obciążone wyższą opłatą niż wersje zawierające cukier i o wiele więcej kalorii. W konsekwencji wspomniana w uzasadnieniu polityka fiskalna nie zachęca konsumentów do wyboru produktów, które pomagają zachować zbilansowaną dietę. Wręcz odwrotnie, obciążając mocniej napoje niskokaloryczne, zachęca do rezygnowania z nich na rzecz wariantów z wysoką zawartością cukru.</p> <p>Uwaga 10 Autorzy projektu dostrzegli, że ze względu na jej wyjątkowy charakter, z opłaty zwolniona powinna być żywność specjalnego przeznaczenia medycznego. Na podobne traktowanie zasługują również produkty przeznaczone do spożycia przez dzieci poniżej trzeciego roku życia, produkowane na bazie mleka i oferowane do sprzedaży w postaci płynnej. Stanowią one istotny element diety odpowiadający na specyficzne potrzeby żywieniowe wyjątkowej grupy wiekowej. Jest to szczególnie istotne ze względu na fakt, że są one stosowane również w szpitalach i podawane przez personel najmłodszym pacjentom – podczas gdy w sprzedaży konsumenckiej dominującą pozycję mają preparaty sproszkowane, przeznaczone do samodzielnego przygotowania w domu. PFPŻ ZP postuluje zatem o uwzględnienie w treści ustawy wyłączenia tej kategorii produktów spod obowiązku wnoszenia opłaty.</p> <p>Uwaga 11 Produkty mleczne pełnią niepodważalnie istotną rolę w diecie dostarczając min wapnia, który w tych produktach występuje w największej ilości i jest najlepiej przyswajalny. Postulujemy zatem o uwzględnienie w treści ustawy wyłączenia tej kategorii produktów spod obowiązku wnoszenia opłaty.</p> <p>Uwaga 12 Brak rozróżnienia pomiędzy funkcją słodzącą, a funkcjami technologicznymi związanymi między innymi z bezpieczeństwem żywności. W określonych przypadkach środki spożywcze zawierające cukry pełnią w produkcji szczególną rolę regulatora kwasowości – czyli składnika, którego zadaniem jest kontrolowanie odczynu pH, mającego wpływ na stabilność mikrobiologiczną, wydłużenie terminu przydatności do spożycia (prewencja marnowania żywności) i wpływanie na procesy enzymatyczne. Należy podkreślić, że regulatorem kwasowości nie musi być wyłącznie syntetyczna substancja (dodatek do żywności) – może być nim np. niewielka zawartość soku owocowego (zawierającego naturalnie występujące cukry). Tego typu zastosowanie kieruje technologię produkcji w kierunku stosowania składników naturalnych. Postulujemy zatem o uwzględnienie w treści ustawy tego rodzaju zastosowania środków spożywczych zawierających cukry i wyłączenie go spod obowiązku wnoszenia opłaty.</p> <p>Uwaga 13</p>
--	--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Konieczność doprecyzowania terminu „naturalne występowanie substancji słodzących”</p> <p>Z obecnej treści ustawy nie wynika, jak traktowane będą produkty, które powstają w wyniku połączenia środków spożywczych, w których substancje słodzące występują w sposób naturalny (np. sok warzywny z dodatkiem miodu) lub w wyniku dodania wody do takich środków np. w produkcji napojów, które powstają w wyniku mieszania naturalnych produktów soku oraz wody – co w efekcie powoduje obniżenie kaloryczności.</p> <p>Wydaje się, że ostateczny kształt ustawy powinien precyzować, że tego rodzaju napoje zwolnione są z opłaty, ponieważ nie dodano do nich substancji słodzących innych niż występujące naturalnie w poszczególnych składnikach produktu gotowego.</p> <p>Uwaga 14</p> <p>W szacunkach nie został wzięty pod uwagę spadek wpływów podatkowych wynikających ze zmniejszenia popytu ze strony konsumentów na produkty objęte opłatą, a przez to spadek sprzedaży tych produktów, przy uwzględnieniu elastyczności cenowej popytu.</p> <p>Uwaga 15</p> <p>Zmniejszenie popytu na produkty objęte opłatą będzie miało też bezpośredni wpływ na zatrudnienie pracowników w całym łańcuchu wartości.</p> <p>Według wstępnych wyliczeń, spadek wartości sprzedaży o ok. 14,6% oraz zmniejszenie zapotrzebowania na usługi towarzyszące wywołają utratę ok. 15.300 miejsc pracy po stronie dostawców, kontraktorów, a w szczególności jednostek handlu tradycyjnego. Taki wpływ na rynek pracy nie został także wzięty pod uwagę przez projektodawcę, co stanowi poważny błąd w założeniach ustawowych.</p> <p>Uwaga 16</p> <p>Wpływ na strukturę przedsiębiorstw przetwórczych i handlu.</p> <p>Z przyjętej struktury proponowanej opłaty od napojów jasno wynika, że największy procentowy wzrost cen dotknie tańsze napoje. W Ocenie Skutków Regulacji nie została jednak podjęta jakkolwiek próba analizy wpływu projektu na działalność małych i średnich przedsiębiorstw, na ich rentowność, poziom zatrudnienia itd.</p> <p>Nie podjęto również próby oszacowania wpływu przepisów na handel niezależny w Polsce, na małe, lokalne tradycyjne sklepy, prowadzone często jako biznes rodzinny. Dodatkowo nie oszacowano wpływu regulacji na handel transgraniczny.</p> <p>Uwaga 17</p> <p>Wpływ na sytuację gospodarstw domowych i rodzin.</p> <p>Ocena Skutków Regulacji nie bierze również pod uwagę wpływu nowego obciążenia na sytuację ekonomiczną polskich gospodarstw domowych.</p> <p>Planowany przez Ministerstwo Zdrowia nowy podatek niewątpliwie spowoduje kolejną falę wzrostu cen produktów żywnościowych, a co za tym idzie, również inflacji.</p> <p>Uwaga 18</p> <p>Negatywny wpływ na rolnictwo i producentów cukru.</p> <p>W ocenie skutków regulacji brakuje również oceny wpływu nowego podatku w całym łańcuchu produkcji żywności w tym sadowników, plantatorów i producentów cukru w Polsce.</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Według szacunków wzrost cen spowodowany opłatą może skutkować spadkiem popytu na nektary i napoje owocowe o 37,6% (przy elastyczności cenowej 1,32), co w efekcie zmniejszy zapotrzebowanie na owoce i warzywa o 95 tysięcy ton.</p> <p>Wprowadzenie podatku będzie również miało negatywny wpływ na branżę producentów cukru oraz plantatorów buraka cukrowego.</p> <p>Uwaga 19 W art. 12a ust. 1 słowo „Produkcja” należy zastąpić sformułowaniem „Pierwsza sprzedaż na terytorium kraju”: Zmiana ta spowoduje, że opłacie będzie podlegała pierwsza sprzedaż na terytorium kraju a nie produkcja. Poprzez taką zmianę łatwiej zidentyfikować moment powstania obowiązku tej opłaty. Poprzez wystawienie faktury można go będzie powiązać z obowiązkiem podatkowym VAT. Przy produkcji natomiast nie wiadomo, kiedy się ona kończy, czy wyprodukowany wyrób jest przeznaczony na sprzedaż krajową czy na eksport oraz co należy zrobić, gdy np. wyrób ulegnie zepsuciu się po wyprodukowaniu a przed sprzedażą.</p> <p>Uwaga 20 W art. 12a ust. 3 proponujemy uzupełnienie przepisu, który w całości otrzymałby brzmienie: „Za napój podlegający opłacie rozumie się napój oferowany konsumentowi w postaci gotowej do spożycia, w którego składzie znajduje się co najmniej jedną z substancji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem substancji występujących w nich naturalnie, a w przypadku produktów fermentowanych opłacie podlegają substancje, o których mowa w ust. 1, dodane po procesie fermentacji”. Proponowane uzupełnienie powyższego przepisu doprecyzowuje intencje projektodawcy, według których opłacie podlegają substancje słodzące dodane, co jest szczególnie istotne w przypadku przemysłu piwowarskiego.</p> <p>Uwaga 21 Rozszerzenie lub zastosowanie odpowiednio przepisów art. 42 a-i ustawy o podatku od towarów i usług określających na wniosek podatnika klasyfikację towaru oraz wysokość stawki. Zmiana tak da pewność prowadzenia działalności gospodarczej poprzez wcześniejsze rozstrzygnięcie czy dany wyrób jest lub nie obciążony opłatą.</p> <p>Uwaga 22 Dodanie art. 12j w brzmieniu: „Art. 12j 1. W przypadku wycofania produktu z rynku, jego eksportu lub dostawy wewnątrzspółnotowej po dokonaniu opłaty, przysługuje jej zwrot na wniosek podmiotu. 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia tryb i zasady zwrotu opłaty.” Dodanie tej regulacji umożliwiającej zwrot opłaty, gdy produkt jej podlegający jest wycofywany z rynku lub został wywieziony z kraju po dokonaniu opłaty, przez podmiot, który poniósł jej ciężar.</p> <p>Uwaga 23 W art. 12 d ust. 1 zasadne jest uzupełnienie o sformułowanie „właściwi w sprawie podatku VAT”. Doprecyzowanie, iż organami właściwymi w sprawie opłaty są naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, dyrektor izby administracji skarbowej, właściwi w sprawie podatku VAT uporządkuje właściwość w tym zakresie.</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

43.	OLIMP LABS	<p>Uwaga 1 Dyskredytacja produktu - zestawienie w projekcie ustawy suplementów diety z produktami alkoholowymi i napojami słodzonymi monosacharydami. Zestawienie takie godzi w dobre imię i wizerunek całej polskiej branży suplementów diety, prezentując w jednym projekcie ustawy jednocześnie jako rzekomo nieprozdrowotne suplementy diety wraz z alkoholem i dosładzonymi napojami mającymi rzeczywisty wpływ na uzależnienia oraz otyłość.</p> <p>Uwaga 2 W uzasadnieniu łączy się kolejny raz reklamę suplementów z reklamą wyrobów medycznych, czy innych preparatów, co jest kolejnym dowodem deprecjonowania branży i kategorii suplementów diety oraz braku pogłębionej wiedzy i precyzyjnej informacji Ministerstwa Zdrowia.</p> <p>Uwaga 3 Zakwestionować należy przyjęte w projekcie ustawy założenie negatywnego wpływu reklamy suplementów diety na wybory żywieniowe społeczeństwa, w ramach którego „<i>promocja żywności korzystnej dla zdrowia przegrywa z agresywną reklamą produktów nierekomendowanych w znacznych ilościach w naszej diecie</i>”. Wniosek taki został wysnuty pod z góry przyjętą tezę, i nie został poparty jakimikolwiek danymi, badaniami czy opracowaniami.</p> <p>Uwaga 4 W uzasadnieniu projektu nie wskazano na przeprowadzenie żadnej analizy skutków braku właściwej suplementacji lub skutków ograniczenia dostępu do suplementów diety (skutki tej regulacji dla zdrowia i życia społeczeństwa). Oczywiście jest, iż w wyniku proponowanej zmiany nastąpić może rażąca zmiana cen suplementów diety. W związku z powyższym może nastąpić ograniczenie dostępności do w/w produktów dla części społeczeństwa. Sztuczny wzrost cen suplementów diety spowoduje w naszym przekonaniu efekt odwrotny od pożądanego. Suplementy diety staną się produktami elitarnymi, towarem luksusowym, dostępnym dla „bogatej” części społeczeństwa, a skutki ograniczenia suplementacji mogą pojawić się w postaci zwiększenia zachorowalności na określone jednostki chorobowe.</p> <p>Uwaga 5 Podany w uzasadnieniu projektu zarzut łatwego przedawkowywania suplementów diety jest całkowicie chybiony i nie poparty żadnymi badaniami, statystykami itp.</p> <p>Uwaga 6 Planowane dodatkowe obciążenie finansowe nałożone na nadawców reklam suplementów diety 10% opłatą za ich reklamę w świetle działania wolnego rynku i możliwości swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej wydaje się być działaniem mocno ograniczającym i dyskryminującym prowadzenie działalności związanej z obrotem suplementami diety. Projektowana regulacja narusza zagwarantowana w Konstytucji RP zasadę swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz równości wobec prawa.</p> <p>Uwaga 7 Projektowana zmiana narusza obowiązująca w UE zasady proporcjonalności i równości.</p> <p>Uwaga 8 Projektowana regulacja może naruszać przepisy Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.</p>
-----	------------	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

			<p>Uwaga 9</p> <p>Należy wskazać na legislacyjną wadliwość projektu, z treści projektowanej zmiany nie jest jasne kto dokładnie jest płatnikiem opłaty oraz zachodzi wątpliwość czy opłata jest nakładana jednokrotnie czy wielokrotnie (tj. na każdym ogniwie działalności związanej z reklamą suplementu diety) co byłoby rozwiązaniem absurdalnym i doprowadziłoby do upadku branży.</p> <p>W związku z Nowelizacją ustawy o podatku od towarów I usług oraz ustawy Ordynacja podatkowa (matryca VAT), obowiązującą od dnia 1 kwietnia 2020 r. , część kategorii suplementy diety wpisana została w kategorię napoi. Z tego względu ta grupa suplementów diety (bez żadnej logicznej przyczyny), w której dodanie substancji słodzących ma charakter technologiczny byłaby opodatkowana zarówno „podatkiem cukrowym” jak i opłatą od reklamy. Jest to całkowicie nieakceptowalne i nieuzasadnione.</p> <p>Nałożenie podatku na reklamy spowoduje ograniczenie eksportu polskich suplementów diety i co się w tym wiąże, osłabienie wizerunku polskiego przemysłu, gdzie innowacyjne suplementy diety wysokiej jakości stanowią obecnie bardzo ważną pozycję na rynku.</p> <p>Wprowadzenie opłaty może wiązać się z naruszeniem regulacji prawa europejskiego, w tym Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej („Dyrektywa VAT”), ponieważ projektowana opłata posiada istotne cechy podatku obrotowego.</p> <p>Uwaga 10</p> <p>Naruszenie Dyrektywy Rady 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego. Zaproponowana opłata może w niektórych przypadkach (suplementy diety, których produkcja podlega podatkowi akcyzowemu) naruszać przepisy Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (dyrektywa horyzontalna).</p> <p>Uwaga 11</p> <p>Naruszenie przepisów krajowego prawa podatkowego. Przepisy zaproponowane w projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów dotyczące zakresu zdarzeń powodujących powstanie obowiązku uiszczenia opłaty od reklamy suplementów diety oraz podmiotów zobowiązanych do ponoszenia ciężaru tej opłaty są niejasne i powodują liczne wątpliwości co do ich zgodności z art. 2 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy te statuują podstawowe zasady legislacji w zakresie podatków i innych danin publicznych, nakładając na prawodawcę obowiązek precyzyjnego określenia przedmiotu opodatkowania i podmiotów zobowiązanych do poniesienia daniny publicznej.</p>
44.		POLSKA ORGANIZACJA HANDLU I DYSTRYBUCJI	<p>Uwaga 1</p> <p>Niewłaściwa kwalifikacja suplementów diety.</p> <p>Z projektu ustawy wynika, że suplementy diety będą przez przepisy traktowane w sposób podobny do projektów wykazujących negatywne skutki dla zdrowia. Nie istnieją jakiegokolwiek przekonujące dowody na to, że suplementy diety mogą negatywnie wpłynąć na zdrowie w sposób porównywalny z takim asortymentem jak alkohol, napoje słodzące lub energetyczne.</p> <p>Uwaga 2</p>

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Niezgodność projektu z zasadami wprowadzania regulacji podatkowych.</p> <p>Analiza treści przepisów projektu ustawy składnia do konkluzji, że ma ona przede wszystkim charakter fiskalny, a cele związane z polityką prozdrowotną mają charakter drugorzędny. Wskazuje na to szereg okoliczności - choćby fakt, że projekt nie zawiera norm, które wspierałyby konsumpcję „zdrowych zamienników cukru” - takich jak np. ksylitol i stewia oraz brak przepisów, które skutecznie motywowałyby producentów do ograniczania ilości cukru w produktach.</p> <p>Należy przy tym stanowczo podkreślić, że wprowadzanie nowych podatków w trakcie roku podatkowego, bez zachowania terminu ogłoszenia nie jest w świetle zasad wprowadzania obciążeń fiskalnych - dopuszczalne. Przewidziane w projektowanych przepisach „opłaty” mają charakter publicznoprawny, powszechny i przymusowy, a uzyskiwane z niej przychody przeznaczone są na realizację zadań publicznych. Tym samym opłaty, o których mowa w projekcie stanowią daninę w rozumieniu przepisu art. 217 Konstytucji, a w konsekwencji powinny spełniać wymaganie przewidziane dla tego rodzaju obciążeń fiskalnych (zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego).</p> <p>POHID stoi na stanowisku, że objęte projektem opłaty powinny być wprowadzone zgodnie z zasadą dokonywania zmiany na niekorzyść podatników z odpowiednim wyprzedzeniem, i jako taka powinna zostać ogłoszona co najmniej miesiąc przed nowym rokiem podatkowym, czyli do 30 listopada. Tymczasem zgodnie z projektem, przepisy dotyczące opłat (de facto podatków) mają wejść w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r., a więc w trakcie roku podatkowego i bez zachowania terminu ich ogłoszenia. Stanowić to będzie niezgodności projektowanych przepisów z Konstytucją RP.</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Zgodnie z uzasadnieniem (str. 33) „nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu”. Skoro celem ustawy jest promocja prozdrowotnych wyborów konsumentów (w szczególności dzieci i młodzieży), to istnieją alternatywne środki do jego osiągnięcia, choćby np. zakazu stawiania maszyn vendingowych w szkołach. Ponadto w 2016 r. prawodawca wycofał się z wprowadzonego przez poprzedni rząd zakazu sprzedaży niezdrowej żywności w sklepikach szkolnych i stołówkach - więcej na https://www.rp.pl/Edukacja-i-wychowanie/309209976-Zwvnosc-pelna-cukru-i-konserwantow-wraca-do-szkol.html.</p> <p>Uwaga 4</p> <p>Przewidziana w projekcie opłata nie stanowi kosztu w rozumieniu przepisów podatkowych - jest całkowicie niezrozumiałe dlaczego obowiązkowy ciężar publiczny, związany z prowadzeniem działalności, stanowiący przychód Skarbu Państwa nie jest uznawany jako koszt podatkowy.</p> <p>Uwaga 5</p> <p>W naszej ocenie ujęcie podmiotów zobowiązanych do uiszczenia opłaty wprowadzanej ww. ustawą wymaga korekty. W obecnym brzmieniu katalog podmiotów zobowiązanych należy określić jako nie do końca jasny i przejrzysty. Powoduje to uznanie, iż intencją projektodawcy jest objęcie obowiązkiem uiszczenia stosownej opłaty jak najszerszej liczby podmiotów, zwłaszcza, że projektodawca dokładnie nie odnosi się do rzeczonych kwestii w uzasadnieniu projektu ustawy. Choć poniekąd prawdą jest twierdzenie projektodawcy, że za wzrost sprzedaży suplementów diety odpowiada liczba ich reklam, to jednak należy zwrócić uwagę, że największe korzyści ze sprzedaży suplementów diety osiągają ich producenci, jak również stacje telewizyjne i radiowe, które prezentują reklamy rzeczonych suplementów. Dlatego też w ocenie składającego uwagi, jeśli projektodawca łączy kwestię nadmiernego stosowania suplementów diety z reklamami tych środków, to tylko i wyłącznie ww. podmioty powinny zostać obciążone planowaną opłatą, co powinno znajdować</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>wyraźne odzwierciedlenie w przepisach ustawy.</p> <p>W związku z powyższym projektodawca powinien dokonać stosownej korekty projektu ustawy, zwłaszcza proponowanych art. 27b ust. 1 i 2, tak aby rzeczoną opłatą obciążone były tylko podmioty czerpiące największe zysku z popularności suplementów diety. Należy przy tym wskazać, iż obecna treść tych zapisów może spowodować, że zobowiązane do uiszczenia rzeczonej opłaty będą także podmioty, które tylko incydentalnie będą uczestniczyć w świadczeniu usługi będącej reklamą suplementu diety, co z pewnością stoi w sprzeczności z ratio legis rzeczonych przepisów.</p> <p>Z zastrzeżeniem uwag poczynionych powyżej, w razie ich nieuwzględnienia, trzeba podnieść, iż projektodawca, choć wskazuje, iż przy wprowadzaniu rzeczonej opłaty inspirował się stosownymi przepisami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 132 ww. ustawy), to sposób ujęcia podmiotów zobowiązanych w opiniowanym projekcie jest określony w szerszym zakresie. Z jednej strony ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wskazuje, że „Podmioty świadczące usługę będąca reklama napojów alkoholowych wnoszą na wyodrębniony rachunek utworzony w tym celu przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej opłatę w wysokości 10% podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług wynikającej z tej usługi”. Z drugiej strony, przedmiotowy projekt mówi o podmiotach uczestniczących w świadczeniu usługi będącej reklamą suplementu diety, co już samo w sobie implikuje uznanie o szerszym katalogu podmiotów zobowiązanych do uiszczenia stosownej opłaty.</p> <p>W ocenie składającego uwagi takie odmienne ujęcie podmiotów zobowiązanych do uiszczania opłaty jest kompletnie niezasadne i projektodawca powinien dokonać korekty art. 27b ust.1 poprzez zmianę fragmentu „Podmiot uczestniczący w świadczeniu usługi (...)”, na „Podmiot świadczący usługi (...)” przy jednoczesnym usunięciu art. 27b ust. 2.</p> <p>Uwaga 6</p> <p>Wskazania wymaga okoliczność, iż przedmiotowa ustawa, choć posługuje się pojęciem reklamy, nie wprowadza definicji legalnej rzeczonego pojęcia, tak jak choćby ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Dlatego też, dla uniknięcia wątpliwości co do zakresu podmiotów zobowiązanych do uiszczenia opłaty, należałoby wprowadzić definicję reklamy w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia, co pozwoliłoby uniknąć wielu wątpliwości w tym zakresie.</p> <p>Uwaga 7</p> <p>Brak uzasadnienia wysokości proponowanych stawek opłaty za napoje z dodatkiem substancji słodzących, energetyki oraz napoje alkoholowe do 300 ml. Dlaczego projektodawcy uznali, że akurat taka wysokość opłaty pozwoli na osiągnięcie celu ustawy (uzasadnienie projektu milczy na ten temat)? Takie podejście do zapisów spowoduje, iż producenci którzy będą musieli stosować cukry w napojach czy produktach, nie będą prowadzić badań w celu ograniczenia ilości dodanego cukru, ponieważ niezależnie od poziomu dodatku zawsze zapłacą podatek. Dodatkowo niekiedy marginalna ilość cukrów dodawana jest do produktów w celach technologicznych.</p> <p>Uwaga 8</p> <p>Nie jest przy tym zrozumiałe, dlaczego projektodawca zdecydował się na opłatę stałą, zależną jedynie od liczby użytych substancji, a nie od realnego „zaczeknięcia” napoju? Przykładowo w Wielkiej Brytanii, na którą zresztą Ministerstwo Zdrowia się powołuje, opłata jest naliczana dopiero od pewnego progu substancji słodzących w napoju (5 gr/100 ml).</p>
--	--	---

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 9 Projekt ustawy przewiduje, iż rozdział 3a zmienianej ustawy będzie miał tytuł - Opłata od środków spożywczych, choć rzeczony przepis wprowadzają tylko jedną opłatę - od napojów z dodatkiem substancji o właściwościach słodzących oraz aktywnych w produkcji gotowym do spożycia. Takie ujęcie tytułu rozdziału ustawy implikuje uznanie, że w przyszłości ustawa będzie zawierała szerszy katalog opłat. Choć tak postawionej tezie zaprzecza projektodawca, to dla uniknięcia wątpliwości zasadna jest zmiana tytułu rozdziału ustawy na taki, który będzie odzwierciedlał zawartość rzeczony rozdziału.</p> <p>Uwaga 10 W projekcie brakuje sprecyzowania kto konkretnie (producent, importer czy nabywca) i w jakich przypadkach jest obowiązany do uiszczania opłaty. Powyższe nie wynika wprost z projektu w obecnym brzmieniu, wręcz przeciwnie wzbudza szereg wątpliwości i może spowodować wnoszenie tej samej opłaty kilkukrotnie (przez różne podmioty), co z pewnością znajdzie swoje odzwierciedlenie w finalnej cenie dla konsumentów.</p> <p>Uwaga 11 Ponadto, wątpliwości budzi treść proponowanego art. 12a ust. 3, który wskazuje, że „za napój podlegający opłacie rozumie się napój oferowany konsumentowi”. Wobec powyższego należy podnieść, iż zasadny jest pogląd, że napoje oferowane innym podmiotom niż konsumenci, tj. przedsiębiorcom będą zwolnione od przedmiotowej opłaty.</p> <p>Uwaga 12 Zgodnie z art. 12a ust. 2 pkt 1 projektu ustawy za substancje słodzące rozumie się także te, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 r. z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności, czyli m.in. substancje, które są stosowane jako zamiennik cukru w napojach typu light, tj. aspartam. Nie kwestionując wysiłków zmierzających do zmiany nawyków konsumentów sięgających nadmiernie po napoje z dodatkiem substancji słodzących, należy stwierdzić, iż wprowadzone rozwiązania powinny mieć charakter stopniowy. W pierwszej kolejności winno zwalczać substancje wskazane w ust. 12a ust. 2 pkt 1 in principio, tj. monosacharydy, disacharydy, oligosacharydy oraz środki spożywcze zawierające te substancje. Należy wskazać, że brak dodatkowego opodatkowania napojów light przyczyni się do zmiany nawyków konsumentów, gdyż w odmiennym razie, zamiast drogiego napoju ze substancją słodzącą sięgną oni po tańsze jego zamienniki, znacznie bardziej szkodliwe niż napoje light.</p> <p>W związku z powyższym proponuje się, aby przepis art. 12a ust. 2 pkt 1 brzmiał:” ust. 1 pkt 1, należy rozumieć monosacharydy, disacharydy, oligosacharydy oraz środki spożywcze zawierające te substancje”.</p> <p>Uwaga 13 Należy dodatkowo wskazać na pewną niespójność w treści w art. 12. Projekt raz wskazuje na „napoje” raz na „środki spożywcze”. Powstaje także pytanie co z innymi grupami produktów „pitnych” które nie występują pod nazwą „napój” ani „sok”. Istnieje duża możliwość tworzenia nowych produktów „pitnych” które będą mogły obejść ustawę. Wydaje się, iż zapis powinien zostać w tym zakresie doprecyzowany.</p>
--	--	--

ZESTAWIENIE UWAG – konsultacje publiczne

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

		<p>Uwaga 14</p> <p>Zmiana ustawy o wychowaniu w trzeźwości przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 2 projektu) Obowiązek złożenia informacji właściwemu organowi zezwalającemu o łącznej liczbie opakowań dostarczonych do punktów sprzedaży objętych zezwoleniem na terenie danej gminy w danym kwartale (art. 11² ust. 4).</p> <p>Niekonsekwentnym i niespójnym jest obowiązek składania informacji odnośnie ilości opakowań dostarczonych do punktów sprzedaży, podczas gdy zgodnie z ust. 1 art. 11² opłata uiszczana jest tytułem sprzedaży napojów alkoholowych w opakowaniach jednostkowych o pojemności nieprzekraczającej 300 ml. Różnice między liczbą dostarczonych towarów do punktu sprzedaży, a liczbą sprzedanych towarów w tych punktach sprzedaży mogą być bardzo duże. Należy przy tym brać pod uwagę możliwość m.in.: dostarczenia towaru w jednym kwartale oraz jego sprzedaży w następnym kwartale, zniszczenia się towaru w punkcie sprzedaży, jego skradzenia, jego przesunięcia do innego punktu sprzedaży. W związku z powyższym, szereg wątpliwości budzi również to, od czego jest naliczana sama opłata, czy od sprzedanych opakowań (towarów) w danym kwartale, czy od kupionych przez przedsiębiorcę opakowań (towarów) celem dalszej ich odsprzedaży w danym kwartale, czy też od kupionych przez przedsiębiorcę opakowań (towarów) celem dalszej ich odsprzedaży które dostarczono w danym kwartale do punktów sprzedaży.</p> <p>Błędem jest obowiązek składania ww. informacji w oparciu o dane wynikające z faktur wystawianych przez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na obrót hurtowy. W przypadku przedsiębiorców posiadających punkty sprzedaży na terenie kilku gmin spełnienie powyższego obowiązku nie będzie możliwe, ponieważ przedsiębiorca może dysponować jedną fakturą na podstawie, której dokonał zakupu towaru, a towar ten rozdysponować pomiędzy kilka punktów sprzedaży.</p> <p>Dodatkowo, należy również wziąć pod uwagę możliwość dostarczenia towaru w jednym kwartale, a samej faktury za towar w następnym kwartale.</p> <p>Powyższe może powodować kilkukrotne nałożenie opłaty na to samo opakowanie.</p> <p>Co więcej, proces uiszczania opłaty za sprzedaż napojów alkoholowych (w butelkach do 300 ml) zaproponowany w projekcie będzie stanowił ogromne obciążenie administracyjne dla detalistów. Postulujemy przeniesienie odpowiedzialności za uiszczenie opłaty na producentów tych napojów.</p> <p>Uwaga 15</p> <p>Należy stanowczo wskazać, że wejście w życie ustawy już z dniem 1 kwietnia 2020 r. jest terminem zbyt krótkim i sprzecznym z zasadami prawidłowego wprowadzania przepisów regulujących działalność gospodarczą. Postulujemy, aby termin wejścia w życie ustawy miał miejsce nie wcześniej niż z dniem 1 stycznia 2021 r. pod warunkiem, że zachowany zostanie co najmniej 3-miesięczny okres dostosowawczy od daty ogłoszenia stosownego rozporządzenia ministra właściwego ds. zdrowia. Ustawa nakłada na uczestników obrotu szereg obowiązków natury fiskalnej i administracyjnej, będzie się też prawdopodobnie wiązać z koniecznością wprowadzenia zmian do modelu prowadzonej przez sieci handlowe działalności gospodarczej (np. co do asortymentu). Należyte przygotowanie się do tych wyzwań w terminie do 1 kwietnia 2020 r. nie jest - z punktu widzenia dużych podmiotów gospodarczych – realne.</p>
--	--	---

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie wzorów informacji o liczbie opakowań napojów alkoholowych oraz
informacji o napojach podlegających opłacie od środków spożywczych**

Na podstawie art. 9 ust. 8 ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzory:

- 1) informacji o opłacie związanej z zaopatrywaniem w napoje, o której mowa w art. 9² ust. 15 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz z 2020 r. poz. ...), stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) informacji o opłacie od środków spożywczych określonych w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. ...), stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2265).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia wykonuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 9 ust. 8 ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów (Dz. U. poz. ...).

Minister właściwy do spraw finansów został zobligowany do określenia w drodze rozporządzenia wzorów:

1) informacji, o której mowa w art. 9² ust. 15 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz z 2020 r. poz. ...), składnej w postaci papierowej,

2) informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. ...), składnej w postaci papierowej

– uwzględniając konieczność zapewnienia możliwości prawidłowego obliczenia wysokości opłat, których dotyczą te informacje, sprawnego ich poboru oraz ujednoczenie składanych informacji.

Zgodnie ze zmienianym w ustawie przepisem art. 9² ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi przedsiębiorcy posiadający zezwolenie na obrót hurtowy, o którym mowa w art. 9 ust 1 i 2 ustawy, zobowiązani będą do wnoszenia opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy, dotyczącej sprzedaży napojów alkoholowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

Z kolei zgodnie z dodawanym art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym wprowadzanie na rynek krajowy napojów z dodatkiem cukrów (monosacharydów lub disacharydów) oraz środków spożywczych zawierających te substancje oraz substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 16, z późn. zm.) oraz kofeiny lub tauryny podlega opłacie.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów minister właściwy do spraw finansów publicznych określi i udostępni na elektronicznej platformie usług administracji publicznej wzór dokumentu elektronicznego informacji, jednakże z uwagi na konieczność dostosowania systemów informatycznych w okresie przejściowym, trwającym nie dłużej niż 12 miesięcy,

możliwe będzie składanie informacji w wersji papierowej. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym tego ministra oraz Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, informację o uruchomieniu funkcjonalności elektronicznej platformy usług administracji publicznej w zakresie składanych informacji.

Termin wejścia w życie rozporządzenia jest określony na dzień 1 kwietnia 2020 r. Jest on dostosowany do terminu wejścia w życie ustawy z dnia ... 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów, która zawiera upoważnienie do wydania projektowanego aktu.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Brak jest możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do wydania rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

WZÓR

INFORMACJA O OPŁACIE ZWIĄZANEJ Z ZAOPATRYWANIEM W NAPOJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 9² UST. 11 USTAWY Z DNIA 26 PAŹDZIERNIKA 1982 R. O WYCHOWANIU W TRZEŹWOŚCI I PRZECIWDZIAŁANIU ALKOHOLIZMOWI

INFORMACJA O OPŁACIE ZWIĄZANEJ Z ZAOPATRYWANIEM W NAPOJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 9² UST. 11 USTAWY Z DNIA 26 PAŹDZIERNIKA 1982 R. O WYCHOWANIU W TRZEŹWOŚCI I PRZECIWDZIAŁANIU ALKOHOLIZMOWI (DZ. U. Z 2019 R. POZ. 2277 ORAZ Z 2020 R. POZ....)	Okres za, który jest składana informacja:
A. OZNACZENIE PRZEDSIĘBIORCY:	
1. Nazwa (firma) lub imię i nazwisko:	
2. Imię i nazwisko, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej osoby wskazanej do kontaktu	3. NIP:
B. RODZAJ POSIADANEGO ZEZWOLENIA, KTÓREGO INFORMACJA DOTYCZY	
C. WŁAŚCIWY ORGAN I CEL SKŁADANIA INFORMACJI	
1. Nazwa właściwego organu:	
2. Cel składania informacji (złożenie/korekta):	

D. INFORMACJE O LICZBIE SPRZEDANYCH OPAKOWAŃ NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH		
1	Numery faktur lub innych dokumentów potwierdzających zapatrzenie w napoje, o których mowa w art. 9 ² ust. 11 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, daty ich wystawienia, odpowiednio NIP dostawcy albo nabywcy oraz numery partii towaru, jeżeli nie są zawarte na fakturze	
2	Łączna liczba litrów napojów, o których mowa w art. 9 ² ust. 11 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi	
3	Łączna liczba opakowań napojów, o których mowa w art. 9 ² ust. 11 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w podziale na ilość nominalną napoju w opakowaniach	
4	Kwota opłaty ustalona na podstawie art. 9 ² ust. 11 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi	
5	Kwota pomniejszenia opłaty ustalona na podstawie art. 9 ² ust. 12 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi	
6	Kwota opłaty do zapłaty	
Data i podpis przedsiębiorcy składającego informację lub osoby przez niego upoważnionej:		

Pouczenie:

W przypadku niezapłacenia w obowiązującym terminie kwoty opłaty lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza informacja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z art. 3a § 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.).

WZÓR

**INFORMACJA O OPŁACIE OD ŚRODKÓW SPOŻYWCZYCH
OKREŚLONYCH W ART. 12A UST. 1 USTAWY Z DNIA 11 WRZEŚNIA 2015 R.
O ZDROWIU PUBLICZNYM**

INFORMACJA O OPŁACIE OD ŚRODKÓW SPOŻYWCZYCH OKREŚLONYCH W ART. 12A UST. 1 USTAWY Z DNIA 11 WRZEŚNIA 2015 R. O ZDROWIU PUBLICZNYM (DZ. U. Z 2019 R. POZ. 2365 ORAZ Z 2020 R. POZ....)		Okres za, który jest składana informacja:
A. DANE PODMIOTU OBOWIĄZANEGO DO ZAPŁATY OPŁATY		
1. Nazwa (firma) albo imię i nazwisko:		
2. Imię i nazwisko, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej osoby wskazanej do kontaktu:	3. NIP:	
B. WŁAŚCIWY ORGAN I CEL SKŁADANIA INFORMACJI		
1. Nazwa właściwego organu:		
2. Cel składania informacji (złożenie/korekta):		
C.	INFORMACJE DOTYCZĄCE KWOTY OPŁATY OPŁATY OD ŚRODKÓW	
Lp.	SPOŻYWCZYCH	
1	Łączna kwota opłaty do zapłaty	
2.	Kwota opłaty za poszczególne napoje, określone w art. 12f ust. 1 i 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym	

3.	Liczba litrów sprzedanych w danym okresie napojów, o których mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym – w podziale na poszczególne napoje określone w art. 12f ust. 1 i 3 tej ustawy wraz z informacją o dodatku w składzie kofeiny lub tauryny lub substancji słodzących, o których mowa w art. 12a ust. 1 pkt 1 tej ustawy, oraz o zawartości cukrów w 100 ml napoju	
4.	Numery faktur, daty ich wystawienia, dane dostawcy oraz nabywcy oraz numery partii towaru, jeżeli nie są zawarte na fakturze	
Data i podpis podmiotu obowiązującego do zapłaty opłaty lub osoby przez niego upoważnionej:		

Pouczenie:

W przypadku niezapłacenia w obowiązującym terminie kwoty opłaty lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza informacja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z art. 3a § 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wzorów informacji o liczbie opakowań napojów alkoholowych oraz informacji o napojach podlegających opłacie od środków spożywczych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:</p>	<p>Data sporządzenia: 03.02.2020 r.</p> <p>Źródło: art. 9 ust. 8 ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów (Dz. U. poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów:</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia wykonuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 9 ust. 8 ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów. Minister właściwy do spraw finansów został zobligowany do określenia w drodze rozporządzenia wzoru informacji o:

- 1) liczbie litrów 100% alkoholu wprowadzanego do obrotu w opakowaniach napojów alkoholowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml, tj. w które zaopatrywani są sprzedawcy posiadający zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży,
 - 2) ilości napojów z dodatkiem cukrów (monosacharydów lub disacharydów) oraz środków spożywczych zawierających te substancje oraz substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 16, z późn. zm.) oraz kofeiny lub tauryny dostarczanych do punktów sprzedaży detalicznej
- uwzględniając konieczność zapewnienia możliwości prawidłowego obliczenia wysokości opłat, których dotyczą te informacje, sprawnego ich poboru oraz ujednoczenie składanych informacji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Podmioty o których mowa w art. 12d ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz ...), są obowiązane do złożenia przedmiotowej informacji w postaci papierowej (w okresie przejściowym) właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. Jednocześnie przedsiębiorcy, o których mowa w art. 9² ust. 15 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz ...) są obowiązani do złożenia odpowiedniej informacji również w postaci papierowej (w ww. okresie) organowi właściwemu w sprawie opłaty.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Naczelnicy urzędów skarbowych	Ok. 400	Ministerstwo Finansów	Obowiązek przyjmowania i stosowania formularzy.
Podmioty o których mowa w art. 12d ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym			Obowiązek stosowania formularzy.

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Nie dotyczy.
---------------------	--------------

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt rozporządzenia będzie miał wpływu na sektor mikro-, małych, średnich i dużych przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rodzinę, obywateli, w tym osoby starsze i niepełnosprawne, oraz gospodarstwa domowe.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
--	--

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmian na rynku pracy w odniesieniu do zatrudnienia oraz nie będzie miało wpływu na wskaźniki zatrudnienia.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Projektowane rozporządzenie ma być stosowane w sposób ciągły, stąd też nie planuje się ewaluacji efektów projektu, a tym samym nie stosuje się mierników dla tej ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.